

ବ୍ୟାଙ୍ଗରେ ଅଥବା ପ୍ରାୟ ସବୁ ମାଲ ଯାଏ ତେଣୁଙ୍କା ମହାଜନମାନେ ତାହାର ଦିନୋବସ୍ତୁ କରିଥିଲୁଛି ବନ୍ଦିବଜାର ଯେଉଁ ମହାଜନମାନେ ଅସବୁ ସେମାନେ ଜଳିଲକାତ ପ୍ରବ୍ୟ ପଥା କାଠ ଦୂରା ଲୁଖ ମହମ ଗିରି ଇତ୍ୟାହ ଲୋଡ଼ ଅଛିଲୁ । ଏ ସବୁ ପ୍ରବ୍ୟ ଗତିଜାଗରେ ନିଲାଇ କିନ୍ତୁ ଗତିଜାଗର କାରିବାର ବାହାରିବି ଭଲ-ଦୂଷେ ଜଣା ନାହିଁ । ଗତିଜାତ ବଜାମାନେ ଅପଣା ଗୁଣ୍ୟର ଅବଶ୍ୟ ଉତ୍ସମଜ୍ଞପେ ଜାଣି-ବାର ବୋଧ ହୁଅଇ ନାହିଁ ଓ ଯେବେ ଜାଣୁ-ଥାକୁ ତେବେ ତାହା ବିନ୍ଦୁ ଜନମାନକରେ ପ୍ରକାଶ ନାହିଁ । ଗତିଜାତର ବାଣିଜ୍ୟ ଉତ୍ସମଜ୍ଞନେ ବୈକବର ଉନ୍ଦରିର ଏକମାତ୍ର ଉତ୍ସାହ ବିଦ୍ୟା-ଲୟ କୁହ ଥାର ହାତପାତାଳ କୁହ କାହିଁରେ ଲୋକଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ ଶୀଘ୍ର ଭଲ ହେବ ନାହିଁ ଅର୍ଥ ସବାଗେ ପ୍ରୟୋଜନ ଅର୍ଥ ହେଲେ କିମ୍ବା ଉତ୍ସନ୍ଧିର ପ୍ରୟୋଜନ ଅପେ ହୁଅଇ ଅଗ୍ରବଦ ଗୁରୁତବ ବଜାମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ ଯେ ଏହି ସ୍ଥ୍ୟୋଗରେ ଅପଣା ଗୁଣ୍ୟର ବାଣିଜ୍ୟ କିମ୍ବାର ବରବାର ତେଜ୍ଜ୍ଵା କରନ୍ତୁ । ଦୂଷେ କେନ୍ତ୍ଵ କଲେ ବାଣିଜ୍ୟର ଉନ୍ଦରି ହେବ ଏଥର ସମ୍ବନ୍ଧ ଉତ୍ସାହ ଆମ୍ବେମାନେ ବିଶାଇବାକୁ ଉଦେଶ୍ୟ କରି ନାହିଁ ବିନ୍ଦୁ ଅମୂଳକ ବିଦେବନାରେ ଗୁରୁମାନଙ୍କୁ ସବାଗେ ଉଚିତ ଯେ ଅପଣା ବଜାମାନରେ ବିପରିମାଣରେ ଦେଇଁ ପ୍ରବ୍ୟ ଉତ୍ସନ୍ଧ ହୁଅଇ ତହିଁର ତାଲକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ ଓ ସମୟ ସମୟରେ ଦେଉଁ ପ୍ରବ୍ୟର ବିପରିମାଣ ଦୂରି କିମ୍ବା ହୁଏ ହେଉଥିଲା ତାହା କୁହନ୍ତୁ ଯେବେ ଏହି ତାଲକାମାନ ସମୟ ରେ ସାଧାରଣକୁ ଗୋବନ୍ଧିତ ପ୍ରବାସ ହେବ ବିଦେଶୀୟ ଲୋ-କମାନେ ଦେଇର ଅବଶ୍ୟ ଉତ୍ସମଜ୍ଞପେ ଜାଣି-ଥାଇବେ ଓ ଯାହାର ଯେଉଁ ପ୍ରବ୍ୟରେ ବାଣିଜ୍ୟ ବରବାର ଅଗ୍ରବଦ ସେ ହୁଏ ସେ ବିପରିମାଣ-ରେ ଦେଉଁ ଠାର ପାଇବ ତାହା ସୁର କରସାରବ ଏଥରେ ଗୁରୁମାନଙ୍କର ବିଶେଷଜ୍ଞ ଲୁହର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏପର୍ବାନ୍ତ ଯେ ଏଥୁକୁଷରେ ବୌଧି ଉତ୍ସାହ ହୋଇ ନାହିଁ ସଂଖ୍ୟର ବିଷୟ ଅଚ୍ଛାନ୍ତ

ଗତକାଳର ସୁପ୍ରଶ୍ନୀୟ ଧାରେ ଗତକାଳର
ଛନ୍ଦ ପକ୍ଷରେ ଯହ କରିବାର ଶାଖାଯାଏ କିନ୍ତୁ
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେବେ ଏମନ୍ତ ସାମାଜିକ ବିଷୟରେ
ସ୍ଥାମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ କାହାକୁ ତେବେ
ଅଛି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କୋଣମାରୁ ନ ଥାରେ ।

ଯାହା ଦେଉ ଏଣିକି ଶାନ୍ତି ଏକଥାରୁ କଟାଯାଇଲା
କେବେଳେ କରି ଦେବକ ।

ଅମେଲାନେ ଉପରେ ଯାହା ଲେଖିଲୁ
ଏଥର ପାଠକମାଳେ ଏମନ୍ତ ବୁଦ୍ଧିଦେ ହାତ୍ତିରେ
ଗଡ଼କାଳର ସ୍ଵପ୍ନଶା ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ରେବନସାମା-
ହେବ ଗଡ଼କାଳର ଅର୍ଥବୃଦ୍ଧି ପକ୍ଷରେ ବିଜ୍ଞ
ଚନ୍ଦ୍ର ବିଶ ନାହାନ୍ତି । ବାସୁଦୟରେ ତାହା ନୂହିଲୁ
ସେ ଆସଣା ମତରେ ଏଥୁପକ୍ଷରେ ପରିଚିନ
ବରିବାକୁ ହୁଏ କର ନାହାନ୍ତି । ଏହି ବର୍ଷ ଗଡ଼-
କାଳ କ୍ରମର ସମୟରେ ଜୀବା ହାନିର ପଥର
କୋଇନ୍ ଓ ଧାରମୟ ପ୍ରସର ଜନ୍ମ ହେବା ହାନି-
ମାନ ସ୍ଵଚନ୍ଦ୍ରରେ ଦେଖୁ ସେଷବୁର ଅନେକଷ୍ଟ-
ବାର ନମ୍ବନା ସମ୍ଭବରେ ଅଣିଅଛନ୍ତି । ଶୁଣିଲୁ
ଯେ ଏଥବୁ ନମ୍ବନାରେ ଦୂର ତନ ବାହ୍ୟ ପୁଣ୍ୟ
ଦୋଷଅଛି ଓ ଜୟଗେଷନ କାରଗାନା ଘରର
ବାରିବମାତ୍ରର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଧାରକର ମାହେବଙ୍ଗ
ସେଷବୁ ଦେଖାଇ କାହାର କି ଶୁଣ ବୁଦ୍ଧିବାକୁ
ଲେଖା ପାଇଅଛନ୍ତି ଓ ବୋଧ ତୃତୀୟ ଶିଖିମୟ
ବିଶର ନମ୍ବେ ବରିକଣାକୁ ପଠାଇଥାଇନ୍ତି ।
ଗଢ଼କାଳର ନ୍ୟାନାୟକରେ ଅନେକପ୍ରକାର ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଜନ୍ମ ହେଉଥିଲୁ ଓ ଆଉ ହେବେତ ହାନିରେ
ଜନ୍ମ ହେଉଥିବ କାହାରକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ଏଥର
ପଥରବୋଇଲା ମିଳିଥାରେବୋଲା ସମସ୍ତକର
ଦିଗ୍ବ୍ୟାପ । ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ରେବନସାମାହେବ ଅପେ
ନମ୍ବନା ଖୋଚିଥି କହିଁ ସବେଇ ସବାମାତ୍ରକୁ
ମଧ୍ୟ ଭଷିଦେବ ଦେଇଅଛନ୍ତି ବି ସେମାନେ କହୁ
ପର୍ବାର୍ଥ ଦେଇଁ ହାନିରେ ଜାଇ ଦୁଇର ଜହାର
ଅନ୍ତର୍ଭବ ବରିବେ । ହେବଳ ନମ୍ବନା ଧାରୀ
ବୌଦ୍ଧବପାଇଁ ଯହିରେ ଉତ୍ତି ନାହାନ୍ତି ତଥାର
କିମ୍ବା ଲାଇ ହୋଇଥାରେ ବି କାହିଁ ଏଥର
ଜବନ୍ମ ବରିଅଛନ୍ତି ଏଥର ଅନ୍ତର୍ବଦ୍ୱାରା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ
ହେଉଥିଲୁ ଯେ ସେଷବୁ ବିଷୟର ଜତ୍ତବନେ
ଗଡ଼କାଳର ମନ୍ତ୍ରର ହେବବୋଲ ତାହାକୁ
ବିବେତନାରେ ହୁଇ ହୋଇଥିଲୁ କହିଁରେ ସେ
ବିହୁମାତ୍ର ହୁଏ କର ନାହାନ୍ତି ।

ଦୋଷାଙ୍କ ଛାଇ ।

ଏ ନଗରର ଦୋହାରିମାନଙ୍କରୁ ଶୁଣ ଅଛି
ଯେ ଦୋହାର ଅଗରେ ଜଣିବ ତାଟି ଦଳାର
ଆଣ୍ଡି ଯେ ତାହାରୁ ଦୋହାର ମୁଖ୍ୟମା ସମ-
ସ୍ଥିରେ ଚେତି ଦେଇ ଗସ୍ତ ବର୍ଷାର ରକ୍ଷା ପାଇଁ
ଓ ଦୋହାର ବନ୍ଦ କଲାବେଳେ ପାଇଁରୁ ପକାଇ
ଦାନ ଦେଇ ହୋଇଥି ପରିମା ହାତାର

ପ୍ରଦେଶ ବରବା ବିବାହର ବିରତ୍ତୁ । ସୁତରାଂ
ଜାଟିଥୀରୁ ଦୋହାନିଙ୍କର ଅନେକ ସୁଧାର ହୁଅର
ବୋଲିବାର ବାହୁଲ୍ୟ । ବିନ୍ଦୁ ଜାଟି ବେଳେ
ବିନ୍ଦୁରେ କି ଅପରୁଖ କରିଥିଲା ଯେ ମାଛକ୍ଷେତ୍ରେ
କୋଷକୃଷ୍ଣ ରହି ଉପରେ ପତର ରହିଥିଲା ।
ଅପରୁଖି ଯେ ଗଣ୍ଡାୟାକୁ ଏମନ୍ତ ଦୋହାନିଙ୍କର
ନ ଥାରେ ବାରାନ୍ଦ ଦେଇପ ହୋଇଥିଲେ ଅଚେ-
ବକାଳର ଜାଟିମାନେ ମୁହଁ ବା ତାବ-
ଜୀବର ଘୁମାନ୍ତର ବିଶ୍ୱ ପାଇଥାନେ
ମାତ୍ର ସେଇପ ହୋଇ ଥାଏ । ଯେଉଁ
ହମୟରେ ମାଛକ୍ଷେତ୍ରକର ହୋପ ହୁଅର
ଦେହ ବାଳରେ ପୁଲିପର ଇରିବିମନ୍ତେ ଜାଟି-
ମାନ ଦୋହାନ ସାଥୀ ପଲାଇଯାଇଲିବିଲେ
ଅଥବା ଗଲି ମଧ୍ୟରେ ଥାଏ ସାଡିନ ଲୁଚ
ରହନ୍ତି । ଥାବିନଙ୍କ ବ୍ୟାଗାନ୍ତି ହେଲାଠାନ୍ତି
ପୁନବାର ଦୋହାନରେ ନିର୍ଭୟରେ
ବିରକମାନ ହୁଅନ୍ତି ଅର ପୁଲିପ ତାହାକୁ
ପରିଚାର କାହାଁ । ପରିଚାର ଆବା ବିପରି,
ଜଣି ଶୁଣି ଅପରା ମନ ବିଦ ପାଞ୍ଚେ ? ଜାଟି କୁ
ଥିଲେ ପୁଲିପର ଯେ କେବଳ ମର୍ଦ୍ଦିକ ପଦମ୍ଭ
ଦେବାଣୀର ବଢ଼ିବକୁ ଅଦି ବାକରରେ ବରକର
ଦେବ ତାତିଥିମାନଙ୍କ ବିଦା ଦୋହାନପଞ୍ଚ ଉପରେ
ଘୋଇବାକୁ ଅବସ କଣାଯାଏ । ପକ୍ଷାନ୍ତରେ
ଜାଟିମାନେ ମାଛକ୍ଷେତ୍ର ଓ ପୁଲିପର ମନ୍ତ୍ର କରିବା
କରିବା କରିବାର କାହା କନ ହୋଇଲାଲେ ଜାଟିମାନେ
ଗାନ୍ଧୀଯଶ କରି ପୁନବାର ସ୍ଵାନନ୍ଦକୁ ଅବମନନ
କରନ୍ତି । ନଗରବିନିଧାତବମାନଙ୍କ ସରଫଙ୍କୁ ଯେ
ଏହି ଜାଟିଧୀରୀ ମାନନ୍ତ ଅନେକଥର ହେଲାଏ ।
ପ୍ରାୟ ପୁରୁ ଗର ବରଷରେ ଥରେ ଜାଟିରିପରେ
ଜଗାର ହୁଅର ଓ ଦୂର ଏକ ସନ୍ଧାନ ଜଗାର
ଫେର ଯେମନ୍ତକୁ କେମନ୍ତ । ଫେର ଜଗାର
ଗର ମବଳିବାର ଦିନ ହୋଇଥିଲା ହେତେବୁନ୍ତି
ଜାଟିମାନେ ବର୍ତ୍ତିମାନ ଦୋହାନ କୁଣ୍ଡ ଓଳିଲାଲେ
ଆହୁଦ୍ୟ ନେଇଥିଲା । ଏ ବଜାରର କାରଣ
ଅମେମାନେ ଏହିପର ଅବମନନ ହୋଇଥିଲା
ଯେ ଯମନା ପୁଷ୍ପବିନ ଦୋହାନର ଜନ୍ମମାନଙ୍କୁ
ହୁଅ ଅଥବା ଅନ୍ତର ସାବମ ବରିରେ କଲେ-
ହୁଏ କରେବର ଅଶୁଭିଲେ । କୌଣସି କୁଣ୍ଡ
ଦେଥାର କୁଣ୍ଡ ଧାରିବାର ତାହା ଧରୁ ଗଲ
କର କରି ଅବସାନ୍ତ ତାହାର ପେତା ତମକ

କୁଣ୍ଡଳ । କିଂବାଳ କନ୍ଦିଲର ଜତ୍ରକଣାର
ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲ ମାତ୍ର ସେ
ସାବଧାନ କେଉ ନାହିଁ ବୋଲି ତାହାକୁ ଅଧ-
ଗ୍ରଥା କର ସାହେବ ଏକଟଙ୍କା ତରିମାରା କଲେ
ଓ ତାହାକୁ ତାଦିନର ହେଉ ଅଧିବା ପ୍ରକାଶ୍ୟ
ଫୁଲୁମର ହେଉ ମଙ୍ଗଳବାର ଦିନ ସକାଳେ
ପୁଲିସ ଅସି ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୋକାନର ତାଟି ଦିଗାର
ଦେଲେ । ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖୁଥିଲୁ ଯେ ତାପୁ
ଦୋକାନଙ୍କର ବସ୍ତର ଆଶ୍ରା ତାହା ବାଟି ଦେ-
ବାରେ ମେମାଜଙ୍କର ବିସ୍ତର ଲୋଗ ହେଉଥିଲା ।
ଦେବାତ୍ମ ମଙ୍ଗଳବାର ଦିନ ତାଟିକଣ ସବେ,
ବର୍ଷା ହେବାର ଦୋକାନମାନେ ବଡ଼ ଲୋଗ
ଭୋଗ କଲେ । ତାଟିଟୁଳୁ ଯେ ଯୋଡ଼ା ଗାଉର
ଅନିଷ୍ଟ ହୃଥର ଏମନ୍ତ ଅମ୍ବମାଜଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ
ହେଉ ନାହିଁ ତାରର ସେପର ହେଉଥିଲେ
ତାଟି ଏତେକାଳ ରହ ନ ପାରନ୍ତା ଓ ସେ
ବିଷଦ୍ର ଅଜ୍ଞ ଘନଃୟ ଅମାନ୍ୟ ନ ହୃଥନ୍ତା ।
ଅମାନ୍ୟ ହେଉଥିଲୁ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ବୋଲିଯାଇ
ପାରେ ଯେ ଦୋକାନମାନେ ତାଟିକଣ ଅଜ୍ଞକୁ
ଏହପ୍ରକାର ହାତମଙ୍କର ପ୍ରଳାସ ମନେ କରନ୍ତି ଓ
ଛନ୍ଦରେ ଅଜ୍ଞ ପ୍ରକାଗ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେମାନେ
ଏହାକୁ ଅବସ୍ଥାକର କାହିଁଥିଲେ କିମ୍ବା ଏହାଗୁରୁ
କୌଣସି କାହାରେ କିମ୍ବା ଅନିଷ୍ଟ ଏହିଥିଲେ
ଭବ୍ୟରେ ତାଟି ରଗନ୍ତେ ନାହିଁ । ଅଜ୍ଞଏବ
ଯତ୍ନାନ୍ କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ ହୋଇ ମାତ୍ର ଯୋଗା
କାଟିନେଲେ ବିସ୍ତର ଲୋଗ ଉହିଁ ପରିଷରେ କା-
ହିଁକ ଥରକୁଆର ପ୍ରଜାଙ୍କ ବିକଳୁ କର୍ଯ୍ୟାବ୍ଦିରଥିଲା?
ଅମ୍ବେମାନେ ବିବେଚନା କରି ଯେ ଶାନ୍ତନକମି-
ଶାର ସରରେ ଏଥର ବିଶ୍ଵର ହୋଇ ଗୋଟିଏ
ଜିଶ୍ଵପୁ ଅଜ୍ଞ ଲୋକଙ୍କ ଦିଅଯାଇ ଯେ ଜଦି-
ନସାର ଗୋକ୍ରମାନେ କାର୍ଯ୍ୟକାରକ ହେବେ ଓ
ଜହିଁ ଉତ୍ତାର ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଜ୍ଞ ଅମାନ୍ୟ କରିବ
ତାହାକୁ ଶିଶୁଶ୍ଵ ଦଶ ଲୋଗ କରିବାକୁ ହେବ
ଅବଜ୍ଞା କର ଯେମନ୍ତ କେହ ହୁଏ ପାଇବ
ନାହିଁ । ତାଟି ରଜିବା ଅନ୍ୟାୟ ହେଉ ବ
ଜନ୍ୟାୟ ହେଉ ଯେବେ କଠିନପ୍ରଯେ ଉଚ୍ଚ ଆ-
ଜିତ୍ତ ପ୍ରଥମର ପ୍ରତ୍ୟାଳିତ ହୋଇଥାନ୍ତା ଭେବେ
ଥରକୁ ଥର ଲେବେଲୁ ବରକୁ ହେବାକୁ ହୃଥନ୍ତା
ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଭବେଚନା ବର
ଯେ ତାଟି କାଟିବା ଅଜିତ୍ତ ଅକର୍ତ୍ତକ କଷ୍ଟଦାୟକ
ଏହିର ଅଜ୍ଞଏବ ଅମ୍ବେମାନେ ଉପରକୁଣ୍ଡଳ
ମନେ ବିମର୍ଶର ପ୍ରାର୍ଥନା ବରଥାନ୍ତି ।

ଜଣେ ପଦପ୍ରେରକତାର ଅମ୍ବେମାନେ ଅକ-
ଗତ ହେଲୁଁ ଯେ କିଛା ଦରସନ ବିଶ୍ୱାଗତ୍ତା
ଗ୍ରାମରେ ବହୁକାଳର ଶ୍ରୀ ମଧୁବିଷ୍ଣୁ ନାମରେ
ଏକ ବିଶ୍ୱାଗ ମହାଦେବ ଅଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କ
କିବ୍ରରେ କେହିଁ କିଧ୍ୟାୟଗ୍ରହଣଲେଖ ଅସ୍ଥା
ପତନ୍ତି । କେତେକାଳ ହେଲା ଜଣେ ପେଟବକ
ଗେଣୀ ସେଠାରେ ଧରଣା ପତନାର ତାହାକୁ
ମହାଦେବଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ହେଲା ଯେ ଏହି ଗ୍ରାମ
କିବାଗୀ ଜାତରେ କମାରବାଉରଣ୍ଡାଠାକୁ
ଯାଇ ପେଟରେ ଦୂରଗୋଟି ବାରିଆ ଦେଇଲେ
ଗେଣେ ମୁକୁ ହେବ । ସ୍ଵପ୍ନବସ୍ତାରେ ଏଥର ଆଜ୍ଞା
ପାଇ ବିଦ୍ୱାତ୍ ଉଠି ଚେତନା ହେଲାମାତ୍ରରେ
ତକୁ ବନ୍ଦି ସେ କମାର କିବ୍ରକୁ ଗଲ ଓ
ସ୍ଵପ୍ନରକଥାମାନ ବନ୍ଦିକ କଲା । କମାର ଅଜ୍ଞାନ୍ତୁ-
ସାରେ ଏକଗୋଟା ଦରିଘ୍ୟାର ତଜାଇ ଗେଣୀ-
ପେଟରେ ଦାରିଦେଲୁ ଓ ତାହାର ରେଣୁ
ଅଳ୍ପକାଳରେ ଶେଷ ହୋଇଗଲା । ଫିମେ ଅଛି
ପେଟବିନା ଗେଣିମାନେ ଏ କଥା ଶୁଣି କମାର-
କିବ୍ରକୁ ବାରିୟା ଦେଇବାକୁ ଅସିଲେ ଓ
କମାର ଅକାଳରେ ସମସ୍ତକୁ ସେହିପର ତିହୟା
କରିବାର କିମଣଃ ତାହାର ନାମ ଜ୍ଞାତ ହେଲା ।
ତରୁଁ ସେ ଏ ଅଧିଶାର ଉନ୍ନତି ଦେଖି ଝୋଯାଇ-
ଯା ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଦାସ ମାତ୍ରିଧୀ ଗ୍ରହଣ ପୁଣ୍ୟ
ବାଚାକଦଳ ମହାଦେବଙ୍କ କିବ୍ରରେ ଅଗ୍ରମ
ବର ରହିଲା । କିନ୍ତୁ ଅନେକ ଗେଣୀ ଓ
ଦର୍ଶକ ଅସିଲେ ସମ୍ମନ କି ଏକ ଦିନ ପାଞ୍ଚର
ଲୋକ ଶୁଣା ସେଠାରେ ଦେଖା ଗଲେ । ଦାସଙ୍କ
କମ୍ବମଜ ବରିଲା ନାମ ଘରିଆତେ ବାଚିଗଲା ।
ଲୋକମାନେ ମହାଦେବଙ୍କୁ ଦ୍ଵାରକି କରିବା
ଫୁଲେ ବାବାଜିଙ୍କର ଅଭ୍ୟାରନା କଲେ ।
ବାବାଜି ବଜେ ଚରିର ସୁଯୋଗ ଦେଖି ଏକପ-
ରିଧା ଲେଖାଏ ଦଶବିଲ୍ପ ବିଶାଳରେ ବିହୁଦିନ
ଉତ୍ତାର ଲାଭର ଅଧି ପାଇ ଆଜି ଏକପରିଧା
ଦଶାର ଦୁଇଧିନରେ ଦଶବିଲ୍ପର କମ୍ବମ କଲେ । ନିଜନ୍ତର ବର୍ଣ୍ଣବର୍ତ୍ତ ଥାମାକ ହେଲା । ମହା-
ଦେବଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣବର୍ତ୍ତ ତାହା ଦେଖି ତାକୁରେ
ପାଇଁ ଦଶବିଲ୍ପର କିଛି ଝଳା ମାରିବାରେ
ବାବାଜି ସେ ସ୍ଥାନ ଭ୍ୟାଗକରି ଏକ ପାହାଡ଼
ତଳେ ଅଗ୍ରମ କିମ୍ବାକର ରହ ଅଛନ୍ତି ଓ
ପୁଣ୍ୟପ୍ରାୟ କରଣୀ କମାରିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର କରଣା
କାହୁଁ ଅଛି କି ନାହିଁ । ଏ ବିଷୟରେ ଅମୂଳାଙ୍କ
କର ପଦପ୍ରେରକ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଯେଜେଲୋକ
ଯାଇଅଛନ୍ତି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପଇ ଗୁରୁକଣ ଭଲ

ହେଉଥିବା ଅଭିମାନଙ୍କର ରୁଣ ପଥଶାମ ଓ
ଚାତ୍ରାମୁଢ଼ି ଦବଣ ସାର କିନ୍ତୁ ଦିନବିପୁର ଜୀବି
ଅବୟ ଦିଶା ଘୋର ନାହିଁ । ମନ୍ତ୍ରାଧିକର ଲିଖି
ଜିଦ୍ୟ ହେବାର ହେତେ ବାଟ ଅଛି ବୋଲି
ଯାଇ କି ପାରେ ପକ୍ଷାନ୍ତରରେ ଏଠା ଲୋକଙ୍କ
ବିଶ୍ୱାସକୁ ମୁଖ ଧଳ୍ୟ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।
ମୂର୍ଖଗା ହେବୁ ଏମାନେ ଯେ କେତେପ୍ରବାରରେ
ପ୍ରତାରିତ ହୁଅନ୍ତି ଉଚ୍ଚିର ବୀମା ନାହିଁ ।
କେବେ ଏ ମୂର୍ଖଗା ଦୂର ହେବ କିନ୍ତୁ ଅନୁମା-
ନକୁ ଆସୁ ନାହିଁ । କୃତବ୍ୟଲ୍ଲେଖମାନେ ଅ-
ନେବପ୍ରକାର ଉତ୍ତିତ କଳନା କରିଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ
ସାମାନ୍ୟ ଗୋଣିର ଲୋକଙ୍କ ଅଙ୍କଗା ନାଶ
ବିଷୟରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଉଥାୟ ହେବା-
ର ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ ଏହା ବର ପୁଣିର-
ବିଷୟ ଅଚିର ।

ସାପ୍ତାମିକସଂବାଦ

କଟକର ଏକଟିଂ ଜୀବନମାଳକ୍ଷେତ୍ର ଗିରିଶ୍ଵାରେ ସୁଧାରୁ ବଦଳି ହେଲେ ଓ ଜାହାଙ୍ଗ ମେରେ ସେ ଜଳର ଜୀବନମାଳକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରିକଳ୍ପ ଗାହେବ ଥିଅଛନ୍ତି ।

ଗତ ମନ୍ଦିରକାର ଅଧିକାରୀ ବାଜରେ ଏ
ନଗରରେ ଏକଅଳ୍ପ ଉତ୍ତମବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା
ଏ ସେବନ ଶତରେ ମୟ ବିଶ୍ଵରୂ ବର୍ଷା ହୋଇ-
ଥିଲା । ଏ ବର୍ଷାଧାର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଫାଲର
ଉପକାର ହୋଇଥାଏ ବିଗେଷରେ ଆମ୍ବ ପଢ଼ି ।
ଏଥର ସମସ୍ତଙ୍କର କିମ୍ବାର ହୋଇଥାଏ ଏ ବର୍ଷ
ଆପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ବ ହେବ । ସତର ଅଛରେ ହଜ
ଉପକାର କଥା ମାଲିକାବିତ୍ରମାନେ କହୁଥିଲେ
ତହିଁର ସାର୍ଥକତା ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରରେ ଲକ୍ଷିତ
ନ ହେଲେହେ ଆମ୍ବଗ୍ରାହ ଏକପ୍ରକାର ହୋଇ
ଅଛି ବୋଲିବାକୁ ହେବ ବାରଣ ଆମ୍ବକୁ
ସରଙ୍ଗଫଳ ମୋକ୍ଷେ ବୋଲନ୍ତି ।

କଣେ ପଦପ୍ରେରକ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଯେ ସହ
ନିବାରୀ ଗୁମ୍ଫାଟୁଳାମକ ଭେଲିର ଗାଇ ଗୋ-
ଟାଏ ଅଣ୍ଟିଗୁବାହୁୟ କନ୍ଦ ବରାଥାଙ୍କ ସେ କାହିଁ-
କର ଛବିଗୋଡ଼ି ଲଜ୍ଜାଲ ହୋଇଥାଇ ଯଥା;
ପରାପରା ଉପରକୁ ମେଘକାଢ଼ର ଦୂରଧାମେ
ଗୁରୁ ଅଙ୍ଗଳରେ ଦୁଇଗୋଡ଼ି । ମଳପାର ନ
ଆଇ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଅଙ୍ଗଳେ ଲମ୍ବରେ
ଗୋଡ଼ିଏ । ଏହୁପରି ଛବିଗୋଡ଼ା ଲଜ୍ଜାଲ
ହୋଇଥାଙ୍କ । ମୁଦପାରେ ମଳ ମଦ ଦୁହେ

ନିର୍ଗତ ହେଉଥିଲାନ୍ତି । କି ଅଶୁର୍ଯ୍ୟବ୍ୟାପାର ?
ପେହି ବାକୁରିଟି ପ୍ରାୟ ଦି ୧୫ ନ ହେଲା
ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜବିତାଥିଲା ।

୧ । ଏକବେଶଜ୍ଞ ଗେଛେତ୍ରର ଅବଶ୍ୟକ
ହେଲୁ ଯେ, ମିସ୍ ଏବରେତ ନାମୀ ଏକ
ଜଗନ୍ମଥୀୟ ମହିଳା ବରଦେଶୀୟ ସ୍ଥାନୋକ-
ମାନଙ୍କର ବିଦ୍ୟାଶକ୍ଷୀ ବିଷୟରେ ଉତ୍ସାହିନୀ
ହୋଇ ପ୍ରତି କଲାକାରୀ ଅମି ଗୋଟିଏ
ନୂତନ ବିଦ୍ୟାଲୟ ସ୍ଥାପନର ପ୍ରସ୍ତାବ କରି-
ଅଛନ୍ତି ।

ପାହିନ୍ଦୁପେଟ୍ଟିଆଟ ଧୂର ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ
ଲିଖିବ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କଲବତା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର
'ଫେଲେ' କିମ୍ବା ହେବେ । ବାବୁ ବୃଦ୍ଧକମଳ
ଭିତ୍ତାଗୁଡ଼୍ୟ ଏମ, ଏ, କଲବତାର ତାଙ୍କୁ
ସାଜକିଛ ବତ୍ର, ଏବଂ ଉର୍ଦ୍ଦୁଗାଇତ ପଥର
ସନ୍ଧାନକ ମୌଳିକ ଫଳରୁକୀଳ ମହିମାଦି ।

୩ । ଦୁଇଲି କାଳେକର ସିରିଲ ସର୍ବୀମ
ପ୍ରାଣର ପରିଷା ହୋଇଥାଏ । ଗତ ବୋମନାର
ବ୍ୟାଧି, ଘୋଡ଼ାଗୋଡ଼, ସନ୍ତୁରଣ, ତେଇଁବା
ଓ ବୌଜବାର ପରିଷା ହେଲା । ସେହି ସମ୍ବାଦୀ
ପରିଷାରେ କଣେ ଶ୍ରୀଅ ହୋଇଥାଏ ଓ ଆଉ
କଣେ ଯୋଗିର ପତ୍ର ଜାହା ମୁଣ୍ଡ ଧାରି ରକ୍ତ
ବାହାରିଲ ଉଚିତ ପୁର ଏବଜଣ ଶୂନ୍ୟର ପତ୍ର
ବିଲକ୍ଷଣ ଅନ୍ତର ପାଇଥାଏନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଧିଲ-
କ୍ଷଣ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତରେ କିମ୍ବପ ହେବ
କୁହାଯାଇ ନ ପାରେ ।

ଅମୃତାନନ୍ଦର ଲେଖଣିକୁ ଗବତ୍ତିର
ସାହେବ ଅର ଏକମାତ୍ର ଉତ୍ତାର ବାରଜିଲଙ୍ଘ-
ଗେ ବାପ କରିବାକୁ ଯାଥି ଦିଇବେ । ସେଠାରେ
ଏହାଳ ରହିବା କାରଣ ଗୋଟିଏ ହେତି ଉତ୍ତା
ହୋଇଥାଏ ପ୍ରାୟ ତିକମାତ୍ର ବଠାରେ ଅବଶ୍ଵି
ହେବ । ଏ ସଂକଷିତରେ ଏହୁବେଗନ ଗଜେଟ
ବାଲକୁ ଯେ ପୁଣ୍ଡରାଳରେ ଭାବିତବର୍ଷର
ଦ୍ୱାରା ବକ୍ତାମାନେ ଯେମନ୍ତ କାଳିଜିବନକୁ ଗମନ
ବିବ୍ୟାଲେ ସେହିପର ଭାବିତବର୍ଷର ଛଂଗଜ
ରହିଥିବାମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସିମଳ ଓ ଦାରି-
ନିକିପ୍ରକାଶ ହାତକୁ ଗମନ କରିଥିଲୁ ।
ଗାୟକୁ କାମୁଳଯାବେବ ବିସ୍ତର୍ତ୍ତ ହେଲାଦିନ
ଏ ହାତକୁ ନ ସିକାରେ ଆହାନ୍ତ ପୁଣ୍ଡରଗୁରୁ
ବଠାର ଦିମ ହୋଇଥିଲେ । ବୋଧ ହୃଦୟ
ନିରବିଷଳ ଅରଜ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ଦେବାର ବାର୍ଷି
ପର ଏହାଳ ଶିଥିଲତା ହନ୍ତିଥାହୁ ଭବ୍ରୀଯାଇଁ

ସୁନ୍ଦରେ ରହିବା ବାଞ୍ଚାରେ ଗାତଳ ହୋଇବୁ
ଯାଉଥିବାକୁ ।

ଲକ୍ଷ ର ନୂତନ ଗବ୍ରୀରସାହେବ ଅଥବା
ବାଦପାର କତ୍ତକୁ ଓ ସେ କଷୟରେ କହାଇ
ଶୁଣୁ ହେଲେ ତାହାକୁ ପାଇଦିଅନ୍ତରୁ ଜାହିଁ
ସେ ମୋଧୁବଳ ତ୍ରୁମଣକୁ ଯାଇଥିବା କାଳରେ
ଜଣେ କର୍ମଗ୍ରହ ତିକାରିର ପୋଷାକ ପିଲା
ତାହାଙ୍କ ସହି ସନ୍ଧାନ ବରଥିଲା ଏଥରେ ସେ
ବିଦିତ ହୋଇ ଉଚ୍ଚ କର୍ମଗ୍ରହକୁ ସ୍ଵପ୍ନେ
କରିଅଛନ୍ତି ସେଉଁଠାରେ ମହାପ୍ରବଳପ୍ରତାପ
ଗ୍ରବଣେତର ଶାସନ କରିଥିଲେ ସେଠାରେ ଯେ
ଏହି ବ୍ୟବହାର ହେବ ଏଥରେ ବିତର କି
ଅଛି ?

ସ୍ଵାରଗଣ୍ୟର ସକଳଦୂତ ଡଲନଗରକୁ ଥିଲା
ଧୋଇ ଯୁମାମସିଦକୁ ଛଙ୍ଗମ୍ଭୋଗା ପିନ୍ଧି
ଯାଇଥିଲେ । ମସବିଦକୁ ଯୋଗୀ ତା ଜେବାର
କଷେତ୍ରଥିରୁ ବୋଲି ସେଠାର ପୁଣେହିତମାନେ
ଜାହାଙ୍କୁ ବାରଣ ଭଲେ ଜହୁ ସି ବିରକ୍ତ
ହୋଇ କହିଲେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରିଲଭକ୍ତ
ଜାହାଙ୍କ ଅମ୍ଭେ ଜାହାଙ୍କୁ ଧର୍ମର ଉପଦେଶ
ଦେଇଁ । ମୌଳିକ ପ୍ରବେଶ ହେଲାନ୍ତି ଦୂର
ଜାହାଙ୍କ ବହିନୀ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଚାରିତରେ
ମୁସଲମାନ କିନ୍ତୁ କାହାରେ ଅଧେ ହୁଏ ଆହୁ ।
ଏ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଘର ହିନ୍ଦୁଧର୍ମର ଗ୍ରେଣ୍ଡ ବରାଅଛି
ନୋହିଲେ ବୋଶାକର ଦେଇଁ ସ୍ଥାନରେ ଏମନ୍ତ
କଥା ଲେଖାଯାଇ ଅମ୍ଭୁ ଦେଖାଇଥା ।
ଦେଇ କିଛି ଉତ୍ତର ଦେଇ ନ ପାଇବାର ଦୂର
ଜାହାଙ୍କୁ ଏକ ବକ୍ତ୍ଵାଗୀ ଶଶାର ଯୋଗୀ ମାତ୍ର
ମସବିଦ ତୁରିବେ ଭୁନ୍ଦା କଲେ ।

ଦେଖିବାକାନାଗୁର କଲେକ୍ଟର ଜବାହେମେତ୍ତା
କଣ୍ଠ ଅଛନ୍ତି ଯେ ବାର୍ଷିକ ଗତାରେ ଏକ
ପ୍ରକାର କର୍ତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟ ଆଛି ତହିଁରେ କିମ୍ବା ମୁହଁ
ହିଅର ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣି ଆହୁନ୍ତ ହେଲୁ ଯେ
ଲିର୍ଡ ନଈ ବୁଲ୍‌ବାହେବ ବମେଇର ଗୋଟିଏ
ଦଳ ଉଶା କରିବାରୁ ମନସ୍ତ ବରାଥାହାରୁ ଗର
ଦେଖାଯି ରେକମେଜ୍ ଏବାବେଳକେ ଉଠିବିବ
ଓ ଏହି ପଞ୍ଚର୍ଦ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ଦଳ ମଧ୍ୟ
ଉଶା ହେବ । ଏଥରେ ଅନେବ ବ୍ୟୟ ଉଶା
ହେବାର ମୂଳବନ୍ଧା ।

ବଲିକାର ମିଶନସ ଦିଲ ଅମ୍ବାଜିକର
ଲେଷ୍ଟନେମ୍ବ ଗବର୍ଣ୍ଣ ଆହାଜର ପିଷ୍ଠା
ଦିଇଗର ଉତ୍ସମ ହୃଦୟ ସହାୟେ ଗଣ୍ଡିଏ ଥା-

ଦେବନଗର ଦେବାକୁ ଉତ୍ସମ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ।
ଏଥରେ ଶିଷ୍ଟାଦିଗର କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସମ ହେବ
ବି ମଧ୍ୟମ ହେବ ଅମ୍ବୋମାନେ ବହୁବାକୁ ପାହିସ
କରି ଜାହୁଁ ।

ଅମୃତରନ୍ଧରରେ ଦସନୁବେଗର ରାଜ
ପ୍ରାଚୀକ ହୋଇଥାଏ ଏହି ନମେ; ଅନ୍ତର୍ମାନ୍ୟ
ନଗରବୁନ୍ଦ କିମ୍ବା ହେଉଥାଏ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ଚିକିତ୍ସା ଉତ୍ତମ ମାନ୍ୟ ଓ ବନ୍ଦ ଯୋଗୀ
ବିନ୍ଦୁ ହେବାର ଅଛି ଯାହାକର ନିଧି କରିବାର
ପ୍ରୟୋଜନ ହେବ ବିଚିତ୍ର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନନ୍ଦ
ଶ୍ରୀପାଣିମାରେ ଉତ୍ତମ ବଳେ ମୂଳ୍ୟାଦର ସମାଜର
ଅବସର ହୋଇ ପାରିବେ ।

ଅଳକ ପରଗଣାର ଅନୁରତ କୃଷ୍ଣର
ଶାବନ ବିଦ୍ୟାଲୟ ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ପଣ୍ଡିତ
ପ୍ରସ୍ଥୋଜନ । ମାଧ୍ୟମିକ କେତନ ଟ ୧୦ ଲା
ବିଦ୍ୟାଲୟର ଉନ୍ନତ ଦେଖାଇ ପାଇଲେ ଅଭି-
ଲମ୍ବରେ ଟ ୧୫ ଲା ହେବାର ସମ୍ମାନନା ।
ଆଶାସ୍ତ୍ରବ୍ରଦ୍ଧି ଏବଂ ଦସାଯରର ଗରୁତ
ଶରୀର ନାହିଁ ଅବେଦନକାରୀମାନେ ଲେଖିମାର
ତା ୧୫ ଦିନମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ବ କିଛିତ୍ତବୁ ଅବେଦନ
ପଠାଇବେ । ଇହ

ଶକ୍ତିର ବିଦ୍ୟାଲୟର ସମ୍ପଦ
ଶ୍ରୀ ପରାଜନ ଗୁଡ଼ାମଣି ।

NOTICE

Is hereby given that the fourth Anniversary Meeting of the Cuttack Young Men's Literary Association will be held at the Katak High School premises on Thursday the 13th. inst. at 7 P. M. when the Revd. J. Buckley D. D. will address the Meeting.
Cuttack Piyari Mohan Acharya
6-3-73. Hon. Secy. Y. M. L. A.
Cuttack.

ମୁଦ୍ରଣ

ବାବୁ ବଦ୍ଧାଥରମହାନ୍ତି ଗଜାମ ଅଗିନ୍ ଟୁ ॥
 „ ଉଚକାଳରେଣ୍ଟର ବର୍ତ୍ତକ ବଜାୟାପୁ ॥
 ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ କଲେ କୁଳକ ଅଗିନ୍ ଟୁ ୨୫୫
 ବାବୁ ଆଜିକଣାପୁର୍ବକାପୁର୍ବକନମାଳ ॥ ଟୁ ୨
 „ କନାର୍ଦ୍ଦନପୁର୍ବକାପୁର୍ବକ ନମ୍ବରା ॥ ଟୁ ୨୭
 ବୈବର୍ଣ୍ଣ କବଳବର୍ତ୍ତକ ବୃଦ୍ଧପୁର ॥ ଟୁ ୨୯୫

ଏହି ଉତ୍କଳପାତ୍ରକା ସହର କଟକ ଦର୍ଶନ
ବଜାର କଟକପ୍ରିୟିକଲାଇଙ୍କ ଯୁଗମୂର୍ତ୍ତରେ
ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରମ୍ରଦିତ ହେଲା ।

ଥରି କୁ

ଉତ୍ତଳ ସହିତା । ଜାମ ରତ୍ନ ମାହେ ମାର୍ଚ୍ଚ ସନ୍ ୧୯୭୦ ମସିହା ।

ବଢ଼କ ନର୍ମିଲାଲ ବିଦ୍ୟାଲୟ ପଣ୍ଡିତବିରାଗର
ସନ୍ ୧୯୭୦ ମସିହାରେ ଭୃତ୍ୟବର୍ଷୀୟ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶ୍ରୀମାନେ ଗେଷ ପରିଷାରେ ଉତ୍ତାପ୍ତି ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ମୋଟ ନମ୍ର

୩୫୦

ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀ ।

୧ ନ ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମନାଭ ମିଶ୍ର

୩୬୩

ଦୃଷ୍ଟିପଦ୍ମଶ୍ରେଣୀ ।

୧ ନ ଶ୍ରୀ ଶିବନାରାୟଣ ନାୟକ
, ବେଗବତ୍ତ୍ମ ମହାପାତ୍ର
ଶାଶ୍ଵତ ଶ୍ରୀ
ଶିବନାରାୟଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀ
ଶିବନାରାୟଣ ମିଶ୍ର
ପରେମନାଥ ବିଂଦୁ
ଶୋଭନ ଜନ
ହଳଧର ମହାପାତ୍ର
ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ର ବିଧାତା
ପଦ୍ମମୋହନ ବ୍ୟୁତି

୩୦୭୫

୩୬୨

୩୬୦୫

୩୬୧୫

୩୬୧୬

୩୬୧୭

୩୬୧୮

୩୬୧୯

୩୬୨୦

୩୬୨୧

୩୬୨୨

୩୬୨୩

ଦୃଷ୍ଟିପଦ୍ମଶ୍ରେଣୀ ।

୧ ନ ଶ୍ରୀ ଆଜନିକୁ ଦାସ
, କମାରଚେତନ ପଟ୍ଟନାୟକ
କରନାଥ କର
ମିଠାଜାନ ଟୀ
ଗୁମସ୍ତବାଦ ଦାସ
କଟକର ନାୟକ
ଦାମୋଦର ପତ୍ର
ଥନେପୁର ସମ୍ମାନ
ଶ୍ରୀଧର ଦାସ
ପରେଶ୍ଵର ନାୟକ
ମହନମୋହନ ମିଶ୍ର

୩୩୯

୩୬୫୫

୩୬୪୭

୩୬୩୫

୩୬୧୯

୩୬୧୯

୩୬୧୯

୩୬୧୯

୩୬୧୯

୩୬୧୯

୩୬୧୯

୩୬୧୯

୩୬୧୯

୩୬୧୯

୨ ପ୍ରେରଣ ପଥ ।	
ସମ୍ମାଦକ ମହାଶୟ !	
ନିମ୍ନଲିଖିତ କେତେକ ପଞ୍ଜିକୁ ଅପଣାଙ୍କ ଚଗ୍ରବିଜ୍ଞାନ୍ତ ପଥିକାରେ ହାନି ଦାନ କର ଚରବାୟକ ବରବା ହେବେ ।	
ବସନ୍ତ ବର୍ଷିନା ।	
ଅହେ ରତ୍ନବଳ, ହୋଇଣ ସୁଗାତ, ବଲ ମୋହତ ।	
ଏକ ଶୁଭ ଦିନ, ହେଲେ ପୁଷ୍ପଗଣ, ସୁପ୍ରସ୍ତୁତିତା ।	
ଦେଖି ଷଟ୍ଟପଦି, ହୋଇ ଗଦଗଦ, କଲେ ଥାବନ ।	
ଅସି ସମ୍ବଦ୍ୟପ୍ରେ, ବସି ବନ୍ଦଗତେ, ଦେଲେ ଚୁମ୍ବନ ॥	
ତହୁଁ ମଧ୍ୟରେ, ପୁଜୁଳେ କିଶ୍ଚରେ, ହୋଇ ଏକାନ୍ତ ।	
କହିଲେ ହେ ରଗ, ପରମଦାଗାର, ବୁମ୍ପେ ଅନନ୍ତ ॥	
ରୁମ୍ପେ ଜଗନ୍ମାତି, ସମ୍ବଦ୍ୟ ହେ ଅନାଦ, କଲ ସୁଜନ ।	
ଝାବର ଜଗନ୍ମାତି, ସାଗର ପୂର୍ବମ, ସୁରମ୍ୟ ଦିନ ॥	
କହୁଁ କହୁଁ ପିକ, ବସନ୍ତ ବାହକ, ଅଇଲେ ଥାଇଁ ।	
ଦସି ବୁନ୍ଧୋପର, କିଜରକ ଧର, ଗାଇଲେ ଜହାଁ ॥	
କହୁଁ କହୁଁ ବୋଲିଲ, ହେ ନିବ ସୁଗାତ, ପ୍ରିୟ ଦର୍ଶନ ।	
ଦୁଃଖ ଦୂରେ ଗଲ, ଏତେ ଦିନେ ହେଲ, ଶୁଥଳାପନ ॥	
କହୁଁ ପିକବର, ଶୁଭିଲ ସୁପ୍ରଭ, କହିଲ ଯେଦେ ॥	
ଆମ ଦାସମାନେ, ଅଛୁ ମୁଁ କମାନେ, ପରୁଙ୍କ ସନ୍ତେ ॥	

ଜାହା ଶୁଣି କଣ୍ଠେ ସବୁ ପକ୍ଷମାନେ,
ଲୋର ମିଳନ ।

ତ୍ୟକ୍ତି ଯେ ଯା ଦାସ, ମିଳ ପିକପାର୍ଦ୍ଦ,
ଦେଲେ ଦର୍ଶନ ॥

ସବେ ବେଳି ବସି, ଥର ସେବେ ନଗା,
କଲେ ସୁଜାତ ।

ଦେଖିଲ ପବନ, ହୋଇ ଉଚ୍ଛାନ,
ବଲ ଉଚ୍ଛାନ ॥

ସୁଗାତଳ ବାୟୁ, ବହୁ ମୁହୂର୍ତ୍ତ,
ଭେଟି ପୁଷ୍ପକୁ ।

ସେ ଯା ଦାସ ହେଲେ, ସୁଗନ ବହିଲେ,
ଦଗଦଗକୁ ॥

ଦେବମାତ୍ରବନ, ହେଲେ ସୁଗାରନ,
ପକ୍ଷି ବସିଲେ ।

ସୁରାର୍ଦ୍ଦିରବ, ହୋଇ ମଭମଦ,
ଅଦ ଦଶିଲେ ॥

ତହୁଁ ପ୍ରବାହତ,
ରହସ୍ୟ ସୁଗନ,
ପିହିଲ ମହ୍ନା ।

ପମାରଣ ଥିଲି, ସେହିମଣିଶେ ପରି,
ଆଶିଲ ବହୁ ॥

ଶୁଖପଦୋପର,
ଏବଗଣ ଚର,
ସ-ମନ ମନେ ।

ବନ୍ଦନାଗମନେ, ସୁରର ଶବଦେ,
ରତ ଥାବନେ ॥

ଗର-ନିର୍ଦ୍ଦିରଣା, ସରସ ଜଟିନା,
ବହି ଚଞ୍ଚଳ ।

କହିକହୁପରେ, କହୁକୁ ସହରେ,
“କୃଥା ହକନ” ॥

ଏକାନ୍ତ ବନ୍ଦମୁକ
କଷ୍ଟିତ୍ର—ଘ—ସମନ୍ଦପୁର ।

ଏ ରଗଜାଟି ସମ୍ବଲପୁରଠାର ଅଧିଶ୍ଵରା
ମାଦରେ ପ୍ରକାଶକଳୁ ।

ସଂ, ଉ, ଦ,
କହିମୁଲପଦ ଦେଖ ।

ବ୍ୟାକ୍ ପାଇଁ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୩୧୯

ତାଙ୍କୁ ମାର୍କ୍ ସନ୍ଦର୍ଭମିହା । କେବେ ଏ କି ସନ୍ଦର୍ଭ ସାଲ ପରିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜାକମାଯୁଲଟ୍ ୫୫

ଗର୍ଜ ସପ୍ତାହରେ ଏବାବେଳକେ ଅନେକ
ପଦ ପଡ଼ିବାର ନଗରବାସୀମାନେ ଥାହନରେ
କାଳଯାପନ କରିଥିଲୁଣ୍ଟ । ଅଛି ଧୋଲଣ୍ଡି
ଦୋଲଯାଧାର ମେସ ଦିନ ଅମ୍ବେମାନେ ଅବର
ରଙ୍ଗପାଣି ରମ୍ପରେ ଦାଶ୍କୁ ବାହୁରବାକୁ
ସାହସ କର ନାହିଁ ଜଥାର କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତୁମେଧରେ
ବାହାର ପାଠକଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାକୁ
ଯତ୍ତ କରିଥିଲୁଣ୍ଟ ଏଥରେ ଯେବେ ଦୈତ୍ୟ
ଜାହାର ସଙ୍ଗରେ ସାକ୍ଷାତ୍ ହେବାରେ ବିଳମ୍ବ
ହୁଅଇ ପାଠକମାନେ କ୍ଷମା ଦିଦ୍ବବେ । ଅମୂଳ-
ନଳର ମାକ୍ଷାତରେ ଦିନେ ବିଳମ୍ବ ହେଲେ
ତେବେ କ୍ଷର ନାହିଁ ଅମ୍ବେମାନେ କେବଳ
ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଁ ଯେ ଆଠକମାନେ
ଦୋଲଯାଧାର ସୁଖ ଦେଖ ଦିଇଲୁ ।

ମୋହରମ ପଦ ଉତ୍ସମନ୍ଦିଷେ ଲକ୍ଷାହିଳ
ହେଲା । ଜାଇଆ ଓ ଗାନ୍ଧାର ପଶ୍ଚା ସେମନ୍ତ
ବର୍ଷରୁ ବର୍ଷ ହୋଇଥାଏ ପ୍ରାୟ ସେହିଦୟ
ହୋଇଥିଲା ଅସୁଖ ବିଷୟରେ ଏହି ଯେ
ମହୁରର ଅନ୍ତିମ ସରକୁ ବାଜକାରମାନେ
ଅମଜା ପ୍ରାୟ ବାହାର ନୂଜିନ ରଜ ଦେଖାଇ
ଥିଲେ ଓ ପଲଟନର ବିପାହମାନେ ମନ ସରକୁ
ହାତ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଦର କଲାଶନାଥ ବୃଦ୍ଧିରି ଦେଖାଇ
ଥିଲା । ଜାଇଆ ସବୁ ବିରଣ୍ଣର ଛଠାରେ କିଛି
ଭାବନାମ୍ୟ ଦେଖା ଯାଇଲାହିଁ ପଲଟନର ଜାଇଆ
ଅପଣା ହେଲୁଛି ରକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ଓ ନମବର

ରଥୀ ବିଶେଷ ଯନ୍ତ୍ର ପାଇ କୁଳକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ
ଅଛି । ସବୀରଥୀ ପୂର୍ବର ସର୍ଜକ ହୋଇ ନ
ଥିଲେ କୋଧ ଦୁଆର ପାଇଁର ହୋଇଥାନା
ଫୁଲସର ଏପର କାର୍ଯ୍ୟ ଦଢ଼ ସୁନ୍ଦାୟକ
ଅଟଇ ।

ଗର ଦୁଖକାର ସକାଳବେଳେ କଟକ ଶାହ-
ପୁରେ ବାର୍ଷିକ ପାରିଜୋଷିକ ନାନର ସର
ହୋଇଥିଲା । ତମର ବିମନୀର କଳ ମାତ୍ରେ
ଏ ଅଳ୍ପଧାନ୍ୟ କେତେବେଳେ ଉଚ୍ଛବିତ ସାହେବ
ଓ ଦେଶୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେବିମାନେ ଉପରୁଚି
ହୋଇ ସବର କାର୍ଯ୍ୟ କଥାର କଲେ । ସ୍ଵାମୀ
ବିଶ୍ଵାଦମିଶ୍ରର ସେହେଠିର ପ୍ରେବଣସାହେବ
ବାର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାପନ ଲେଖି ଅଣିଥିଲେ ପ୍ରଧାନ-
ବିଶ୍ଵବ ମହାଶୟ ଭାବା ଧାଠ ବରକାରେ ସଙ୍ଗମ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅନନ୍ତ ହେଲେ କାଳର ଉତ୍ତରିକ
ତଣାଗଲୁ ସେ ବିଦ୍ୟାଲୟର ବାର୍ଦ୍ଦ ସମରୋହ-
ବେ ଉତ୍ତମରୂପେ ଗଲି ଥାଏ । ତହୁଁତତାର
ସଙ୍ଗପତି ମହାଶୟ ପଣ୍ଡାରେ ଉତ୍ତାହି ହୋଇ
ଥିବା ତ୍ରୁଟମାନଙ୍କ ପାରିଜୋଷିକ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର
ବନ୍ଧୁନ କଲେ ଓ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଗେଷ ହେଲାବ
କେତେବେଳେ କଣ ଶ୍ରୀ ନାନା କାବ୍ୟ ଓ ଜୀବନ
ଭାବର ମୁଖ୍ୟ ବରଥିବା କବିତାମାଳ ଧାଠକ
ଲେ । ଏ ବିଷୟରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖିଲୁ
ଯେ ବଢ଼ି ଜୀବନ ଅପେକ୍ଷା ଛେତ୍ର, ଜୀବନାନେ
ଦେଇବୁ ଅଥବା ପରିଜୋଷ କଲେ ।

ଅମେଗାରେ ବୋଧ କରି ରକ୍ଷ୍ୟତରେ
ସେମନ୍ତ ଅଯ୍ୟକାଂଶ ହୋଇବାଲକୁ ଏପରି
ଆଠ ବର୍ଷବାର ଜର ଦିଦ୍ୟାସିବ ଓ କର
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନିଷ୍ଠରେ ଯେବେ କେହି ଉତ୍ସନ୍ନପ
ଥିବାର ଶିକ୍ଷବ ଦେଖିବେ ତେବେ ଜାହାଙ୍କୁ
ଛିତା ବରିବେ ମୋହିଲେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଦେଶୀକରନ
ନାହିଁ । ତେଥା ଶତ ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟ ଏକ ଜଳ
ଆଠ ବର୍ଷଥିଲା ଓ ଜାହା ଆନନ୍ଦର ହୋଇ
ଥିଲା । ଆଠବରିବା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଉତ୍ସାହ ବାରଣ
ସେମାନଙ୍କୁ ୪୨୦ ଜାର ପାରିଜୋଷିବ ସ୍ଵର୍ଗ ଦାର୍ଢି
ଦିଅଗଲା । ଏହଙ୍କା ଜୋରଥାର ଜହିଲିଦାର
ବାବୁ ଶାଶ୍ଵତମାହାନ୍ତି ପଠାଇ ଦେଇଥିଲେ ।
ମାହାନ୍ତି ମହାଶୟକୁ ଏଥପାଇଁ ଅମେଗାରେ
ପ୍ରଶଂସା କରିଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର୍ବଦିକ
ମଞ୍ଚର ଦେହ ଦିଲୁ ଦେଲେ ହାହଁ ଏହା ରଜ
ହୋଇ ନାହଁ । ଆଠବରା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାରିଜୋଷିବ
ଦେବାରେ ମଧ୍ୟ ମୃଦୁର ବିରତ ଦେଲୁ ନାହଁ
ଏହି ରଜ ହୋଇ ନାହଁ । ଏହିରୁଷେ ନିର୍ମିତ
କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେଲାନ୍ତି ପ୍ରାସ୍ତର ସର୍ବପରିମହାରାଜ-
ପୁ ଓ ପାତ୍ରୀ ବଜାନ୍ତିବେଳେ ଜଣଗୁରୁ ଜୀବାରେ
ବନ୍ଧୁତା କଲେ ତହୁଁର ସଂକ୍ଷେପ ବିବରଣ
ହୁକାରାବଦ୍ୟ ଏ ହର୍ଷାହରେ ନ ଲେଖି ଅଗାମୀ-
କୁ ଦେଖିବ ଦେଲୁ ।

ମୋବର୍ ବାରିଜାହାର
ଶେଷମକଦିମା ।

ଶେଷପ୍ରକାର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏ ମନ୍ଦିମା ସାମାଜିକ
ଓ ବୁଦ୍ଧି ହେଲେବେଳେ ତଥା କଣେ ଉଚିତର
ବିରାଗୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବାଚିମାତ୍ରର ଫଳର ସା-
ହେବଙ୍କର ତରିଥ ପ୍ରକାଗ ହେଉଥିବାର ଏହା
ସୁନ୍ଦର ବ୍ୟାପର ବୋଧ ହେଉଥିଲା । ବାବୁକ-
ରେ ଏ ମନ୍ଦିମା କିଛି ଧୂମଧ୍ୟାମରେ କୃତି
ହୋଇଥିଲା । ଆହେବ ପାହେବ ଓ ଦେଖାଯୁ
ଗ୍ରୁ ଓ କଟଲେବେ ସାକ୍ଷିପ୍ରକାଶ ଫଳଦାରଙ୍କ
ଟଣାଟଣି ହୋଇ ଅସିଥିଲେ ଓ କିନ୍ତୁ ଭୁଲିମା-
ନେ ମିଳିଲ କଷାୟଥିଲେ । ଅନେକଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ନ୍ତି ଏ ମନ୍ଦିମାର ବନ୍ଧୁର ହୋଇ ରଜମାଙ୍ଗ
ଛାତରିଖରେ କିନ୍ତୁ ପାଇଲା ହୁଏ କିନ୍ତୁ ଅସମ୍ଭବ
ଯୋଗ ହେଉ ଅମୈମାନେ ଏ ପ୍ରକାଶ ଯଥା
ସମୟରେ ଲେଣିପାର ନାହିଁ । ଏ ମନ୍ଦିମାରେ
ନାନିବ ବାନ୍ଦା ଦିଂଘାହେବ, ପ୍ରକୃତ ବାନ୍ଦା ଫଳଜ-
ରବାହେବ ଅଟନ୍ତି ଓ ପ୍ରକାଶ ବେବାରିନାଥ
କନବରୀ ଓ ରୂପସିଦ୍ଧର । ପ୍ରଥମେ ଏଥର

ନାଲୁଗ ପୁଲିସରେ ହେଲ ଓ ପୁଲିସ ମଳଦିନ
ତଳାଣ ବର୍ଷବାର ଅଶିଖୁମେଳକୁର ଗିର୍ବଧ୍ୟ
ଥାହେବଜୁ ଅର୍ପିତ ହେଲା । ଏଥର ଯେ ବୃଦ୍ଧା
ମେଳକୁରାରେ ପ୍ରକାଶ ହେଲୁ ଜାହା ଘଷେପରେ
କିମେ ଲେଖାଇଛା ।

ବାଘ କହିଲା କି ସେ ଧରନରସାହେବଙ୍କ
ଆଜ୍ଞାନସାରେ କେବାରକାଥ ଦିନବର୍ତ୍ତୀକୁ ଅ-
କ୍ଷୟକୁ କବିଅଛି କି ସେ ଯୋବଗୁ ସରକାର
ଗୋପାମର ଫ୍ରେୟର ରଙ୍ଗ ଫିଲଲେନ ଲୁଗା
ଗ୍ରେଶକର ନେଇଅଛି । ଧରନରସାହେବ
ବହିଲେ କି ଗୋପାମର କିଛି ସାମରୀ ସ୍ଥାନକୁ-
ରଜ ହେବାର ବେଳାମୀ ତମୀ ପାରବାରୁ ସେ
ଗୋପାମ ସାମରୀ ସବୁ ପରତାଳ କବାଇଲେ ଓ
ପରତାଳରେ ଦିଗନ୍ତୁ ଫିଲଲେନ ଜଣା ହେ-
ବାର ଓ ଗୋପାମରକି ଏକା ପ୍ରକାଶି ହେବେ
ଥିବାର ଜାହାଦନା ଅନ୍ୟ କେହି ଗ୍ରେସ କର
କି ଥିବାର ସମ୍ବୂଦ୍ଧର ଏ ମନ୍ଦମା କଲେ ।
ଜଣେ ଗୁରୁ ସାମିକହନ୍ତି କି ଭବରେମର କାହୁ
ଗୋପାମର ଭକ୍ତିଲୁଗା ଓ ହସାବଦହୁ ଜାକୁଦେ-
ଇ କହିଲେ କି “କଜ଼ାହେବ ଅମ୍ବକୁ ଏ ଲଗା
ଦେଇଅଛନ୍ତି ର ଏ ଲଗା ଓ ବହି ଅମ୍ବ କମା-
ରେ ଦେଇ ଥା, ଜନ୍ମ ମୁଁ ଲୁଗାଇଯାଏ ତାଙ୍କ
ବିଷାରେ ଦେଇଅସିଲା” ଅଛି ଦୂରକଣ ସାମା
ଏ ଦିନଦୂର ପୋଷକକା କଲେ । ଏହିପ୍ରକାରରେ
ମନ୍ଦମାତି ପ୍ରମାଣ କବିବାରେ ବାପାପକର
ବିକ୍ଷିତ ଦୁଃଖ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏହିବି ପ୍ରକାଶର
ବିଧା ବହୁଅଛୁ ଯଥା ।

ପ୍ରଦିବାଜା ଅଧିକା ତଥା ବରେ ହୋଇ ଯେ
ଏକଛବିଦ୍ଵିତୀୟ ଉତ୍ତିନୀଧୂର ସାହେବ ମୋତେ
ଇଶ୍ଵରା ଦେବାକୁ ସବ୍ଦା କହିଲେ ମୁଁ ଜାଣି
ବରେ କହୁଁ ଯେ ମୋତେ ବଦଳଇ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିବାକୁ ବହିଲେ ଗାହା ସୁହା ନାହିଁ କଲା ।
ମୁଁ ଏକା ବାର୍ଷିକ ଚଲାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ଏହି
ଅଗାରେ ସେ ମୋର ସହିକାରକୁ ବାତି ଦେଲେ
କଷ୍ଟାକ୍ଷରଙ୍କଷ୍ଟାକ୍ଷୟ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ଅପମାନ
ବଗ୍ରାନେ । ମୁଁ ଉତ୍ତିନୀ ସଠାଇବାରେ ପ୍ରପ୍ରଶ୍ନେଶ୍ଵର ଉତ୍ତିନୀଧୂର କୈପେଦ୍ବିତ ଜଳବ କଲେ
ମୁଁ କହିଲୁ ଘରନର ସାହେବ ସଙ୍ଗେ ମୋର
ଅମେଳ ଅଛି ସୁପ୍ରଶ୍ନେଶ୍ଵର ସାହେବ ମୋର
ଇଶ୍ଵରା ନେଲେ ନାହିଁ । ମୋ ଜାମରେ ଏକ
କବିତୀୟ ଉତ୍ତିନୀଧୂର ଅନେକ ଧର ଉପେକ୍ଷା
କଲେ ଓ ମୋତେ ସେପକୁରେ କୈପେଦ୍ବିତ
ଜଳବ ହେବ ଯେ ସେପକୁ ଦେଇଥାଇ । ୧୫

ଭାଗୀ ଉପର କୋଠରୁ ଛ ତା ଜାଲ ଗେହା
ମନ୍ଦ ଏବଚକିତ୍ତର ସାହେବ କତ ସାହେବକୁ
ଦିକ୍ଷା ମେଲାରେ ଥାସୁତ୍ତମ ମଣି ଜାହା ନାମରେ
ନାଳକ କରିବାକୁ ମୋତେ ବହିଲେ । ମୁଁ
ବିହିଲ ଜାମାନ ଶବ୍ଦ ପାରି ନାହିଁ ତଥୁ
ମବଦମା ଉତ୍ସମିଷ ହେଲ । ଏଥରେ ସାହେବ
ମୋ ଉପରେ କତ ଘର କଲେ । ମୁଁ ଶବ୍ଦ-
ଅଛି ଯେ କତ ସାହେବ ଲେଖିଲୁଗାଙ୍କବର୍ଷି-
ରଙ୍କ ନବକୁ ଏହି ମର୍ମରେ ତଃ୍ଯ ପଠାଇଥିଲୁ
ଯେ ଫଳକର ସାହେବ ଅପଣା ବ୍ୟବହାରଗୀର
ଯେ ସବୁ ଦୁଇ କିଅନ୍ତି ଜାହା ସରକାରୀ
ସାଧାରଣ ଜଳ ବିହିଲେ ଲେଖିଲୁ ଓ ଏ ବଥା
ଗୋଦାମର କାପତର ପ୍ରମାଣ ହୋଇ ପାରେ ।
ଏଥର କହନ୍ତି ବରବାପୀର ସୁପ୍ରସ୍ତୁତି ଲାଭ-
ନୟରକୁ ଅଞ୍ଚା ହେବାରେ ଏବଚକିତ୍ତର
ଲାଭ ନୟର ଅପଣା ହେତୁଲାର୍କରୁ ମୋ ଦରକୁ
ପଠାଇ ଜାହା ହାତରେ ଏହି ସମ୍ମାନ ଦେଇ
ଥିଲେ କି ମୁଁ ଅପଣା ପ୍ରକାବକୁ କାଟକୁଟ ବର
ଜାହାକ ନାମର ଛପିବ ସବୁ ସାଧାରଣ ଗର୍ଭିତ
ଭାବି ଦେଇ ଜାହାଙ୍କ ନାମରେ ଲେଖିବ । ମୁଁ
ଜାହିଁ କଲ ଓ ସୁପ୍ରସ୍ତୁତି ସାହେବ ଏ ବିଷୟର
ଜଦନ୍ତ କଲେ ମୁଁ ଠିକ ପ୍ରକାବମାନ ଦେଇ
ଏଥରେ ଫଳକର ସାହେବ କତ ହୋଇ
ହେଲେ । ଜୀମୁର ଜା ୩୦ । ୧୯ ରଖିରେ
ଉଦ୍‌ବିଗନ୍ଧ ଦେଇ କନଣେ ଜା ୧ । ୨୫
ସବୁଦିନ ଥିଲ । ଜା ୩ ଦୂର ସବାଳେ ମୁଁ
ଯେମନ୍ତ କରେଠାରେ ପଢ଼ିଲା ଏବଚକିତ୍ତ
ରଙ୍କ ଲାଭ ନୟର ସାହେବ ମୁଁ ମହ ପିଲାର
ବୋଲ କହି ତାକୁର ପାଗକୁ ପରାଶା କମିର
ପଠାଇଲେ । କି ସାହେବ ମୋତେ ଥାପାଜା-
ଳକୁ ହେଲ । ତାକୁର ଦେଖି ବିହିଲେ ମୁଁ ଶବ୍ଦ
ଅଛି ଓ ପାଞ୍ଚଶବ୍ଦ ଦେଲେ । ଭାବ ସାହେବ
ମୋତେ ସୁପ୍ରସ୍ତୁତି ଲାଭ ନୟର କିବିତର
ପଠାଇ ଏକ ତଃ୍ଯ ଲେଖିଲେ କି ସେ କିନ୍ତୁ
ସବାଳେ ମୁଁ ଏମନ୍ତ ମତ୍ତାକ ଥିଲ ଯେ କୁତା
ହୋଇ ପାଇ କି ଥିଲ ମୁଁର୍ବେଳ ପୂର୍ବକ ବାହାଗ-
ଥିଲ ଓ ସେହିଥାଳ ସେ ତାକୁର ପାଗକୁ
ପଠାଇଥିଲେ ତାକୁର ଯାହା ଲେଖିଥିଲାକୁ
ଜାହା ସେ ଦେଖିଲେ କାହିଁବେ । ଏଥୁ କଲେ
କୁତାକଳ ସାକ୍ଷୀ ମଧ୍ୟ ପଠାଇଥିଲେ ମାତ୍ର ସାହେବ
ପ୍ରଗତିଜ ବିଲ ଅଞ୍ଚା ଦେଲେ ଜାହିଁ । କିନ୍ତୁ
ସାହେବଙ୍କ କୋଠରୁ ମୋହ ପରକୁ ଫେର
ଅଧିକା ବେଳେ କାହିଁରେ କି ୦ ସାହେବ ହେଲୁ

କଳଣ୍ଡେବଲ କରୁଥିବ ଓ ଜଣେ ଦରକା କି
ଜାହା ବାରରେ ପରିଗଞ୍ଜ ଟିକନ ଲୁଗା ଥାଏ
ଏମାହଙ୍କ ରେତିଲା । ହେତୁକଳଣ୍ଡେବଲ ଧର-
ଗଲ ମୁଁ ଏ ଲୁଗା କାହିଁ ପାଇଲ ମୁଁ ଉତ୍ତର
ଛଲ ଲୁଗା ମୋର ଦରକାରୁ ସିଇବାରୁ ଦେଇ
ଅଛି । ଏ ଲୁଗା ଓ ଆଉ ବେଳେ ଲୁଗା ଗଠି
ଫେବ୍ରେସ୍ ବି ମାର୍ଚ୍ ମାସରେ ଜନନୀୟର
ତେୟାତ୍ତ ଘୋଷମାତ୍ରର ମୋଲାର ବିଶ ପଠାଇ
ଥୁଳ ସେ କେଉଁଠାର କଣ୍ଠମୁଖ ମୋତେ ଜଣା
ନାହିଁ । ଏବଳକାରିଟିଲ ରକ୍ତିଳୀୟରଙ୍କ ବଜଳା-
ରୁ ସିବାଗାରୁ ହେତୁ କଳଣ୍ଡେବଲ ମୋତେ
କହିବାର ମୁଁ ସେଠାକୁ ଗଲ ସାହେବ ବହିଲେ
ଲୁଗା ତାଙ୍କର ଅଟର ଓ ସେ ଲୁଗା ଓ ମୋତେ
ଧୂଳିସବୁ ନେବାଗାରୁବିଦିଃ ସାହେବରୁ ବହିଲେ ।
ସେ ଜନ୍ମପ କଲ ଓ ମୋକଦମା ତଥାରବ
ହୋଇ ପ୍ରମାଣ ଦେଲ ନାହିଁ । ଏହିମୁହେ ଏହି
ମୋକଦମା ମୋହ ବନ୍ଦରେ ଦୃକନ ହୋଇ
ଥିଲା । ମୁଁ ଦରବାରୀ କର୍ମରେ ବନ୍ଦ ଏତେ
ମହିଳାର ଅଛି ଓ ମାହିତି ଟଙ୍କା ବେଳନ
ପାଇ ।

ଶ୍ରୀବୃଦ୍ଧବାହେବ ଏମହିଦମାର ସଥାଥ ବିଶ୍ଵର
କୁ ପ୍ରତିବାପାକୁ ମନ୍ତ୍ର କଲେ । ବାହେବ ବୋ-
ନ୍ତି ଯେ ଫଳକରିବାହେବ ଓ ପ୍ରତିବାପ
ଦୂରକ ମୟରେ ପଢ଼ିଲା ଥିବାର ସଥେଷ
ପ୍ରମାଣ ବୋଲାଅଛି ଓ ଉତ୍ସମ୍ପଦ ପରିଷ୍ଵରରେ
ଦୋଷାଗ୍ରେଷ ଓ ନାଲିଗ ଦରାଅଛନ୍ତି । ପ୍ରତିବା-
ଲ ନାମରେ ବୈଜ୍ଞାନିକର ନାଲିଗ ହୋଇ
ପରିବର୍ତ୍ତଣେ ଏ ମନ୍ଦିରମା ହୋଇଥିଲା ଓ ଜାଗା-
କୁ କର୍ତ୍ତର ବାହାର କରିବାପାଇଁ ଫଳକ
ବାହେବଙ୍କର ଏବାନ୍ତ ଇଚ୍ଛା । କଷ୍ଟର ସାନ୍ତୋଷ
ପକ୍ଷରେ ବିଶ୍ଵବର୍ତ୍ତା ବହୁତ ଯେ ଦେମାନ୍ଦ
ଯୋବକୁ କାରଣାନାର ଗନ୍ଧର ଥିବା ଓ ପ୍ରତି-
ବାଦପତ୍ର ଫଳକରିବାହେବର ମନ୍ତ୍ରକ ଥିବା
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେମାନ୍ଦର ମାତ୍ର୍ୟ ଅକ୍ରମ୍ୟ ଅଟେ
ଦେମାନ୍ଦଙ୍କର କଥା ଯେପରି ହଜିଥ ଦେପର
ନିଅଳ ହୋଇଥାରେ କଟିପଣ୍ଡଙ୍କ ଦେଶୀୟ ବିଭା-
ଗମାନେ ଅବଶ୍ୟକ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଘଟାଇଦେବା
କାର୍ଯ୍ୟକୁ ହଜକର ଯେବନ୍ତି । ଯେପରି ଅବହା-
ରେ ଲୁଗା ନିଅସିବାର କୁହାଯାଏ ଜାହା
ଅପମ୍ବୁଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରତିବାଦପତ୍ର ଫଳକରିବାହେବ
କରନ୍ତି ଓ ଜର୍ତ୍ତମହା ହୋଇଥିବାର ସେ ଜାମୁ
ନ ଥିଲେ ହେ ସେ ଏପରି ହୁଣ୍ଡା ନୁହେ ଯେ
ଯେପରି ସେ ଗେଣ୍ଠ କରିଥିବାର କୁହାଯାଏ

ସେପରି ବରନ୍ତା । ବିଶ୍ୱାସି ଏ ମକଦମାବୁ
ନିଥୀବୋଲି ହୁଅ ବହି ନ ଥିଲେହେଁ ପ୍ରବାଗନ-
ରରେ ବହିଅଛିନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେ ଯେ ଦେଖାଯୁ
ଚାରଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ବିଷୟରେ ଦୂର୍ଧିଅଛନ୍ତି ଏହା
ବଜ ଅର୍ଥାତ୍ । ଯେ ମୁଲେ ଫଳନରସାହେବ
ଏତେବାଣ୍ଣ କଲେ ଓ ଅସାମୀ ଜାହାଙ୍କ ବିଚ-
ନରେ ଯେ ସବୁ ବହିଅଛି ଯେବେ ମତି
ଦୁଆର ତେବେ ସେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାସୀ
ହେବାପାଇଁ କହ କଥିବେ ଏହା କିଏ ସମ୍ବେଦ
କରିବ ରେବେ ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷ କରି
ସେମାନେ ପ୍ରତିମର ମହର । ଯାହା ହେଉ
ଫଳନରସାହେବଙ୍କପର ପୁଣିଷତ ଓ ଉତ୍ତରଣ-
ଶାର କର୍ମଗୁର ଏପରି ମାତ୍ର ଓ ପୁଣିତ ଦ୍ଵିଧା
ବରିବାର ଅଛି ନନ୍ଦନ୍ୟ ଓ ଗୋଚରମାୟ
ଅଟଇ ଆଉ ମୋହଙ୍କ କଥା କଣ କହିବା ।
ଆସିମର ଜବାବମତେ ଫଳନରସାହେବ ଦେ
ବଳ ବରକାଳୀ କାର୍ଯ୍ୟର ପଦବୀରୁ ହେବାର
ଯୋଗ୍ୟ ଏମନ୍ତ ଦୂରେ ସେ ଗୁରୁତର ଦିଶ
ଛୋଗ କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ ଅଟିଲି ଆଜିଏବି
ଫଳନରସାହେବଙ୍କର ନିଜାନ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉ
ଅଛି ଯେ ଉକ୍ତ ଜବାବରେ ଯେବେ କିନ୍ତୁ
ନିଥୀ ଦୋଷାସ୍ପଦ ହୋଇଥାଏ ଉହଁବି ମନ୍ତ୍ର
ହେବାଲାଗି ଅବଳମ୍ବେ ଉପାୟ ବରନ୍ତୁ କେ
ତୁଳ ହୋଇ ରହିଲେ କେବଳ ଜବାବଦ
ପରିଷା ପ୍ରମାଣ ଦେବ ।

ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରଦେଶକାରୀ ପାଲ ।

ତୁଳାଦୂ ବିଭାଗ

ପତ୍ରିତପାଦନ ସିଂହ	ବାରୁବୋଟ
ଗୁଣମାତ୍ରକଣ ସିଂହ	"
ଜଗନ୍ନାଥଭାବ କର	କାର୍ତ୍ତରମାସନ
ଶମୁକାଥ ଦାସ	"
ମହମୁଦ ଅଳ୍ଲା	କୃଷ୍ଣାଜନନ୍ଦପୁର
ଆହେ ଚରଣର ଦାସ	କାଳାଜଳ
ଶ୍ରୀମାସୁଦେଶ	"
ରଧୁନାଥ ଅର୍ପିଦ	ମହାବିଷୟକ
ଶନୀମଣିଶ୍ରୀଧୂରା	"
ଦାମୋଦରମତ୍ତବୀ	"
ଠାକୁରଚନ୍ଦ୍ର ଘୋଷାନ୍ତ	ପରଶରଜଧୀର
ଗୋଦକ ନିଶ୍ଚି	ସୁବାନ୍ଧୁର
ଫକାର ପିପାଠି	"
ପୂରୁଷାଙ୍ଗବ ସିଂହ	ଅସୁରେଣ୍ୟର
ବନମାଳା ପାହା	"

ବ୍ରଦ୍ଧକଳେଶ୍ୱର	ରାଧି	ମହାତ୍ମା
ଗିରିଥାରୀ	ବନ୍ଦେଶ୍ୱରାଶ୍ରାଦ୍ଧ	"
ଅଞ୍ଚପୂରରଣ	ଯୋଷ	କଟକ ମତେଲ
ଖୁମଚରଣ	ପଣ୍ଡା	ବାଗୁଗୁର
ହରଚରଣ	ଦିପାଣୀ	ଜୋଲିପାହି
ଜୟକୃଷ୍ଣ	ଗୋଧୁପ୍ର	"
ଶବଦନ୍ତ୍ର	ପାଳ	"
ଦିଗରଥ	ଦାସ	ବାନକୁଣ୍ଡି
କୃତ୍ୟାମାନ	ପାଲକ	"
କୃତ୍ୟାମାନ	ଦାସ	"
ଲାଲକୁମାର		ବାଲେଷ୍ୱର ମିଶନ
ଶବଦାରଣ	ମହାଶାର୍ଦ୍ଦ	"
ମାସୁନ	ଶୀ	ସେଣ୍ଟକୋରେଜ୍ପ୍ରିସ୍ଟଲ୍
ବୈକୁଣ୍ଠନାଥ	ନାୟକ	"
ଗଜାଧର	ଦାସ	ବାରବାରୀ
ଉଦୟକୁନ୍ତ୍ର	ଦେ	"
ଅଜ୍ଞୋଦାଶ	ଦିପାଣୀ	ନିମାପତ୍ରା
ମନ୍ଦିରାଲ	ସିଂହ	ମୁରଦା
ଅନନ୍ତ	ମହାପତ୍ର	ତାତୀ
ଫଳାର	ନାୟକ	ପିଟିଲ
କହୁଛିଲାଲ	ଆଶ୍ୟ	ପୁରୁଷଙ୍କରିଦ୍ୟାଳୟ

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ବମ୍ବେଇର ପୁନିର କରିଶୁର ସବୁ ଦୋହା-
କିଳୁ ଯୋଗାପଥ ଅଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି ବି
ଦେଶାନେ ମୋହରମ ଯାଦାର ମେଲ ଧାର୍ଥକଳ
ବଗ୍ବବ ଦୋହାନମାନ ବଚାର ବିଜ ରକ୍ଷିକେ
ଏ ଅଜ୍ଞାର ଫଳ ଯେତେ, ଅନିଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଜଗୋ-
ରୁକ ଅଟ୍ଟଇ ।

ଓঁ এক সাহেবকে গুণজ্ঞা মনে রিলজমার
জা ১৫ এক ১১১০ রিমে কঠকরে
অলুকুন্তি অথবা মেঘাকুন্তি হেব। প্রথম
দিনৰ ইন্দ্ৰাবেলে সামান্য কৃষ্ণ হেবাৰ
লেখে অলুন্তি।

ପାରସ୍ଯଦେଶର ବାଦସାହ ବିଲାଜଳୁ ଯାଏ
ଅକ୍ଷୁନ୍ନ ତାହାଙ୍କ ଅଗ୍ରଧିନୀ ଚିମିତ୍ର ପାର୍ଲମେ-
ଣ୍ଟକୁ ଠଙ୍କା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବିକ । ହକ୍କପ୍ରେସ୍ ଆତ୍ମ
ଭରଣା କରନ୍ତି ଏଥର ଯେମନ୍ତ ଭରଜବର୍ଷର
ଜଳସର ଏ ଦୟା ଦେବାର ଅଞ୍ଜା ନ ହେଉ
କି ଯେମନ୍ତ ଏଥପରେ ଗୁଲାଜଙ୍କ ଅଗ୍ରଧିନୀ
ସଙ୍ଗାରେ ହୋଇଥିଲା ।

କୁକୁରେ ଅଠବ ଅବଜା

ଶର୍କରାରେ ଯେମନ୍ତ ଜାଗର ବୁଝି ଅଛି
ଇଂଲାଣ୍ଡରେ ମୟ ସହପ୍ରକାର ଦେଖାଯାଏ
ହେବେଳ କର୍ତ୍ତା ହେଲ୍ ପୁଲାମାହେବ ଜାମରେ
'ବିଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ ବରଜ ଅଧିକା ପୁନର୍
ଉପନାମକଲେବରେ ବସାଇ ଦେଇଥିଲା । ନାହିଁ
ମେ ବିଦ୍ୟାରମ୍ଭ ଶର୍କରାକେ ଏଥାବୁ ଫରମାଇ
ଧିଅ ବୋଲି ସମ୍ବଦ୍ଧ ଉପରିଚି କରିବାର
କିମ୍ବାକିମ୍ବା ପ୍ରଧାନମରିଷନ ପୁଲମାହେବଙ୍କ
ପାଶକ ପୁଅକୁ ଭାବାର ନେବା ଧାର୍ଯ୍ୟ ପରମାନ୍ତ
ଦେଇଲେ ।

ଶୁଣିବାକି ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରାହୟର ଗଞ୍ଜାମକ ବାଜା
ଆହେତୁ ଜଳବା ଅନ୍ଧାର ମୃଦୁମନ୍ଦାଦ ଶୁଣ
ଆମେହାଙ୍କେ କଣ ପୂର୍ବର ହେଲୁଁ । ଆଜ
ମହାରାଜୀ ପେଣ୍ଠିଯ କଣ ମୁଣ୍ଡାଯହର ଭାବର
ଅଛରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରଥାନ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଥିଲେ ଓ ହେ
ଅଧିକ ରାଖିବାକୁ ଅପେକ୍ଷିତ କର ଅଛେବ
ବୁଦ୍ଧିକୁ ପୁଣ୍ୟକାଳ ପ୍ରକାଶକାଳ ଜୀବନଯାତ୍ରକ କୁ-
ବିଦ୍ୟନେ ଓ ପ୍ରାଣ ବିରାଗ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରାହୟ
ମାନଦିପକାଳ ବସଇଲେ । ଆଜ ମହାରାଜୀ
ଚୁର୍ବିଦର୍ଶ ପିଲେ ଯୁଦ୍ଧକୋତ୍ତମର ଅଧି କେତେବାର
ଅଛେବି ବଣାନ୍ତି ଏହି ଯାଇଥାରେ ।

ଯୋଧ୍ୟର ମହାବତ କାଳକାଷରେ ପ-
କିଳ ହେବାମ ଜାହାଜ ସୁନ କି ଯେ ବିହିବାଳ
ହେଲ ପିତା ବିନ୍ଦୁରେ ଗଢ଼ିଥିବ ହୋଇଥିଲେ
ଜାବ ଲାଭ ବରାଦୀରୁଣ୍ଟି । ମହାରତର ମୂର୍ଖ-
ମଧ୍ୟରେ ବ ଶ୍ରୀ ର୍ତ୍ତ କଥ୍ୟ ହୋଇଥିଲ ଓ
ଏହାହ ଥାଇଁ କ ଫ ଏ ରାଣୀ କିଷମା କୋ-
କାନ୍ଦିଲିନ୍ଦି ।

କମ୍ପେଟରେ ଟୋଟର ଗୁରୁ କରିବାର କିମ୍ବା ହେଉଥିଛି । ଲେବେ ବନ୍ଦୁଧାତ୍ରୀ ଯେ
ଆଶ୍ରେଷର ମୁକ୍ତିକା ଏ ଶୁଣି କାହାରେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଅଟ୍ଟି ।

ପାହରେ ଗୋଡ଼ିଏ ହେଉଳ ଥବର୍ତ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର
ଶୁଣିବା ଦାରଶ ଗବୁନ୍ମେଘ ଦୈତ୍ୟାଳ ଚନ୍ଦ୍ରପାତ୍ର
ବେଶ୍ୟ ସାଲାର ବରଅଛନ୍ତି । ଅଛବାଳ ହେ-
ଇବ ଥବର ସୁତୀରେ ବରଦାର ଦେଶପାର
ହେବାର ଦୂର ଯେହୁଲେ ଅମେରିକେ ପିଲ-
ଆର୍ ସେହୁଲେ ଏଥର କୋମ୍ପର କାହାରେ ?

ମୋହରିଙ୍କ ଓ ଖୋଲ ପଳ ଏହାରେ
ପରିଦୀର୍ଘ ମୁଖ୍ୟାବାଦର ଦାତିମାନୀରେ ହୁନ୍ତ
ଦୂରଲୟାନମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କବାରୁ ପରିବରେ
ଦୂରଥିକ ଅକ୍ଷୟାନ ଖୋଲ ଉଛିର ଉପାସ

ବୁଦ୍ଧିମୂଳର ପାତ୍ରଙ୍କ ଅନୁରୋଧ ହେଲୁ
ଯେ ପୁଣିଶ୍ଵାର ଅନୁରୋଧ ହୁଏଥାଏ ଜାମାନ
ଶ୍ରାମରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କଗନାଥ ଦେବକ ସେବା
ଜାତ ଶ୍ରାମକୁ ଗମନାସ ଦେବରୁ ୧୫ଶାହୀ
ପରି ଖୋଲବର୍ଷ ସ୍ଥାନମାତ୍ର ପାଞ୍ଚଦିନ ଦେବରୁ
ଆଟ ଦୋର ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀଶାନ୍କନ ଦା ଦର୍ଶନରେ ପ୍ରମୁଖ
କଥାଜ ଦୋର ଜାହାନ୍ତି, ଏବଂ ମଧ୍ୟର କର
ବିଶ୍ଵାସ ଓ କାନ୍ତି ପରି ପୁନଃ ଆର ଏକାନ୍ତି
ଲୁକନଥାରର କରିଥାଇଲା । ଲୁକନଥାର ଅଛି
ଯେ, ମନୁଷ୍ୟର ବାର୍ତ୍ତକିର୍ତ୍ତ ବନ୍ଦତା ଚୁବ୍ରିତ୍ତିରେ
ଦୋରଥାଏ ବିନ୍ଦୁ ଏ ସେ ବାକିରୁ ପରିଶ୍ରମ
ଅନ୍ୟଥା କରିଥାଇଲା ଏବଂ ଜାହାନ୍ତର କଳକୁ-
ଗତିର ବିନ୍ଦୁର ପରିବର୍ତ୍ତ ମନ୍ଦିର ।

୧ ଗଜ ପୁଷ୍ପକାର ସହିରେ ଜାତ୍ରାର ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟମେଳିତଙ୍କ ବିମାରେ ଶେଷିଏ ଉତ୍ସବକାରୀ ଦରି ହୋଇଥାଏ । ପାଦିର କଷ୍ଟକାର ଅନ୍ତର୍ଭାବ କିମ୍ବା ଏଣ୍ ହେବ । ପାଦ ପାଦି ଜଳ୍ପୁ କାଷ୍ଟକାର କାର । ପାଦିର ଲିଙ୍କାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକାର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଫରନ୍ଦିନୀରେ, ହାମ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହସ୍ତାନ୍ତର ହସ୍ତ । ପାଦ କାମ ଗଜାରବ୍ୟ ଦରି ବହ କାକାର ଦିକ୍ଷିଣ ପାଦକୋଷାର । କାରବୋର୍ଡର ଉପରୁ ବାଜୁ ଦୂର୍ଗମୋହନ ଦାତ, କେତେକୁ ବର ଏବଂ ମେହଜର ଉପରୁ କର୍ମ ସମ୍ମନ ବନ୍ଦରାଜା ।

ବାପ୍ରୀର ମହାରଜ ବିଦୁତ୍ୟା ଚିନ୍ତା
କବା ବିଲିଙ୍ଗ ବିଳିଙ୍ଗଯୁବେ ପାତରେ ବଜାଲିବ
କଣ୍ଠଶୃଙ୍ଖଳ ସତାଇବାର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିରାମପ୍ରତି
ବେମାରେ ବ୍ୟାଗର କିମ୍ବା ଧ୍ୟାନେ ମହାରଜ
ପଣ୍ଡା ମୃତ୍ୟୁର ସପ୍ରକଟିତ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ
ବେମାରେ ହୃଦୟ କରିବେ ।

୪ ଦରିବଗା ହାତର୍ମାର୍ଫ୍ଫର ଲକ୍ଷ୍ମୀପିଲାଙ୍କ
ବୁ ମନ୍ମାଚରଣ ସରବାରର ଯଦରେ ଓଧୁଳ
ମାନବ ଜ୍ଞାନେ ମାତ୍ରେକ କିମ୍ବା ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ତୁ ଯଦର ଦେଖନ ମାସିଲ ଟ ହୁଏ ଲାଗିଲା ।

ଶୁଭରମ୍ଭାୟ ଲଭେମେଣୁ ସୁନ୍ଦର ପଦିକ
ଅଧିକତ ଗୁହର କୁଳବଳୀ ବଜାଯା ବନ୍ଦେଖେ
ମେଘକୁ ଲୁହ ପଦାଚିତ୍ତବାଳୁ ସ୍ଵାକ୍ଷର
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଲେଖଣେଥୁ ବନ୍ଦୁରବାହା-
ଦୂର ଦେହ କଳା ଏକ ସରବାହ ଅନ୍ତରସହିତ
ଯେଉଁ ଶତା ଦେବାକୁ ହୃଦ, ଜାହା ଯେତେ
କଳା ମୂଳକର ସୁଖରେ ଉପୁର ହୋଇଥାରେ
ଜାହା ନେଇ ଡାଳବିହି ଯୋଦୁର ହେଲ,
ଅଥବା ଅନ୍ୟଥିରଛେଇ, ବଜାଯା ବନ୍ଦେଖେମେଣୁ
ଅପେକ୍ଷ ସମ୍ମା ନିର୍ମିତ କରିବେ ।

୨ ଅମେରିକାର ପିଲିକରମାନେ ଏହିପଥ
ଏକଗ୍ରହାର ଦସ୍ତଖତ ଆଜିକାର କରିଅଛନ୍ତି ଯେ
ଯାହା କିମ୍ବା କିମ୍ବାଲିରେ ଲେଖ ହୋଇ ଦେଇବାର
ପାଇବାକାରୀ

୨ ସର ମାଥକ ଘର୍ତ୍ତ ଇନ୍ଦୋରରେ ଗୋଟିଏ
ହାଇକୋର୍ଡ୍ ଖାପନର ପ୍ରଧାନ ବରାବର !

ବେଶମେଣ୍ଟ ଦେଶରୁ ଆର ଶ୍ଵାସ
ବିହୟ କରିବେ ନାହିଁ ବେମାନଙ୍କଥାଲି ଅନେକ
ତାଳ ହୁଏ; ଏବଂ ଜୀବିତର ଗୁରୁତମେଣ୍ଟରୁ
ଅନେକ ବିଧ୍ୟ ହୁଅର । ଗୁରୁତମେଣ୍ଟ କରିବ
ବର୍ଷାରୁ ଶ୍ଵାସ ବିହୟ କରିବାର ସଂକଳନ
କରିଅଛନ୍ତି ।

‘ଅମେରିକ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟୁ ଫାର କବହୁଦୀର
ପରିବାହ କର କାହିଁ ଦାରର ସୁଲଭାନ ବେଳେ
କରିବାକାହୁଁ ଏକ ଧର କେବଳିଥାଇନି ।

১৮৪০

“ଭାଲୁକୟୁଷ” ନାମକ ଗୁରୁଙ୍କୁ, ଶାମାଚିତ୍ତ
ନେଇବ, କୌଣସିବ ପ୍ରଭୃତି ନାହାଦିଷ୍ଟୁକ,
ତେବେ ଏ ବେଳେ ବେଳେ ଆଜାଧିକ ଲାଭରେ
ଯୁଧୀକରିବ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଞ୍ଜିକାମହିମପତ୍ର ଅଗମୀ
ସ ହାତ ସାଇବ କୌଣସାଧ କା ଏଇତାରୁ
ବାହାରକା ବନ୍ଦର ବାଞ୍ଜିକ ଅଞ୍ଜିମ ମୂଳ୍ଯତାରୁ
ବର୍ଣ୍ଣନେ ମୂଳ୍ଯ ଦେବେ ଟ ୧୫ ପତ୍ରବ । ମୂଳ୍ଯ
କୁହା ଅଣୁ ପରି ବର୍ଣ୍ଣରୁ ଡାକମାପୁର ଟ ୩୫ ଏ
କ ୨ ଶୁଠାର କ ୨୫ ଶୁଠାବେ ବର୍ଣ୍ଣରୁ ଡାକ-
ମାପୁର ଟ ୧୫ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ, କାହିବାର
କିମ୍ବ

১৮৭৫

ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ପରିବାସକ ସହିତ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ
ମୁଦ୍ରଣ ହୋଇ ବିଜୟପୁସ୍ତିକାମାଳକ ଯଥାନ-
ସୁରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଉତ୍ସବ । ମୂଲ୍ୟ ୫୦/୨
ତାତ୍ତ୍ଵମାଳକ ୫୦/

ପାଦିଗମ
ବ୍ୟବ } ଶା ଶୋଭନରୂପ ।

ତିନିଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚମ ପାଇଁ କେତେ ଦେଖିଲୁ
ଦିକ୍ଷା ହେବାର ଅଛି ଯାହାକିମ୍ ଦିକ୍ଷା କରିବାର
ପ୍ରସ୍ତୁତିକିମ୍ ହେବ କିମ୍ବା ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକାରିଙ୍କ
ବ୍ୟାପାରରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମୂଳ୍ୟକିରଣ ସମାଜର
ଅବଗତ ହୋଇ ଥାଇବେ ।

ଏହି ଉତ୍ସନ୍ଧାନକାରୀ ମହାର କଟକ ଦର୍ଶା-
ବତାର ଲାଗୁଥାଇଯିବାକାହିଁ ଯପାଳଦୂରେ
ନେହାର ପ୍ରକାଶ ଦେଇ ।

କୁଳ ମାନ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଲାଗ୍ର
ପାଇଁ

ଶାରୀରିକ ମାର୍ଜ ସନ୍ଧାନପତ୍ରିକା | ମୁଦ୍ରଣ କରିବାର ତାରିଖ ।

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ।
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷରୁ ।
ମଧ୍ୟବଳୀ ପାଇଁ ତାକମାର୍ଜନପତ୍ରିକା

କହିବ ଉଚ୍ଛବ ବ୍ୟାକୁଷମାକର ସମ୍ବାଦକ ବାବୁ
ଜନାଥ ବନ୍ଦେଶ୍ୱାରାଯୁ ତେଗାର ପ୍ରାଚୀକ
ଭାବୁ ଅନ୍ତେଷ୍ଟିଶ କରିବାରେ ବହୁ ବ୍ୟାକୁଷ
ବାବୁ ଦେଖାଯାଏ । ବ୍ୟାକୁଷକ ଗଜେଟର
ପ୍ରକଳପର ପ୍ରମୁଖଙ୍କର ଉହିର ପରିପୁର୍ବ
ଦ୍ୱାୟାବ । ମେଦିନ ଯେ ଭାବୁ ପରିବାରେ
ତ ମରିବେ ବରପର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ
ବାହୁମାନେ ଅର୍ଥବନ୍ଦାଯୁ ନୁହନ୍ତି । ଗଜେଟ
ପ୍ରାଚୀକ ପରିବାରେ ଅକ୍ଷ ଖଣ୍ଡିବ ପଥ ପ୍ରକାଶ
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ଉହିର ମର୍ମ ଏହି ଯେ ଉଚ୍ଛବ
ପଞ୍ଚ ପଞ୍ଚ କ ଦେବ ଉହିର ବୌଦ୍ଧବ
ପୁରୁଷଙ୍କର ବ୍ୟାକୁଷଦେବ ଅପର ।
ଶର୍ମସର ପ୍ରକଳପରେ ଅମ୍ବମାନେ ଖଣ୍ଡିବ
ପାଇଥାନ୍ତି ପାଠମାନଙ୍କ ଫୁଲ୍ତିରେ ଅଧିକ
ହା ହେବ ଅମ୍ବମାନେ ବନ୍ଦେଶ୍ୱାରାଯୁ
ମରିଥିଲାଗ ଅନେକ ନୂଜିନିଧା ଶୁଣିବ
ଥା କରୁ କରୁଥିଲୁ । ସେ ଯେମନ୍ତ ଏହି
ପଥରେ ପଥରେ କାନ୍ତ ନ ହେବନ୍ତି ।

✓ ବନ୍ଦେଶ୍ୱାର ସାହେବଙ୍କ ବକ୍ତ୍ଵା ।

କହିବ ଥାଇପୁଲର ଆସିଗୋଟିକ ବାଜାର
ବିବରଣୀ ମତ ସପ୍ରାତରେ ପ୍ରତାପ କରି
ରେ ଶାସନ୍ତ ବନ୍ଦେଶ୍ୱାରେ ଯେହି
ତା କରିଥିଲେ ଅବ୍ୟାପ୍ତ ଦିନେଶ୍ୱର
ରଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର
ଏହି ଲେଖିଥିଲୁ । ବକ୍ତ୍ଵାର ଅନ୍ତରେ

ବନ୍ଦେଶ୍ୱାରେ ବିଦ୍ୟାଲୟର ପରାଷାର ସୁଧାଳ
ଦେଖି ସନ୍ନୋଧ ପ୍ରକାଶ କରିବ ଏବଂ ଶିକ୍ଷକ-
ମାନଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ଅନ୍ତର୍ଗତ କେଲେ । ଉଚ୍ଚ
ଉତ୍ତାର ଯେ କରିଥିଲା ଯେ କେହି ମନେ
କରିବ ଯେ ସେ ତେବେଳାଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଅନୁ-
ଭବି ହୋଇ ବଜାଳମାନଙ୍କ ଉଚ୍ଚକ ଦେଖି
ପାଇବି ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏ କଥା କୁନ୍ତ ଅପର ।
ଭାବାବର ଏମନ୍ତ ଉତ୍ତା ନିହାର ଯେ ବଜାଳ-
ମାନଙ୍କର ଉତ୍ତାର ନ ହେବ ବରି । ଏ
ବଜାଳମାନଙ୍କ ଉଚ୍ଚକ ଦେଖି ଅଗ୍ରମ୍ୟ ଅନୁ-
ଭବି ହେବ ଘରକୁ ମାତ୍ର ଭାବାବର ମୃତ୍ୟୁ
ବାସନା ଏହି ଯେ ତେବେଳାଙ୍କେ ଉଚ୍ଚକିଷା
କରି ବରି ଉଚ୍ଚକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବନ୍ତି । ତେଗାର
ଅନ୍ତର ନିମିତ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ମିମେଣ୍ଡ ଏତେ ବ୍ୟା
ଶକର ମୂଳକ ବଦ୍ୟାଲ୍ସମାନ ପ୍ରାପକ କର-
ଅନ୍ତର ଯେବେ ଦେଖିଲ ଲୋକମାନେ ଉଚ୍ଚକ
ଉତ୍ତାର ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେଲେ ତେବେ ଭାବା କରୁ
ବ୍ୟାପ୍ତି ହେଲା । ବଜାଳମାନ ଶିକ୍ଷା ନିମିତ୍ତ ବଜା-
ଳାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ସମ୍ମୋଦ୍ଦମ ଅଛି । ଏଠା ବଜାଳ-
ମଧ୍ୟ କେବଳ ଏ ଦେଖିପୂର୍ବ ସବାବେ, ଅଭିବକ
ଏଦେଶ୍ୱାର ଲୋକମାନେ ଯେତେ ଉଚ୍ଚକିଷା
କରି କରିଥିଲେ ତେବେ ଭାବାବର ଅନ୍ତର
କୁଣ୍ଡି ହେବନ୍ତି । ଅବ୍ୟା କେହି ତେବେ ଉଚ୍ଚକ
ଉତ୍ତାର ଉତ୍ତାର ଉତ୍ତାର ନାହିଁ ଏହା
ମୋତଳ୍ୟ ଅପର ଭାବାବ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ
ଅନେକ ଶର୍ମ ଅଭିବକ ଗେଷ ନ କରି ସବାବା
ଅନେକ ଶର୍ମ ଅଭିବକ ଗେଷ ନ କରି ସବାବା

ସ ଅଦ୍ଵିତୀୟ କର୍ମ କରିବାକୁ ଦିବାରେ ଉଚ୍ଛବି-
ଶାପ୍ରକଳ କେଜେକ ବଜାଳମାନ ହେଉଥାବି ଏଥି
ପାଇଁ ସେ ମନ୍ଦ୍ୟ ବରତ୍ତୁ ଯେ ଦିବାତୁଆମ୍ବନ-
ମାନଙ୍କ ଯେତେ ପରବାଣ ବରିଲାରେ
ପବେଶ ନ ହୁଅନ୍ତି ଉହିର ତେବେ କରିବେ ଓ
ବଜାଳମାନଙ୍କ ଏ କଷ୍ଟୟରେ ସରକାର
ବରିଲେ ଉତ୍ତାର ମାତ୍ର, ହୋଇ ଯେତେ ପରିଷ୍କାର
ଅଭ୍ୟକ କରିବେ । ଏ ଉତ୍ତାର ସେ ଉତ୍ତାରଙ୍କ
ଉପଦେଶ ଦେଲେ କ ଯେମନ୍ତ ସେମନ୍ତ ସେମନ୍ତରେ
ମୁଲରେ ହେତେ ଗୁରୁ ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷା କରି ବୁଝ
ହୋଇ ନ ବସନ୍ତ ମାତ୍ର ଯେତେ ଶିକ୍ଷିକ
ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷା ମାନବାବର କାର୍ଯ୍ୟରେ ପଢ଼ିବା ଲୁହ
କରିବେ ଉହିର ତେବେ କରିବା କରିବା ଉଚ୍ଚକି-
ଷାକର କ ଜୁଲା ? ଯେବେ ଭାବା କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପରିଷେଷକଙ୍କ ମାତ୍ରକେ ଯେ ବୌଦ୍ଧ ବିଦ୍ୟାଶ
ଅବଳମ୍ବନ କରି ଉତ୍ତାର କରି କରିବେ
ପ୍ରଦେଶ କରି ଉତ୍ତାର କରି କରିବେ ସିନା ବିଦ୍ୟା ଶାର୍ଦ୍ଦିତ୍ବ ହେବ ? ସେ ଅଗାକରନ୍ତି
ଯେ ଉତ୍ତାର ମାନଙ୍କ ମୁଲରେ ବାହାରରେ ଯେମନ୍ତ
କରି ଭାବୁର କ ଉତ୍ତାର କ ଉତ୍ତାର କରିବେ
କୁଣ୍ଡବ କ ବିକାର ହେବେ ଉହିର ରଗ୍ରାମୀ
କେବେ କରିବାର ସେମନ୍ତରେ ବିର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଗ୍ରାମକୁ ପାତ୍ର ବଦଳିବାବେ ଏ ପ୍ରଦଳରେ
ଅଗାକର କରିବାରେ କୁଣ୍ଡ ଖୁର୍ଦ୍ଦିତ୍ତ ଉତ୍ତାର କଥା

କହୁଥିଲେ କରନ୍ତିଯାହେବ ସେ ଆଜିଦୁ ପୁନର୍ବ୍ୟା
ଜହୁର ପରିଧୀ ମାଠକଳ୍ପ ଦେବାର ଗୁହ୍ୟ
ସମସ୍ତେ ଜାହାଙ୍କ ଗୁଣତ୍ତ୍ଵ ଉତ୍ତମମୂର୍ତ୍ତି ଆଜି
ଅଛିନ୍ତା । ସେ କହୁଲେ କି କୁଳ ଶ୍ରଦ୍ଧାଲେ ବିଦ୍ୟା-
ଉଷ୍ଣାର୍ଦ୍ଦିନ ଗୋପ ହେଲା ନାହିଁ କହିବାର ସାମାଜି
ନାହିଁ ଯାହାକୁ ଅମେରିକାରେ ଅଭିଭ୍ୟାସ ବଢାଇଲୁ
ବୋଲି କହିଅଛୁ ସେ କହିଅଛୁଛୁ ସେ ମେ
ବିଦ୍ୟାର ସମୁଦ୍ର ଜାଗାରେ ବାଲ ଯାଉଛି ଅଛି-
କୁ ମାତ୍ର ସମ୍ମରେ ପ୍ରଦେଶ ଚର ନାହାନ୍ତି
ସ୍ଵତଃମୁଖ୍ୟ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କ ସୁନ୍ଦର ହୋଇ ବାହାର-
ଲେ କେବଳ ବିଦ୍ୟାଭ୍ୟାକ୍ଷରିତ ନର ଅର୍ପନ୍ତ ହେଲା
ଦେବାରବୁ ହେବ ଭେଟି ଯାବାକୁ ଦେବ ଓ
କୁଳ କଷ୍ଟମାନ ଯିବା ନରବାକୁ ହେବ ଓ
ସେ ସବୁ ଯାହାମ୍ୟରେ ଅପଣାର ଓ ସମାଜର
ଉପରୀର ଚନ୍ଦ୍ରମାର ହେବ ।

ଗାୟକୁ କରିଷୁରସାହେବଙ୍କ ବନ୍ଦୁଗାରେ
ଆମେମାନେ ଅଭିନ୍ଦ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ଏବଂ ଡେଉଗାର ଭିନ୍ନଟ ହେଉଥା ପାଇଁ ସେ
ଯେମନ୍ତ ଅଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏନ୍ତି ଧେଖୁଥାଏ
ଭାବାକୁ ଅଭିନ୍ଦନ ଦେବାର ଜଣିବୁ ଭାବୁନ୍ତି
ରେ ଡେଉଗାର ସମୟ ମରିଲ ଭାବାକ ହାତରେ
ଓ ସେ କଥା ଭାବାଙ୍କ ମନରେ ସବୁଦା ବନ୍ଦି-
ମାନ୍ ଆହୁ ସୁରକ୍ଷାବିଷ୍ଟ ଅଛଇ ବନ୍ଦ ଆମେମାନେ
ଧୃତିର ହୋଇ ବନ୍ଦିଥାଏନ୍ତି ସେ ଭାବାକ ମନ
ଯେତେ, କାର୍ଯ୍ୟ କେତେ ନବରୀ ଏଥର ଏମ-
ନ୍ତି ଆନୁମାଳ ହୋଇଥାରେ ସେ ବଥାପନିଲେ
ସେ ସରଳକୁବରେ ଅପଥା ମନକଥା କହି
ଦିଅନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥ ସମାନରେ ଭାବ ମନର
ଯଥେର ଯାଏ ପୁରୁଷ ଡେଉଗାର ଯେତେ
ଯେତେ ଭିନ୍ନଟ ଭାବାକପୁନ୍ଥ ହେବାର ଜଣିତ
ଓ ଯେତେ ସେ ସମୟ ଭାବାକରୁଣ ଭାବା ଏହି
ପାଇଁ ନାହିଁ ।

ପ୍ରକାଶକ ।

କୁଠକ ଲୋଗେ କୁଠକାନ୍ତପାଳ ମୋହିବ
ଶ୍ରାନ୍ତ ଅଛି ପୁରୁଷବ୍ରତ ଦୂଲେ ଏଥା ପାଥ କୁଠ
କ ଖଲୁ ଏବେବେଳେ ଯେତୀନ ଦିନ୍ଦାନ
ହୋଇଥାଏ ଓ ଉତ୍ତରସେତୁର ଏହାର ଜ୍ୟୋତି
ଦତ୍ତବାର ସମସ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେଖିଯାଏ । ସେଇନ୍ଦ୍ର-
ଦେବେଳେ ଦୃଢ଼ିକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣମାନେ ଏଠାରୁ ଅଛି
କଲକରା ଏହାର ପ୍ରତିପାଦ ବନ୍ଦୋଗ୍ରୁ ଉପର
ଦ୍ୱାରା ଦିନ୍ଦାନ ବର୍ଦ୍ଧନେ ଭେଦଭେଦରେ କଷ୍ଟ-
ଦେଇ ଦିନ୍ଦାନ ଦ୍ୱାରା ପାଇ ଜାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ପରିବ ଜାହୁଁ । ବେମାନେ ଗତିଶ୍ରୀମେଳାଙ୍କ
ଅନୁଭୂତି କଲେ ଯେ ବିଦ୍ୟାଧରତାରେ ବନ୍ଦର
ହେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଥରେ କିମ୍ବା ଓ ବନ୍ଦରଜାର
ଯୋଗ ହେବ । ବିନ୍ଦୁ କର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖାଯାଇ
ଅଛି ଯେ ଜାହାଜ ବିଶ୍ଵ ଦୁନୀକୁ ଥିଲା
ବିଦ୍ୟାଧରତାରେ ବନ୍ଦର ବିଦ୍ୟାଧର ବାରାନ୍ଦ
ଅନେବ ଝକା ଝର୍ନ ହେଲାଣି ଓ ହେବାଥାହୁ ଓ
ଅନେକ କଲ୍ପର ଓ ଚିତ୍ରପଥ ଅବଦୁ ଜଳୁଆଇ
ବିନ୍ଦୁ ଗନ୍ଧବର୍ଷଠାର ଜନ୍ମବାଲି ବାଟେ କଲାକାଳା-
କୁ ବିଦ୍ୟାଧିକା ଜନ୍ମବାଲି ଯେତେ ଯୁଗୋର
ଦେଇଥାହୁ ଓ ଯେତେବେଳ ବିଦ୍ୟାଧିକା ଜନ୍ମ
ଅଛନ୍ତି ଜହାନ୍ଦି ବିଦ୍ୟାଧର କୌଣସି ଅନ୍ତରେ
ସବନୁହାଇ । ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ଜଣେ ପଦସ୍ତେରକ
ବ୍ୟବବାଲର ଦୃଢାନ୍ତ ଲେଖି ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି
ଜହାନ୍ଦି ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜକାମର
ବାଣୀଧ ଅର୍ଥାତ୍ ଧୂତିବଳ ଜାହାଜ ପରି ସପ୍ରାତ-
ରେ ଥରେ ଦେଖିବ କଲାକାଳ ଓ ଜୁନକାଳ
ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟାଧିକା କଥାଥାହୁ । ପୁଷ୍ଟକାରଦିନ
ସନ୍ଧାଳ ଏ ୧୦ ଶା ସମୟରେ ବନ୍ଦରଜାର
ବାହାର ମୋତେ ବ୍ୟବବାଲକରି ଏ ୧୦ ଶା
ଦେବକ ବ୍ୟବବାଲରେ ପଦ୍ଧତି ଅଛନ୍ତି କଣସ୍ତେର
ଦତ୍ତା ତୁ କା ଲେଖିବ ପଦ୍ଧତି । ସୁତି
ଶୁଦ୍ଧବାରଦିନ ଶୁଦ୍ଧକାଳିତାର ବାହାରଲେ ସେ-
ହସି ଦାନ ଶା ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦରଜାରେ ପଦ୍ଧତି
ଅଛନ୍ତି ଏଠାର ଦତ୍ତା କଣସ୍ତେ ତୁ ଲାଗିଲ
ଶୁଦ୍ଧବାରଦିନ ବାହାର ହାରରେ ତୁ କା ଜାହାଜ-
ଦତ୍ତା ତୁ କା କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଜିବ ଉତ୍ସବ
ବ୍ୟବ ବନ୍ଦର ତୁ କା ହେବେ ଅଜିଗାରେ
ସପ୍ରାତ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦରଜାର ଦେଖି ଫେର ଅଛି
ପାରର ବନ୍ଦର କାଟରେ ବନ୍ଦରାତ ସଥିପାଇ ଓ
ଅର୍ଥବ ଡକ୍କା ବିଦ୍ୟ କଲେ ବନ୍ଦରକାଳ ଦେଖା
ଯାଏ । ଧର୍ମକଳ ଜାହାଜର ନାମ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ,
ଦେଖିବକୁ ଅର୍ଥବଦର ଓ ଶ୍ରାନ୍ତ ଅଛି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବ୍ୟବେ ତୁ କା ବସି ଆରକ୍ଷା । ମାନ୍ଦ୍ରାଜ
ଧର୍ମକଳ କାହାର କାନ୍ଦିବାନ୍ତୁ ଯେପରି ଜଳ
ଦେବ ସେପରି ସୁତି ବରଣିଦେବ ବିଦ୍ୟାଧର-
ତାରେ ଜାହାଜ ଚାଲିବାରେ କିମ୍ବା ଅଛି
ଏଠାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାହାର ଜଳକଳରେ
ଲୋକେ ଜାହାଜ ଉପରେ ଦତ୍ତାକୁ ପାଗୋରେ
ଯବାର ଅବଗତ ତୁଥିଲ ନାହିଁ । ଅମ୍ବମାନେ
ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ପ୍ରତି ସପ୍ରାତରେ ବନ୍ଦର
କି ଦେତବାର ବେବ ବିଦ୍ୟାଧିକା କଥାଥାହୁ-
କି ବିଦ୍ୟାଧିକା କାମ ହେଲାଣି କେବଳ କରେ

ପୁରୀ ଦେବାର ଶୁଣା କାହିଁ । କାହାକରେ ନାହା
ପ୍ରକାର ବାଣିଜ୍ୟକୁ ସମ୍ମାନ କରୁଥାଏ । ମୂଳନାନୀ
ନ ବଢ଼କଲି ପ୍ରାଚୀରୋ ॥ ୧ ॥ କେନ୍ତୁଷ୍ଠାନାଳ
କାଟୁ-ତ ସରବରାଟେ ଦେବାର ମୁଦୋର ଅଛି
ତ ପଞ୍ଚମୀଶେର ହାଲ ପରିଣ ହେଲେ ଅନ୍ତରୁ
ଦିନଥା ଦେବ । ଅମେମାଙ୍ଗେ ଏବରୁ ଦେଲି ବଣି
ଚିର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯେ ଅନ୍ତରୁକାଳରେ ବିଦ୍ୟା
ପରକୁ ଦେଇ ପରିଦିବେ ନାହିଁ ଗରବାଳ
ଡେବାର ପ୍ରଧାନ କରଇ ହେବ ।

ବିନ୍ଦୁ ଫୁଲର ବିଷୟ ସେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଳୁ
ଆକଥ ଗବେଷାପ୍ରତି ସୁନ୍ଦରୀ ପରାଇ ନାହାନ୍ତି
ତେ କଞ୍ଚପରତାରେ ସେ ସବୁ ସୁନ୍ଦରୀ କର
ଅଛିନ୍ତି ଜାହାଜ ଏହାଙ୍କାଳ ନୂଜିକାଳ ପଣ-
ରେ ହୋଇନାହିଁ । ବିନ୍ଦୁ ତେ ଲୁଜାକାଳମଧ୍ୟରେ
ସିରା ଆସିବା ତେ ବାରିଜାନ୍ତିକିଲି ବୋଲାଇ ନୌଦା-
ମାନଙ୍କ ଜାରି ଆଶିବା ବାରିବା ସେବେ ଖଣ୍ଡିବ
ଥୁ ପ୍ରଥମ କିମ୍ବା ଯାହାକ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଳୁ ଜାପାନ
ବରନ୍ତି ଜାହା ହେଲେ ପଢ଼ିବା ଜୟବାର ହେବ
ତେ ଲୁଜାକାଳ ଭାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟେ କରିବ । ଉଠ-
ମେହନ୍ତ ଇମବାରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଳୁଙ୍କର ପୁରୁଣ୍ଗ
ଜାହାକ ଅଛି ଗଣ୍ଯ ଦିଲ୍ଲାପର ସବାପେକ୍ଷି ଥାର
ଅଣ୍ଟେ ଲୁଜାକାଳ ଶାଇ ଦେଲେ କିଛି ଅନ୍ଧାର
ବନ୍ଦୁ କି କଣ କହି ନାହିଁ । ଜାହାକ ଜାରୀ
ମାଜିଜନାକେ ଅଛନ୍ତମାତ୍ର ଦେବେ ବିନ୍ଦୁ
ପ୍ରଥମେ ଜାହାଙ୍କ ସୁବିଧା ଦେଖାଇବାର ଅବ-
ଧିକ କୋହନେ ଦେଖାନେ ଦେଖୁର ପର
ତୁମ୍ଭାରକେ ନାହିଁ ।

ସାଧୁବିଜ୍ଞପ୍ତବାଦ

ଅମୁଖରେ ଜୀବନଦେବ ଶତ ଯୋଗବାର-
ତାର ପାଞ୍ଚ ଥକାର ସପ୍ରାବକାଳ ଦୌର୍ଯ୍ୟ-
ଦୂରବିମାନର ବନ୍ଦ ଅଛି । କରିବ ଦୁଆଳ
ଥକାମୀ ଯୋଗବାର ସେ ଅଗ୍ରେଷ୍ୟ ରହ କରି
ଦେଖିବ ଆପିବେ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ପଦମ୍ଭାବନେ କବିତା ମହିଳାରେ
ମୋହମ୍ମା କମ୍ବର ଡମ୍ବା ହୋଲ୍ଡିକାର ହାଲ୍
ମୋହମ୍ମା ଆଦେଶମତେ ହେଠିମୂଳିତାର ମୁହଁ
ସଜ ବାବୁ ଶିବପ୍ରସାଦ ବିନ୍ଦୁ ଛନ୍ଦମାତ୍ରାନ୍ତିରା
ଏହାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମ କରିବାକୁ ଅଧି କାହା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟାବ୍ଲୀ କରିବାକୁ । ସବର୍ତ୍ତନେ
କିନ୍ତୁ କାହାକୁ କାହାକୁ ସାହେବ ବାର ଛାଇ

ଅଧାଳର ଜଳ ଆଟ୍ରେ ଓ ଶ୍ରେସ୍ଟ ଅଧାଳର
ଯୋଦିମା ଦିନକୁ ଦିନ ବୃଦ୍ଧି ହେବାର ଦି-
ଲ୍ଲାପାର । ଏଥପାଇଁ ଅବଶ୍ୟକ ଯେ ଏଠାରେ
ବର୍ଷବର ଜଣେ ମୁନ୍ଦରମ ରହିବେ ନାହିଁ ହାଇ-
କୋର୍ଟ ଦର୍ତ୍ତମାନ ସେପରି ବିଚାର କର ନାହାନ୍ତି ।
ସାହା ହେଉ ଅଛିବାଳ ସକାଗେ ଯେ ଗ୍ରାସକୁ
ଖାଇନ୍ ସାହେବଙ୍କ ଶାହୀୟ ଦିଅଳଜ ପୁଣର
ବିଷୟ ଆଟର ଏହାଇପର ପରିଶ୍ରମୀ ଓ ବୃତ୍ତମାନ
ହାତିମ ଅଳ୍ପ ଦେଖାଯାନ୍ତି ଏମନ୍ତ ଉଦ୍‌ଦିମନ୍ତ୍ରପ୍ରତି
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ସହାୟ ରହିବାର ଛାପିବ ।
ସବ୍ରଦା ବୃତ୍ତ ପରିଶ୍ରମ ପରିଲେ ଏହାଇ ପଣ୍ଡର
ଦୂରାଳ ହୋଇପିବ ଓ ଯେବେ ଏଠାର୍ଥୀ ବବଳି
ଦେବାର ଚେଷ୍ଟା ବରତ୍ର ତେବେ ଏଠାର
ପରିଶ୍ରମ ଉପପ୍ରତିକ ହେବ ।

ତଳିତମାସ ଜା ୧୩ ରୁକ୍ଷରେ କଟକ ଯୁଦ୍ଧ-
ମେନ୍ଦ୍ର ଆସେ ସିଦ୍ଧନ୍ତର ବାର୍ଷିକ ସବ୍ବ କଟକ
ହାଇସ୍କୁଲ କୃଦିରେ ହୋଇଥିଲା । ବୈବରଣ୍ୟ
ବକଳ ମାହେକ ସଙ୍ଗପରେ ଅସନ ପ୍ରହଣ
ଦର୍ଶନରେ । ଏ ସବ୍ବ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କଣେ ପଦ-
ପ୍ରେରବ କେତେବେଳ କଥା ଲେଖିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର
ଅମ୍ବେମାନେ ଜାହା ପ୍ରଭାବ କରିବୁ କାହିଁ ।
ଶିଳମାନେ ଅପଣା ଭନ୍ନା ସବ୍ବମେ ସବ୍ବ ବର-
ଅଛନ୍ତି ସୁନ୍ଦରିଷୟ ଅକ୍ଷର ଓ ମେତ୍ତମାନେ
ତହିଁରେ କହୁ ପୋଷ ଦେଇଛନ୍ତି ଜାହାଙ୍କୁ ଉଚିତ
ଯେ ସବ୍ବମାତ୍ରକୁ ଜାହା କଣାଇ ଦେଇ ପଠ-
ମୋଢକ ବଗୁରିଲା ।

ଏ କଲେର ଅନେକ ପ୍ରାନରେ ଅଛିବାଳ
ଯୋରତାମେଖ ମାଗିଥିଲି ଓ ଧେରିମାଜେ
ନିଜୁହିଦିନା ନର ଯାଇଥିଲି ଥିମେମାଜେ
ଚର୍ତ୍ତୁପକ୍ଷଙ୍କ ଅନୁମେଧ କରି ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ସୁଲୟଘାଟି ଓ କାନୁନଗୋ ବିବଚର କରି
‘କଲେପିଲ’ ପଠାଯାଇ ଓ ଯୋଗଣାଶୀଳ
ହରିହାରିଶଙ୍କ ଏହା ଲଗାଇ ବିଅସାର ଜାହା
ହେଲେ ଅନେକମୋକର ଉପବାର ହୋଇ
ପାରିବ।

ପ୍ରକାଶକ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

✓ ଯାହାର ପୁନଶ୍ଚୋତ୍ତମରେ ଦେବେଷକଣ
ବିଦେଶୀ ବଜାର ଥିବ ପଢ଼ ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ
ଦାଇ ଧର ସହ ହେଉ ଲାଗି । ମେଲାମେ
ଭାଲୁସ୍କୁ ପୁର ଯାଏଇରେ ଦେଖ ଥାଏ
ଲାଗନ୍ତି । ପରରେ ଯେଉଁ ଭାଲୁମୁ ଓ
ଦୂରେମୀ ବଜାରିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଫଳାଗ ମୋ-

ହନ କଥାରେ କହୁଲେ) ଦିଲାପିଳା ଉପସ୍ଥିତ
ଦୋରଥିଲା । ତାହା ଏବଂପ୍ରକାର ଉତ୍ତମମନ୍ତ୍ରେ
କରୁଛି ଯାହେବଜ୍ଞଦ୍ୟାମ୍ କବାପିତି ଦୋରଥିଲା
କିନ୍ତୁ ରୁଷଗୁଡ଼ ଅଗ୍ନିବାହୀନ୍ ଦରାଳିକ
ମନ୍ତ୍ରରୁ ସେ ଜୀବାଶା ଲାଗରେଷିତ ହୋଇ ନ
ଥିଲା । ବର୍ଷମାନ ଗ୍ରାୟକୁ ଡମିଶ୍ଵର ମାହେବ
ଏକ ଦୈର୍ଘ୍ୟରୁ ଭଲବ କର ଅଛନ୍ତି ଯେ
ଉତ୍ତମଦେଶରେ ଯେତେ ଶିକ୍ଷାରମ୍ଭିତ୍ୟ ଅଛନ୍ତି
ଭାବୁତ୍ୟରେ କେତେଜଣ ଡେଅ ଓ ବେତେଜଣ
ବଜାଲାଣି । ସମସ୍ତେ ଉତ୍ତଳଭାଷା ଉତ୍ତମ ନନ୍ଦି
ତାଣକୁ ବିକାସ୍ତି ଉଚ୍ଛବାଦି । ଏଥରେ ଏଠାରେ
ଯେତେ ବଜାଲାଣି ଡେଅ ଉତ୍ତମନନ୍ଦି ନ
ତାଣକୁ ସମସ୍ତେ ଫୋଖୋଲୁଣ୍ଡି ହୋଇ ଥିବନ୍ତି ।
“କମିଶ୍ଵର ମା ନିଜାନ୍ତ ବନ୍ଦେ ବିଷେବେ” ।

ଜନ୍ମାବାର ମନୋବକ ଦ୍ୟକୁ ହରାଇଲୁ ଏ
ଥରେ କି କୌଣସି ବୁଝିଲେ ସମାଜରେ
ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ ବିନା କରିଗାରେ ସୁତ୍ତ କର
ନାହାନ୍ତି । କଷକରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖେବ ପରିଶ୍ରାଙ୍ଗ
କାନ୍ତର ବଜାଳା ଉଦ୍‌ଘରତସ୍ତ ହୋଇ ଏହୁଙ୍କ
ଦେଖନ କେଜେଟରେ ଅଧିକାର ନାହିଁ କଥା
ଅବରୁ ଉଦ୍‌ଘାର କଥାପକାର ଅବରୁ ।
ଦେଖେବ ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତରେ ବଜାଳିଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତରେ
ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କ ଲସକୁ ମୋହିଲେ ସେମାନଙ୍କର
ଉଚିତ ହେବା ଅସମ୍ଭବ । ବଜାଳା ପ୍ରାନ୍ତରେ
ଓଡ଼ିଆ, ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରାନ୍ତରେ ପୂର୍ବ, ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତରେ
ତଥେ ପନ୍ଦରହୁଙ୍କା କରିବେ ତାକ ଇନ୍ଦ୍ରକାରେ
ରହିବ । ଆହାର କାର୍ଯ୍ୟ ଏହି ସେ ସେ
ଦେଇବକରକୁ ଦେଇନ କାହିଁବ ତେ ଜାଇ ଦେଇବ
ଦେଖିବ । ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ତିଷ୍ଠାରେ ମିଳିଲେ
କାହିଁ ଅଛି ଏବଂ କରିବଳା କହିବକର୍ତ୍ତ ହୃଦୟରେ
ଜାଗି ତଥେ ବୃଦ୍ଧାତ୍ମ ଦେଇବ ଅଛିକ ନିରା-
ପର ପୁରୁଷର ଅମନ୍ଦାବ ହେବ । ଏ ଘୁଞ୍ଜିଟି
ଏ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାର ପରରେ ମାନାନ୍ୟ ଅନ୍ତରୁ
ଜନକ ? ଦେଇ ମାନେ ତାକିଲାବାରେ ଯାଇ
ମାନବର୍ଷ ହେଲା କାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ତ୍ତାପରୁ ତେ ନ ଦିନ
କାହିଁ ମାରିଥିଲା । ଉତ୍ତିଷ୍ଠା ବଜାଳା ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ
କାଶକୁ ଓ ଝଙ୍ଗଲା ତାକିଲାବର ପ୍ରସ୍ତୋ-
ତଳାନୁକ୍ରମ କାଶକୁ ସେମାନେ ପନ୍ଦରହୁଙ୍କା
ଯାଇବାକୁ ଉପରୁ ହେଲେ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେ
ଉତ୍ତିଷ୍ଠାର ଯେ କାଶକୁ କମିଶୁର ବାହେବ ଏ
କଷ୍ଟରେ କୁର୍ମପତି କରିବେ ।

ଏପରେ ପ୍ରକଳନରେ ଜଣେ ତେବେ ଦ-
ଘୋଷା କଲିପୁର ଓ ଜଣେ ଦିଘୋଷା ଇନ-
ଦ୍ରେବୁର ଅଛନ୍ତି ଦୋର ଗାନ୍ଧପତି କେବେ

ଦୃଷ୍ଟି ପୁଣି ଶୁଣ । “ନନ୍ଦବିଗୋର ଏଖାନକାର
ଶ୍ରେ ସେ ଆବାର ହୋବେଲ ବିମ୍ବିର ସେହେ-
ତ୍ସା ହଇଥାଏଇ ବିଗର ନେବା” ।

ଓଡ଼ିଆକୁ ବି ପୂରୁଷ୍କୁ ନନ୍ଦିଗୋର
ବାହୁଦାତର ପଶୁକାରେ ଭଣୀ ହୋଇ ଦିମ୍ବା
ଗାହାକର ମସାର ହୋଇ ବେଳେବ ବଜାଲି
ଡେଇସ୍ଟି ବଳେକୃତର ପଦରେ ପର୍ମେହେଣ୍ଟ
ହେଲେଣ୍ଟି । ବିନ୍ଦୁ ନନ୍ଦବାହୁର ଅଧ୍ୟାବୟ
ସେ ସୁଦିଗା ଘଟିଲ ଜାହିଁ ।

ତେଣୁ ଲକ୍ଷ୍ମେଷ୍ଟେରଙ୍କ ଦିଗ୍ବା ଜଗୋହୃବଳ ।
ଶୁଭବର୍ଷ ବର୍ମ କଲୁପରେ ସେ ସବୁଲକ୍ଷ୍ମେଷ୍ଟେର
ଶ୍ରେଣୀଭୂତ୍ତ ହେଲେ । ବର୍ଜନ୍ଦର୍ଷରେ ତେଥେ
ତେସୁଠି ଲକ୍ଷ୍ମେଷ୍ଟେର ଜଗେ । ଜାହାର ଏ
ଦର୍ଶଗା ଗୋଟିଏ ବଣରେ ହେ ପଞ୍ଚଅତ୍ତିନି ।

କଟିବ ସାଇସ୍‌ଟୁଲରେ ସେତେ L. A.
ପାଇଁ ବରାପାହନ୍ତି ଜନ୍ମୀରେ ପ୍ରକାଶ ଓଡ଼ିଆ
କଥେ ‘କଳବମ’ । ଯୁଦ୍ଧ ଓ ଗ୍ରାମରେ ଅଭିନ୍ନେ
ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଥିଲାରେ
ଉଣ୍ଠାନ୍ତି ହୋଇ ଅଥବା ହେବ । ତାକୁ ଦୂର-
ଦର୍ଶ ହେଲା ଖଣ୍ଡେ ବର୍ମ ନିଲିଲ ନାହିଁ ।

ବଜାଳିକୁ କଣ ପ୍ରଥମରେ ଏପରି କଷ୍ଟ
ତେଣ କରିବାକୁ ହୋଇଥିଲ ? କଣେ ପଢି
ଦାଖାଇବା ଦେଲକୁ ଆହାଳ ଲୁଗି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି
ଯୋଗା ହୋଇଥାଏ । ଛରଷଣାତ୍ର ପଢ଼ିବାର
ସାରା ମିଳିଥିଲା । ବିମସ୍ବକମିଶ
ଧୂର୍ବଳିଅଣ୍ଡା । ଅପରିକ୍ଳର ଅନୁଗାମ

କଣେ ଓଡ଼ିଆ ।

~~ମାନ୍ୟକର~~ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନିପିକା ସମ୍ବାଦକୁ ମହାଶ୍ରମ
ବର୍ତ୍ତନେ ।

ସଙ୍ଗାଦକ ମହାଶୟା ଥିଲେ ଫଳୁବରୀ ମାର୍ଗ
ଜା ୧୯ ରମେ ପ୍ରତିଶତ ଏତିକେବଳ ଦେଖେ-
ଛରେ କୃତକୁ ପାନନାଥ ବନ୍ଦେୟାପାନାମୁକ୍ତର
ଶ୍ରୀଏ ପ୍ରେତ୍ସରସ ପାଠକରୁ ଚିରଜିପଦ୍
କିମୁଦ୍ୟାପନ ହେଲୁ ଉକ୍ତ ଉଷାମାୟ ଜହାରେ
ସ୍ଵରୂପନାମ ବାହାକଲାପଦ୍ମା ଓ ଉତ୍ତମାବାହୀ
ମହାତ୍ମାନାନନ୍ଦର ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟଜା ସ୍ମାପନ କରିବା
କୃତି ଅମେ ଦୋଧ କରୁ ଦେଖି ମହାତ୍ମା
ତତ୍ତ୍ଵ ମନୀନ୍ଦ୍ରିକ କୃତ ପାପ ହୋଇ ବସନ୍ତ
ଲେଖିଥିଲୁ ଅନ୍ୟଥା ବସନ୍ତ ସ୍ଵରୂପନାମ
ଅଗ୍ରାହର୍କି ବାହ୍ୟ ବିଜ୍ଞାପ କିମ୍ବା ବିଜ୍ଞିର
ସମ୍ମାନ ନାହିଁ ସେ ଯାହା ହେଉ ଅମେ
ବାହୀନ ମହାତ୍ମାନନ୍ଦର ଅର୍ପନ ସ୍ମାପନ
କରିଥିଲୁ କାହାପରେ ପରାପର କରିବା ବିମନେ ଲେନୁଲୁ
ତାହା ପରାପର କରି ବାହୁନର ବାବିତା

ବାଧାର୍ଣ୍ଣରେ ବିଦିତ କରୁଥିବେ ଏହି ଅମ୍ବେ
ଦଶାୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରବାଗ କରିବୁ ଯଥା
ଉପାଧୀୟ ମହାପ୍ରେସର ପ୍ରବାଗ କରୁଥିବେ
ହେଠଳ ମହାନାନ୍ଦ ଅବଶେଷ ଅଛିନ୍ତି ମହାନାନ୍ଦ
ଜାନ୍ମି ଅର୍ଥ ହାତର ଅପରିଚିତ ମନ୍ଦରେ ପ୍ରାଣ
କୁ ହେବାକୁ ଜନାମାପ୍ତ କରିଲମାନଙ୍କୁ ଅନାର୍ଥୀ
କୁଠ କରିଥିବାକୁ ଯତ୍ତ ଅମ୍ବେ ଉପାଧୀୟଙ୍କୁ
ଏହି ପ୍ରାଣ ପ୍ରଥମ କରି ଜାତ ମନ୍ତ୍ରରେ
ଅନାର୍ଥୀ ନାମାପ୍ତ ଦଳକବାସୀ ବାବୁର ମହିତ
ପ୍ରଦୂତ ଅର୍ଥ କି ଅନାର୍ଥୀ ? ରଥ ବାର ପ୍ରଦୂତ
ପ୍ରଦୂତକବାସୀ ପ୍ରାଣମାନେ ଅର୍ଥ କି କା ?
ଏହି ଧର୍ମ ଜୀବ ପ୍ରଦୂତ ଦଳକବାସମାନେ ଅର୍ଥ
କି କା ? ଅଥବା ମହାନ୍ତମାନଙ୍କର ଯେ କରିବା
ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଛି ତାହାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଷୟରେ
ଉପାଧୀୟ କଥା କଥା ବହିରୁ ? ସମ୍ପର୍କ ମହାରମ୍
ମହାନ୍ତମାନ ପ୍ରଦୂତରେ ଥିଲାମ ପ୍ରାଣ ଦୋଷକାରୀ
ଉପାଧୀୟ ମହାନ୍ତମାନ କଥାରେ ନାମର ଦେଖି
କେବେ ଯଦିମାପ୍ରତ୍ୟେତରେ ଜାଣ ନାମ କି ହେବା
କାହିଁପ୍ରଦୂତ ବିଷୟକିରଣ କି ହେବ ? । ମାନ
ମାତ୍ର ଯଦି କାହାର ଘରରେ ଥିଲା ହେବେ
ପରମ୍ପରାକରଣ ଅଭିଧୀତରେ କି ଏ ପ୍ରଦୂତ
ନିଯାଥାନ୍ତମାନେ ବାଲାନ୍ତରେ ଲାଙ୍କରେଇ ଜାଣ
ହୋଇ କ୍ରିକ ଶୋଇ ପାରନ୍ତି ଅଭିବକ୍ଷଣ ପଥପ୍ରେ-
ରବ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଜାନ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଦୂତର ନୁହେ
କର୍ମ କୁ ଧରୁଥି ଅବସବ୍ୟପ୍ରାକ୍ ପ୍ରଦୂତ
ଅବସାହର ଅଛି ଯଜମାନ ଯେମାନଙ୍କଠାରେ
ଅର୍ଥରୁ ଜାଣ ଜାଣନ୍ତି ତୁମ ଓ ଅନ୍ୟଜାର
କାର୍ଯ୍ୟ ଏକ ପଥପ୍ରେରବ ଆହୁର ଏହି ବିଷୟ
କାହାକୁ ଯେ କେବଳ ଦେଖି ପ୍ରାଣମାନଙ୍କର
ଜୀବାମ ପ୍ରାକ୍ ଥିଲ ଏହା ଜାହାର ଯୁଗେନ୍ଦ୍ରାତ୍ମି
ଅନ୍ୟଜାର କାର୍ଯ୍ୟ ତେଣାପେଣ ବଜନେବେ
ଅପେକ୍ଷା ଅଭିନ୍ଦି ବିର୍ଭବ ଓ ଅନୁଭବ ହୋଇ
ଥିବାର କି ଜାହାର ଅଭିନ୍ଦି ନାହିଁ ହେବ ।
ସୁନ୍ଦର ଦେଶରେ ଜୀବି ପାରିବେ ବଜା-
ଦେଶଠାର ଉତ୍ତର ହଥାପରେ ସ୍ଵର୍ଗପ୍ରତି ଦେଶ
କଞ୍ଚକେବାକୁ ଶ୍ରୀମାତା ବ୍ୟକ୍ତରେକେ ବଳେ
ସୁନ୍ଦରପ୍ରାକ୍ ଅର୍ଥମାନଙ୍କର ପଥେ ହେଉଥିଲା
ଯଥା, ଅଟ ବଜ ବନିନ୍ଦ୍ରିୟ ପୌର୍ଣ୍ଣ
ମାନବେଷ କି ଶ୍ରୀମାତା ବିନା ବଜିନ୍ତି ଧନ୍ୟ
ମନ୍ୟର ମର୍ଦିତ । ବିନ୍ଦୁ ବଜଦେଶ ବିଜାନ୍ତି
ତଥାର ହାତ କିମ୍ବା ଅନାର୍ଥୀ ଦୂସି ହେଲେ
ଜାଗ ହଥପେଣେ ଅର୍ଥମାନେ ସେଠାରେ
ଜୁଗପକ ହୋଇ ଜାହାର ସମଜୋତୀରେ ତାହାର

ମାଧ୍ୟମର କରିଥିଲୁଗୁ ଉଥାପି ଆର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କର
ମାତ୍ରର କରିଛୁ କାହିଁଦେଶରେ କଷଣକେ
ନୂହିଥାବେ ପ୍ରଳୟମାନ ହେବାର ବିଜ୍ଞାନେ
ଏବଂ ସମୟରେ ଆର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କର ବିଦ୍ୟାପ ପ୍ରାକ୍
ଦ୍ୱାନ କୋରି କୌତୁଳ୍ୟବାଦ୍ୟ ପ୍ରଦୟୋଗ କରି
ଯାଇଥାରେ । ଦେଶର ସକ୍ଷମା ଓ ସମୃଦ୍ଧି
ଯଦି ଆର୍ଯ୍ୟମାନ ପରମପ୍ରତି ହେବ ତେବେ
ଆମେତଥା କି ଧୂଥିବାର ସବୁଗେଷେ ଯଥେତିତି
କରି କରି ବର୍ତ୍ତମାନ ସବୁପ୍ରାଚୀନତା ଲୁହ
କରିବ ? କମାଗି ନହେ । ଅଥା ବଜୋଧୀ ।
ଆମ୍ବ ବିଦେଶରଙ୍କାରେ ପରିପ୍ରେରନଙ୍କରଙ୍କେ
ବ୍ୟାକୁରାଦି ସିଦ୍ଧି ବ୍ୟକ୍ତିରେବେ ତେଣାବାବୀ
ମହାକୁମାନେ ପ୍ରଧାନ ଆର୍ଯ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ ଅଟ୍ଟି
ଅନ୍ୟାନ୍ୟପ୍ରବେଶୀୟ ବାସ୍ତଵାଦମାନଙ୍କର ପ୍ରାଚୀନ
ନାମ ବିଜୁମାର ନାହିଁ ଅତିବକ ଏମାକେ
ଜାହାନ୍ତମାନଙ୍କଠାରୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵୟ କୁହିନ୍ତି ଏପରି
ଦିନ୍ଦୁ କରି ଉଚ୍ଚତ ଥିଲ ବାରଣ ପାଇ ଅପା-
ଦ୍ୟାସ୍ତୁରେ ନାମ ମାତ୍ର କାହିଁର ଜ୍ଞାପକ ବାସ୍ତଵାଦ
ନାମ କାହାରିଦେଖିବ ହୋଇ ପ୍ରାଚୀନ ପୁରାଣା-
ରେ ଅସ୍ତ୍ରାସା ବଳ କରିଲ ନାମ ଆର୍ଯ୍ୟମାନ
କରି ଅତିର ମହାତ ଧରମାସ୍ତୁରେ ଅଛି କରିବାର
କାମ କରିବ ନାହାଦର ଅପେ ଆର୍ଯ୍ୟର
ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରକୃତି, ଭାଷା ଯେଉଁମାକେ ବିଦ୍ୟାର
କରିବ ଦେହମାନେ କରିଲ ତେଣାବାବୀ ବରତ-
ମାନଙ୍କର ନାମ ଓ ବର୍ମ ଉତ୍ତର ଅଛି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ପ୍ରବେଶାରୁ କାମସମାନଙ୍କର ନାମ ବର୍ମର
ମହାତ ପ୍ରକୃତି କେଣାଯାଏ । ପରାମାଣ ଯଥା ।
ନାହିଁ ଦାତୁମନଙ୍କୁ ଯଃ କର୍ତ୍ତୁମିକ୍ତେବୁ ପୁରାଣ
କିମ୍ବା । ସଦରୀ ବିଜେତା । କୃତି । କରଣ ।
ପରକର୍ତ୍ତ୍ୟେତିତନ କରଣ । କର୍ତ୍ତ୍ତ୍ୟେତିତନ । ତତ୍ତ୍ଵ
କରାଯାଇବାରୀ ମନୁଷ୍ୟମାନୀୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ॥

ଦେଖିଯା ଏହୁରଥାକି ସକଳଙ୍କ ସ୍ମୀଧରେ ତାର
ହାସକୁ ପଥଦୟା । କାହିଥାବେ ଦେଖିଯା ମୁଣ୍ଡର
ବୁଝମେ ଦୂସମେଷ୍ଟନଃ ମୁସ୍ତଳେ ନ ତ ଦୂସରେ
ଏହ ଅର୍ଦ୍ଧଶୈଳେ ଶକନ କରୁଥାନ୍ତରେ ବାଲେ
କବ ମୁଖ୍ୟମୋତେ ବ୍ୟଥମ୍ଭାବରୁଥୁଁ ଏହୁ
ଆପର ଅର୍ଦ୍ଧଶୈଳେ ପୂରଣ ବଲେ କରୁ ଦେଖାଇ
ଏବଳକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଆରମ୍ଭାବିକ ପାଇବା ମାଜଥରେ
ଗୁରୁତ୍ବ ମଧ୍ୟରେ ଏବି ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଅର୍ଦ୍ଧଶୈଳେ
ପଢ଼ିବା ସମୟରେ କିମ୍ବେ ଉଠ ମୁଖ୍ୟମୋତେ
କଥମ୍ଭାବରୁଥୁଁ କାଣିଲେ ଯେବେଳେଇ ଏବଳକ୍ଷ
ହାରୁ ବକ୍ତ୍ଵ ବୋଲିବା ସ୍ଥାନରେ କିମ୍ବେ କୋ-
ନ୍ତ୍ରାହି ଜାହାର ଏମାଦୃଷ କ୍ଷମତା କେବେଠାର
ଆସିବ ଅଛିଏହ ଏହାପରେ ବାକିଥାବେ ଥିବେ
ସୁରକ୍ଷା । ତତ୍ତ୍ଵ ବରସନ ଦେଖିଯା ମୁଖ୍ୟମୋତେ
ଏ ପରିଷ୍କାର କଷ୍ଟକ ଦିଲ୍ଲି ଜନ୍ମୁ ପାହନାଥବାବୁ
ଆପରଙ୍ଗପର ଜ୍ଞାନପ୍ରଦର୍ଶନମୂଳର ବିକର
ଆରଳଳକ୍ଷିଦିବ୍ୟା ଅର୍ଥରେ ଘସ୍ତାଦିଦିବ୍ୟା
ପ୍ରକାଶ କରିବା ମାଜଥରେ ଅଥବା ତଥାପିତ୍ତର
ଜ୍ଞାନ ସହିତ ବିଷୟାକୁ ପାଇବ ପ୍ରକାଶ
ଦିଲ୍ଲିରୁ ଯାଏ କରିମୁଖୀୟ ନିମ୍ନମର ବିଜ୍ଞାନ
ଅନୁଭବେର ପ୍ରକାଶର ଦେଖେ । ତେବେ
ଯେ ଅର୍ଦ୍ଧମାନଙ୍କର କାହାର ସାହ କେବେ ଏହ
ନିହାନ୍ତ୍ରିଜ୍ଞାନେ ଅନାର୍ଥି ଏହୁତୁଳ ପ୍ରସବ ନିନ୍ଦା
କରିବାର କଣ୍ଠାୟାବ କେତେବେଳେ ବିଜ୍ଞାନ ବିରକ୍ତ
ଅଛନ୍ତି ଅଛିଏହ କଷ୍ଟକରମାନରେ ଅଧିକ
ଜାନନରୁପେ କହି ମୌଳିଙ୍ଗା ଦରସନ ।

四三〇

ପୁଣ୍ୟକାଳେ ଏହି ପରିବାର ସକାଳେ ଜୀବନ
କାନ୍ଦିବାଲୁର ଗର୍ଭାଳୁକ ଥିଲୁ କେତେ
ଟ ଟଙ୍କା । ସାଥେ ବନେବାରାହିବଳ ମନେ
କିଛି ବରଗ୍ରାସ ପଠାଇବାର ହେଉ ।

ଶ୍ରୀ କ୍ଷେତ୍ର କଥାକାଳ ସାହି ମାତ୍ର ଦିନାଧର
 କଥାଧାର୍ଯ୍ୟ ଏ ଅଗ୍ରିନ୍ ଟ ମେଲ୍
 ମାତ୍ରାଲୋକନବିଜ୍ଞାଳ ପାତ୍ରବିଜ୍ଞାଳ କଥାଧାର୍ଯ୍ୟ ଏ
 „ ଏହି ରୀ ମନିଷୀରୀମାତ୍ରେବ „ „ ଟ ଏ ଏ
 ଶୈଖ ହିତାବୁଦ୍ଧିକୁ ମାନେନ „ ଟ ଟ ୫୦
 ଶ୍ରୀ କଥାକାଳ ସାହି ଅଗ୍ରିନ୍ ଟ ମେଲ୍

ଏହି କର୍ତ୍ତାଙ୍ଗପଦା ସହି ବ୍ୟାପ ଚର୍ଚା
କରିବ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ କରାଇଲା. ସମ୍ବଲପୁରେ
କାହିଁ କାହିଁ କରାଯାଇଛି ।

১০/৩৮

ସାଧୁବିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

67

卷之三

ମାତ୍ରାରେ ମାତ୍ର ସମ୍ପଦଗ୍ରହଣ ମୁଣ୍ଡିବେ କିମ୍ବା ସମ୍ପଦରେ ବାଲ ପାହିବାର

ଅଗ୍ରନ୍ତ କର୍ଷକ ମୂଲ୍ୟ ୧୦
କର୍ଷକେ ମୁଲ୍ୟ ଦେଲେବାରୁ ୧୦
ମଧ୍ୟପରିଯୋଜନ କାହିଁମାତ୍ରକ ୧୦

ଅଦିୟ ଅମେରିକାରେ ପାଠ୍ୟମାଳକୁ ଗୋଟିଏ
ଶୁଭେମାନ ଦେବିଥାରୁ । ମହାମାନ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ହର୍ଷବନ୍ଦୁ ସାହେବ ଭରତବର୍ଷୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ
ସଙ୍ଗର ଚିଲିଜମାଟ ତା ୨୫ ଉତ୍ତର ଅମୃତେ-
ନାରେ କଣ୍ଠାଇପାଇବ ଯେ ଚିଲିଜମାଟ ତା ୨୫
ଜୀବରେ ଇନ୍ଦ୍ରମଟାଇବର ଦର୍ଶ ମେଷ ଦେଖ
ଓ ଅଭାନ୍ତ ବନ୍ଦକୁ ଜାହା ଜାର ଦିଲାବ ଧୀର
ମହାମାନ୍ୟାହେବ ସହି ଅନ୍ତରେ କରିବେ
ନାହିଁ ଏବଂ ଅଜ ବୋର୍ଡେ ପ୍ରତିର ଝାହିସ
ଦିଲାବା ବିମ୍ବା ଧାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମରରେ କହି ପ୍ରସାଦ
କଲିଗର ବାହୀ ସ୍ଵତର୍ବଂ ଥୁଲେ ଯେପରି
ସହରେ ବଜେଟ ଅଧିକ ହେଉଥିଲା ବେଦର
ହେବ ନାହିଁ ଅମୁମାନଙ୍କର ଗହାର ଭେଜନ-
ଇଲ ମହାମାନ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହର୍ଷବନ୍ଦୁହେବ ଇନ୍ଦ୍ର-
କମ୍ପ ଟାକ୍ସର ଶାହ କଲେ ବଢ଼ ଅନ୍ଦରି
କିମ୍ବା ଅଟର ବଳ ଅମେରିକାରେ ପରିବାହି
ଦୟ ବହାର ପଣ୍ଡବାନ ଗମ୍ଭୀରରେ ହେଉ
ଯେମନ୍ତ କି ପ୍ରେତମଧ୍ୟରେ ମୁଖ ଅଜ ହେବେ
କରିବିବର୍ଷାଦୂର ବରତ୍ର କି ବରା ।

ଶେଷକାହେବଳ ମନ୍ଦିରରେ ଚଲିଗମାର
ତା ୧୮ ଜାନୁଆରୀ ୧୯୫୩ ରାତରେ ଦୃଷ୍ଟି
ହେବାର ଥିଲା ମାତ୍ର ସେ ମନ୍ଦିର ସଂରକ୍ଷଣ
କରୁଥିଲା ଘୋଲାଥାର ଓ ଉଚ୍ଚ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଏହି
ମନ୍ଦିରକ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକରଣ କୌଣସି ହେବାଥାର ସେ
ହୁଏଥିବାର ବିନ୍ଦମ ଅବସ୍ଥା ଦେଖିଗମାର

ଅଧେମାନ ହୋଇଅଛି କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନମାସର
ଶତ ଅନୁଭବ ହେଉଅଛି ଏତେମାତ୍ର କୃଷ୍ଣ
ଗ୍ର ହେବାର ଲାଗାପ୍ରକାର ଅମରଲଙ୍ଘ ଥିଲା
କାହା ହେଉଅଛି । ଏଥି ଗ୍ରୂ ଦେଖି ଅଧିକତ
କରେଣ୍ଟ କର ବୃଥାରଠାର ମହାକୃଷ୍ଣ ହେ-
କାର ଥରିଯୁ ହେଲାଯି । ଆଜି କରେଇମାନ
ବହୁମତ ହେଲେ କଲ ହେବ ।

ଓଡ଼ିଆ ମହେସରେ ପ୍ରାଚି କହି ରଲ ଦଥା
ନ ଥାଏ ବୋଲି ସତିବାଜୁ ମୋଦିବର ଅଗବ
ଦୁଇଲ ଜାହାଙ୍କ ବିକୁ ଗଜ ଦୂରପତ୍ରାହର ଗଛେଟ
ଏଥର ପୃଥିବୀ ଅଟ୍ଟି ଏ ସଂଖ୍ୟାମାନଙ୍କରେ
ଗ୍ରାୟକୁ କରିଯାଇର ଗାହେବଙ୍କ ତେବେଳପାନେବ
ଅଛି ଓ ଚିଠି ପ୍ରକରଣ ହେବାନ ଏହାକୁ
ଓଡ଼ିଆ ମହେସ ପ୍ରାୟ ବୋଧ ହେଲ
ଗଜ ପାହର ଗଜେଟରେ ମୋତାନ ପାଇଁ
ବୁଝି କମା ଦେବା ବରସ୍ତରେ ମୁଖ କଲେ-
କରୁଳି ବହି ଦୟାନବ ସାହେବଙ୍କ ଯେଉଁ
କୌଣସି ଦେବା ମୁଣ୍ଡି ମୋହନ କାହାକୋଣ

ହୋଇଥାଏ କଲ୍ପନା ଯତୀ କରିବାରୁ ଜାଣା ପ୍ରକାଶ
ହୋଇଥାଏ । କହିଗୁ ଜଣାଗମ୍ଭୀ ସେ ଗଜିର
କ୍ଷମା ଦେବା ବମ୍ବିନିର ମାତ୍ରବଳୀ ପନ୍ଦିତ
ନୁହଇ ଦେବକ ବିପ୍ରେଷ ଅବସ୍ଥାରେ ଘବଟୀ-
ମେଣ୍ଡିଙ୍କର ବନ୍ଧୁର ବରିଦାର ହନ୍ତକା ବିପ୍ରାରୁ ।
ପ୍ରତ୍ୟେ କ୍ଷମା ଦେବା କଷ୍ଟସରେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ କରି-
ଦେବର ସାହେବ କେତେବେଳେ କାରଣ କିର୍ତ୍ତିର
କଳ୍ପନାକୁ କଳ୍ପନାରେ ପଥାନ କାରଣ ଏହୁ

ପେ ହୋଲାମା ସନାଗେ ପ୍ରକାଳୁ ସରଜାର
ଶମା ଦିଅନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାହିଁ ପ୍ରକାମାନ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ
ହୁଅର କାହିଁ କମିଶରମାନେ ପ୍ରକାଳି
ନାମରେ ଲୁହ କରନ୍ତି ସୁରଜଙ୍କ ଏଥର ହୁଲରେ
ଖୁବସ ଶମା ଦେବାରେ ବୌଧବି ଉପକାର
କାହିଁ । ଏଣ୍ଠିର ଜମିଥାରମାନେ ତାରନ୍ତି ଯେ
ଦେ ଅପଣା ରେବ ଅଧେ ବୁଢ଼ାରଥକରୁ ଓ
ହିନ୍ଦିନରକ୍ଷର ବୁଦ୍ଧି ଶମା ନ ଦେବାର
ଅଜ୍ଞର ବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ଅନୁମୋଦନ ଦରାଇଛନ୍ତି
ଓ ଅମୂଲ୍ୟରଙ୍କ ଦିବେଚନାରେ ସେ ଅଜ୍ଞ ମନ
କହିଛା ।

କୁଳକଥାରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେବ-
ରୁଦ୍ଧାହେବ ଓତ୍ତୁକୁ ସହିତେ ବନ୍ଦୀଙ୍କ ଦର
ଅଛିଲୁ ଯଥା ।

“ଭାଗେ ଓ କନ୍ଦବସ୍ଥରେ ବଜାଳିଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଯୋଗିଥିଲେବେ ତେବେଳାରେ ଅଳଗା ରହି-
ବାର ବିଶେଷ ପକାରର ଶାତ ଓ ଖଂଜ ଲାଭ
କଲାଇଛନ୍ତି । ତେବେଳାରେ ବଜାଳିଙ୍କଠାର
ଅଧିକ ଲାଗୁ । ପୂର୍ବ ନିୟମର ପଞ୍ଚଥାପ
ହେଲାଇ ଏମାନଙ୍କ ଠାରେ ଉପ୍ରାହର ଅଭିଭ
ଦେଖାଯାଏ ପୂର୍ବଧରସଙ୍କ ଘରର ବାରେ
ଜୁରେ ରହନ୍ତି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରିକ୍ଷ
ଅଗ୍ରବି କରନ୍ତି ।” ଏଥରୁ ତେଲକୁଷୁର ବୋ-
ଲିନ୍ତି ଯେ ଏବରୁ ନିଃନୈନଦେହପେ ଏଥିର ଜାଥାଟ
ପୁରୁଷମନ୍ଦରେ ତେବେଳାରେ ଅଧିକ ପରିମ୍ବନୀ

କେବଳର ଶାହେବଙ୍କ ବସୁନ୍ଧା କେତେବୁଲ
ଏହିଙ୍କାଳା ଯାଠମାନେ ବୀରବରନ ।

କୋଣ ଲଭ୍ୟ ।

ଅମ୍ବେଲାକେ ଅବଶି ହୋଇଥିବୁ ଯେ
କୁଟୁମ୍ବ ସବୁ ତରଣେଇବୁ ବାବୁ ପ୍ରୟୁକ୍ଷାଥ
ନୃତ୍ୟର ଓ ପରିଚାଳନ ଦକ୍ଷାର ହେଉଛିବୁ
କବ ଜାଗଦା ଗୋଟିଏ ଧୂରର ଲବଣ୍ୟରେ
ମହିମା ଧରିଥିବୁ । ହୁମର ବାତରେ କଞ୍ଚା-
ମର ଗେନ୍ଦ୍ରାର ଅବିଶ୍ଵର ଦିନ୍ତୁ ଅପରିହାର-
ପାତେ ଏମନ୍ତ ହୋଇଲାରେ ଲକ୍ଷ ଅଣିଥିଲେ
ଯେ ଜାହା ଧରିବାର ବକ୍ଷ । ପ୍ରମେତ ଗାନ୍ଧରେ
ତଥେ ମେଣ୍ଡାର ଫୁଲୋର ବସିଥିଲେ ଓ
ଜାହରେ ଯେ ଆମା ବିଜ୍ଞା ହୋଇଥିବ ତହା
ମଧ୍ୟରେ ଲକ୍ଷ ଥିଲା । ଏମନ୍ତ ଅପ୍ରକାରେ
ଗେଣ୍ଠ ଧରିବାର କିମ୍ବା ମାତ୍ର ଉପରକଳନକ
ଦୁଇଥର୍ବନ୍ଦିତ୍ବ ପୁଣେ ଏଥର ବନ୍ଦାଜ ଥାଇ
ଦୁଇତି ଅପରିଧିକ ବନ୍ଦୁରପାଇ ଏହାଙ୍କୁ ବଳ
ଯାଇ ମାରି ଯାହା ଓ ଏହାକେ ଜାତ ସମ୍ବନ୍ଧୀ
ଆଇ ଦେଇ ଗନ୍ତୁ ସୁଖାହାର ଜେଳଜ୍ଞାପତ୍ର
ଓ ସେବେ ଜଣ୍ଠ ପଲାତନ ଦକ୍ଷାରେ ଧରିଲେ
ଧରିଜାଲ ଦରିବାରେ ମ ୩୦ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଦରିବ
ଧରିମତ ମରିବାକା ମାଟ୍ଟେତ୍ରିତବ୍ୟାଗ୍ର କରିଛନ୍ତି
ଜୋର ଦିଗ୍ନ ଏ ଫୁଲୋକ ଉପରେ ମ ୧୫୩୫
ଅର୍ଥପ୍ରକାର ଦେଲା ମାତ୍ର ସେମାନେ ଜାମା ଦେଇ
କି ଯାଇବାକି ମା ୧ ମ ମେଲୋର କାନ୍ଦିବାହର
ଏବଂ ଆଜିରିବା ଦେଇ କରୁଥିବାକୁ । ଏହା

ଯେ ଏହଥର ଗେନ ଲୁଣ ଘର୍ମାରଙ୍ଗ
କୁହର ଅସୁଖକ ତେ ଏବେବାଳ ଜାହା ପ୍ରିଯଦର୍ଶି
ଅନେକମ କରି ଯାଉଥିଲା । ଏବେ ଧର୍ମ ପତ୍ର-
ତାର ବନ୍ଦିମେଖାଳର ଅନେକ ଲୋକ ହେଲା
ଏ ଧୂଳିରଜମାରଙ୍ଗର ପ୍ରକାଶ ନନ୍ଦା କରିବାକୁ
ହେଲା । ଅମ୍ବେଳାଜେ ବୋଧ ବର୍ଣ୍ଣ ଯେ
ଉପରଲିଖିତ ପୁରୁ କର୍ମଟୁରଙ୍ଗର ବିହୁାତ
ପଞ୍ଚବେ ମନୋଯୋଗୀ ହେବା ଉତ୍ସୁକୁଠ ସୁଧ-
ରଖେବେବୁଲର ବର୍ତ୍ତନ୍ୟ ଅଧିକ ବେଳିଷ୍ଠ
ହେଲେ ଉତ୍ତର ଛାକ୍ଷରାରେ ଅନ୍ୟ ଧୂଳିରଜମା-
ର୍ମାଜେ ଅଳ୍ପାବଳ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ କାର୍ଯ୍ୟ-
କରିବାକୁ ଚଢ଼ା କରିବେ ।

ମରାଣ୍ମିଆ ଉପଦେଶ ଗାସକା

ଚିତ୍ତମାନ ଓ ଏ ରଣର ଉତ୍ତରକେ
ପାଠକ କଥାରୁ ଯେ ଶାସ୍ତ୍ର କି ସ୍ଵରସ-
ହେବ ଅମଲମାଜକ ମାହାତ୍ମୀୟ ରହଦ ଗାନ୍ଧି-
କାର ବିମ୍ବନ ତଥେ କନ କଳବାକୁ ମନ୍ଦ୍ୟ
ବର୍ଜିଅଛନ୍ତି । ଏବର୍ଷ ଉତ୍ତରକାରୀ ଗ୍ରୂ କରିବାକୁ
ସବା ଫୁଲ ସମସ୍ତ ଲକ୍ଷ ଉମିଦାରଙ୍କ ବହନକୁ

କେବଳ କେବଳ କିମ୍ବା ଏକ ପରିମାଣ ଧରିଥିଲେ ।
ତହାରେ ଦେଖାଇଲୁ ସରକ୍ତ ଦର ଦିଆଯାଇ
ଥିଲୁ ଯେ ଆଦେଶର ସରକ୍ତ ଅମ୍ବା କମ୍ପା
ଦୌଷିଷି ବୁନ୍ଦରକୁ କେହି ଯେମନ୍ତ ତହା ବରଷିଷ
ଦୟା ପୁରୁ ଦେବେ ନାହିଁ ତ ରମଦିନଙ୍କାଳୀନ
ଯାହା ଦେବେ ତହାର ଅସବୁଲୁ ମୁକ୍ତ କୃତି
ଦେବେ । କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶକଥ ଦିନିରବିଦ୍ୟାହେତୁ
ଯାନ୍ତି ଜ ଥିଲେ ବନ୍ଦୁ ମନ୍ଦିରକର ଏହି ଯାତରେ
ପ୍ରାୟ ରଥବର ମୂଳ୍ୟ ଦେବେ । ଦେବିର ଗୁରୁ କ
ନାହିଁ ଦୁର୍ଥରେ । ମଜବାଇତୁ କହନ ପ୍ରକାଶ
ମନ୍ଦିର ଦୀରଚରେ ଖୁଦିକାମକାଳ ଲାଲା ମାଝା
ପ୍ରାୟ ମୁଦ୍ରାମରେ ଉତ୍ତର ହେଠାବଦ୍ଵାରା ଛାପି-
ରଣ କରିବାରେ ବିଭିନ୍ନରାହେବ ଦେବିଲେ
ଯେ ଦେବି ଦୂର ଦେଖାଇଛି ଅମ୍ବା କୃତା
ଅରବିହି ରଥବ ରକ୍ଷାରେ ଦୂର ଦେଇଲେ
ଥାରୁ ରଥବ ଦେବାକିଲୁ ପରିପାଦାରେ
ଦେମାନେ ବହିଲେ ମେ ରଥବ ମୋହରିରକୁ
ମୁକ୍ତ ଦେଇଥିଲେ ନାଥ ସେ ଜାତାକୁ ପରକ
ଦେବାର କହି ଫେରୁ ଦେବ ଜୟଦିନେମାହରତ
ମଧ୍ୟ ଏହି କଥାକୁ ପଞ୍ଚମାତ୍ର କରି । ଏଥରେ
ଦିନିରବିଦ୍ୟାହେବ ରଥବ କେହିଥାଦୀ ପ୍ରକାଶିତ
କିମ୍ବା ତାର ୦ ୧୦ ହର ଦେବାର ଅର୍ଥକିମ୍ବା
କେଲେ ତ ଯେ ଦେବେ ନାହିଁ ତଥାବ ଦେବେ

କିଥିଲେ ଜାହାନାଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦିମୁରକୁ ଗୁରୁତ୍ବରେ
ମୋହର୍ରବ କି ବାରଧରପତକୁ ଦେବେ । ଏ
ଅଞ୍ଚରେ ଏହି ଫଳ ହେବ ଯେ ଅନ୍ୟାୟକାରୀ
ଦୂରପତ ମିଶନ ଏକଥିବ ଅଛିରୁକୁ କ୍ଷତି ସହ-
ଲେ ଓ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଜଳ କରେ । କହାମୁକ୍ତରେ
ରେ ଆଦ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେବା ଦର୍ଶନରୁକୁ ଅଶ୍ଵରେ
ଲାହୁକର ଅଟେଇ ପଦେହ ହାତ୍ତେ କିନ୍ତୁ ଅମ୍ବ-
ମାଳେ ଶୁଣିଅଛୁଁ ଯେ ବୃକ୍ଷ ଉନ୍ନିଦାରମାନେ
ଆଦ୍ୟମାନଙ୍କର ମୁହଁ ନେବାକୁ ବିଶେଷ ଲାଜୁ-
କର ଝାଇ କରନ୍ତୁ ନିତ୍ୟ ବଜାମାନଙ୍କୁ ଡାନୀରାର
ଅବଶ୍ୟକ ଯେ ଯେସୁଲେ ସୁଧୁ ବନ୍ଦିତୁରପା-
ହେବଳ ସେମାନେ ସନ୍ତୋଷ କର ଯାଇ ହାତାଙ୍କୁ
ପେହୁଳେ ଜାହାଙ୍କ ମନର ବ୍ୟାଧାଙ୍କ ଲୋବଳର
ଗର୍ଜା ଜ ହଲେଦେବୀର କିନ୍ତୁ ବିଦା ହେଉନାହାଁ
ହିନେଥ ବନ୍ଦିତୁରପାହେବଳ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରତିମାନନ୍ଦ
କରବା ଯଥାର୍ଥ ସମ୍ମାନର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିଲା
ବନ୍ଦିତୁରପାହେବଳ ବିଜାମୁକ୍ତରେ ଗୁରୁମାନେ
ରହି ସରଜାନ ଦେଇପାରି ନାହାଁ । ସୁରନ୍ମ
ଜାହାଙ୍କ ଲୋବଳୁ ଦେବାରେ କି ପୌରିଷ
ଅଛି ? ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

କାହିଁଲୁ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଭାଇଜବନ୍ଦର ସମସ୍ତ
ପ୍ରାକ ଓ ସମୟ ଶ୍ରୋତୁ ମୋଳ ତୃତୀ ହୋଇ
ଥାଏଇ ପୂର୍ବକ ଅଭିନନ୍ଦନପରିମାଳାକଳିରେ ସା-
ଙ୍ଗର କଲେ ପରିମାଳ ସଧାକାଳରେ ବଳଜତୁ
ପ୍ରେରଣ ହେଲା । ଫରେଟଗାହେବ ଅପରାଧ
ପତର ଦେଖିରି ଦେଇ ପଠାଇଲେ ତି ବ୍ରାହ-
ତନର ମନୋମାନକାରିଙ୍କ ବିଚାରୁ ଯେଉଁ ପରି
ଗଲା ଜାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବ କରେବା ବାରାଣୀ
ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ମା ତା ଏ କଣ୍ଠରେ ବ୍ରାହତନର ସର୍ବଗୁଡ଼ି-
ରେ ଏହ କୃତର ସବୁ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରାୟ
ଛଇ ହତ୍ତାରମୋଳ ସବୁରେ ଲିପିବୁଚି ଥିଲେ
ତି ଉଚ୍ଚ ମନ୍ଦରେ ଏ ଦେଶୀୟ କଣେ ବିମେ-
ରର ମୌଳ ତି କଞ୍ଚକାର କାନ୍ତି ଅନ୍ତିମ
ମୋହର ବ୍ୟୁତପୁରି ଥିଲେ । ସବୁ ଅର-
ମୂରେ କରିବିଷୟଟି ବହୁଲେ ଯେ “ଏ
ହବିବରେ ଅନେକ ଅର ସବୁ ହୋଇଥାଏ
କିନ୍ତୁ ଏଥରର ସବୁ ଏହି କେବେ ଦୋର
ନାହିଁ । ଅମୂଳାଦ୍ଵାରା ଦେଇପୁ ମୋହର କିମ୍ବା
ରେ ଅମୂଳାକିମ୍ବା ମାମଗୋରିବ କୁକି
ଦେବାରେ ଅମୂଳାନେ ଅନେକ ଥର ଥର-
ପୁଷ୍ପ ହୋଇଥାଏ ସବୁ କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁଷ୍ପ
ଲୋକଙ୍କ ନନ୍ଦରେ ଶୁଣା କାମଗୋରିବ
ପୁଷ୍ପର ହେଲା କରେଥ ଅନ୍ତନକର ଓ
ଫୁଲାର ନବୟ । ଅମୂଳାକିମ୍ବା ମହାବାତୀଙ୍କ
କାରିତର୍କୀୟ ପ୍ରତାମାନେ କୌଣସି ବାରାଣୀ
ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ମା କିମ୍ବା କହିଅବୁଜାଏ ଏ କଥା କାହିଁ ପାଇ-
ଲେ ଅମୂଳାକର ମଧ୍ୟ ମଳକାତା ଉପପୁରୀ
ଅର ହନେବ ନାହିଁ ॥

ଜୀବନପ୍ରକାଶର ଲଥା ସେଇ ହେଲା
ଅନୁଦିତପଥ ପଠିଲ ହେଲା ଓ ସଙ୍ଗର
ଅନୁମାନ୍ୟ ଇତ୍ୟମାନେ ଅଧିଳା ମନୋଦ୍ଵାରା
କାନ୍ତୁରଣେ । ବାବୁ ଅନୁମାନ୍ୟର ଦୋଷଙ୍କ
କାନ୍ତୁରା ଅତି ଉତ୍ସୁକ ହୋଇଥିଲ ଓ ଉତ୍ସୁକର
ପାଇରେ ଜାହାଙ୍କୁ ବହୁତ ପ୍ରସଂଗ ବଲେ
ନରତବ୍ୟୀୟ ଯେବିହୋଇ ଉଚ୍ଚଜ୍ଞବନ୍ଧୁଶାସ୍ତ୍ର-
ନ୍ତ୍ରିକାରେ ପ୍ରସଂଗ ପାଏ ସାମାଜିକ ବୃଦ୍ଧି
କଷ୍ଟକୁ ନହଇ । ତହୁଁ ଜାମାମ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତକିମ୍ବ
ଅନୁମାନ୍ୟ ସୋଇ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ଯେ ଭାବର
ଯେବେଳକୁ ଏହି ଦଥା କଥାର ଦଥ ପାଇଁ
ପରେତସାହେବଙ୍କୁ ଦେଖାନକୁ ପବଲ
ଏ ହୋଇଥାଏ ଏଥରେ ବ୍ୟାଙ୍ଗନକରଣ
ପରିମାତ୍ରେ ଅଭିନନ୍ଦ ଅନୁଭବ ହେଲେ ଏବଂ
ବ୍ୟାଙ୍ଗନେ ଅମା କରିବି ଯେ ଅନୁଭବରୁ ଏ

ଭାବରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଧାର ପକ୍ଷରେ
ଦେଖିବାହେବଳ ଯହ ବିଶେଷ ଅନୁଭୂତି
ଦିଲା ।

ପରମେଷ୍ଠରେ ପାହେଟହାହେବ ଗାହୋଧୀନ
ପୂର୍ବତ କୌଣସି ସୁନ୍ଦର ବଳୁତା କଲେ ଓ
କରଇବର୍ତ୍ତ ପର ଇଲାଶୁରାନେବମାନେ ଯେଉଁ
ଅଜନ୍ମଯ ବ୍ୟକ୍ତିବାର ବରାଥକୁନ୍ତି ଜାହା ସମୟ
ବନ୍ଦି କର ମେଥରେ ଉତ୍ତଳେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ରୂପୀମୂଳାଜ କରଇବର୍ତ୍ତ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟିକିଷ୍ଣେପ
କରାଥିବନ୍ତି ବୋଲି ସମସ୍ତ ମୋଲକୁ ମାନ୍ୟ
ଏବା ବୃଦ୍ଧାତାର ଘରାନାର ଭୟ କାହିଁ
କିନ୍ତୁ ଯେବେ ଏହି ସମୟରେ କରଇବର୍ତ୍ତୀୟ-
ମାନେ ବାଣିଜ୍ୟ ଯେ ଅମ୍ବୋମାନେ ଜାଗାପ୍ରତି
ଜାହିନ୍ଦରାବ ପ୍ରକାଶ ଦରାଇଁ ଓ ସେମାନେ
ତର ଉତ୍ତରେ ଦୁଃଖାଭିଧବା ସୁଲେ ଆମ୍ବୋ-
ମାନେ ଜାହାଙ୍କ କଷା କଟ ନାହିଁ ଜାହା
ହେବେ ଜାହାଙ୍କ ରକ୍ଷାବରତା ସମ୍ଭବରେ
ଯେତେ ର୍ଦ୍ଧ ବୃଦ୍ଧାତାର ଜେତେ ଭୟ
କାହିଁ ।

ଅମୁମାନନ୍ଦ ହିନ୍ଦୁ ହେଉଥିଲୁ ଯେ ସହ-
ଭାଗର ଉପକାର ହେବ ଓ
ତଳାଶୁର ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ ନଗରକାଷିମାନେ ବୁଝ-
ାଇବ ଅନୁଭବର ଉପକାର ମାନସ ବଳାଇବେ
ଗାହା ହେଲେ ତଳାଶୁର ଓ ଭାବରବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ
ଆଶ୍ରମ ବିଚିତ୍ର । ଦିନ୍ଦୁକୁ ଘସେଟିମାହେବ ଭାବ-
ରବର୍ତ୍ତର କୃପଳ ଅନୁଭବ ବନ୍ଦା କରିବେ
ନେହା ନାହିଁ ଓ ନିମ୍ନେ ଉପକାରମାନେ ବୁଝି
ପାଇବେ ଯେ ଭାବରବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦା
ଭାବାର ତଳାଶୁର ଓ ଭାବରବର୍ଷ ଭାବର୍ଷ
ମଧ୍ୟରେ ଲାଗିଥାଏ ଅଛି ।

ଅମୁନାରକ ସାହୁରସ୍ତ ହଂକାଦିଜା
ଲାଖିଏତୁହି ଯେ କଳାମାନ ତା ୧୦ ମିନ୍‌ଟ୍‌ରେ
ପଣେ କୃତ ହେବାର କୃଷିବାର୍ଷିକ ଅରମ୍ଭ
କରିଥିବ ପଜାମାରେ ଥିଲୁଛିଲେ ଘରକୁ
ଅମୁନାରକ ଭରା ପାଠେଛି । ପଜାରକ
କୃତ ଗାଁ ଶା ପମ୍ପରେ ଉପରି ଏବଂ
କୃତ ବାରମ୍ବରେ ଉତ୍ତରେବଜାନ ବାର
(ଚନ୍ଦର) ପତନରେ ପୁରୁଷୋଟ୍କା ଜଗଧାନକୁ
ପାଇ ଯାଇଥାହି । ବକ୍ତୁ ପତନ ବମ୍ବରେ
ପାଇ ଅମେହ ହୋଇଥିଲ ମାତ୍ର ସୁଖର ବିଷୟ
ଏ ଗର ଦିନ୍ମା ମଜଣ୍ଡ୍ୟ କିଛି କଞ୍ଚି ହୋଇ
ଥାହି । ଅହ ଦୈତ୍ୟରଣୀ ତଥ ଦିନମାହଙ୍କ

ଏହା ବାରରେ ହୋଇଯାଏ ମିଳନ ହେଉ-
ଥିଲ ପ୍ରାୟ ଚିତ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିମାଳ ଓ ହୋଇ-
ଏହଜାର ଯାଦି ଏକହିତ ହୋଇଥିଲେ ।
ପ୍ରାଚୀକାଳୁ ଦନ ଉଠିପ୍ରଫର୍କି ଅର୍ଧନ୍ତ ତାରୁଷ-
ମାନେ ବିତେ ହେଉଥିଲେ ଓ ଯାଦ କିମି
ଅବସ୍ଥାରେ ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ବର୍ଷା ହେବାର
ତାରୁଷ ଓ ଯାଦି ପଳାଇ ଗଲେ ତାରୁଷମାନେ
ଦେଖ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇ କାହାକୁ ଓ ଦର୍ଶକଙ୍କ କିମି
ତୃଷ୍ଣ ଜ ହେବାର ବନ ସମ୍ମାଧରେ ରହିଥାଏ-
ନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ କବିରେ ଓଳଭାବ କହ-
ଇବ ପାଦରୂପକ ଜଣା ଅଛି ଓ ଗନ୍ଧବର୍ଣ୍ଣ ଏ
ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ସମ ହୋଇଥାଏ । ଅନ୍ତଦିନ ହେଲା
ଖୋଟିଏ ଦୃଢ଼କୁ ଆକାଶଟି ମୋକଦ୍ଦମା ଏଠା
ଦିପୋଡ଼ା ଦଲେଦଳର ଜନାଇଲ କରି କହି
ସନ୍ତୋଷରେ ଦିଲା ହଜାମା କରିଥିଲା କି ୧୯ ଏ
ଅସାମୀଙ୍କ ମା ୨ ସ ଲେଖାବ କାବ୍ୟବାବ ଦିଶର
ଅନ୍ତିଦେଇଥାଏନ୍ତି । ଏପରି ଯୁଦ୍ଧର କୁଣ୍ଡଳ-
ଜମାହେବ ଦିନ ଦେଖି ଏ କବିରେ ଅନ୍ତରୁ
ଯୁଦ୍ଧର ଝୁକ୍ତନ ଉତ୍ତାଦି ଜନାଇବ କରି
ସନ୍ତୋଷ ହୋଇ ଅପିଅହିନ୍ତି । ଉପରିବାର
ସ୍ଵର୍ଗ ପଥପ୍ରେରବ ଲେଖିଥାଇନ୍ତି ଯେ ଯାତ-
ଧର ବିପୋଡ଼ା ମାହେଷ୍ଟେତି ବିଭାଗମାନ
ଅପଳରେ କାହାକି ହେଉଥାଏ ଜନାବ ବାହିଜ
ବହାରୁ ମୁଖ୍ୟମତି ଦୟା ଯାଇ କାହିଁ କିମି
କହା ଯାଇ ନାହିଁ ।

ସାହୁବିକ ସଂଗାଧ ।

ଗ୍ରାମକୁ ନେବଳ ପାହେବ କେନ୍ଦ୍ରାଳ ରେଉ-
ନ୍ୟ ସ୍ଵପ୍ନରୁଦ୍ଧରେ ତେଣୁ ତେଣୁ ତେଣୁ ତେଣୁ
ମାଜିହେଲୁ ଶମ୍ଭା ଘାଇ ଅଛି !

ଜଳନ୍ତିର ଦେହାଳ ଜେଷ୍ଠାମ ପୁଅରୁତେ
ଶେଷମାବେ ଓଡ଼ିଆରେ କୃତ୍ସମ ଶେଷାର
ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ରର ଅନ୍ତର ଧାର ଅଛନ୍ତି ସଥା—
ଗାସର ଏସ, ପି, ଅଫର୍ଟର ଓ ଗାସର ଏତ
ଉଥାଳ ।

ଗର୍ଜ ହୁଏନ୍ତାର ବାଲେପୁରେ ସମ୍ମାଦ କାହିଁଜା-
ରେ କରେ ଯଦ୍ରେଖଳ ଲେଖିଟାନ୍ତୁ-ଏ
ମୌଳିକ ଅବଦଳହାତର ଅଛ ବଳରୂପ ଏକ
ଶାଖାକଳକଣ କ୍ଲାନ ଓ ବାଲେପୁରରେ ଅଧ୍ୟ-
ର କର୍ମ ଉତ୍ତମତଃ୍ଥେ କରିଥିବୁ ସୁରକ୍ଷ-
ଧିକାରେ ପ୍ରହାରିତ ନାବିଦାଶାହିରକାଳ

ମିଥିଲା ହୋଇଥିବ ପ୍ରକାଶନ୍ତରରେ କହ ଅଛି
ଓ ଜନ୍ମ ସହିତାର ସମ୍ପାଦକ ଯେ ସବୁ ଅନ୍ୟ
ମୋହନ ଦୂରାତ୍ମକ ଏବଂ ପ୍ରତିକ ବା
ଦୂରାତ୍ମକ ଧାରନେ ବନ୍ଦ ହୋଇ ଅମୃମାନଙ୍କ
ମିଥିଲାହାରୀ ମହାନେ ହନ୍ତୁ ବିଶେଷ ନୁହଇ । କିନ୍ତୁ
ସମ୍ପାଦକ ଯେ ଯେହୁ ପାଇରେ ଅପେ ଅବଳି
ହେଲେ ଏହା ଅର୍ଥଚନ୍ଦ୍ରର ଅର୍ଥ । ପାଠ
ବଜ୍ଞାବେ ଅମୃମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି ଯେ
ସହିତା ପରେ ମିଥିଲାହାରୀ ହେଉ ହନ୍ତୁ ଯମନା
ବିଶେଷ ଦୋଷ ଯେହୁ କାଳକ୍ରମରେ ସମ୍ପାଦ
ନାହିଁବାର ହେତୁ ଜିନି କି କରନ୍ତି

କୋଟିର ଅଧିକତମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତାର
କରୁଥାର ପରାଷା ଦେଖା ଫାଇଁ ଗତ ଅନ୍ତରୀ-
ରେ ହଟକ ଅରାଜରେ ସେବେ ଲୋକ
କ୍ଷେତ୍ରର ହୋଇଥିଲେ ଏହି ମୁଗ୍ଧ ଦେବତା
ଅଭିଭବ ମହାନ୍ତି ଦେବ ଅଭିନ୍ଦନ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ମାତ୍ରମେଲଜୀ ପାହେର ପ୍ରଥମମନ୍ଦିରାର
ଏବଳୁକରୁଣାବି ମନ୍ଦିରର ସେଇ ଧୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ବାବୁ ପଦାକଳ ମାରାନ୍ତି ଦୁଃଖୀ ଗୋରାର
ଅଭ୍ୟବସିଥିଲେ ହୋଇ ଥିଲା ।

ରତ୍ନ ପ୍ରାଚିର କରୁଥିଲା ମଜେରେ ଉଚ୍ଚା-
କଣ ଓ ସ୍ତରର ପରିଷାର ଫଳ ପରିଶୀ-
ଳହାରାର ରହିବ କେବଳମୁଁ ସେ ମନୋଧୟ
ଦୟାକାରେ ପ୍ରଥମ ରେଣ୍ଟି ଉତ୍ସାହରେ
କୁରୁତମାନ ଉତ୍ତର ବୋଲିଅଛନ୍ତି । ବିଷୟ
ଶ୍ରେଣୀର ଉତ୍ସାହରେ ଘନେବସ୍ତରେ ଉତ୍ତର
ହୋଇଅଛନ୍ତି କନ୍ଯାରେ ବର୍ଷକରେ ହେବଳ
ଅବଦୂଳ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଓ ଅବଦୂଳ ସୌଭାଗ୍ୟ
ଏହି ଉତ୍ସାହର ଜ୍ଞାନ ହେବାମାନ ପ୍ରକଟରେ
ଏ ତହେ ବକର୍ଯ୍ୟର ଅଟେନ୍ତି ।

ବରଦାର ଶୁଣିଥୁମ୍ଭର ଏହର୍ଷ ଦେଇଲା
ଦୋତରେ ଟ ୧୨୦୦୦ ଟା ଛଟି ଅଛନ୍ତି ।
ପାହାକ ପରିଦାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ମାନେ
ଅକବାହିର ଥିବାରୁ ବହାର ହେବାରୁ ମନୀଷ
ପ୍ରକାଶ ଦିଲେ ଦେଖାଇବାର ପ୍ରକୋପ ଜାହାନ
ଟ ୫୦୦ ଟା କେତେବେ ରକ୍ତ ଠକାରୁ ଦାଳ
କରିଅଛନ୍ତି । ବିଜରତ୍ତ ମନ ନାହିଁ ।

ପ୍ରେସ୍ ପାତା

ଶ୍ରୀ କଣ୍ଠପାତିକାନ୍ତାଦିକ ମହୋଦୟ
ପରୀପାତ୍ର ।

ବିଜ୍ଞାନୀ ଶିକ୍ଷଣମୂଳେ
ପରାମର୍ଶ କଲ୍ପନା ମାତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ

ଯୁଗ କଲେତ୍ରାଜ୍ୟ କରେଥରେ ଲୋହଳ
ବେଳେଦେସ ଛାଇୟ କମ୍ପି ହୋଇଥାଏ ।
ପ୍ରଥମେ ଲୋକଙ୍କମିଶ୍ରରେ କୁଳସଂହାନ୍ତ ବନ୍ଧ-
ଧୂମାନ ସମାଧା ହେଲ ପରେ ବିଦେଶୀଯାଙ୍କ
ମହନ୍ତ ଗ୍ରା ନାଗଧର ଦାସ ମହୋଦୟ ପ୍ରଥମୀ
ନୟବ ଓ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଗାମକ ପୁସ୍ତକ ୧୯ ଶେ
ସଂସ୍କର ବିଦ୍ୟାଲୟ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ଅୟଧିନାଦେଶ
ଉପଚାର ସ୍ଵର୍ଗ ସଭରେ ବିଜରଣ କରେ ।
ପରେ ବସନ୍ତ ମହନ୍ତ ମହାନ୍ଧୂଳୀ ଥନ୍ଦିବାଦ
ବେଳ ସବୁ ଭଲ କଲେ । ପୁନଃ ଶ୍ରୀମାନା
ଉପର୍ମୁଖୀ ସଂସ୍କର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଦଳକାଳୀବାନୀ
ଗ୍ରାସୁର ପଣ୍ଡିତ ଜବାହନ ବିଦେଶୀଗର ମହାନ୍ଧୀ
ମହନ୍ତ କାମରେ ଉତ୍ସର୍ଗ ବରାହରୁ ବର୍ଷାରେ
ପଢନ୍ତି ଅନେକ ପୁସ୍ତକ ଆଣି ଉତ୍ସର୍ଗରୁ
ଓ ଉତ୍ସର୍ଗରୁ ପ୍ରକାଶ ବିଦ୍ୟାନୂନୀକା ପଣ୍ଡିତ
ବ୍ୟକ୍ତିକର୍ମଚିରମାନଙ୍କ ବିଜରଣ ବରାହରୁ
ବରାହରୁ ମରି କରି ବୌଦ୍ଧ ବଦ୍ଧରୁ
ମିମାନ୍ଦେ ରହୁ ପୁସ୍ତକ ଦିନର ରହୁ ମହନ୍ତ
ମହାନ୍ଧୀର ନିକଟରେ ପ୍ରାଣୀ ହେଲେ ଅବଶ୍ୟକ
କୁତରାର୍ଥ୍ୟ ହେବେ । ଅହା । ତ ବୌଦ୍ଧବ୍ୟକ୍ତ
ବିଷୟ । ବାହାଦୁର ମହାପ୍ରୟୁଷ । ଅମୃତାନନ୍ଦ
ଜୁରୁତୁମ୍ଭୁରୁ ମହାମାନେ (ବାହାଦୁରଙ୍କ ଠଳା ମହନ୍ତମାନେ) ମହାକୁରକ ମନ୍ଦିର
ମହୋଦୟଙ୍କ ପ୍ରାୟ ଅନୁକରଣ ବରନ୍ତେ ଜାଗି
ହେଲେ ଏ ଦେଶ ବୌଦ୍ଧଙ୍କ ବୃଦ୍ଧିର ଧାର
ତଥାନା ବାହା ହେଲ ଅମୃତମାନେ ମୁକୁତରେ
ଶା ଶା ଉତ୍ସର୍ଗ ବିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ
ମହନ୍ତ ମହାନ୍ଧୀ ଉତ୍ସର୍ଗ ମୋର ଅମୃତମାନ
ହୃଦୟବ୍ୟକ୍ତରେ ପଦବୀ ଦସ୍ତ ଥାଇ କାଳମାନ
କରନ । ୧୭ ।

୨୦୧୩୧୨ ମୁଣ୍ଡରେ ପରିଚାଳନା
କରିବାକୁ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ

ପରାମର୍ଶ

ବେଦ୍ରୂପଜୀ କିନ୍ତୁ ଏକ ସାଇରେ କହେ
ବ୍ୟାହିଶର ଗୋଟିଏ ଧିଥବା କାଳିରା ହୁଲେ
ହେ ସମୟକୁଣ୍ଠମେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାୟ ହୋଇ ମନ
ଧଥଗାନ୍ତିନା ହେବାର ପ୍ରତ୍ୟେବିନୀରେ କାହା
କଣୀବୁ ଜାଣିଗାର ଜାହା ପିତାକୁ ଏହା ସମୟରେ
ଦେଲେ ବି କୁମୁ ଦରଖର ତେବେ ଦୁଃଖୀ
କଣାୟାଏ କୁଟୁମ୍ବ ଜାବୁ ହ ଉଦନରେ କଣିକେ
ପରେ ଜାଗିରେ କଟା କରି ଘେରିପାଇଁ ସବୁ
ଗୋଟିଏ ମୁହଁ କର ଦିଅ ଯେ ସେ ଫେହି ମୁହଁ
କେ ଥାଏ ଧାରା ଯେ ଯୋଗୁ ଯେ

ଅନ୍ୟାୟ ପରିପର୍ଵରେ କହି ପିତା ସୁ ମୁଣ୍ଡ
କଜ୍ଜଳୀ ହଜ୍ଜା ପୁର କଜ୍ଜଳୀ ପାଇ କବରେ
ଏଥାରେ ଦେଖିଲୁ ସ୍ମୃତ ଯେ କଷମ୍ପ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ
ଜାହା ଅଧିକ ସାହିନରେ ଶୁଦ୍ଧାଚନ୍ଦ୍ର । ଅନ୍ୟ
ବାକ ଗଜ ଦେଇ ଯେ କଜ୍ଜଳୀ ବହରେ ତଣେ
କଜ୍ଜଳୀ ଫଳିଥିବା ପ୍ରତିବାସିମାତେ ତାଣି ଗେର-
ବୋଲି ସୁଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅନ୍ତର୍ମଳେ ଦେଖିଲେ ହେ
ପ୍ରତ୍ୟେ କଜ୍ଜଳୀ ଅପରି କଲା ବି ଏ କରୁଣ ଧରେ
ମୋହାର ପାଇବର୍ଷ ଦେଇ ପ୍ରତ୍ୟେ ହୋଇ
ଅଛି ଯେ ପ୍ରତିଦିନ ଶ୍ରୀ ମୋହ ବହକୁ
ଜନଜାଗନ୍ମନ ଦରେ, ଏବେ ଯେ କର୍ତ୍ତା ଦେଇର
ହେବ, ଏଥାରେ ଶୁଣି ପ୍ରତିକଷମାତେ ମୁଣ୍ଡବାନ
ଆର୍ଦ୍ରସେ କଣେ ଏକବୁ ପଳାଇ କଲେ ବନ୍ଧା-
ଦିବ ମହାରଥୀ, ମୁ ପରିପର୍ଵ ଶରୀରର ଯେ
ଦ୍ୱାର ବର୍ଷା ହୃଦୟ ବୋଲିଅଛି କିନ୍ତୁ ଜାହା ବଢ଼ି-
ଦାର ଅଧୁର୍ଯ୍ୟ ବି ? କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ମୁ କିନ୍ତୁ
ରଜନୀଧୀ ବାଜ୍ରା ଓ କରଣ ପରିଦର୍ଶି ନଗ୍ନାର
ଲେଣା ସମ୍ପ୍ରଦାର ପାତା ନାହିଁ ଯେଉଁ ମାନେ
ଦୂଷ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀ କିନଳୀଧୀ ଓ ଅନ୍ତର୍ମଳେ ବିଷରୁ
ଭାବେ ଦେଖାଯେ କରିଥାନ୍ତି ବେମାଜଳ୍ଲ
ଉପବେଶ୍ଟ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ବୋଥ ପ୍ରତି ଏହା-
ଠାର ବି ଦୂଷ୍ୟ ଦେବା କଜ୍ଜଳୀ ପ୍ରତିକଷା,
ଯେ କୁଣ୍ଡଳୀ ଯେ ଦେଇ ଲୋକଙ୍କ କାନ୍ଦ ମାର
ଅଛି ଜାହାର ବି ପାମା ଅଛି, ଦୂଷ୍ୟ କରିବ
ପ୍ରତିକଷମାତେ ଥରେ ଦୂଷ୍ୟ କରିବ ଆଉ
ବନ୍ଧାଦିବ ମହାରଥୀ ଏ ଅକ୍ଷରରେ ଗୋଟିଏ
ଦୂଷ୍ୟ କରଣ ଶୁଦ୍ଧରେ ଅନ୍ତର୍ମଳେ ହେଲା ଗୋଟିଏ
ଶୁଦ୍ଧଜ କିମ୍ବାର ପାଇବର୍ଷ ହୋଇଥାର
ଲୋକଙ୍କଠାର ଶୁଦ୍ଧାଚନ୍ଦ୍ର, ଏହା ଦୂଷ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ମଳେ
ନରେ ଏଥର ରମ୍ଭ ପାଇଁ ଘଟିଆଏ ଜଥାବ
ପ୍ରକାଶ ପରିବାର ମ କର ଦୂଷ୍ୟ କର
ଦେଇ ଜାହାରୁ ହେ ଥର୍ମ, ଏହାର କରଇ
ତୁମ୍ଭୁ କର ନଗ୍ନବା ଦିନ) ଅନ୍ତର୍ମଳ୍ୟ ପାପ
କରି ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶକ

କାରୁ ଦ୍ୱାରା ନାଥତତ୍ତ୍ଵବିଦୀ କଟକ ବଜାରୀ ୫୨
ପେଟିଲ୍ ହରରଖ ଲଳବେଶ , ୫୭୧
ଜୁର ତେବଳ ଲେସେ ଚତୁର ବଜାରୀ ୫୨
ବାବ ବଳମଠେ ଅଗର୍ଧ୍ୟ ॥

ଏହି କାଳିନୟାସକା ସହଚର ବର୍ତ୍ତକ
ବକାଇ ଦୁର୍ବଲପାଶୀଳକାଳୀ ଯଥାଳୀମ୍
ଗତିରେ ପ୍ରସରିତ ହେଲା ।

ଖାତି ମିଳ

ଜୀବନକାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ତା ୧୯ ବର୍ଷ ମାହେ ପ୍ରାଚ୍ ସଙ୍ଗ ୫୨୦ ମସିଥା ।

କୁଳକ୍ଷୟ ମନ୍ଦିର ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ବିନ୍ଦୁକଳା ସହରସ ପ୍ରକଳନବର୍ଷୀୟକୃତି ଓ ଉଦ୍‌ଧ୍ୟାଳ ସମ୍ମନ୍ଦ୍ରାୟ ସମାଜକୁଟୀର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା କିମ୍ବାଖିଲ କିମ୍ବାଖିଲ
ତଥାକଲଦେଶର ଯେ ସମ୍ମନ୍ଦ୍ରାୟ ଗତା ଓ ଜୀବିଦ୍ୱାର କି ସେ ସମାଜର ସର୍ବ ଦେବାଳ ଲକ୍ଷଣ ହେବାକୁ ସେମାନ୍ତଙ୍କ ଘୋଟଗର୍ଥେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

କରୁଣବର୍ଷାୟ ଦସି ଓ ଉତ୍ସାହ ସମ୍ପଦୀୟ

১৪৮

୪ ସମ୍ବାଦ ସଙ୍କଟ ୧୨୦ ମସିହାରେ ସାଧିତ ଶୈଖାତ୍ମକ

ସବୁର ଅଭ୍ୟାସ ଓ କିଧିବାର—ଜୀବନବିଷୟ ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଉତ୍ସାହ ସମ୍ବଲିଷ୍ଟ ସଂଗ୍ରହର ବିଷ୍ଣ୍ଵାର ଓ ଉତ୍ସାହ ଓ ଉତ୍ସାହ ଓ ଏହାର ନାନାପ୍ରକାର ପ୍ରେସ୍‌ରେ ବାଧନ ବିମନ୍ଦେ ଏ ସମାଜଟି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏଛି । ପ୍ରକାରର ଜନଶରୀର ମାଧ୍ୟରେ ଏହି ସଙ୍ଗର ସଂଯମାଳେ ଏକଥିରେ ହୋଇ ଯେଉଁ ଏହି କୌନ୍ସଲ ଅର୍ଥରେ ସଙ୍ଗବର୍ତ୍ତ ସଙ୍ଗବିନ୍ ନମିତ କଷ୍ଟକୁ କରିବି ସେହି ସଙ୍ଗବାଳ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କରି ବିଦ୍ୟାର ୫୬ । ଏ ସମାଜର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମୋହିତ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରସ୍ତରାଳୟ ଓ ଚିତ୍ରାଳୟ (ଅର୍ଥରେ ସେହି ବୃଦ୍ଧରେ ପୃଥିବୀରୁ ନାନାପ୍ରକାର ଅଭ୍ୟାସ ଓ ବୃଦ୍ଧି ପଦ୍ଧାରୀମାନ ସଂପ୍ରଦାୟ କରାଇଥାଏ) ଅଛି ।

— ସମ୍ବାଦ ପରିଚୟରେ ଅନେ ସହିତକେମନ ହୁଅର ତଥା ଯେ ସମ୍ବାଦ ସହିତମାନେ ଉପରୁତ୍ତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।

ବାଧାରେ ସଙ୍ଗ—ଏ ସମାଜର ସମୟକାଳେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଲାହାତାଳ ଓ ଧର୍ମବଳମ୍ବା ଓ ସବରେଣ୍ଟ ବି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କରେଥାଏ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ସମ୍ମାନ ସ୍ଥାନକେ ଦିଲ୍ଲାଜ ହୋଇ ଆଗବେ ।

ସର୍ବଧରରେ ଶମ୍ଭୁ ଦେବାର ଉତ୍ସମ—ସେଇମାନେ ସର୍ବଧରରେ କମ୍ପୁତ୍ର ହେବେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଥମେ ୮ ଟଙ୍କା ଦେବାରୁ
ହେବ ଓ ବାର୍ଷିକ ଖଲା ୫ ଟଙ୍କା ଆଣେ ଉଚ୍ଚ ଟଙ୍କା କାଳୁ ରହିଯାଏ ମାତ୍ରରେ ୮ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ଅଗ୍ରଭୂତ ଦେବାରୁ ହେବ ଓ ଯେବେ
ଦେଇ ଏକାଥରାବେ ୩ ଟଙ୍କା ବାମଳ କରିବ ରେବ ଜାଇ ଅଛି ଉଚ୍ଚ ଖଲା ଦେବାରୁ ହେବ ନାହିଁ ସେ ଯାବତ୍ ଜାବନ ମେମର ନହିଁବୋ

ସର୍ବମାନଙ୍କ ଲକ୍ଷ—ଛନ୍ଦ ଅମେରିକା ଓ ପ୍ରାନ୍ତ ଦେଶର ଅନ୍ଧାଳୀ ହୋଇଥିବା ଉତ୍ତର ମାନ୍ୟଭାଜନ ଓ ଫଳମୁଣ୍ଡ ଓ ମେଲିବୋର୍ଡ ଦେଶର ଅସୁଥିବା ଏକ୍ସଟ ଦେଶରେ ଅନ୍ଧାଳୀ ହୋଇଥିବା ମଞ୍ଚ ଓ ମଧ୍ୟ ବିହିନୀମାନ କର୍ତ୍ତକୁମର୍ଦ୍ଦ କିନ୍ତୁ ମୁକୁରେ ବର୍ଷମାନେ ଯାଉବେ ଓ ସମାଜଧାରୀ ପ୍ରକାରିତ ହୋଇଥିବା କୃଷି ଓ ଉତ୍ସାନ ବିଦ୍ୟାବିମଳୀରୂପ ପରିକାମାନ ନାହିଁ ସର୍ବମାନଙ୍କୁ ଦୟାନ୍ତର । ଦ୍ୱାରାମୟ ଗରୁମାନ ଓ ଉତ୍ତର ଫଳଗରୁମାନଙ୍କୁ କଲମ ସର୍ବମାନଙ୍କ ସବାମେ ଯେ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାବ ହୋଇଥାଏ । ଦେବଲ ଏହି ଫଳମୁଣ୍ଡର କଲମ ମହାମେ ସର୍ବମାନଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ଶର୍ତ୍ତାବିଜ୍ଞାନ ମଳ ହେବାକୁ ହେବ ।

ହନ୍ତାକାନ୍ଦିବାର—ନୂଜନ ସମ୍ବନ୍ଧାତେ ଓ ଯେଉଁ ମାନେ କି ବର୍ଷର ବେଳେହମାସ ଶତ ଦେଲା ଘର ଘରୁ ସମ୍ବନ୍ଧବରେ ଦିପକୁ
ବେଳାରୁ ଉଚ୍ଚା ଦର ବର୍ଷର ପଞ୍ଚମୀ ଗୁରୁ ଦିଅନ୍ତି ସେମାନେ ଘରୁକିମ ହନ୍ତାକାନ୍ଦି ସହିତ ଅନ୍ୟ ହେବେ ଏ ସମାଜ ଅଧିକାର ପାଇବେ
ମୋ ପଞ୍ଚମୀ ଗୁରୁ ର ଦେଲେ ସମାଜର ବିଦ୍ୟାମାନ କେତେବେ ବିଷୟର ନୂଜନାକାନ୍ଦି ପ୍ରତି ହେବେ ।

ହାର୍ଷିକ ପରିଷଦ—ମାନୁଷଙ୍କ ହାର୍ଷିକ ପରିଷଦକ ମଧ୍ୟମାତ୍ରେ ଦିନା ବ୍ୟୟରେ ଯାଇଥାଏବେ ।

2014-02-06

200

THE R

ବ୍ୟାକିଲିପି ଦିନ ।

ବ୍ୟାକ୍ ପରିଚ୍ୟା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

४८६

QL 459

ଶାର୍ଦ୍ଧନ ଅପ୍ରେଲ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମହିରା । ତେବେ ବଳକୁ ସୁକଟାଙ୍ଗ ସାଇ ଶବନାରୁ

ଅଭିନ୍ବନ୍ଦ କାର୍ତ୍ତିକ ମୁଲ୍ଲ ୫୩
ଦର୍ଶାନ୍ତେ ମୁଲ୍ଲାପଦଳେବର୍ଷଦୁ ୫୪
ନାଥବଳ ପାଇଁ ଜାବମାହୁଳ ୫୫

ଭାବରେ ହୃଦୀ ପଠାନ୍ତିରେ ଅନ୍ତମରେ ଭାବ
ଗେଲୁ ହୁଅଇ । ଏହିପକାର କିମ୍ବା ଏହେଲା
ହୃଦୀ ପାଇ ଜାବକିମାଳର ଚେଷ୍ଟାରେ ପରିବ୍ରାନ୍ତ
କେନେଇଲୁ ବିଶ୍ୱାସେବକ ଧର୍ମାବଳ କାବ୍ୟ
ଭାବପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ ଚର୍ମଦୂରତ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ
ବାବ ଘର ଦେଲେ । ସେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବିଦ୍ୟା
ଜାଗର ପାଇଲେ ଯେ ଦେଖେ ଗୁଡ଼ିଏ ଜୀବନେର
ଜାଗର ଅଧୋନୟ କର୍ମଧରମାନଙ୍କୁ ଜାହାନ
ଦେଇ ପଥ ମନ୍ଦିର ହୁଣ୍ଡି ବାହାର କର ନାହିଁ
ତେ ଶିଥୁର ମାହାତମମାନଙ୍କୁ ଠରି । ଏ
ପ୍ରଭାସଶାର କାର୍ଯ୍ୟ ଆହସ୍ୱ ବରିଅଛି ଓ
ଏହେବେ ମଧ୍ୟକଳ ଧରିଗ୍ରହ ଦୋଷପରିଚ୍ଛା
ଏହିପରିଚ୍ଛାର ଜାଗରିତି କରିବାର ବେଳେ
ହେଉଅଛି ମାତ୍ର ମାହାତମମାନଙ୍କୁ ଏ ହିନ୍ଦୁ
ଜାଗରିବା ଦାରୀ ଯୁଦ୍ଧ ଉଦ୍ଦିତ ପର୍ଯ୍ୟୋଜନ
ଏ ଜାଗରିତିରେ କେନେଇଲୁକ କାହା କିମ୍ବା
କା ମେହିରେ ଝୁପା ହୋଇଥାଏ ଯେ
ମଧ୍ୟକଳମାନେ ଏହି ସାକଶକ ପୂର୍ବର ବ୍ୟାପ୍ତି-
ପର ଜାଗରିତି କର ଫଳା ଦେଖିବା କରିବେ ।

ହୁନ୍ତୁ ବିଧିଲାଇର ଦୂର ଯେବେ ଜାହାନର
ମହ ମଧ୍ୟ କେବେ ସଥରେ ଚୌଥିଏ ବିଧି
ଯେବେ କିଛିକୁ ଅଶ୍ଵର୍ଗପାଳିକ ଦୁଇର ତେବେ
କିନ୍ତୁ ଜାହାନ କାହାର କରିବାପାଇଁ ଦେବେ
ଲୋକ ପ୍ରଦୂଷ ହୁଅବି ଓ ବିଧିଲାଇ ଦୋଷ-
କାର୍ଯ୍ୟ କରି କାହାର କିମ୍ବାର ଜିତିଲାଇ

ରଣ୍ଜି ହୋଇ ଦେବେ ନାହିଁ ଦେଲା ଥାଇକେ-
ଠରେ ଏକ ମୋରହମ ଘପତ୍ରିଙ୍କ ହୋଇ
ଦିଗନ୍ଧିନରେ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଧାରନୀରଙ୍କେ
କିମେ କିଧିବ ଫୁଲ ଗାମାର ପ୍ରାପ ସଂକଳିତ
ବନ୍ଧୁଙ୍କ ବରଗାପାଇଁ ଗାମାର ଜୀବମାତ୍ରେ ଅଧି-
ଲଭରେ ବନ୍ଧୁ ଖାଲୁ କୁମ୍ଭ ଥିବାରୁ ଅଧିତି ବନ୍ଧୁ-
ଶିଳେ । ଦିଗନ୍ଧିରତ୍ତା ମୁଣ୍ଡପ ଗାମା ନ ଶୁଣି
ବିଧବାରୁ ଡିଲ୍ ଦେଲେ । ତେଣିକରିବନ୍ତର
ଯକ୍ଷମିତି ଏକଥା ଲେଖି ଅଧିଗ୍ରାହ ମନ୍ଦିରର
ପୁଷ୍ଟିରୁ କରିଅଚାନ୍ତି ଯେ ଧର୍ମ ବିବେଚନରେ
ପୁଷ୍ଟିରୁ କରିବାର ଦୟା ଯାହା ବେଳ ଭାବୁ
ଦୋଷରୁ ଗାମାରୁ ଉଦ୍‌ବିଧବାଧ୍ୟବୁନ୍ଦ ବନ୍ଧୁ
କଲେ ନେବା ହୃଦୟ ଆହେକ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଞ ହେବ ।
ଯେ କୋନାହିଁ ଯେ ହନ୍ତ ବିଧବାର ଅବସ୍ଥା
ପ୍ରକଟିତାର ଅଭିଭାବ । ସେ ପ୍ରକାଶରେ କୁମ୍ଭ
ଦେଇ କିମ୍ବା ହେଇ ଏକ ବାହୁଦୂରେ କିମ୍ବା
ପୁଣ୍ୟକ ହହିର ସବହା କଥୋପବଧର ବ
ବିମାରତା କଲେ ଜାପାନାମେ କରୁ ବୋଣାକେମ
ହୋଇଯାଏ ଅଧିକ ଅଧିକ କଷ୍ଟକର୍ତ୍ତର
ଦୂରବାସାଇ ଏମରୁ ବାର୍ଷିକ କିନ୍ତୁ ବିଧବାରୁ
କରିବାରୁ ଦେବ । ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ହାର୍ତ୍ତ
କୋର୍ଦ୍ଦ କମ୍ପ କରି କରିବେ ତେଣିକାରେ
ଅବିବ ।

ପୁଣ୍ୟବିହାରିମାନେ ସୁତ୍ର-ପାଇଁକୁ ଅବା ଜ
ପାରନେ ଦେଖି ମୂଳାହୁକ ଅଳ୍ପ ସଧରେ ବିଜନ

ଅନ୍ତରୁଳ ଅଛାଇ ଏହୁବର ଦୟା ହାଁର ଆଜ
ମୂଳପତ୍ର ନିକୁ ନାହାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଯେବୋଧାଏମେ
ଦୂର ଧାର ମୂଳପତ୍ର ଲେଖନ ଉପରେରେ
ଥାଇବୋର୍ତ୍ତ କହିଲା ମାହାତ୍ମ୍ୟ ପାପ୍ରି କି ହେବେ
କାହାର ଅସତ ସୁରମ୍ ପୁରୁଷର୍ଗରୁ ଉବ୍ରୁ ବାଚ
ଦେଲେ ମହମୀ ମହାରାଜାଙ୍କ ପିତାର ଏକଟି-
ମହମତ୍ ରହିଥିଲା । ଏମାତ୍ର କର୍ମରେ ମର
ଦୟବିଷ୍ଣୁଳ ଯେଇ ମଧ୍ୟ କଷ୍ଟର ହୋଇଥି
ଲେ ଯେ ଏକିବାଳ କୁମୀ କେଉ ବରକାହେ
ଦେଇଥ କି ମାନରେ କରିବାଲ ବାପେ ଶ୍ରେ-
ଗାରୁ ଅବେଳେ ମାନ ଜାହାନରେ ଏବାକୁ ହେବ
ବିଧେଷ ଶାରତ ହେଲା ସୁରକ୍ଷା ଧୂର୍ପର୍ଦ୍ଦୟ
ନ ଯାଇ ପଦକୁ ଫେରନାହେ । ଶାତକୋର୍ତ୍ତ ର
ଅବସ୍ଥାର ଜୀବ ହୋଇ କିମ୍ବା କିକାଥିବେଦକି
ଦିନକୁ ଜାରିଗଲିଯୋଗେ ପ୍ରତି ଦିନେ କି
ଦିନକୁଳ ବାନ୍ଧୁ ଉତ୍ସମ ପରାର ମନସଧୀ
ବାହାରିଲେଖେ କିମ୍ବା ଉତ୍ସମର ଜାତୀ କରିବୁ କ
ମାନେ । ସୁରାର ଦୁର୍ଗାଜାଗନନ୍ଦାର
କପ୍ତନ ପର କରିବାକୁ ଅନ୍ତରାଗ ଦିନେ
ଦିନକୁଳ ବାନ୍ଧୁ ପର୍ତ୍ତମାନ ଯେବେଥ କରିବାକି
କରିବାକୁ ଜୀବି ପରାମର୍ଶ କରିବାକି
ଦେଇବର ମନ୍ଦିରରେ କରିବାକି । କରିବାକି
କରିବାକି ପରାମର୍ଶ କରିବାକି । କରିବାକି

ମୁହାରବ ଏକ ପୀତିତ ଖୋଲ ଅଗାମୀ ମାସର
ଦୁଇମାତ୍ର ଛାତୀ ଦେବାର ଶ୍ରାଵନ ବର୍ଷାରେ
ଅତେବଳ ବୌଦ୍ଧମଙ୍ଗଳ ଦୂଷ ଧ୍ୟାନ ପାଇଁ
କଥେ ନିଜଦେଶର ପ୍ରଧାନଙ୍କ ହେବ ।

୧୯୭୫

ଅମ୍ବେଲାରେ ଏଥିଥିରୁ ଲେଖିଥିବୁଁ ଯେ
ଏବନ୍ କାହିଜବର୍ଷର ଅୟ ବିଧିପୂରୁ ବିଦରାଣ
ଅର୍ଥାତ୍ ଦର୍ଶକ କିମ୍ବାପଦ ସମ୍ବାଦରେ ଧାର
ଦେବ ହାହଁ ଦୋଳ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ତାଙ୍କ ଦର-
ଅଛନ୍ତି ଦେବର ତାହା ବରେଣ୍ଟରେ ପ୍ରକାଶ
ଦେବ ଏଥିରୁ ମର ସତ୍ତାକର ଉଣ୍ଡିପାଦରେ
ସହ ୫୮୦୨୦ ମନ୍ଦିରର କଲେଚ୍ ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଥାଏ ଓ ତହଁ ସମ୍ବରେ ମହାମାର୍ଯ୍ୟ
ମବର୍ତ୍ତର ତେଜରକ ସାହେବ ଯେଉଁ ମନ୍ଦିର
ଲେଖିଥିବାକୁ ତାହା ସମ୍ବାଧାରୀଙ୍କ ଜାଣିବାର
ଯୋଗୀ ଥିଲାର ଏଠାରେ ଜହାର ଅବହଳ
ଆନଦାବ ପ୍ରକାଶ ଦର୍ଶନ ଯଥା ।

ମହାନ୍ତିର କରଇଛି ତେବେଳ ସାହେଦ
ସଙ୍ଗରେ ଦସ ସଜ ଧାର୍ଯ୍ୟଶ ମହିଷାର
ବଢ଼େ ଅନ୍ତମାନ ଅନ୍ତମୋଦନ କରିଥିଲୁଣ୍ଠନ
ଏବଂ ଉଚ୍ଚର ଶପ୍ତମିତି ହମ୍ମାବ ଓମ୍ପୁଷ୍ପାଳାଦ୍ୟ
ଅଦ୍ଵୀତୀୟମୁଣ୍ଡ ହଥିବି ।

ଶ୍ରୀ ସନ୍ତ ଏଣ୍ଟାର୍କ ମହିଳାର ପଥବିର
ବୃଦ୍ଧ ଓ ବ୍ୟଧିର ଅନୁମାନକ ହେଉଥି
ଯୁଦ୍ଧରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବର୍ଷ ପେଣରେ
ଟ ୧୧,୦୦,୦୦୦ ଲା ଉଚିତ ହେବ ।

୨ । ବର୍ଷ ଅରମ୍ଭରେ ଉତ୍ସବର୍ଷରେ
ଟ୍ୟୁକ୍, ୩,୦୦,୦୦୦ ଲା ଜହିଳକାଳ ଥିବ ତେ
ବର୍ଷ ଶତରେ ଅୟି ହେବା ଯୋଗ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ
କିମ୍ବା ପକାଗେ ୫,୭୨,୮୦,୦୦୦ ଲା କ
ମାତ୍ର ଶାଧାରଣ ଅବସ୍ଥାରେ ଦର ଟଙ୍କାର
ଦିବାକ ହେଉଥିଲା କାହା ଦେଖି ଜଡ଼ାର ମଧ୍ୟ
୫,୮୦,୦୦,୦୦୦ ଲା ଜହିଳ ବାବ ରହିବ ।

୪ । ଅଳୁକ ଆସୁ ବିଷ୍ଟର ଶାଖାରୀଣ ଅ-
ବସ୍ତ୍ର ମନୋଷଙ୍କର ଅଛଇ ଯଦିଏ କି କରୁଛି
ପାଇଁ ଥିଲୁ ଘୋରାଫି ମାତ୍ର ଜଗଧ ଗଲେ
ଓ ବିଷ୍ଟର ଅନ୍ଧମାନ ହାବନାର ପଦକ ଘୋର
ଅଛି । ଅଣୀମର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଗଲ ପୂର୍ବବର୍ଷଠାର
ଜଣା ଥିଲୁ ଯାତରକୁ ଓ ଜନଭାବ ବାହର
ଅବଶ୍ୟାକ ଜଣାଯାଏ ସେ ବୋଧମି ଥିଲ ବିଷ୍ଟ-
ମର ବନ୍ଦ ଏବର୍ଷ ପତ୍ର ଗାହି ।

* | କବିତାର ପ୍ରମାଣ ସହାୟତା | ୩୫

ଶ୍ରୀ କେନ୍ଦ୍ରନ ସାହେବ ଫିଲ୍ସ କରନ୍ତୁ ଯେ
କୌଣସି ଅଥବା ଟାଙ୍କର ପ୍ରଦ୍ୟୋଗବ ନାହିଁ ।
ଶାଖାରୀ ବଜ୍ର କରି ରତ୍ନ ଆମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦର୍ଶନେ ପ୍ରତିବର୍ତ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଲେଖାଏ
ଇତ୍ତାଣିଦୀ ବିଶ୍ଵାସର ଖୁବ ଅଧିକାୟୁଗୁଁ ବିଷ-
ପତିବ ଓ ବୁଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟର କୌଣସି ଏବଂ ଶାଖା-
ରେ ଅଥବା ବ୍ୟସର ପ୍ରଦ୍ୟୋଗର ହେଲେ ଅନ୍ୟା-
ନ୍ୟାର ବ୍ୟସ ଦୁଇ ପୁଣ୍ଡ ଦୟବାଗ୍ରାମ ସାମଜିକୀୟ
ହୋଇ ପାଇବ । ସାମଧାନ ଧୂଳିର ହୋଇଥିବା
ଜଣମେହ ପର ଯେତେ କଣ୍ଠର ଦସ୍ତାବ ଉଚ୍ଛ୍ଵେ
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ରେଳଭେଦ ଏବଂ
ଜଳସ୍ନାଗୀ ବାର୍ଯ୍ୟ କର୍ମର ଶିମନ୍ତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବୃଦ୍ଧି ଉପରେ ବଜ୍ର ବର ସତିବ ନାହିଁ ।
ଅଭିବକ୍ଷମିତିମେହ ଜଣ୍ଠିଯା କନ୍ଦରା କର
ଅନ୍ତରୁ ଯେ କନ୍ଦରାହିଁ ଅଜ ବୃଦ୍ଧି ନେବ
ନାହିଁ କିମ୍ବା ଶାଖାରୀ ବଜ୍ରର ଯେ ସମ୍ବେ-
ଦ୍ଧ ଅଛି ତହିଁର ଅନ୍ତରୁ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରୀଦି
ଶକ୍ତି ବରିକ ନାହିଁ ।

୭। ଲକ୍ଷ୍ମୀମହାଲୁଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତର ଯୋଗେ
ଥାରଣ ଧ୍ୟାନ ମୂଳଦୟ ଜୀବ ଜହୁ
ପରିବର୍ତ୍ତରେ ବର୍ଣ୍ଣମାତ୍ର ଦୟା ଜହୁଦୟରେ
ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ରସି ମହାବ ଦୟା ଦୟାଦୟା ଦୟା
ଦୟାଦୟଦୟାଦୟା ପ୍ରଦାନ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରସି
ଦୟାଦୟଦୟଦୟା କରିଥିଲୁଣ୍ଡ ଓ ଏ ବିଷୟରେ ଆଜେହ
ବିଦେଶଜ୍ଞ କରିବା ଓ ପ୍ରାନ୍ୟ କର୍ମଦୟକ
ମର ଉତ୍ତର ଉତ୍ତର ବର୍ଣ୍ଣମାତ୍ର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରି
ଅଛିବୁ ଯେ କିନ୍ତୁ ମନ୍ତ୍ରରୁ ଗାସିବୁ ପରିବର୍ତ୍ତ
କରିବା ସବାବେ ଲକ୍ଷ୍ମୀମହାଲୁଦୟ ବିଦେଶରୀ
ଯୁଦ୍ଧ ସବା କରିବା ।

୨। କୌଣସି ଦ୍ୟବତ୍ସାପକ ଲଗମୁର ପ୍ର-
ଦୋଷକ ନ ସବାର ଏ ବହେଠ ଦ୍ୟବତ୍ସାପକ
ପଞ୍ଚରେ ଅନ୍ଧ ହେବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣ
ଜୀବର ନାହିଁ ଏ ସଂରକ୍ଷଣ କାମକପଥର
ଉତ୍ସୁକ ଘରେରେ ପ୍ରଭାଗିତ ହେବ ।

ଉପରୁକ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଅନୁଗର ହୋଇ-
ଥିଲୁ ଓ ତାହିଁ ଧୀର ଅମ୍ବେଲାକେ ଲାଗ୍ତ ହର୍-
ବଳ ବାହେବଳର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣ କରି ଆଶା-
କି ଅନ୍ୟକାଳ ଦେଉଥାରୁ ଆହାର ଦେଖାଇ
ସିଙ୍ଗ ଜୀବାଯାବ ସେ ସେ କେବଳ ଉତ୍ସବ-
ଶକ୍ତିରେ ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ ନୂହେ ଶାନ୍ତ ମାନର
ବିବେଳୀ ଅନ୍ତରୁ ଓ ସ୍ଵର୍ଗ ସମ୍ପର୍କୀୟ ବାର୍ଷିକ
ବୃଦ୍ଧିକାରେ ସେ ଅନ୍ୟକ ଯୁଗରୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁ-
ଅବୁଦ୍ଧି । କୋଟିବି ଧରିଥାମ କିମ୍ବା ବୋଧନ

କବିରେ ଜନମତ୍ତୁ ଶାହୀଙ୍କୁ ଉଠାଇ ଦେବାରେ
ଜାହାଜ ନବଚପଟେ ମଧ୍ୟ ଭାତିଲ ପରିଷ୍ଠେ
ଯାଏ ବୋଲିଥାଇ । ଜନମତ୍ତୁ ଶାହୀଙ୍କୁ ଅଛିନ୍ତି
କବି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟକ ବନ୍ଦେତଳା ବଳେ ବୋଲ
ନିଃ ଉଠାଇ ପେକେଲେବଳ ନିଶ୍ଚରେ ସୁଖ-
ଦିବ ହେବା ମାତ୍ରମରି ଜାହା ବର ଜାହାକୁ
କାରିଗର ଦେବପ ହୋଇଥାଏ ଅମେବ ଅତ୍ୟ-
ମରରେ ଜାହା କରିଥାନ୍ତେ । ବାବୁଦିବରେ
ବକେହର ଦଥା ଏ ବର୍ଷ ଡେମନ୍ଦ ଦିଗଦର୍ଶିଦେ
ଜାହାହ ହୋଇ ସମ୍ମ ଜାହା ଜହୁମାର ନୂହିଲୁ ।
ମରିଗର୍ତ୍ତ ଫେମନ ଦର୍ଶକୁର୍ବେ ଏହି ଧରେ
ପମ୍ବୁରେ ବଢ଼ି ଅତ୍ୟମର ବରଥାରେ ତେଣ୍ଟିପ
ବନ୍ଦିବାକୁ ନୟର ହେଉଥାଲେ ଏ ବର୍ଷ
ଜାହାକୁ ଥୁମୋଗ ସୁଧା ମେଳିଲ କାହିଁ ହେତୁ
କହନ୍ତି ଯେ ବକେଟ ବନ୍ଦିପ୍ରାପନ ସବୁରେ
ଅମତ ହେବା ବନ୍ଦିରେ ମବର୍ତ୍ତମେଶ୍ଵର
ଅବଧିକୁ ବନ୍ଦିମାନେ ଜହିରେ ଅପରି କରି-
ଥାରେ ଏହେ ସେ ସୁଯୋଗ ପାଇଲେ ଜାହା
ଏ ଯସରେ ମନ ଦେବ ବନ୍ତୁ ଅମୂଳକର
ମରରେ ଏ ଅପରି ବୋଲି କାହିଁର ନୂହିଲୁ
କାରିଗର ପରାମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରୁ କଷ୍ଟେ ହିତୀ
ଆହୁର ବୌଦ୍ଧି କବାରେ ତତ କପନାର କର
ଦୟ ଯାଇ କାହିଁ ଯେତେବେଳେ ଆସୁ କ୍ଷେତ୍ର
ହୃଦୀଦ୍ୱାରା କୁଣିବା ଗୀର ଦସ ବିଶ୍ଵରୁ
ହେବ ଓ ହେଲେଗ ସବୁ ବସନ୍ତ ହେବାର ଜଗତ
ତେତେବେଳେ ବେଚିମାନେ ମଜାନକ ପ୍ରଭାବ
କର ପାଇବେ ପ୍ରତିକ ଏ ମହୁ ବିଶ୍ଵରେ
ଏବା ମବର୍ତ୍ତମାକେନରେ ସାହେବର କ୍ଷମତା
ଅଛି ପୁଲକଂ ସେ ଯାହା କରିବେ ଜାହାକୁ
ନେଥେଥାର୍ଥବ । ଏଥକୁ ଅମୂଳକର ନୂହିଲୁ
ମବର୍ତ୍ତମାକେନରେ ଯେ ଜନମତ୍ତୁ ଶାହୀ
ହଠାଇ ଦେବେ ଏଥାଂକ ପତାମାନେ ଜାହାକୁ
ଧର୍ଯ୍ୟକାଳ ହେବେ ବନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ କାରାନାମ
ଅନୁମାନକର କଥୁ କହିଥାଏ ଯେ ପତା-
ମାନେ ଯନ୍ମନ୍ତ୍ର କାହିଁ କାହାରେ ହୃଦୀ-
ଦ୍ୱାରା ଅନନ୍ତ ଜପତେପ କର ପାଇବେ ନାହିଁ
ଜହିର କାରା ଏହି ଯେ କର୍ତ୍ତମାନ ପଥଦର
ଦୌର୍ଯ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ହେଉଥାଏ
ଜନମତ୍ତୁ ମାତ୍ର କୁଳହାରେ ଏ ମହୁ ଅଭିନ୍ନ
ନିର୍ମିତ ଅଛିରା ଜନମତ୍ତୁ ମହୁ କେବଳ ବଜା-
ଯେବଳ ବପରେ ଅହୁମାର ସଥିର ପାମାନେ
ପତାକାକୁ ସଂତ୍ବନ୍ଧ କରି ଦେଇ ଜାହା । ଯେବେ-
ମାନେ ଯନ୍ମନ୍ତ୍ର କାହିଁ ଏ ପଥଦର ଜଗଧ

ଦେଉଥାକୁ ହେମାନେ ଉତ୍ସବମୁଁ ଝାଲୁସ ଭିତ୍ତି
ସିମାର ସୁଖ ଘୋଗ କରିବେ କିନ୍ତୁ ଏଥର
ପ୍ରେକ୍ଷଣ ସଂଖ୍ୟା ଜଣା ଅଟଇ ପ୍ରତିକିଂ ଅଧ୍ୟ-
କାଳୀଙ୍କ କେବଳକୁ ପଥକର ଦିଶା ହେଉଥାତ୍
ଗୋଟିଏ ହେମାନେ ଉତ୍ସବମୁଁ ଟାକ୍ସ ଭିତ୍ତି ସିମାର
ବିଥା ଅନୁଭବ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ହେମା-
ନଜର ବିଦ୍ୟା ସ ପୂର୍ବ ସର ମୁହଁ ରହୁଥିବ ସେ
କବଣ୍ଣିମେଣ୍ଣ ଉଦ୍‌ବାସିଂ ଅଛେବ ଝାଲୁସ ନେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଅଗରଙ୍ଗ ଉତ୍ସବମୁଁ ଝାଲୁସ ଭିତ୍ତି
ସିମାରେ ବିଦେଶୀୟ ବିଶେଷଜ୍ଞ ମହିନ୍ଦ୍ର ସ୍ଵାଜ
ହୋଇଅଛୁ । ଏମାନେ ପଥକରର ଦାଦା
ନୁହନ୍ତି ଦୟା ଅବ କୌଣସି ଝାଲୁସ ଏହାକୁ
ଦେଖ ପଢ଼ି ନାହିଁ ଅଥବା ପଥକରର ସ୍ଥଳ
ସେହେମାନେ ଅଥକାଳୀଙ୍କରେ ଘୋଗ କରିବେ ।
ଏ ସବୁ କିବେଳକାରେ ଅନ୍ୟମାନେ ଥିଲା
କିନ୍ତୁ ଯେ ମହାମନ୍ଦିର ଲାଟିନ୍ଦର୍ଥ ବୁଦ୍ଧ ସାହେବ
ପଥକର ଯନ୍ତ୍ରାଳଗ ଲୋଦଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାର
କୌଣସି ଜପାଦ ସ୍ଥିର କରନ୍ତି । ବାହା କେଲେ
କୁରାତବର୍ଷବାହୀମାନେ ତାତାଙ୍କାଳୀଙ୍କ ଯଧିବେ-
ତୁମ୍ଭି ଉପକାର ଲାଗ କରିବେ ।

ଅମୁମାନଙ୍କର ପାତ୍ରର ସଂବଦ୍ଧିତା
ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଗର୍ବମାତ୍ର ଜା ୨୭ ଦିନ କୁଥକାର
ହୋଇ ବୁଝିବାରୀ କଥରେ ବାରାଣୀ ସ୍ଥାନ
ଯୋଗ ହୋଇଥିଲାମ ଏବାକ କଳାପତ୍ରଙ୍କାର
ମନୁଷ୍ୟ ଉତ୍ସବର ବୋଲାଥିଲେ କଟ୍ଟବ ଓ ବାନେ-
କର ମୋଖାମର ବାନ୍ଧନ ଓ ମନୋରାଜୀ ଥୋ-
କାରମାନେ ଆସି ଅଚ୍ୟାବ କଣା ବିବା କରିଥ-
ିଲୁ ଅତ୍ୱର ଗର୍ବକର ରହିବେ ଭାବୁ ବାରାଣୀ
ତତ୍ତ୍ଵ ବାର ପ୍ରଥାନ ଜନିଦୀରମାନେ ସ-
ବୋଲାରେ ବାଚା ଓ ହୃଦୀ ଓ କିଷାଣମାତ୍ର
ଏକାଶର କିନ୍ତୁ ମୁହଁରାରେ ନେଇ ଅପିଥିଲେ
ହୁଣ୍ଡକରିବାପାଇଁ ଶୀ ବାବୁ ବାନୀପଦ ବାନୀପଦ
ଆପଣା ଜମିବାରର ଗଲା ଉଠୁଳ କିମନ୍ଦେ
ଆସି ଭାଲୁ ଯତୀ ମଧ୍ୟରେ ଢେଗୁ ଘରାଇ ଏଠା
କମୋଟି ଲେଖନ ଓ ମୁନ୍ଦରପ ଓ ସମ୍ପ୍ରେ
ରକ୍ଷଣୀ ଅନନ୍ତ ଓ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ମୁକ୍ତାର ଓ
ପ୍ରଥାନ ଜନିଦୀର ଓ ପଣ୍ଡତମାନକୁ ଅନୁଭବ
କର ସମ୍ମାନ ମନନକରନ ଓ ଦଶୀରାତିଶିଳ-
ମାଜକୁ ଅଣାଇ ନୃତ୍ୟ କରଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ କରଇଲେ ଅଶାମୀ ବର୍ଷକୁ
ଭାବିତାବେ ସେପର ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ମେଳା ହେବ
ଏତେବେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରସାଦ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ବାବୁ

ମନ୍ଦିରରେ କାହାର ପାତାରେ
କାହାର କାହାର ଯାଥା ସ୍ଥାନରେ ଦୋଷାନ୍ତମାତ୍ରେ
ଅଗାର ପ୍ରତିକଣ ସମ୍ମଳନ ଓ କୃତ୍ୟାନ୍ତ ଓ
ଅହିସାମନାତ୍ମକତାର ସମ୍ମଳନାତ୍ମକ ଉଚ୍ଚୋ-
ଧଳାନ ବୁଦ୍ଧି ଶୋଭମାନଙ୍କୁ ବିବେଷ ଆନନ୍ଦି
ଲଭକୁ ଅତ୍ୱା କହିରେ ଜାଣଇ କହି ତଥା
ବ୍ୟଧି ହୋଇଥିବ ଓ କହି ହାତୁମା ଜାଣିମା-
ନେ ଏବୀ ସ୍ଥାନରେ କଷି ଅପରା ପାମାନକ
କଳ ନକ କୁହି ଅନ୍ତାପରାପରା ଅର୍ଥଦୟ
କଥାନ କରନ୍ତି । ସେହି ଧଳାରେ ମଞ୍ଚାନାଥ
ନୟ କର ସମସ୍ତେ ଅହାର କର ଅନନ୍ଦର
ହୋଇଯାଇପରାନ୍ତି ଫଳକଃ ଏବର୍ଣ୍ଣ ଲୋକମାନେ
ଜଦମରେ ଯାଥା କାହାର କରି ଅନନ୍ଦର ଅଛି-
କୁ କାହାର କରି କେବେ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଏ ନିରବରରେ କ୍ଷୁଦ୍ରବେହେବ୍ଲାମକ ବିଅଳ
ଅର କୁହି ଖଳ, ବ୍ୟଧ କ ୧୦ ର୍ଷ ଜାହାର
ହେବଳ ଶୋଭିର ବ ୩୦ ର୍ଷର ବିଧବୀ ଉଚ୍ଚି
ଅଛି ନଦ୍ରବେହେବ୍ଲ ଅଳମାର ରାଯ୍ସର ରୂପ-
ରେ ମନ୍ଦିରରେ ଜାରି ଜାହାର ବିଶର୍ଣ୍ଣ ଲୁଗା
ଥିଲି ରହି ଜାହିଁ ଅରଦିନ ପତ୍ରୋଷମାନଙ୍କୁ

ତାଙ୍କ ପେମାନେ ଜାହାନ୍ତି ମୁଜି ଦେଖି
ଶୁଣାନ୍ତି ନେବାର ହୋକାର ଲଜ୍ଜାବ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କର ମୁହବିଲ୍ଲିହ ଉଠାଇବାକୁ ଧିଗା ପମୟରେ
ଥେ କର ମୋତା ଦେଇ ଅଫୀନ ଜାଇବାକୁ
ପାରଥାବୁ ମାରିଲା । ଉଠାଇବାକୁମାନେ
ଚକ୍ର ହୋଇ ଶୁଭ ଦେଇ ଅଫୀନ ଶୁଅର
ଜାହାର ଚେଳକା ବଜାଲିଲେ ସେ ବନ୍ଦଯାତ
ପ୍ରାଣରେ ରହ ଧୂନର୍ବୟ ସେହି ବଜ ବନ୍ଦରେ
ମରିଯିବାରେ ଜାରୁ ଆଜି କୋଳାଇ ବାନି
ବହିରେ ଶୁଣାକକୁ ଦେଇଁ ପହାଇ ଥିଲେ ।
ଅଫୀନ ଜାଇବା ବହିମାନେ ଏହିପରି ଜୀବ
ଆଜିଁ ମରକୁ ବାଧିବା ହେବ ।

ଅଜି ଦିନ ପାଞ୍ଚ ଶା ପମୟରେ ଏଠା
କୁନ୍ତପି ବଚେଷର ଛବିଲ ବାବୁ ଜକାନ୍ତିପାଦ
କେତକ ବିଜେବର ଲିତରକରକ ଜାଗରେ
ଅଛି ଜାହାନ୍ତି ଘୋଷିଗଲ୍ଲ ଏବାର ହିନ୍ଦୁମଜଳ
ପାତୁଳରେ ଅବି ଅଛିନ୍ତି ଗନ୍ଧ ପ୍ରବଳ ହେଉ
ଥିବ ସେହି ହେଉଥି କିମେ ପଦିଘୋତ ହେଉ
ଥିଲ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଗଜ ଲତ୍ତରେ ମହାଶୂନ୍ୟ କରିବାକୁ ଯେତେ
ପାଦ ସାରଥିରେ ଲାହାଙ୍କ ହଂଜିଆ ମନୀଗରେ

କ ୨୦୦୦ ର ହୋଇଥିଲୁ । ମୂଳକମାଳଙ୍କ
ଏହି ପଦରୀ ହଜାରଟାର ଜୀବା ନହିଁ ।

ଗୁରୀ ହରୁ କିନରିଗୁଡ଼ି ଖୋଲସ୍ତରଇ
ଜାତାନନ୍ଦ ମୃତ୍ୟୁ ମହାପାତ୍ର ଦୟାକୁ ହୋଇ
ଥିଲୁଛି । ହେ ଏହି ବନ୍ଦ ବକାଶେ କମଳାରୁ
ଧୀର ପଦାର୍ଥର କେନରିକରି ସହିତ ପାଷାନ୍ତି
କର ଯାଇଅବସ୍ଥା ।

ଦୋଷଦାତର ନିର୍ମଳେ ସଥର କୋରାଇ
ଗଣ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯାଇ ଶୁଣାଯାଏ ଯେ
ଜାତ ଜଣି ତର୍ହି ସମ୍ପାଦନ କେତ୍ତିବ ଗାମାର
ବନ୍ଧୁରେ ଅଛି ସୁଖବିଂ ଅଛି ବ୍ୟମରେ କୋ-
ଇନ ଅଛି ପାଇବ ପଶୁଧାରେ କୋଇନାର
ଶୁଣ ଉଲ ବୋଲ ପ୍ରକାଶ ପାଇଯାଇ

ବୀରୁ ଦିଗମରମେହ କଲାତାପ୍ରାୟ ଭାବଜନି-
ର୍ଣ୍ଣାୟ ସହର ସଙ୍କଳପତି ହୋଇଥିବାକୁ । ଉତ୍ତର
ପଦରେ ବୃକ୍ଷା ଭାଗାଧ ଠାକୁର ଥାରେ ଶୈଖ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପନ ସହର ସଙ୍କଳ ହେବାର ଏକଥିବା
ଦେଖିଲା ।

କମ୍ପେଇର ଗୁଡ଼ ଗୋପାର ପଣିକାର ସନ୍ଧା-
ଦଳ ଶୁକ୍ରଭର ହୋପ୍ଟି କାମକ ବ୍ୟାହର
ବଂକାନ୍ଧବର ସଙ୍କାଦକ ଲାମରେ ବଣବ୍ୟର
ଥା ୫୦୦ ମୀ ଲିଟର ଶ୍ରୀନାଯୁତ୍ତଚ ବାବା ଲେନ୍ଦ୍ର-
କାର ଅଭ୍ୟୋଗ ଅଗ୍ରପାତ୍ର । ଏକ ମଞ୍ଜାଦଳ
ଅନ୍ୟ ସଙ୍କାଦଳ ଲାମରେ କାଲଗ ବରକାର
ଗୋଟିଏ ଲୁଅ ୮ ହୋଇବିଲାଜବ ବିଧାପାର
ଦେଖାବା ।

ବୋନାତାଜଗରରେ ଅଗ୍ରିଲ୍‌ବି ଏ ୧୦୦ ର
ମୋଟଜଳ ଉହଁରେ ବକ୍ଷନିଷ୍ଠକାର ପ୍ରଦୀ
ଶୋଭ ଯାଦେଖି ।

ଜୀବମୟ ଏହି ଉତ୍ସୁକ ଅବରାହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଯେ ଅହମଦାବାଦରେ କାଷତଗ୍ରୂ-
ଥବ ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞାପ୍ରୟୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ
ଅଧିକ ବିଧା ପ୍ରତିନିଧି ଅଛି ଚୌଥୀରେ ଲୋକ
ଯରେ କାହାରେକୁ ହେଲେ ଶେମାନେ ବୈ-
ଜନ କଲେ ଉତ୍ସାହ ହତକରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଯାହା
ବିହେ ଗାହା ବରକୁ ମାନି ଯେବେ ଅସ୍ତିତ୍ବ ।
କଥେ ଏ ପ୍ରଥାରେ ଅବଶ୍ୟ କରନ୍ତୁ ହୋଇ
ଯୁଦ୍ଧର ସାହ୍ୟଦ ନେଇଥିଲୁ ଓ ଯେବେବେ
ଲେ ତାତିମାନେ ମାରଥାନ୍ତି ପୁଲିସ ବବନର
ଯୁଦ୍ଧ ଦେଇଥାଏ ପୁଲିସ କେହି ବିଳୁ ହେଉ
ଯାଇଲେ ନାହିଁ ସେଇ କିନଠାର ଯାହା ସାର
କିନକେବୁ ସୁଆଜ ଦେ ସୁଲକ୍ଷଣ ଆହା ବିଅର
କିନ୍ତୁ କାହିଁମାନେ ଏ ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ଏହି

ପ୍ରବାଦ ଅନେକ ସୁଲଭେ ଦଳିତ ମାତ୍ର ଏହି
ସୁଲଭ ସାମାଜିକ ଦଳେ ଆଧୁନିକ ଚେଳ
ମାଛ ଅଥବା ସୁଲଭ କଳ୍ପନାମାତ୍ରେ ଆଧୁନିକ
ସୁଲଭେ ଧରାଧାରି ଯାଏହେ ।

ଭୋଗସି ବନ୍ଦାଦୟକୁ ନେବାଥରୁ ଯେ
ମାତ୍ର ଦେବାନ ଶୁଣ ଅବୟବ ଉଦେଶ୍ୟରେତୁ
ପ୍ରକଳ୍ପିତ ଆହଁ । ଅଛୁଦିତ ହେଲେ ଜଗେ ଲେଳ
ବିଷୟରେ ତକାଇଲୁ ଦେବାର ସନ୍ଦେହ ଦେବାନ
ତାହା ହାତରେ ମର୍ଯ୍ୟାଙ୍ଗରୁ ଅନୁଧ୍ୱାନ କରି
ଜାହିଁ ଉପରେ ଉପ୍ରକଳ୍ପନା କରି ଦେଲେ ।
ଅତି ବନ୍ଦାଦୟକ ବୋଲିଲୁ ଯେ ଭାବାର କହୁ
ଆଜା ଦେବା କାହାର ଅଭ୍ୟବ ସେ କର୍ମାଣ୍ଵା
ଥିଲା । ଲୋକଙ୍କ କୁଠାମାର ହେତେ ଏହିନେ
ପ୍ରକଳ୍ପିବ ।

କମ୍ପେଲର ପ୍ରତିଷ୍ଠନରେ ବ୍ୟାଜକୁ ଅବଶ୍ୟକ
ଅଣ୍ଟିବ ବଢ଼ିର ପ୍ରତିଷ୍ଠନ ହୋଇଥାଏ ଯେ
କହିଲ ମୂଳ ସତ୍ୟ କଥା କଥା ଆଖିବ।
ସେଥିରେ ଯେ ବେଳେ ବହୁମୂଳ ପ୍ରତିଷ୍ଠନାନ୍ତରେ
ଦେଇବ ବାରଗନ୍ଧ ମହାତ୍ମା ବହୁତ ଯୋଗାଦାନ
କହିଲ କମ୍ପେଲର କାହାରେ । ଅକୁର୍ତ୍ତ ଉର୍ଧ୍ଵରେ
ଅନ୍ୟକ କଥା ବିଷୟ କରିବା ବିଷୟରେ ଯାତ୍ରା
ବର୍ଷାଫୁଲ ପୃଥିବୀରେ ତତ୍ତ୍ଵ ହିନ୍ଦୀ ଯାତ୍ରା କାହାରେ

କାନ୍ତିମାର ସହଜ ଉଠିଗୁଡ଼ିର ସୁଦ ହେ-
ବାରୁ ବନ୍ଦୁବଳା ହଣାଯାଏ । ଯେଠାରେ ଚତୁର୍ବୀର
ଦୀପର ମାତ୍ର କିମ୍ବୁ ଓ କିମ୍ବୁ କିମ୍ବୁ ପ୍ରତିକଟି
ଥିଲାରୁ ଜାଗା ଜିମାରିବର କିମ୍ବୁ ଦିଲା
ବାରଣ ଉଠିଗୁଡ଼ିର ଅଭିନାଟକ ଫ୍ରେଶର ପାହେବ
ପ୍ରେରିତ ଚାଇଅଳକେ ମାତ୍ର ଜାହାଙ୍କ ଭାବେଗାନ୍ତି
ଦୀପର ଦୋର ନାହିଁ କାନ୍ତିମାରି ସବା
ନାହିଁ ଦୀପର ନିବାରଣ ଉଦେଶ୍ୱରେ ଖୋଲିଛି
ଦୀପରେ ସାହର ଦେବାରୁ ଏକାବେଳକରେ
ଅସ୍ତ୍ରି ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ମୁହଁବଳ ସୁଧିନା
ଇଂରେଜ ଅଥର୍ଵା ଦଧା ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନରୁ କଥାଏ
କାହାଁ ।

କେବଳ ଶୁଣି ମହାତ୍ମା ଯେ କରନ୍ତିରେ
ଏହା ତଥି ଉଦ୍ଧବେ ମୋଟିଏ ହେଉ କର୍ମୀଙ୍କ
ହେଲ ଯେ କର୍ମୀରେ ମାତ୍ରିକୁ ପରା ବ୍ୟଥ
ହେବ ତଥିର ଦୀର୍ଘକ ପରିପାତାର ପରା
ଅସ୍ତ୍ର ହେବ ।

ନିଜମାଳେ ମଞ୍ଜାରୀ ନାହିଁ ଥୁମଶମରେ
ଦୋଷମାତ୍ର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ହତାପ୍ୟ ମେଲୁ ଉମାର ଦେଖିବା ବାରଣ
ଅମରାଧି ଦେଖିବୋ ଏହାର ଓ ଶିଳ୍ପାଚି

ପକ୍ଷାଇବାର ନୁହନ ଉପାୟ ଦୋଷଥିଲ ଅର୍ଥାତ୍
ଦୂର ଧର୍ମ କିମ୍ବରେ ଦୂରା ପିଲାର ତୋପ-
ଦୂର ଅବଶ ପକ୍ଷାଇବାର ହେଲ ଓ ସାବ ଧାର୍ମ
ଉପରେ ବନତଳ କରି ଛାଏଗ ମନୁଷୀ
ଉପରେ ଜଳବୃତ୍ତ ହେଲ ଏପରି ହୋଇଯାଏ
ଶୁଭତଥର୍ଷରେ ପ୍ରାୟ ଚନ୍ଦ୍ର କର ମାହଁ ।
ଜୀବଜ ଉପାୟମାନ ଏଥର ଅନୁମାନକ ଯା-
ମାଛକ ଖାଗାରରେ ରାଗମ ମନ୍ତ୍ର କିଷ୍ଟ
ଆପର ।

ଜନମର ତା ? କିମ୍ବା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ
କୁମିଳକୁ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଗୀତର ଶାସ୍ତ୍ରରେ
ଏ ଧରମା ପୁଅଇ ଦୂରୀ ପୁଣେ କରି ଦେବାହାର
ପ୍ରଗତି ମନ୍ଦିରାଙ୍କରେ ଯେତ୍ୟଥେ ମାତ୍ର କୁଅଇ
ହେତୁମୁଖ ସବୁ ହେଲା ତେ କହୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ପ୍ରାଚୀନତା ଧୂନିବାର ଆବଶ୍ୟକ ହେଲା । ହୋଇବେ
ପ୍ରକାର ଶତ ହୋଇ କାହିଁ ।

କେ ଏହିଦେଶଙ୍କ ଗେତୁକଟନ୍ତ ଅବସର ହେଉଥି
ଯେ ଅଧିକାରୀଙ୍କର ପାଇଁ ଜମିକଲକରଣାଳୟର
*ଭାବ ଦୟାଦୟ ଯେଷ ଧରାଇବେ କାହାଟି
ଖୋଲୁଥାବୁ । ସେମାନେ ଉତ୍ତରଦୟିତିରେ
ଦୂରର ଚାର୍ଯ୍ୟ ପରି ପ୍ରଥମ ବରନାକୁ ପ୍ରକୃତ
ହୋଇଥାଏନି ।

୨ । ବାଲଦିଗାହ ତିବାରଣୀ ପତ୍ର—ପରିଜ
ଉତ୍ସାହ “ଏହା ସମୟରେ ଗୋପକୁଳ
ସୃଜନେ ଧାରାଧାରା ବିବାହଣୀ ସଙ୍ଗର ପ୍ରଥମ
ମାସକ ଅଧିବେଶନ ହୋଇଥିଲା । ତାରେ
ଦେଇଲେ ବାଟୁ ବଢ଼ୁନାମ ଦର୍ଶନ କରିବ ଓ ଯା
ମାରିବାକୁ ଓ ଏବେଳାଦର୍ଶ ଦୟାର କ୍ଷେତ୍ର
ବଧିତ ଧାରାକୁ ଧିବାର ନ ହେବା ପଞ୍ଚରେ
କଥାଥ ଅକଳମୂଳର ପ୍ରକଳିତର ସବୁଠେ—
କୁଳ ମେଇଥାରି ।

୧ । ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଶପାତ୍ର ଲେଖି-
ଦେଶ ବବର୍ଜିର ନାହାରୁ ଅଭାବରୁହିଲେ-
ଥିଲୁ ଏକଟ ସାମାଜିକ କୁଣ୍ଡ ଉଠାଇଲେ
ବାହାରମ୍ବେ ବବର୍ଜିର ଦେଶରମ୍ବେ ପରି ଦେଖି
ଅଛନ୍ତି । ଏହି କାହାରୁକୁ ଦେଖାଯାଇବ ଦେଶ
ପ୍ରାୟ ଅଭାବରୁକୁ ଅଚ୍ଛାଇ, ଜାଗାରେ କରିବୁକୁ
ଦୋଷ ଯଦିପାଇ ଏହା କିମ୍ବା ବନ୍ଦରାହୁ ଧର
ଦେବେ ଯେହି ଉତ୍ତରର ଦୌଳତ ଆଶର
ସ୍ମରନକା ଜାହା ବନ୍ଦର କଥା ଗାନ୍ଧିବାଙ୍କୁ ଦେବା
ପି କରୁଥିବ । କହିବେ ବନ୍ଦର ବନ୍ଦର ଆଶର
କି କହିବୁ ବନ୍ଦର କଥା କହିବୁ ।

ପ୍ରକିଳପତ୍ର

ମାନ୍ୟବର ଶାସ୍ତ୍ର ବିଜ୍ଞାନଶାଖା ଏକାଡେମୀ
ନିର୍ମାଣ କରାଯାଉଛି।

ବିନ୍ଦୁ କେତୁର ଦୂରାନ୍ତ ଅପରିଳ ସମ୍ମାନ
ବାହନ ଧରିବାରେ ପ୍ରକଟିତ ହେଲେ ତାର
ଅଧିକ ଜ୍ଞାନୀ ।

ପରି ମାର୍ଗମାର କା ୨୨ ରଜରେ ବାହୁଦା
ଜଳ ବିଦ୍ୟାକୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ମାନ୍ୟମର୍ଯ୍ୟ ଶା ଲାଭ-
ସଂପେକ୍ଷର ସାହିତ ନିର୍ମାଣସ୍ଥ ମନ୍ତ୍ରସା ବିଦ୍ୟା-
କୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିନାକ୍ରେ ଅଗମନ ବର୍ତ୍ତନେ
ସେଠାରେ ମନ୍ତ୍ରସା କାଳିକର ବୁଝା ମାଟ୍ଟର ଓ
ବାଲକମାନଙ୍କୁ ବୁଝା ବିଦ୍ୟରେ ଉପ୍ରାପ ଦେବା
କମନ୍ତେ । ୫ ଏକ ଟଙ୍କା ଦେଖିରେ ଆର-
ଜୋକି ଦାନ କର କିମେତ ଧର୍ମବାଦର
ଯୋଗୀ କୋରାପାତ୍ର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଗମିତ ସୁକା
ଅନ୍ତରୀର ବାଲକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଜଂରେ,
ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ଚଲନ୍ତି ଓ ଭାବିତାଖାର ଅନ୍ୟଧିନ

ମାତ୍ରାରୀଙ୍କ ବଳ ବ୍ୟାପ୍ତି କରିବାରୁ ଏହାରେ
ଯାହାରୀଙ୍କ ବଳ ବ୍ୟାପ୍ତି କରିବାରୁ ଏହାରେ
ପ୍ରଚାରିତ ହୃଦୟରେ କରିବାରୁ ଏହାରେ
ନାହାନ୍ତି । ସମ୍ମାନ କରିବାରୁ ଏହାରେ
କ୍ଷୁଦ୍ରିତ ପରିପାଦାତମାର ଅନୁଭବ
ହେବ ଏଥିରେ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହାରେ ଅନ୍ୟା-
ନ୍ୟାଜାଜାହାନର ପୂର୍ବ କୁହାହାର (ଯାହା କି
ଜନମିଲାଜାହାନ ମାନାନାହାନ କିମ୍ବା) ମଧ୍ୟ
ଦେଖିବା କି କେବାରୁ ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହଣ
କରିବାରୁ ଏହାରେ ଏହାରେ କମାନ୍ତର ।

ଅନୁଗଳ
ବିଜ୍ଞାନେରୁପରିଷାମ

ଏହି କେନ୍ଦ୍ରପାତ୍ରିକା ସହର କୃତ ବର୍ଣ୍ଣା
ବଜାର ବ୍ୟବସ୍ଥା-କର୍ମଚାରୀ ଯେତୁ ମୁଖ୍ୟମୁକ୍ତି
ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଲା ।

ଅତିରିକ୍ତପତ୍ରିକା ।

ବିହୁ ଦାପିଳା ଛା * ରଜ ମାହେ ଏତ୍ରେଲ ସନ୍ଧି ୧୯୩୦ ମସିହା

ଶ୍ରେଣୀକରିତାର ଶ୍ରୀମତୀ ଦମ୍ପତ୍ତିଙ୍କ ଜୀବନର
କାହିଁକିରୁ ଅଧିକା ଏତୋଷେଣ୍ଟ କରିବିଲୁ
କାହିଁକିରୁ କରି ମାର୍ଗମାର କି । ୨୫ ରଜ
ନିଶ୍ଚିତ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରକାଶ ହୁଏ ଯେ ଏହି କମିଶ୍ଵର
ଶ୍ରେଣୀକରିତାର କୁଳଜନ ମୂରିରେ ଏହି ବିଷୟ
ଅନ୍ୟ କଲାବୁ ପୁରୁଷର ଅନ୍ତିମ ସ୍ଥଳ ପ୍ରକାଶିତ
ଠାର ଭାଜ ଅଧୀକ ସମସ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣପୂର୍ବର
କଥାର ଉତ୍ସାହକାଳ ମହୁରରେ ଦେବା
କାରଣ ଏପରି ଆପଣା ଅଧୀକ ଜଳ ମୂରିରେ
କଥାର ଦୂରଗାର ଦୂର ଦମ୍ପତ୍ତିଙ୍କରେବଳ୍କ ପ୍ରତି
ଶର୍ଷମେଣ୍ଟର ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଅନ୍ତରକ
ଏପରି କଥାର କରିବାରେ କହିଲୁ ଏହାର
ଦମ୍ପତ୍ତିଙ୍କରେବଳ୍କ ଦେବେ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ କବେଶ ରୂପସେଗଳ କୋର
ରେବନ୍ ସୁପ୍ରେନଟେଞ୍ଚ ମାଝେବ । କା କହିବ
୫୫୭ ।

ଯେହେତୁ ଜଳଭର କରୁଲିଥିବାର ମିଥିଗ
ମନ୍ଦିରାମ ଶା ୧ ମିନ୍ଟ ୫୩ ୧୦ ସନ୍ଦ
ବୈଶାଖମାସ ଶା ୧୫ ରଜରେ ଦୟା ତହିଁ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେମାନେ ଗାୟତ୍ରେ ଓ ବିଦ୍ୟାଲୟ ଅବଲ
ମନ୍ଦିର କରୁଲିଥିବା କରିବେ ସେମାନଙ୍କଠାର
ଶା ୧ ଶା ମରନରେ କରୁଲିଥିବା କର୍ଯ୍ୟାବୀବ ଓ
ମନ୍ଦିରାମ ଶା ୧ ରଜ ୫ ମିନ୍ଟ ୫୩ ଶବ୍ଦରେ
ଯେମାନେ ବରୁନଥିବା କରିବେ ସେମା-
ନଙ୍କଠାର ପି ୮ ମାରକୁ କୃଷ୍ଣ ଜା ହିରାବ ଅଗ୍ନି
ରୂପ ବିଦ୍ୟାଜଳେ ପଞ୍ଚମ କରୁଲିଥିବା ଶବ୍ଦମାତ୍ର
ତତ୍ତ୍ଵ କର୍ଯ୍ୟାବୀବା ବିଷୟ ପଞ୍ଚମ ଶିଳ୍ପିଙ୍କୁ ଶିଳ୍ପ ବିଶ୍ଵ
ଶିଳ୍ପାଦ ଆଦିମାତ୍ର ଅଭିବକ୍ଷଣ ଉପରିଲିଖିତ
ବିଷୟ ସବ୍ୟାଧାରୁଣଙ୍କ ଜ୍ଞାନେରେ ଏ ପଞ୍ଚମ
ଶିଳ୍ପ ବିଷୟକୁ ନେବା ପାଇଯାଇ

କି ଯେଉଁମାନେ କହୁଲିଥିବ କରିବାର
ଦେଖା ରହୁଥିବେ ସେମାନେ ଅକ୍ଷୁ ପିଆଦି-
ରେ ଅଥ ଛଳକାର ତାତିଲିଗାରମାନଙ୍କ
ନିକଟରେ ଥାକିବ ହୋଇ କହୁଲିଥିବ କରିବା
ବାରଣ ଦରଶୀପୁ ଥାଜାଳ କରିବେ ପ୍ରକାଶ
ଥାର ବ. ବନ ୫୮୦ ସାଲଠାର ।
ବନ ୫୮୧ ସାଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଷରଲିଖିତ
୫୯ ବା ରେଟ କରିଛି ମିଆଦ ଝଟିବ ।

ବିଷୟ

ତୁମରାର କଥର ସର୍ବଦିନ ଅଜଳ
କି ଯେଉଁମାନେ କହିଲ ଓ କହାଏଗ୍ରାମ କରିବ
କର କମଳରେ ନକ୍ଷା କର କାନ୍ଦିଲରେ
ସେମାନଙ୍କୁ ମାଧ୍ୟମକ ଟାଙ୍କା କେତଳରେ ମୁଳା-
କୁର କରିବ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ
କି କଣ୍ଠରୁ କରୁ ଯେବେ ପେମାନେ ଶିଶ୍ବ
କରିବାକୁ ମାନସ କରିବା ମାଧ୍ୟମକ ଟାଙ୍କା ପ୍ରମା-
ଦରେ ଖୋଗନୀ ଘାର ବିହାବେଳନରେ ଶିଶ୍ବ
ବର୍ଷାରିବେ ଶିଶ୍ବ ହେଲାଭାବରେ ଯେତେ-
ବେଳେ ସେମାନେ କରିବାକୁ ହେବେ ସେମାନଙ୍କୁ
ଅମିନାକର୍ତ୍ତା ଦିଅିବ ଛାତ୍ର କରିବେ ଓ ତେବେ-
ମାଧ୍ୟମାନଙ୍କ ଉତ୍ସାହ ଦିଅିବ ଦରଖାସ୍ତକାର-
ମାନେ କଳାକୁଳ ମହାଶୂନ୍ୟ କରିବେ
କଟକମୁଦ ମରେ ଦରଖାସ୍ତ କଲେ ଭାଜିତାମ୍ଭ
ଅଜଳ ୧୨୭ ବିଷୟମାଳ ବିଶେଷଜ୍ଞମେ ଦ୍ୱାରା
ପାଇବେ

১৫ এন্ডোমেন্ট কেজাল

କେବଳ ସୁପ୍ରସିଦ୍ଧତା

(Sd.) G. Toynebe

Canal Revenue Supdt.

ମୂଲ୍ୟ ୧୬୯

ପ୍ରକାଶ ନଗନା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୮

କାଟରଙ୍ଗ ଅପ୍ରେଲ ସନ୍ଦର୍ଭମିହା ଯାଇବା କୌଣସି ଦିଲ୍ଲୀ ସନ୍ଦର୍ଭମାତ୍ର ଯାଇବାକୁ

ଅଗ୍ରିମ ବାଷପ ମୁଲୁ ୨୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଲୁ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୨୭
ନଥବଳ ପାଇଁ ଜାହମାଧଳ ୨୯

କୁଳଧେରଙ୍କ ମହିମାର ବାର୍ଷିକ ବିଜୟ
ନକୁଆହୀ ହବାଧାରଣକୁ ଜଶାଇବା କାରଣ
ଅମେମାନେନ ଗଢ଼ ପ୍ରବାସିତ ଓଡ଼ିଆ ଲକ୍ଷ୍ମୀନୀ
ଜଳଦେଖିତ ଅଛମାନ ଉଦ୍ଧବ ବଳୁ ତଥିର
ପେଣପ୍ରାଏ ଯେ ଏଇ ଦୟମୂଳତାର ଫ୍ରେଦ୍ ଏବା
ଫେରପ୍ରଦ୍ରବ୍ୟରୁ ଡେବ୍ରାପାତ୍ରା ନାଲର ଜଳ ନେବା
ବାରେ ଦାନୁଆଧାର ମା ୨୫ ରମାରୁ ବଧି
କଲେ ଉତ୍ସାଦ ମା ୨୩ ରବା ଓ ଚିତ୍ତିଲଜ
ହିଲ ମା ୨୭ ଏବା ଧର୍ମ ବେଶେ ମା ୧୭
ଶାବ ମା ୨୮ ଶର୍ଷାଇ କରୁଳୟକୁ ହୋଇଥିବା
ମାଉଳେବର ନାଲରେ ଦେବଳ ମା ୧୯ ପାଇଁ
ଶୁଳ୍କପ୍ରତି ହୋଇଥିବା ଏବା ଆଲହଣା ଓ
ଛାତୀ ନାଲର ପ୍ରାୟ ମା ୨୦ ରବା ବନ୍ଦୁ-
ପ୍ରତି ହୋଇଥିବା ପୃତ୍ତାଳ ମିଶ୍ର ମା ୧୯୨୯-
୨ ର ଉପଯୋଗୀ ହୋଇଥିବା ଅର୍ଥକୁ
ବନନ ଏହିକି ଜମର ପ୍ରତି ନାଲକଳନ ବ୍ୟବ-
ର କରି ହୋଇ ଦେବାର ସାମାର କରଥ-
ି ଏଥିକୁ ଯେତେ ହୋଇ ମିଶ୍ର ଆହା
ର ମହିମାର ତ ୨୫ ଲକ୍ଷ ମଧ୍ୟରୁ ପାଇଁ
ନୁହିଲା । ଅଥବା ବୁଦ୍ଧିମେତ୍ର ନାଲହାର୍ଯ୍ୟ-
ର ବ୍ୟବସା ଲାଭ ହେବାର ଆଶା କରି ଏବେ
ଅବାଜରରେ ତମା କବ୍ୟ ଲଭ୍ୟରୁ ।

ନେମାର ଗୋଟିଏ ରଜରେ କଣ୍ଠପ୍ରଦେଶର
ପୁଣ୍ୟ ଲେଖାଳ ତାର ବିମାନବାହୀର
ମୋ ଦୃଷ୍ଟାଳ ଛେଦନ କବାରଣ କି

ବୁନ୍ଦ ଗୋପନୀର ସୁମୋଗ ପଞ୍ଚରେ କେତେବୁନ୍ଦ
ନୂତନ ବସ୍ତି ଦର ଗହୁମୈନେଶ୍ଵର ଗଜେହରେ
ପ୍ରକାଶ କରଇଥାବୁନ୍ଦ । ଉକ୍ତ ଲିପିମାଳା ଦେ-
ଖରେ ଗଠନମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ ଏହି
ଫେଲିଗ୍ରାଫ୍ - ଇଲାକାର କାର୍ଯ୍ୟକାର୍ତ୍ତମାନେ
ମେଲାନ୍ତରରେ ବନ୍ଧାଦ ହେବନ କରିଥାଇବେ
ନାହିଁ । ଦେଖିଲା ତେ ବାରକମାସୁଦ୍ଧା ପଞ୍ଚକୀୟ
କାର୍ଯ୍ୟକାର୍ତ୍ତକ ଘର ନାନ୍ଦନୀରେ ବନ୍ଧାଦ
କାଟିବାକୁ ହେବ ତେ ବୁନ୍ଦ ସାମିକୁ ଉପସ୍ଥିତ
କରିପୁରଗ ମଧ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏ
ଜାବକୁଳାଙ୍କ କୌଣସି ଲାହୁମ ନ ଥିବାର
କେତେଥର ଫେଲିଗ୍ରାଫ୍ କାର୍ଯ୍ୟକାର୍ତ୍ତମାନେ
ଅନାହୁତ କରିବାକୁ କଲ ଓ ବନ୍ଦିଗମାନ କାଟି
ପବାଇଥାବୁନ୍ଦ ଏହିହ ସେପରି ଦେବ ନାହିଁ
ଦର୍ଜ ଗଛ ଓ କରିଟ ରକ୍ଷା କରିବା କଷ-
ମୁରେ ମାନ୍ୟପୁରସ୍କାର ଲାହୁମ ହୋଇଥାବା

ପୁରାବ ଅଦିମନ୍ୟମହାପାତ୍ର ଓ ଗୋପାଚଳରେ
ଧୂମକାଷାଯକ ଛ ଯେଉଁମାନେ ଅହାଶୁଭବ ଅଦ୍ଵ-
ଗମନ ଅଗମ୍ୟ ଲମ୍ବିତ କରିବ ସେବନ ଅଧାଳ-
ତର ଦୟା ପରିବଳେ । ହାଇକୋର୍ଟରେ ଅଧିକ
କର ମୁକ୍ତ ଜର ବରାପରିବୁ । ହାଇକୋର୍ଟରେ
ଏହି ସିଫାର୍ଦ୍ଦ ହେଲା ଯେ ଅଧିମିମାନେ ଯେ-
ହିଁ ଦିଲିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ବରିଥିଲେ ଜାହା ପିନଲକୋ-
ତର ଗୋପି ଆମପାତ୍ର ଅଗମ୍ୟ ହୋଇ
ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନାହିଁ ଓ ଏହାର୍ଥିରୁ ଅହାଶୁଭବ

ଅଭିଭବନ ହୋଇ ଯାଇ ନ ଥାବେ । ଗର୍ଭ-
ଦୟାସୁ ପଶୁକିଥୁ ଏତେବଳରେ ଅପରାଶ୍ରମ-
ଠାରେ ହାର ମାତ୍ରାର ଧେଣାଗଲେ । ପାତ୍ରକରେ
ଯେଉଁ ଅପରାଶ୍ରମ କଥା ଘୁରିଲାକୁ ଗର୍ଭର
ଛଳ ଉଠିଥାଇ ଲାହାରୁ କିମ୍ବା କମ୍ବି ଜାହାନ କର-
ନ୍ତା । ଯାହା ହେଉ ଯୁଧରେ ବସାର ଅପରାଶ୍ର
ଦ୍ୱାରା କେନାର ସମସ୍ତେ କିମ୍ବା କମ୍ବି ଓ
ଆଜନରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ଧାର ଦିନ କାହିଁ ଅପରାଶ୍ରମ
ମାନେ ଶୁଣିଲେ ଅସ୍ଵକ ଉତ୍ସାହର ହେବେ
ସୂଳଗ୍ରହ ଏ ଅପରାଶ୍ର ବଢ଼ିବାର କଥା କିନ୍ତୁ
ଅମ୍ବୋମାନେ ଜହାନକ ଶୁଶ୍ରୀଅକୁ ଯେ କିନ୍ତୁ
ବାର୍ଷିକୁ ଅପରାଶ୍ର ମଧ୍ୟରେ କାନ୍ଦିବର ଦଶକିଧୀ
ଦରବା ଜହାନରେ ହାଇକୋର୍ଟ ନଗର୍ମନ୍‌ଦେଶ
ଜାତିଥା ବିନ୍ଦୁପ୍ରାପନ ଦିବଶକ୍ତ ଅବେଳା ପଠା-
ଇ ଅଛନ୍ତି ଏକବର ରତ୍ନା ହୃଦୟ ସେ ବାବ-
ଏହର ପ୍ରମାଣ ହେବ ।

ତଳେଗମାସ ଜା । ରହିଥାଏ କାହିମାନୁଦ
ପଞ୍ଚର୍କୁଷୁ ଭାଇ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ନବର୍ତ୍ତମେଣୁ
ନୟଶ୍ଵରୀ ଥାରୁମେ କୁଳର ଭାଇ ପଞ୍ଚଧର
ହୋଇଥାଏ ଓ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ହୃଦୟର ବିଶ୍ଵାପନ
ନବର୍ତ୍ତମେଣୁ ପରେଇମାନଙ୍କରେ ପଞ୍ଚର୍ତ୍ତ
ହୋଇଥାଏ ବିଶ୍ଵାପନଟି ଯାଠ ହର ଦେଖିଲୁ
ଯେ ବେଳିଲ ଧାରିଲ ବ ଯାହା ଧାରିଲ
ତାକରେ ଯାଏ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ଲାଭ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ହୋଇଥାଏ ହୋଇଲେ କିମ୍ବା ସମାଧିପାତା

ପ୍ରତିକାଳର ଜଳ ପୂର୍ବପ୍ରାଚୀ ଅଛି ବାହାରୀ
ଗାନ୍ଧାରେ ଶ୍ରୀର ପାଦମଣି ଓ ପାଦଟ
ବିବାହ ବିଧୁମ ହୋଇଥାଏ ପୂର୍ବ ପାରମାନନ୍ଦ
ମାସିଲ ଜୋ ୧୦ ଲା ଲୋଖିଏ ହଜାରାବରେ
ବିଦ୍ୟା ଯାଇଥିଲ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେବ ତୋ ୧୦ ଲାଖ
ମାସିଲ ୫ । ୫ ଅଧିକ ଧୂଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶିଥିମା-
ନସାରେ ତୋ ୧୦ ଲାଖ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ତେବେର
ପାରମାନ ଥିଲ ଗର୍ଭଧାରା ମାସିଲ ପରିବ ଓ
ଜାହାର ଜାହାର ପଥ ତୋ ୧୦ ଲା ଧୂଳ ଅସବାର
ଦୂଇଅଧା ଅର୍ଥାତ୍ ତୋ ୨ ଲାଖରେ ହୁଏଗଲ
ଗଲାଏ ତୋଳିଲେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉତ୍ସାହ ପରାର
ପଢ଼ିବ । ୧୨୬୦ ବାହାରୀ ମାସିଲ ତୋ ୧୦ ଲା-
ଖେ ଅଧାବ ଲୋଖିଏ କରା ହୋଇଥାଏ ଦେଖା
ଯାଏ । ଯାକି ୧ ସବାମେ ଧାର୍ଯ୍ୟଲକ୍ଷ ଅଧିକାର୍ଯ୍ୟ
କି ବିଦ୍ୟାପତି ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ତୋ ୧୦ ଲାଖ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପାଠକ ଏକଅଧା ମାସିଲରେ ତୁମ୍ହା
ଆଜ୍ୟହକ ପଠାଯାଇ ପାରୁବ । ଏଥିର ପାଇଁ
ତୁ ପୂର୍ବ ମୁହଁ ଗୋଟିଏ ରହୁବ । ତୋ ୧୦ ଲାଖ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ତୌରେ ଲଘାତା କି ଯାହାର ହୁଏ
ମୁହଁ ଏପରି ଜୋରଥିବ ଯେ କୁଝର ସଦାର୍ଥର
ଧର୍ମଧାରା ହୋଇ ଆବଦ ଓ ଯତ୍ନରେ ଜ୍ଞାନପଥ
କିମା ଅଛ୍ୟ ତୌରେ ହାତମେଜା ପଥ କିମା
ସବାବ ନ ଥିବାରା ବିନା ରେତୁଗୁଡ଼ ସବା-
ଦୟର ସମ୍ମାନ ଏକଅଧା ମାସିଲରେ ପଠାଯାଇ
ପାରୁବ । ମାନ୍ଦ୍ରାଜାରହକୁ କାରକପଥ ଗଠି-
ତବା ପକ୍ଷରେ ଏ ବିଧୁମତି କତ କରିଯାଇ ଅନ୍ତରୁ
କିନ୍ତୁ ତୌରେ ବହୁମୁଖ ସପ୍ରାଦାତ ଇତ୍ୟାବଦ
ଏଥିପଥ ପଠାଇବା ନିର୍ମାଣ କରିବା ।

ଯମୁନାର ପଦକଳା ଲଗ୍ନ ତତ୍ତ୍ଵ ପଥରେ
ହରେ ଶରୀର ନୋହିଲେ କଣେ ଲଙ୍ଘନ
ଯମୁନା କଥାର ବଜାଏ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ମହାନୀଳ୍ୟ କାର୍ତ୍ତିର କେନ୍ଦ୍ରର ସାହେଜ
ଚଲିଗମାସ ତା ୧୯ ଇନ୍ଦ୍ର କଲିପାତ୍ର ବେଶ-
କା ପରିବଳ୍ପ ଯାଏ କରିଲେ ଓ ଉତ୍ତର ମାମ
ତା ୮୮ ଇନ୍ଦ୍ର ସୁନ୍ଦର ହେଠାରେ ପ୍ରଦଳ୍ପ
ହେବେ ।

ପାଞ୍ଚିକର କର୍ମ ମଧ୍ୟ ଏହି ଦମୟତେ
ଚନ୍ଦ୍ରବାହି ଦେଖାଯାଏ ସେଠାରୁ ପ୍ରାୟ ଏହି
ଦମୟତେ ବିଶ୍ଵାଳାର ଲେଖନଙ୍କ ଗଜରେ
ଆଏ ବରକେ ଓ ବର୍ଷମାନର ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ
ବନ୍ଧୁକାର ସେଠାରେ ଉତ୍ତବାର ମନସ୍ତ ବନ୍ଧ
ଅଛି ।

ଶାରୀମିକ ଅବ୍ୟାହର ଲେଖାପତ୍ର ସେ
ଦେଉଥିବାକୁ ଏହା ନାହିଁ ଅର୍ଥରେ ଅବ୍ୟା
ହରିବାକୁ ତେଣୁବର ଅବ୍ୟାହର । ଏମାଜଳ ସଂଖ୍ୟା
ତୁ ଯା କୁଣ୍ଡ ଓ ସମୟେ ଯୋଜନାଗୁରୁ ହେ
ଅବ୍ୟାହର ଅଫଟ୍ ଏବଂ ମଧ୍ୟରେ କେତେବେଳେ
ଏହାର କରିବା ଅବ୍ୟାହର ।

କରିବଳା ଉପରିଦ୍ୱାଳୟୁକ୍ତ ଅଇନ ଗଣ-
ଶାରେ କରାଈ ହୋଇଥିବା କବଣେ କହ
ନାହିଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ କାହାରି କର୍ମ କରିବାର ସନ୍ଦର୍ଭ
ସଜାମେ କରିବାରେ ପ୍ରାର୍ଥ ହେଲା । କରି
ପାଇବି ଆହାର ସାର୍ଵଧିକର କର୍ମକାରୀ ହେଲା
ଏହୁତି ହେଲେ ମାତ୍ର ସେଇ ହାତରେ ଏ
କାହିଁ କରିବ ପାଞ୍ଚମୀରେ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେଲେ
ଜାହା ଆହାରର ନମୋଳକ ନ ହେବାର ମେ
କୁଳେ ଯଦ୍ୱାରୀ ଏ କାହିଁ କାହାର ଅଭିଜାଗ
ଶାର୍ଵଧିକର ଅଛି ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ତଥାର ଏହାଙ୍କ ଅଭି-
ଜଳ ଅତ୍ୱି କରୁଥିଲେ ହେବାର ଅବଧିକ
ଯେଉଁ ଆହାର ସନ୍ଦର୍ଭ ହେଲେ କାହିଁ । ପରେ
ଅମ୍ବାରେ ଶୁଦ୍ଧିରେ ଏ କବଣେ ମୋହନର
ସମେତରେ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳ୍ୟୁକ୍ତ କାହାରେ ହେ-
ଇଥିବା କବଣେ ହଥିବୁ କହିଥିଲେ ମେ ତୁମେ
ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ପରିମାତ୍ର ଆଜ କି କହିବ
ତଥା କରିବାର ଏହା ବହୁ ଆହାର କର୍ମ କିମ୍ବା
କାହିଁ । ଏହୁତି ଆମମୋରେ ବେଳେ
କିମ୍ବା ହେଲାମି ।

ଯାପାଳ ଗବ୍ରୁମେଘ ଦୋଷଶାପତ୍ରଗ୍ରୀ
ବୌହିନୀକିଲମ୍ବୀ ପ୍ରବେହିତାଣୀମାନକୁ ବିବାହ
ଜରିବାକୁ ଅନୁମତ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏକ ମାତ୍ର
ଆହାର ନିଷେଧାଳୀକୁ ରହିଛ ବର ଅଛନ୍ତି ।

ଏମହାବାଦର ବାରବ ମୃଦ ପୋଡ଼ିଆଇ
ଅଛି କିମ୍ବା ୧୯୫ ଶା ସମୟରେ ପ୍ରଥମ
ଅବ୍ୟୁଦୀ ଦେଖାଇଲା ଓ ପ୍ରାୟ ଶାନ୍ତିକାଣ୍ଡରେ ଦେଲେ
ଲାଗିଲା । ବାରବର ଅନେକ କୋଠରମାନ
ନଷ୍ଟ ଦୋଇଥାଇ ଓ ଗୋବ ବିଧିହୁମାନେ ଗର୍ଭ-
ଟି ଶାଖି ଉଚ୍ଚ ଅଭିନ୍ଵି ।

ବୁଦ୍ଧରାହୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ସାହାଜେ
ବିଦ୍ୟାକର୍ତ୍ତର ସମ୍ମାନକ ଜଣେ ମୂରଳମାନ ସ୍ଥା
ହୋଇ ଅଛିନ୍ତି । ତାହାକ ନାମ ଯାମିଲଙ୍ଗରୁନ
ବାବୁ ସେ ଦାଳଭୋରପଲ୍ଲେ ପୁରୀର ଜନଶୈଖିତ-
ରଙ୍ଗ ସ୍ଥା ଅଛିନ୍ତି । ସ୍ଥାଲେବ ହେଉ ପିଷ୍ଠା
ବିଷୟରେ ଏକାଦଶ ମନୋଯୋଗୀ ଓ ଶ୍ରମୀ
ହେବାର ଲେଖ୍ଯହଙ୍କ ବନ୍ଦର୍ମୀର ସାହେବ ଜା-
ହାଙ୍କ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଅଛିନ୍ତି ।

ମୁହାମାନ୍ୟ ବାଲକୋଟ ସିଂହାନ୍ତ କରିଥିଲୁ
ଯେ ମିଳାଶ୍ଵର ଗାୟାନ୍ୟାମୁଖରେ କେବଳ ଧିତାମ-
ହର ଉତ୍ତରପୁରୀ ସର୍ବପ ପିତା ଯେଉଁ ହରତି
ଆଲକ୍ଷ୍ୟ ଜହାନ ବସ୍ତୁନ୍ଦର ପଶ୍ଚରେ ପୁର
ମନତା ଅଛି ନୋହିଲେ ଅତି କୌଣସି ଲୋ-
କର ଉତ୍ତରପୁରୀ ସର୍ବପ ପିତା ଯେ ହରତି
ଆଲକ୍ଷ୍ୟ ଜହାନ ବସ୍ତୁନ୍ଦର ପୁର ଦିବାରଙ୍ଗ
କର ଜ ପାରେ ।

ମହାମାନ୍ୟ କବିରେ କେନ୍ଦ୍ରିତ ହୋଇଥାଏବା
ପରିପରା ହୁଏବାରେ ସମ୍ଭବ ଭବନ ହୋଇଥାଏବା
ଅବାର ଉଚ୍ଚ ସଙ୍ଗକୁ ଠାୟୀ ଦିନ କରି
ଥାଇଛି ।

CB 7603

ମନ୍ଦିର ମନ୍ଦିର ମହାଶୟ !

ପାପଶାକ ଜଗତ୍ତନିଖୋରୁ ପଦିକାରୀ ଏକ
ପାର୍ବତେ ଉନ୍ନତି କେତେକ ପ୍ରତିର ବି
ଯତ୍ନାବୁ ସମେଷ୍ଟରଙ୍ଗର ଅନ୍ତରପଦ୍ମାୟ ମହି-
ମାରୁ ପରିଚୟ ହବିବାର୍ଥରଙ୍ଗ ସମସ୍ତେ ବିଦିତ
ହେବ) ପ୍ରାଣଦାନ କର ବିରବାସର କରିବ
ହେବ ।

ଏତେବେଳେ ମନ୍ଦିରରେ କଳାମାସ
ଓ ଉଜ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କଥାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ ହେଉଥିଲା ଏ ମନ୍ଦିରରେ
ଆପଣଙ୍କ ଚରିତ ଅତି ସଜ ହୋଇ ପରିଦେଖାଇଲା ।

ଯଥା; ପଥମେ କୌଣସିବୋଧର ଧୂପରବସ୍ତ
ଅଚ୍ଛାନ୍ତାଙ୍ଗ ଏକ ମେଘ ଉଦ୍‌ଦିତ ହୋଇ ରଧୁ-
କର ଗର୍ଜି ନଗ୍ନାଶ୍ଵର ଦେଖିଲାମଣ୍ଡଳ ଅଜ୍ଞା-
ଦିନ କଲା ପରେ ବିଷ୍ଣୁଜୀବାନ୍ଦୁର ଜନସତନ
ବଜ୍ଞାତ କେବଳ ଦିଲ୍ଲେର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଜନର
ଏକ ବରତା ପାଇଁ ହେଲା ଜନିଶାଷନରେ
ପାଣିମାନେ ଏପରି ରବତ ହେଲେ ଏକା-
ଦେଲିକେ କ ବନ୍ଦୁପ୍ରକୁଳୁ ଜୀବିକବଳରେ ପଶିତ
ହେବାକୁ ହେବ ଅମୋ ଜଗପୁଣୀ ଜଗନ୍ନାଥର-
ଙ୍କର ଅନୁକୂଳର ମହାମାତ୍ରେ ବୌଧାରୀ
ଗୋ ଦରଶ ମେଣାଦ ପଶୁଗଣ ଏବଂ ନାନା-
କାଣ୍ଡୀ ପକ୍ଷିଗଣ ଜନ୍ମାଶ୍ଵର ନାମରେ ଦିଲେଖ-
ନଃ ସେପ୍ରଦେଶରେ ଅମ ମଧୁକ ପ୍ରଭୁର ନା-
ନମାଦ ରହିଲା କାହିଁ ଅଛି ଏ ପ୍ରଦେଶୀୟ କୃତି
ଜନସମାଜର ମୁଖ୍ୟ ଶ୍ରଦ୍ଧା ହେଲା କି ଏପରି
ବରତା ଓ ମେବଦଶନ ବରତା ଦୂରେଆଇ
ଏହା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣିଥାନ୍ତର ହୋଇ ନାହିଁ
ଅସବଂନ୍ତ ଅଛେଦାନେତର ବରତା ଏକବିତ
ବାର ଦଶମହିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେନରେ ଏକ
ଦର୍ଶିଗଲ ହୋଇବାକେ ବ ଯାହା କ୍ରିକ ହେବା-
ନାମେ ଜୀବନଦୀ ପ୍ରଭତ ଜୀବମାନେ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଦିତ
ହେବାରେ ଜାତିର ବୁଝାୟ ମହିମାନେ ଗାତ-
ରବାର ସଂଯୋଗଶ୍ଵର ବଂଶରୂପାଦା ମମରଣ
ରାଜରହିତ ପ୍ରକାଶ ଥାଇବ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟିତ, ବରତା
ମୁଦ୍ରା ପଞ୍ଚବିଶ ଦିନପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାତ୍ରୁତିବୈଷ୍ଣୋ
ପାତ୍ର ନ ହୋଇ ଅବରିଷ୍ଟ ବହୁ ପାଇଥିଲା ।
“ରାଜ ଅପ୍ରେକ୍ଷନ ପ୍ରେସ୍ ଗ୍ରାହକରଥାପାତି
ନ ୫୨୨ ମସିହା ॥ ବିଜ ମମଲିଧର ।

“ଇମିନ୍ଦୁ ଶୁଣାୟ ଗେତକା,
ରହସ୍ୟାଭବରେଖି ଜୀବନ ।

କଳୁବଳୁ ବିଶେଷ ଲିଖୁଛା,
ଶର୍ପଦିନ୍ୟାବିକରଣ ବିପରୀତ ।

ପ୍ରାଚୀନମହାକାବ୍ୟ ।

ଯରମେହୁରଙ୍କ ଅତିପ୍ରାୟ କି ଗୁଣ ମନ୍ଦିର
ଶାଖା ଡକ ଦେ ସେ ଜାହା ବୁଝିନାହିଁ
ପର୍ଵତ ହେବନ ଭାବିଲିମେହୁରଙ୍କ ନଥଙ୍କ ପୂର୍ବର
କହୁମେହୁରଙ୍କର ଯେପରି ହେଲାଦୁଷ୍ଟ ଥିଲା
ହୃଦୟ ଥିଲେ ଆମ ବିଶ୍ଵରରେ ଉଳ୍ଳବେ
ଆନ୍ତା । ବଜ୍ରାଳିମାରେ ଯେପରି ଅସ୍ପର
କୁମୁଳେ ମେହୁର କହିଥାନ୍ତେ ବଜ୍ରାଳିମାରେ
ଆଜ ହୋଇ ବଜ୍ରାଳିକର ଏ ନାହିଁ ଅ

ଭ୍ରାତା ସିଦ୍ଧ କରିଥାନ୍ତେ । ତେଣୁଥାଏଇମୁହଁ
ଉଠିଯାଉଥାନ୍ତା, ସମୟେ ବଜାଳାବାରୁ ଅପ-
ଗାରୁ ପରିଚୟ ଦେଇଥାନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ନାହିଁ ପି
ରାମବସାହେବଙ୍କର ସବୁରୁଦ୍ଧିଷ୍ଠ ଉତ୍ତଳୀୟଙ୍କ
ପ୍ରତି ପାଇତ ହେଲୁ ଓ କେବେବଜଣ ତେଣୁ
ସହେମ ହୃଦୟାଳୀଖାଣୀ ହୋଇ ମୁହଁବୋତୋଳନ
କଲେ । ଏଥର କାର ବିହେଲା ? ଉତ୍ତଳୀୟମା-
ନଙ୍କର ବାହ୍ୟରେ ବି ମନ୍ଦିର ହେବ ? ନା ବଜା-
ଲଙ୍କର ତର ଦେଖିବାଜନ ହୋଇ ରହିବେ ?
କିମ୍ବାରେଲା ? ଗଜା ଧାରେବ, ମଞ୍ଜା ବଜାଳା
ଧାରେବମାନେ ଯେତେ ଶାବଧାର ହେଉନ୍ତି ଓ
ଉତ୍ତଳୀୟଙ୍କର ଯେତେ ମନ୍ଦିର କାମନା କରିଲୁ,
ସ୍ଵାଧ୍ୟ ‘ଭୂମି’ ଉଥାବ ପାଇଲେଥାଣା ଜାରୁ
ମହାକ ବାଶ୍ଵରୁରେ ପଡ଼ିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ
ଧାରେ ଉତ୍ତର ନ ଶିଦ୍ଧିଥାନ୍ତେ ସେ କିନ୍ତୁ ଭଲ
ହୋଇଥାନ୍ତା ବିନ୍ଦୁ ଶତ୍ରୁହଦିର ଉତ୍ତର ପଢ଼ିଯାଇ
ବାତ ଗୋଟିଏ ଭାଙ୍ଗିଲେ ସେ ଉତ୍ତବାର୍ଦ୍ଧ ବି
ପ୍ରୟୋଜନ । ରେବମାନେ ଯେପରି ଗଜା ପାର୍ଦ୍ଦା
କରିବାରେ ଜାରୁ ଶିଥାଳମୂଳା ମିଳ ଉତ୍ତଳ-
ଦେଶରେ ଉତ୍ତୁଷ ଦିଲା ଉପରୁତ । ଯେତେବେ
ସେପରି ନାହିଁ, ତେବେ ଶୌଭାଗ୍ୟର ବ୍ୟକ୍ତ
ପ୍ରାଚିକ ଦୁଗୋଳ ପ୍ରକଳନ ନୋହୁ ମନ୍ଦିରରୁ
କୁତୁ ଦୁଗୋଳ ଦ୍ୱାରୀ ଶୁଷ୍କବର୍ତ୍ତି ପ୍ରସବ ହୁଅନ୍ତା ?
ମହିମା ମୁହଁବୁରେ ଶୀରାର ଦରଥିଲେ ସେ
ଶୌଭାଗ୍ୟର ପ୍ରକଳନର ଉତ୍ତୁଷ ଉତ୍ତଳ ହୋଇଥାଏ
ବ୍ୟକ୍ତି ପରିଷା ପୁଷ୍ପ ଦିଲେଖନ କରିବାର ଶର
ଜାଲଙ୍କ ପ୍ରକଳନ ଆପଣିର ହେଲା । ସେ ଉତ୍ତଳ-
ଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ । ସେମାନେ ବିନ୍ଦୁ ନ ଜାଣିଲୁ
ସେ ଶୌଭାଗ୍ୟର ସୁମୁକ ଜହୁକ ନୁହେ, ଏଥର
ହେ, ସେତୁମାନେ କରିବାର ମେମର ହୁରେ ।

ମୁଦ୍ରାବିହାନୀ କଲାଭାଗ ଅଧି କଂପନୀରେ
ହଥଜଳ, ଗୋଟିଏକର ଶ୍ରାବନାମାରେ
ତଥ କଣ୍ଠାଳୀ କଣେ ତାଙ୍କ ପୋଷ କରିବାରେ
ହେଲେ ବନ୍ଦମୁଖ ହେବ ମାତ୍ର ଯେଉଁ ମାତ୍ର-
ର କଲାଭାଗ ଅଧିକାରୀ, ସେ ଯେବେ
ପରା ଦୟମାନାତକ ଉତ୍ସବାର୍ଥ କୁମାର
ରେ ବନ୍ଦମୁଖ କଲେଜେଟେ ଡେଟମାନ୍ ଅଧି-
କାର ପ୍ରମେୟବଳ ଦୟା ? ମିଶ୍ର ଉତ୍ସବରେ ନନ୍ଦିନୀ
ମାତ୍ର ପିକଲିଧୁଳି ତାଙ୍କ ମନରେ କି ବସି
ଛା ଫୁଲଦା ଯେ କଣ୍ଠାଳୀ କରିବାରେ
ବନ୍ଦମୁଖ ହେବ କାମିନ କରାବି ?

ବେଳକୁର ଗାହେକ ସେ ପ୍ରସ୍ତାବ ବିରୀଥରୁ
ଶେ ବରାନିଙ୍କ ଡିଗାରେ ଜ ଖୁବ୍ ଛାନ୍ଦେ-

କୁର କରିବେ ସେ ‘ଲାବଣ୍ୟ’ ହେବେ ଓ
‘ଲାବଣ୍ୟ’ ହେବେ ଜାହା ଡେଣ୍ଟିମାନେ ରେ-
ଖିବେ । ଉପରୁ ସାହେବ ଜାହା ଫେନ୍଱ବାବୁ
ଏହିବେ ଲାହୁ ।

ବରାଲିପର ବାହଁ କି ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ରରେ
ଯେଉଁ ମାନେ କି ଅର୍ଥାଙ୍ଗ ହୋଇ ସ୍ଵାହାକୁ-
ଦିକୁ ଯାଇଥାରୁ ଓ ଯେଉଁ ମାନେ କି କାର୍ଯ୍ୟ
ସ୍ଵାନିର ଲୋକଙ୍କର ଉଚ୍ଛଳରେ ଉତ୍ସବଙ୍କରା
ନୂହନ୍ତି ଓ ହୃଦୟଟି ସଫ୍ରେଷକ ଘର କିମ୍ବା
ଦେମାନେ ତେବେଳ ପ୍ରଭୁର ମହ ଯୋଗୀର
କାର୍ଯ୍ୟ କଲାଥାକୁ । ସମ୍ମୋହ କିମ୍ବା ଅପଣାର
ଅଭିପ୍ରେର ସତି କରନ୍ତୁ । ଭେଦକ୍ରମ ଯାହେବ
ବିଶ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ପରେ ଯେଉଁ ବିନ୍ଦୁଶୂନ୍ୟ
ହେବେ ଏଥେ ଭାବରୂପର ଡେଖୁଛର ପୁରା-
ବାଣୀ ହେବେ ? ଆହା ଯେବେ ନୁହେ ତେ-
ବେ ଯାହେବକୁ ଭାବତ ବୌଧବି କଣେ ଡକ୍ଟର
ଶୂନ୍ୟ ଯେ କି ଡେଖୁଛର ଉଦ୍‌ଦିନରେ ଭାଗୀ,
ଅବନନ୍ତରେ ଭାଗୀ, ଆକୁ କବଣ୍ଠ ଉତ୍ସବେ
ଏହି କରନ୍ତୁ । ମୂଳଟି ବଜାରୀ ହେଲେ ତାଳ
ମନୀ ଯେ ବନ୍ଦଳୀ ହେବ ଏହା ବାହାରୁ ଅତି-
ଧାର । ଡେଖୁଏକାକୁ ବଜାରୀଗ୍ରାମ କି ପର ?
କୁଣ୍ଡ ବୋରେ କିମ୍ବା ପରିଷର ଯେପରି ।
କୁଣ୍ଡ ସମ୍ବାଦ ସୁନ୍ଦରୀମୁହୂର୍ତ୍ତମୁହୂର୍ତ୍ତ ।
ବୋରଧା । ଅପଣଙ୍କର ମଜଳାହାଙ୍କୀ ହେବା
ମାତ୍ରମ୍ବନ୍ତ । ଶବ୍ଦଦେବ ।

ବାଙ୍ମାଦିକ ମହାବିଦ୍ୟା ।

ଏହି ଯେ ଜୀବନ ପିଶା ବନ୍ଦପୂରେ ବଢ଼ି-
ପରିଦୟ କବାଳ କାରଣ ଅନୁଭବେ ବନ୍ଦୁପଣ୍ଡି-
ତ୍ସୁ, ବନ୍ଦୁବୋଧକ, ବନ୍ଦୁବାଜନ, ବନ୍ଦୁପଣ୍ଡି-
ତ୍ସୁ ଅଛେକ ସ୍ଵପ୍ନକ ବର୍ତ୍ତମାନ ଥାରେ ନନ୍ଦ-
ଦଲରେ ଯାନ୍ଦବାଜନମାଳଙ୍କୁ ଶିଖା ଦେବାଦା-
ରମ ଫର୍ମିଲବଦ୍ୟାଳପୁର ସନ କିନ୍ତୁ ମରେ ଯେତେ
ଅବଧାଜମାନେ ପିଶା କିମ୍ବାକୁ ସେମାନେ
ଦକ ଓ ଜୀବନ ମିଳିବ ବନ୍ଦିପିଶା ହାତର ଏବଂ
ସ୍ଵପ୍ନକୃଷ୍ଣ ପିଶା ଦର ଘରାଇଛନ୍ତି ଏଥର
ବାରିବ ଦିନ କୃତ୍ୟାତ ନାହିଁ ଦେବାଧ୍ୟାତ୍ମକ ଯାହାକୁ-
ମେମ୍ପି ଜୀବନ ବନ୍ଦିରାଖ ଡାରୁ ଦେଲେ ମନ୍ଦ
କରୁ ବନ୍ଦୁବାଜିଯର ଉତ୍ସବମାଜକରୁ କବିଶାଖାର
ଭାଷା ମରତାନେ ଏଥର କିମ୍ବାନ୍ତରେ ହେଲେ
କବିଶାଖାର ଭାବିଷ୍ୟାମନକରେ ଯତ୍ନପୁରି ଅକ୍ଷର
ମଧ୍ୟ ଥିଲୁଛି ଏହି ବାରିବ ଅନ୍ତମାନ ବନ୍ଦିଶାଖା
ଏହି ଯେ ଏଥର କରିଲୁଥି ସ୍ଵପ୍ନମାଜକର
ମେହିବାର କି ଦେଲେ କବିଶାଖା ଗାନ୍ଧିନ୍ଦିତ

ମାନ୍ଦିର ରିପ୍ଲାଜ କବ ହୋଇ ଅଜ ପୁଣ୍ୟକ
ରିବନାରେ ହେଲାନେ ଶ୍ରବ୍ଦିତ ହେବେ ନାହିଁ
ଏଥର ହେବେ ସ୍ତରମୁଖ ବିଭାଗାର ସ୍ଵର୍ଗର
ଗଲିବାର ସବଧି ଜଳି ଉତ୍ତରକାଙ୍ଗା ଉତ୍ତରକାଙ୍ଗା
ହୃଦୀ ଗୋଚରାନ୍ତକ । ଅରଦବ ଗିର୍ଯ୍ୟା କିମ୍ବାର
ଜଳ ବର୍ଷାରକମାରେ ଏ ଧର୍ମମୂରେ ଦୁଇ
ର ରତ୍ନରେ ଗିର୍ଯ୍ୟାକିରଣାୟ କିମ୍ବା ବର୍ଷାରକ
ବର୍ଷାୟ ମହାଶୟମାନେ କ୍ରମରେ ହେଲେ
ବର୍ଷାକାର ଉତ୍ତର ସ୍ଵର ଉତ୍ତରକାଙ୍ଗାର ଉତ୍ତରକାଙ୍ଗା
ରେ ପ୍ରତ୍ୱତି ହେବେ ନାହିଁ ଏହା ସତ୍ୟ ବି
ମିଥ୍ୟା କାହିଁ ବାରଣାର ପାଠକମାନେ ଅନୁମାନ
କରନ୍ତି । କିମ୍ବା

କ୍ଷାଣୀୟ ପରିଚୟ |

মুক্তি

ପ୍ରମାଣେ ନାକର ସତ୍ତ୍ୱବାୟ କହୁଥିଲୁଗା
Mrs. STONEY AND STARMER
ଯେ ପ୍ରକାଶେ କେଇଅବ୍ରତ ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତିଥିଲେ
Chief Engineer Col. HAG
ପାଶା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର ଦେଇ ତାର ଅବ୍ରତ ।
ଏଥରେ ଅମୃତ ବନ୍ଦୁକାବସ୍ତୁ କରେଗାର
ସମସ୍ତ ଦକ୍ଷ ଓ ଜୀବବିଦ୍ୟା ପ୍ରାୟ ଉତ୍ସବାମାରେ
କେଇ ଘନମର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଉତ୍ସବ ବରୁ ଦେଇ ପର
ଅଧିକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟକ୍ତି ବେଗ କର ଅସୁଖରେ
ରେ ଉତ୍ସବଗେତା କର୍ତ୍ତା ଅଳମୂଳା ଅଜ୍ଞାନୀଯକ
ନାଲବାମର ତିଥିବାର ଜୀବାଦ ବାମ କର
ଦୂରବସ୍ତୋଷ ହେଉଥରେ ଅବ୍ରତ ତିଥିବାରଙ୍କ
ଲକ୍ଷ ଲେବେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହୋଇ ଜାହାଁ ଏବେ
ହୋଇ ଅଧିକତମ୍ ସେ ତିଥିଗାରମାନେ ପର୍ମା-
ମୁଣ୍ଡ କାଳ ଲକ୍ଷର ଦ୍ୱାରା ଦେଲେ ଅବ୍ରତ ବୁଝି
ପାର ନାହାଁ ଯଥ କେହି କହୁଥିଲୁଗା କି ହେ
ତିଥିବାର ଥାହେବରେତ ଓ ଉତ୍ସବଗ୍ରହ

କାହାର ଓ କେପଟେଲାଗାନ ଅଟୁଣୁ ତାକୁ
କହେଇ ଦେଖିଯାକୁ ଦେଇବେ ତ ମାତ୍ର ସବୁ-
ବିବର ହୁଅଥାବା ଆଜିଏ କିତବ ଅମୁର
ଥାଏ ଧୂର୍ବିରେ ଏହି ଅଟେ ଯେ ପରବାଳ
ଅମୁର ମରେ ଥିଲା ଦେଇ ନବମାନର ନାମ
କହିବେ ଉତ୍ତର ରେ ଥାହେବ ଥିଲା ଛାନ୍ତିନାଥର
ନାମର ଜୋକବାବ କହି ପରବାର ନାହିଁ ତେ
କଥେ ଅରିଆର ରାଜ୍ଯ ବିଧର ନାଳ ନବମା-
ନାନେ ହେବାପାଇ ଦୁଷ୍ଟି ରକ୍ଷିବାକୁ ବାହାଲ
ଥାରଥଚୁଣି ଓ ପୁଣ୍ଡି ବିଷସୁରେ ଏହି ହେ
ପାହେତ ସରୁଫମାନେ ଯେ ସରଇରେ ଠିକ୍
କାହାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମେବୁର ଉତ୍ସାହ, ମଧ୍ୟର ଡଶ ଦେଶ ଅଛି କଥାରେ କାରଣ ଯାହେବଳ ଏହା
ଏହା ଅଛି କାମ କରିପାରୁ ହେଉ ନାହିଁ
ଦେବଙ୍କ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମୋତା କାରାରଙ୍ଗିଲୁ ଏହାର
ମାନେ ତାଆଜାର ଧରି ତାଙ୍କ ପାଠିଲୁ ଆଜାର
ବସି ରହିଥିଲୁଛି । ପଞ୍ଚାତତ ହହାଯଦ୍ୱା ଯେ
ତାଙ୍କର ୧୦୦୦ କରକିବ ଫୁଲ ମାଟି ତାଙ୍କର
ରହିଲିରେ ଫୁଲ ବାଗ ଜର୍କୁ ଦାମ କରି
କର୍ତ୍ତମାର ଠିକପାର ଥାହେଦଙ୍କ ହୋଇବିବ
ଦେଖିଲୁ । ଯେ କାଲକଂଗାଳ ମାଟିର
ଦି ୧୦୦୦ କରକିପାରୁ ସାଧେ କଣ କାହାର
କଲିକୁ ଦେବେ ଅଛି ୧୦୦୦ କରିଗଲା ଯେବେ
ଠିକାଦାର ପାଇଁ ଥାର ମାଟି ମଜାଳ ଥିଲେ
ଦେଖି ଫୁଲ ଦିଅସେବ ଏହାରେ ମାହେବ ଠିକା-
ର ସେ ଫୁଲ ଜର୍କୁ ଲାଗ ଦି ୧୦୦୦ କରି
କରିପାରୁରେ କରେ ଓଡ଼ିଥା ଗଲିବ ଓ କରି-
ପାର ପକା କହି ସେପରି ମରନ ବରତ
ହେଲେ ଏହା ବେଳେ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ ବଜ
ଅଧିକ କଷ୍ଟ ଅଛି । ଲାଗୁ ।

। ৭। কল্পনামঞ্চ-সমিতি

१५७९

ଏହାମ୍ବ ସଂଗାଥରଙ୍ଗରେ ଜୀବ କଲ୍ୟା-
ନ୍ତର ଅଛି ଯେ ଆମ୍ବ ପ୍ରଣାତ ବିଷ୍ଵିଷା (ଏହାର
ମୂଳ ୫୦/୨) ଓ ଅକ୍ଷରିଷା (ଏହାର ମୂଳ
୫୦୮) ଏହି ଦୂରସ୍ଥିତ ମୁଦ୍ରାକ ଶୋଇ ବହୁ-
ଧାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତିକ ଅଛି ଯେଉଁ ମାନେ କଟାପାତ୍ରି
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ସମ୍ବାଦପୂରେ ତରୁ କରିବେ ସେମାନେ
ଅବଶ୍ୟକ ପାଠ୍ୟାବିନ୍ଦୀ ।

卷之九

१०८

କାନ୍ତି ହରେହୁର ପାଦ ତରକ ଦିଲାଧୀ ୫୧
 „ ଅତ୍ୟନ୍ତାଳିନ ପାଦ „ „ ୫୨
 ଶାହା ହଜା ବହେ ଆଳ ଅଗ୍ରିମ ୫୩
 କୁରୁତାଣ ମହାନ ଚେତନ୍ୟ ତରକ
 ଗୋଦାମୀ ମଠୁରା ଅଗ୍ରିମ ୫୪
 ଶାହା ସହ କହେ ବଢମା ବଲାଧୀ ୫୫
 ମହା ମୋପାଳପ୍ରସାଦ ମନ୍ଦିର ୫୬

ଆଟି ରି କୃପତ୍ରି କା ।

ଡକ୍ଟର ସପିଳା ଶା ଟ ରଜ ମାହେ ଏପ୍ରେଲ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମେଲ୍ଲା ।

ବଳକୁସୂର୍ଯ୍ୟମୁଦ୍ରା ।

ବ୍ରିଟିଶଗ୍ରଣୀର ଭୁବନେଶ୍ୱର ବୁନ୍ଦାଳକାଳୀର ବିଶେଷ ବଜ୍ରପତ୍ର ।

ଅମ୍ବୋମାନେ କ୍ଷମତାଗତେ ଉତ୍ତରଦେଶର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଓ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ମର୍କ ଥାଏ ହେମାନଙ୍କୁ ବଜାର କଣ୍ଠାରୁ ଯେ ଏ ମାହର ଶା ୧୦ ରଜରେ ଶ୍ରୀ ମର୍କ କଲାକାର ଉତ୍ତରରେ ଯେବେଳେ ମାନମାନ ବିଶେଷରେ ଅଧିକ ଉତ୍ତର ମାଧ୍ୟମ ପିନରେ ଟ ୨୫ ଟଙ୍କା ନ ଦେବାର ଟ ୧୦ ଟଙ୍କା ଲେଖାର ବିଅସିବ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ବାର୍ଷିକୁ ବିମା କୋର୍ପ୍ସାର୍ ଯେବେଳେ ପ୍ରବ୍ୟମାନ କଲାକାରଙ୍କ ବିଶେଷରେ ଓ ବିଶେଷରେ କଲାକାରଙ୍କ ଗଜାଧାର ବରଦ ଉତ୍ତର ସଂଗ୍ରହୀଳୀ ନିରଜମାନ କିମ୍ବରେ ଲେଖାଗଲା ।

ବର୍ଷନା	ଟଙ୍କା	ବୈଚିପ୍ରକାଶ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଶ୍ୱର ଯହିରେ ଉତ୍ତରଦେଶ କେନାର ମାଲ ଥବ ମେଦୁରକାରେ	ଟ ୦ ।	ସବ୍ୟତି ସେହି ପରମାଣରେ ଅଥବା ବୋର ପଠାଯାଏ ତେବେ ଟ ୦ । / ୦
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କ ଅବାର ଓ ପାରିତା ଅନୁଷ୍ଠାନି ଥାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏକମହିନେ କେନାର ବିଅର ସବାର ପାପା ଉପରେ ବେଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକବିତା ବିହିରେ ୬୦ ଗୋଟା ଗିରି ଥିଲେ	ଟ ୧ ୦ ୦ ଟ ୦ ୦ ଟ ୦ ୦ ଟ ୦ ୦	ଏକନ ଟ ୦ ୦
ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତ୍ୟେକ କୁଦିକ ଫୁଲ ସକାରେ ଏବତ୍ତକିଲ ଧରିବାର ବାବ୍ସକୁ ଟ ୦ । ୮ ଓ କରନାଳକ ଧରିବାର ବାବ୍ସକୁ ଟ ୦ ୦ ମସନ୍ଦ ବିମା ଅନନ୍ତର ଉତ୍ତରଦେଶ କିମ୍ବରେ ଟ ୦ ୦୦ ଟଙ୍କା	ଟ ୦ ୦ ଟ ୦ ୦ ଟ ୧	ଏକନ ଟ ୦ ୦

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କ ହଜାରେ କି ଯହିରେ ବିଷୟ ଉପରେ ଲେଖା ନାହିଁ ତହିଁ ହଜାରେ ବିଶେଷ ବିଶେଷ ନାଜମାନରେ ବିଅସିବ ।
ଏବତ୍ତକ ସବାର କିମା ବରତନୋଦୟମାନେ ଅଧିକାରସହିତେ ବିକ୍ରି ମାଲ କାହାକୁରେ କୋଣାର ସବାର ବିମା ଭୁମିରେ ଉତ୍ତରଦେଶ କୁଦିକ
ରେହି ଅମ୍ବୋମାନେ ସେବାକାରେ ବିଶେଷ ବରଦୋକସ ବରଦା ।

ଆ ୧ ରଜ ଏପ୍ରେଲ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ସାଲ

(Sd.) WITHER & CO.

ଲେଖାର କବେଣ୍ଟ ଉତ୍ତରଦେଶ କେନାର
କେନାର ସୁପ୍ରେମେନ୍ଟେଶ୍ବର ସାହେବ । କାନ୍ଦିବା
ଏହିବ ।

ସେହିରେ ଲୁକାର ବୁନ୍ଦାଳ ମିଅଦ
ମର୍କମାନ ଶା ୧ ରଜ । ମୁ । ସନ୍ଦର୍ଭରେ ବିମା ଉତ୍ତର
ଦେଶମାନେ ଶା ୧୫ ରଜରେ ବିମା ଉତ୍ତର
ପିନ୍ଦେ ଯେମାନେ ପାରଥ ଓ ବିଅଲୋ ପରିବହ
ବକାର ବିବୁଦ୍ଧକ ବରଦେଶ ସେମାନଙ୍କରେ
ଟ ୧ ଟଙ୍କା ମରଗରେ ବିବୁଦ୍ଧକ ବିଶ୍ୱାସିବ ଓ
ମର୍କମାନ ଶା ୧ ରଜ । ମୁ । କେମାନ ଶା ୧୫ ରଜ
ପରେ ଯେମାନେ ବିବୁଦ୍ଧକ ବରଦେଶ ଦେମା-
ନ୍ଦିତାର ଟ ୧ ମାନଙ୍କ ଟ ୫୫ ଟଙ୍କା ହିଥାକ ଅନ୍ୟ
କୁଦିକ ଲୁଗୁଗରେ ପାରଥ ବିବୁଦ୍ଧକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
କଳ ଦ୍ୟାନିକା ବିଷୟ ସମସ୍ତକୁ କାତ କଲୁ-
ରମାର ଅବଶ୍ୟକ ଅଭିବହ ଉପରିଲିଙ୍ଗର
କୁଦିକ ଦ୍ୟାନାଶରଣ ଜାରେବେ ଏ ଉତ୍ତର

ହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବରଦୋକସ ଲେଖା ପାଞ୍ଜାରୁ
କି ଯେଉଁମାନେ ବିବୁଦ୍ଧକ ବରଦୋକସ
କେନ୍ଦ୍ର ବିଅରୁ ସେମାନେ ଉତ୍ତର ମିଅଦ-
ରେ ଅଥ ଲୁକାର କବେଣ୍ଟିଲାରମାନଙ୍କ
କିମ୍ବରେ ହାଲର ହୋଇ ବିବୁଦ୍ଧକ ବରଦୋକସ
ବାକାର ଦେମାନ୍ତ ବାକାର କରଦେ ଓ ପ୍ରକାଶ
ଆର କି ସନ୍ଦ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାକାର
ମୁ । ମୁ । ସନ୍ଦର୍ଭରେ ପରିବହ ଉତ୍ତର
କିମ୍ବରେ କିମ୍ବର ନିଅଦ ଶିଳ୍ପି
କିମ୍ବର ରେତ କିମ୍ବର ନିଅଦ ଶିଳ୍ପି ।

ବଜ୍ରପତ୍ର ।

କିମ୍ବରାର କିମ୍ବର ପରିବହ ଅମିନ
କି ଯେଉଁମାନେ କିମ୍ବର ଓ କିମ୍ବର ପରିବହ
କରୁ କାଗଜରେ କିମ୍ବର କର କାନ୍ଦିବୁଦ୍ଧକ
ସେମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମ କିମ୍ବର କରନାରେ ମକ-
ରର କରିବାର କିମ୍ବର ପରିବହ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ

କି କାଣନ୍ତି କିମ୍ବର ସେବେ ହେମାନେ ଗିର୍ବା
କରଦୋକସ ମାନ୍ଦେ ବରନ୍ତୁ ମାଧ୍ୟମ ଟାଙ୍କା କୁଦି-
ବରେ କୋଣାର ପାର ବିନାବେତନରେ ଶିଳ୍ପି
କରଦୋକସରେ ଶିଳ୍ପି ହେଲାଭାରାରେ ସେମାନ୍ତ
ଅମିନାର୍ମ ଦିଅବିଦ କିମ୍ବର କରନ୍ତେ ଭେଟା-
ବାଷିମାନଙ୍କ ଉତ୍ତର ଦିଅବିଦ ବରଦୋକସର୍ବାର-
ମାନେ ଭଲକରିତ ମହାଶୟଦ ଭଲଟରେ
କଟକମାନରେ ଦରଗାର ବଳେ ପାକାର
ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟ ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଶେଷଜ୍ଞରେ
ପାରିବାରିକ ପାରିବାରି ପାରିବାରି

କି କାଣନ୍ତି କିମ୍ବର ସେବେ ହେମାନେ ଗିର୍ବା
କରଦୋକସ ମାନ୍ଦେ ବରନ୍ତୁ ମାଧ୍ୟମ ଟାଙ୍କା କୁଦି-
ବରେ କୋଣାର ପାର ବିନାବେତନରେ ଶିଳ୍ପି

(Sd.) G. TOTHNBB
Canal Revenue Supdt.

କି କାଣନ୍ତି କିମ୍ବର ସେବେ

କୁଳାଳ ପିଲାରୀ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

৪৮

81-264

ଗାୟତ୍ରୀ ଅପ୍ରେଲ ସନ୍ଦିତ୍ୟମିତି ମୁଁ କେବାଜ ଠାର ହୃଦୟରେ ଘାଲ କରିବାର

ଅଭିମନ୍ତିକ ମନ୍ଦିର

ବର୍ଷାନେମକୁ ହେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭

ନେପାଳ ପ୍ରାଚୀ ବାଦ୍ୟାଳ୍

ବାଲେଦୂର ପ୍ରାଚୀନତାର କଥା ଯେ
ପ୍ରେରଣ କଣ୍ଠର ବିଷୟର ଉତ୍ତରପଦିତା ଅନୁ-
ମୋହର ଦେଖାଯାଏ ଯମ୍ପନଳକୁ ଯେଉଁ ମନୋ-
ଧାର ହୋଇଥିଲା ଗତପରାକ୍ରିଯା ପଦିତା ଧାର
ଦେଖାଯାଏ ଜାମୀ ଦୃଢ଼ତତ ହୋଇଥିଲା ବାବଣ
ଭକ୍ତରେ ନିର୍ମାଣ କଥାକୁଥାର ଯେ ଧର୍ମକୁ-
ବନ୍ଦ ସମୟ ବିଷୟର ପଦିତା ଅନୁମୋଦନ କର
ଦେଇ କେବଳ ମୌର୍ଯ୍ୟର ମୁଣ୍ଡ ଓ ନିର୍ଜାନାଳୀ
କ୍ଷେତ୍ରର ବିଥମାନଙ୍କରେ କେବ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ
ଏହାର ଆୟୁମାନଙ୍କ ଧାର ହିଟ କରୁଥୀ
ନାହିଁ ଓ ଧର୍ମବାଦୀଙ୍କ ଅଧିକ ମନୋଭାବ
କର ମୁଣ୍ଡରେହେବାରେ ଧର୍ମବାଦୀଙ୍କ ମନୋଭାବ
କରି ଜାମୀ ହେଲା ଏଥମାର୍କ କୃତକ ଉତ୍ସନ୍ନ ।

ବର ତେଣୁଥାନ ଅବଳିରକର ପଦିକାଳ
ଅବଶ୍ୟକହୁଁ ସେ ନୁହ ଉଥକାର ଅମନୀରୁ
ମନ୍ଦିରମା ଦ୍ୱାରାରୋଧ ପୂର୍ବବେଳରେ ଦୟତି
ହୋଇଥାଏ ଓ ବର ଦୃଥକାର ମାନ୍ୟବର କହି
ଗାନ୍ଧେବମାଙ୍କେ ଅପଣା ରଥ ଦେଲେ । ତହିଁ
ତଥାମାର ସଥାନ ଡଳପଦ୍ମ ପାଇଛଣ ତକ
ଭାବୁପାରୁ ବିଧା ମନ୍ତ୍ରିର ଦୟତି ନ ଦେ
ବାର କଷତି କରିଥାଏନ୍ତି ଓ ବେଳେ ଦେଇଶ
ତତ୍ତ୍ଵ କହିବା ହେବାର ରଥ କେଉଁଥାରୁ । ଆ-
ଥୁଲ କଜଳର ମଞ୍ଜ ଯାହା ଗାହାରୁ ଥାଏଇ ହେଲା
ପୁରିଙ୍କ ପନ୍ଥିମଧ୍ୟକା କୁଞ୍ଚା ହେବା ଦେଖିବା ପରି-
ଦିଲ ବଜଇ ହେବାକାହିଁ ସାମରୋଧର ମନ୍ଦିର

ପତ ଅମୃତାଙ୍କର ବିହ ନହବାର ଜନଚ
ମାତ୍ର ମାତ୍ର ଦୁଇମାରେ ଯେ ଏହାର କଷ୍ଟତିର
ବଥ ଗୁଡ଼ ତୁଳନା ହେବେ ସନ୍ଦର୍ଭ ନାହିଁ ।
ଯାହା ହେଉ ବାଇକୋର୍କର ଏ ଲାଖତି ଉଚ୍ଚତା-
ଦାର ପଞ୍ଚରେ ଡ୍ୟୁଆର୍ଜା ବଢ଼ିଯାଇ ହେଲା ।
ଏଥର ସେମାନଙ୍କର ହିତାନ୍ତରୀ ଦେବାନ୍ତ-
ରେ କଷ୍ଟ ଦିଲ୍ଲୀ ରନ୍ଧା ନାହିଁ ଓ ଦିଦିଶାପରା-
ମଥାର୍ଥୀ ଜାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଦ୍ୟାବଳୀ ଯେହି
ମନ୍ଦିରକର ବିଦ୍ୟାମ ତଳାରେହନ୍ତି ଜାଇସନ୍ତିରୁ
ଥାର ଥାର ରନ୍ଧା ନାହିଁ । ଏ କଷ୍ଟତି ଯାମା-
ନିକ ଫଳ କହେବ ଅଛିମୁରେ ତେଣେମରେ
ଅସିବ ।

ଅକ୍ଷଳି ଏ ନଗରରେ କଥାକୁଣ୍ଡଳା କବି
ଶ୍ରୀମେଘଙ୍କର ପ୍ରେସ ଅନୁବାଦକ ହେଲା
କରିରେ ବ୍ୟକ୍ତ ଅଛନ୍ତି ଅମୃତାଜଳ କଜାନାନ୍ତ
ମାତ୍ର ଆମ୍ବୋମାବେ ଦେଖୁଥିବୁ ଯେ ଧ୍ୟାନ ଶତ
ଚିନ୍ମନାସର ଗଣେଶ୍ମରୀ ଅପେକ୍ଷାର ଅନୁବାଦ
ତଥା କୁମକ ଘର୍ବତ୍ତମେଣୀ ସାଧ୍ୟାକୁବ ପଞ୍ଚାର୍ଥ-
ରେ ପ୍ରାଚିତ ଥେବ ନାହିଁ ଅନବାଦମେହାରୟ
ଯେବେ ଉଦ୍‌ଦୃଗନ୍ତପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି କାହା
ହେଲେ ଯେ କରୁ ପଞ୍ଚାର୍ଥରେ କିଛି ପ୍ରକାଶ
ନ ହୁଅନ୍ତି ଏମନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ । ବେବଳ
ଏହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପେଖିଲୁ ସେବନ୍ତ ନ ହେବାର
ଅନୁମାନ ହୁଅଇ । ଗନ୍ଧିମେଣ୍ଟ ଅନୁବାଦକ-
କର ଓ ବାନ୍ଦରରେ ବରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ଯେ

ପ୍ରାହରେ ଦୂର କରିଦୟା ପାପିକା ବାର୍ଯ୍ୟପୁରୁ
ନନ୍ଦାମୋଗ ଦେବାରୁ ସମୟ ଅଧିକ ନାହିଁ ।
ପ୍ରଥାତଥରେ ଶାହାରର କର୍ମ ଅନ୍ତର ହୃଦାର
ଦେଖାଇ ଯାଏ ତେଣୁ ଗଂଧିନୀରୁଣ୍ଜିତ ପ୍ରାୟ
ଦବଳ ଅକେହର ଉତ୍ତର ଓ ଅକେହରୁ ନାମ
ଦେଖିଲା କାହିଁରେ କିମ୍ବା ଦେଲା କରିବାକୁ ତେ-
ବରେ ଶ୍ରୀ ଦୁଆର ସୁତ୍ରଂ ଏଷିରୁ ଫେରେ
ଅତିଥି ସମୟ ଲଗେ ଓ ଅନ୍ତରକ ଦକ୍ଷକରେ
କିମ୍ବା ହେବାର ଏମୁହା । ଏହାର ଅଛି ବିହୁ
ବାର୍ଷି ଶାହାର ଶିଥିନିଜିପେ କରିବାର ଦେଖା
ନ ଯାଏ ଏକବେଳେ କ୍ଷମି ପ୍ରକାଶ ତି ଯେବେ
ହେ ଇହାରିବାରେ ପ୍ରଦମ୍ଭ ଦୂରିତ ପଞ୍ଚଠରେ
ଶାହାରୁ ଯେଉଁ ବର୍ତ୍ତ କରିଗାରୁ ଗଂଧିନୀରୁ
ତେ କମିଶୁରିଯାଇବ ଆଜି ଦେଇଥିବିବୁ ଶାହା
ଶିଥିନିଜିପେ କିମ୍ବା କରିଲୁଣ୍ଟି । ନାତି କହିଲୁ
ମେଘ ଏବା କମିଶୁରିଯାଇବିଲୁଣ୍ଟର ଅବହାର
କାହିଁ ଯେ ଅଛି ପ୍ରତିଧାଳନ ହେଉଥିବ
ନାହିଁ ବଜିଥା କୁଣ୍ଡାଳେ ଦୁଇର ଅନୁବାଦକ
ନହାଯି ଦେଖାଇଲୁ ଅମନୋଯୋଗି ଦେଖି
ଦୁଇ ହୋଇ କହି ରହିଥିବି । ଅମ୍ବୋଦୋହ
ଶାଯକ କମିଶୁରିଯାଇବିଲୁ ଅନୁବାଦ ଦର୍ଶା
କାହିଁ ଯେ ଥରେ ଗଂଧିନୀରୁ ଅନୁବାଦକ
କମିଶୁରି ଦୃଷ୍ଟି କରିଲା ।

ଅର୍ଥା କର୍ମକୁଳ ଲବ୍ଧିତ ପାଇନ୍ତି ଓ ଘଡ଼
ଚ୍ୟତ୍ର ବିଜୟରେ ଶାହିମଙ୍ଗଳେ ଯାଦସ ମନୋଦୀ

କର୍ମ ଚରଣରୁ ସମୋଗ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଦେଖିଥିଲୁ
କଷ୍ଟଦୂରେ ପାତ୍ର ହେଲୁ ହୃଦୟକାହିଁ ଦାରୁର
ଶାଳମ ଦିଲେବେଳ ଅମ୍ବଳ ଜାହେବର ପୁଅଟ୍ଟ
ଛଟି ବହୁବାବୁ ବାହାର ସାହେବ ହୃଦୟମାନ୍ଦ
ଏହି ଦେବାଳ ହାତିମ ଅନୁଯୁଦିତ୍ତ ଦେବିକୁ
ଦର୍ଶନେ ଦୟାକଲେ ମଧ୍ୟ ଜାତିଙ୍କ ପଥିତରେ
ଅମ୍ବଳମାନେ ଉତ୍ତର ଦେବାବୁ ଫଳେଷନ୍ତେ
କାଶୁଦ୍ଧିଲେ ମଧ୍ୟ ଜାହା କରେବେଳେ କହି କହି
ହାହିଁ । ଅନୁଭବ ଦେଲୁ ଏକମର କଳେହୁରା-
ଶାହେବ ବଳଦ୍ଵାରୀ ଏହି କର୍ମରେ ଦୟାକଲେକର
ଦୂର ପରିଦିନ ଜାହାର ଜାହାଦ୍ୱାରୀ ଦର୍ଶନ
ଦଳମବୋଲ ଜାହାରୁ ଦର୍ଶାପ୍ରତିବଳେ । ଦର୍ଶନ-
ଦୂର ଦିଦ୍ୟୁରକରନାର ଦିଦ୍ୟୁପ୍ର ପରାମା ପରାମା
ପରାମାନ୍ୟ ଅନୁଭବାନରେ ଉଥାନ ଅନୁଭବନ୍ୟ
ଦାରେ ଜାହା ଦେଖିଲେ ଏପରି ପଟ୍ଟିବାର
ଦୟାଦିନା ତ ଥିଲା । ଏହିପରି ସମୀକ୍ଷର ଗୋଟିଏ
କଥା ଅମ୍ବଳକ ଜୀଜୀବରେ ଅହିଅଛି
ଦବିଜରସୁଲ ଅନୁଯୋଦୀର ଏବଟି ହେଉ-
କଳାନ୍ତିବଳ ଜୀଜୀବାନୀର ପ୍ରମାଣ ଅମ୍ବଳମାନେ
ଏଥୁପ୍ରଦେଶ ଲେଖିଥିଲୁ ଓ ସେ ସଦତୋତ୍ତରେ
ହେଉ ବଜନ୍ତିବଳ ହେବାର ଉପସର ଧାରା
ପ୍ରବ୍ୟାସେ ପୁଅରର ଅନ୍ତର ଜାହାରୁ ଉକ୍ତ ଦର୍ଶନ
ଦୂରର ଦର୍ଶନ କରିବାକାଳରୁ କର କରିବେ
ଦୟକୁ ଦୟାଥିବୁରୁ ସେ ପୂର୍ବେ କେବେଳେ ପାରୁ
ହେଉଦୟକୁବଳ ମେ ଘର ଜାହିଁ ଉପସର
ଲେବ ଥିଲା ଏଥୁପ୍ରଦେଶ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ କିମ୍ବା
ବରଜାରେ ସେ ଦାର୍ତ୍ତିର ବେଳେ କ୍ଷାମାର
ଦୁର୍ଯ୍ୟ ଜାହା ମହିଳାଙ୍କ ଦର୍ଶାତମାନେ
ମୁହଁର ଜାହିଁ କହ ପରିବର କିମ୍ବା ଅନ୍ତରୀ

ତନ୍ମଦୀରଙ୍ଗର ଅଳ୍ପାଧୁ ଘସ୍ତ
କିବାଜର ।

ତୁମିହାଜ୍ଞାନେ ପ୍ରକାଶିତାଗ୍ରୀ ଅନ୍ଧାମ୍ବୁ ମୁଦ୍ରା
ଥର୍ଥାରୁ ରୁଷମ ଛାତ୍ରାବ୍ଦ ହେଉଥିବା ବନ୍ଦସ୍ତରେ
ବାନୋମ୍ବର୍ବର କଲେକ୍ଟର ବିଷୟ ଘରେନ
ଯେତେ ଧନାମ କରି ପବଲ୍‌ମେନଙ୍କୁ ରଖେଇ
କରୁଥିଲେ ତାହା ପ୍ରାୟ ଚାରାହିଲୁ ଅବିଦର
ଛାଇଁ । ବନ୍ଦୋମନ ଘର୍ମୁଖେଣ୍ଟ ଏଥିକ ଯେ
କ୍ଷୁତି ପରିଦର୍ଶନ ପାଠ୍ୟମାନଙ୍କ ଜଣାଇଥିବୁ
ଏ ବନ୍ଦସ୍ତରେ କଲେକ୍ଟର, କିମ୍ବଗୁର, ମୋର
ଓ ଅବଶ୍ୟମେନ୍ଦ୍ରିକ ଫଳରେ ଯେତେ ଡଟା ଯଥ
ଲେଖି ମୋରାକୁ ଯେ ସବୁ ମହାନରତ ତୁମ
ହୋଇଯାଏ । ପରମ୍ପରରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ

କେବଳ କୁଟୀରେ ବ୍ୟାର୍ତ୍ତ ଏବଂ ମୌଖିକ ପଦଳକ
ଯେତେକ ଅନ୍ୟାୟ ବସୁନ କିମ୍ବାର ପ୍ରତି
ପ୍ରଜାର ବନ୍ଦୁ ଓ ସଜ୍ଜବସୁକ ଥିଲେ, କେ
ତେବେ ଉତ୍ସନ୍ନ ଉତ୍ସାହକାରୀ ପାତ୍ର ଛାଇ ଓ
ଶାହୀଯର ପରମୋଧ ସୁନ୍ଦର ଥିଲେ ଓ କେ
ତେବେ ଉତ୍ସନ୍ନ ଉତ୍ସାହର ଗୁରୁ ପ୍ରାଣକ ଯଥା
ଜମିମାର ସରବାରେ କାମ ପାଇଲ ମାରୁଚ
ଜଗାର ଗୀର ଥିଲେ । ଏ ସଥା ଅର୍ଦ୍ଧଜାଳର
ପ୍ରତିକ ଅଛି ଓ ଏ ପକ୍ଷରେ ବବ୍ରତୀମେଶ
ବଠକୁ ହତ୍ସେଷଣ କଲେ ପ୍ରତାତର ବନ୍ଦୁ
ଅନ୍ଧରଳ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ହେବାକୁ ଦିନ୍ଦୁ
ଅନେକ ପୁନେ ଏ ବସୁନ ସବୁ ପ୍ରତାବ ପରି
ପାତାନ୍ତ ପାତାକନବ ଓ ବବ୍ରତୀମେଶକ ପ୍ରତି
ବନ୍ଦୁମୟ ଅଛି । ଦେବଳ ଯେ ଅନେକ
ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟାୟ ବସୁନ କିଥିଯାଇଥାଏ ଏମନ୍ତ
କୃତେ କୃତୀ ଦମୟରେ ବରଗର ଯେ ତୁଙ୍କ
ଦେଲେ ଜାହା ରତ୍ୟଜମାରେ ବସୁନ୍ଦୁ ନ
ଯାଇଲେ ଓ ହେମାନକର ଦୀର୍ଘ କମେରତ-
ପାଇ ପାରବାରକର ବସୁନ ଉତ୍ସାହ କମିଆ-
ରମାରେ ଦସଳ କରି ଅଧେ ପ୍ଲଟ ଦିଲେ,
ପୁଣି କମୋକମ୍ପୁରେ ରତ୍ୟଜମାରି ଏ ବନ୍ଦୁ
ପ୍ରଥାନ କରି ଯାଇଥାରୁ ଜାହା ବଧୁର କରି
କର ଯନ୍ମନ୍ଦ୍ର କୁଣ୍ଡ କରିଥାଇଲୁ । ଅଜ୍ଞାନ
ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଏ ସଥା କଠାତାନ୍ତର
କରି ଏ ଜହାର ଜପାଯ ଦିନ୍ଦୁରକ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟାମ
ହନ୍ତମାରେ ବନ୍ଦୁରେତ ପ୍ରାଣର ଅଛେ ।

୬ ମା । ନାର୍ତ୍ତପ ପଦଗୁଡ଼ ଟେ କମଳି
ଦାନୁଶୋଇଲକ୍ଷର ସାନେପୁରରେ ଥିଲା ଏ
ବୋଧିବ ବନ୍ଦମାତ୍ର କଥକର ସୁଅରେ ଦୂର
କରିବାକୁମାନ ହେଉଳ ଉଚ୍ଚିତ ।

ଦୁଇବିବିଧ ପ୍ରକାଶକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟ
ଯଥାର୍ଥ ଓ ପିତା ସହିତ ଉଚ୍ଛଵି ପରି
ବିବିଦ ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସ ପାଇବା ପରି
ଜଗାରେ ପାପର ଏ ଉଚ୍ଛଵି ପାଇବା ଅନୁରୋଧ
ପରେ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ବିବିଦ ହେବା ।

“ମୁଁ ଅଛେତ କେବଳ ଉତ୍ତମାଲା ନିର୍ମିତ
ଜରେ କଣ୍ଠ କରିବାର କାହାର କଥା
ହେଉ ବି ସେ ପ୍ରକାଶିତ କର ବାବିର କଥା
ଅଧିଗ୍ରହିତ ବେମାନବର ଯାଏ ଘରୁମାତ୍ର
ଦୟାକୁ ଦରି ଦେବ ।

୨ ପାଇଁ ଗର୍ଭମେଣା ଓ ଜମିଦାରଙ୍କ ମାତ୍ର
୧୫ ଲିଖିତ ଏହି ଜମିଦାର ଓ ଗର୍ଭମେଣା

ମୁହଁର କିମ୍ବା ଏହି କିମ୍ବା ଦେବତାଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ହେଉଥିଲା ।

ଏହା ପ୍ରତ୍ୟାବନ ଯଜରେ ବୋର୍ଡ କୋଲାର୍
ମେ ଡାକ୍ ଅଛି ସୁର୍ବ୍ୟ ଥାଏ ଶାରୀର ସେ
ତଥା ପାଦିପାଦ ଅନ୍ଧରେ ଅଭ୍ୟାସିଗ୍ରୂ ଆଶ୍ରି
ଏବଂ ଉଚ୍ଛବ କରିବାକ ଯଜାର ଉତ୍ସବର ଠିକ୍
ପାଇଁ ହେବ । ଏଥୁର ସେ ଅନ୍ତରେ ଶାରୀର
ଦର୍ଶିତାକାଳୀନ । ଏଥାର ହେଉଥି କରୁଥା
ଦେଇଯେ ଏହି ଆଶ୍ରି ଏ ଅଭ୍ୟାସ
ଏଥାନରେ ପରିବାରଙ୍କର ଯଜାର ଆଶ୍ରି
ଏବଂ ଅନ୍ଧରେ ଦେଖେ ଯେ ବୋର୍ଡରେ ଉତ୍ସବର
ବସ୍ତୁ ମହିମି ମହାଲ ରହିଲେ ଏଥୁରଙ୍କ
ଅନ୍ଧା ଅନ୍ଧ୍ୟ ପ୍ରକାର ବୁଝଇବ ଅଣ୍ଡକ
ଦେବାର ରେବନିର ପାତମ ଉପୋଠ ବିଲେ
ମହାମାତ୍ୟ ବର୍ତ୍ତିରକେନରର ପାହେବ ଯେ
ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ବାରବରସର ଅନ୍ଧ୍ୟର କାଳ ମାତ୍ର
ବସ୍ତୁରଙ୍କ ବୀମା ଅନ୍ଧ୍ୟ ବାରାରଙ୍କ ଉତ୍ସବ
ଦେଇ ଯାଇପାଇ । ଉତ୍ସବର୍ତ୍ତି ବିଶ୍ଵ ପ୍ରଥମେ
ଦେଇଲା ଉତ୍ସବ ମହାମାତ୍ୟ ପର ହୋଇ
ଥିଲା କୁ ଏହି ପରିବାର ଏ ଅନ୍ଧରେ
ଏ ବିଦ୍ୟାମ୍ଭେ ଜାହା ବନ୍ଦୁ ମହାଲ ପର
ଦେଇବାର ହଦ୍ଦମ ଘୋରାଫ୍ରି । ଯେତେ ଦିନ
ଏ ଉତ୍ସବରଙ୍କ ଦୋହରା ଉତ୍ସବ ଗେଜେ
ଏହି ବିଦ୍ୟାମ୍ଭରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଉତ୍ସବେ
ଦେଇଲା ମହାମାତ୍ୟ ।

କୁଳେ ପ୍ରତ୍ୟେ କିମ୍ବାରେ ଦୋର୍ତ୍ତ ଲେଖେ
ଯେ ଏହାପାଇଁ କରିଗଲମାନ୍ତ୍ର ଉପ୍ରେକ୍ଷନ ଦିଆଯିବ
କି ଦେଶରେ ଦୂର୍ଧର୍ଵ ମାତ୍ରରେ କରିବିଲେ ଓ ଯାକ
କେବାରି ପଢ଼ି ପଡ଼ିଲ କେବାରାପରି ଦେଖି
ଯଥାର୍ଥରେ କାହାର ନ ବିଲେ ଦେଖାଇଲା
ତମିବାବୁ ଏହା କୋରକ ବସିଥିବ ତ କହେ ଏ
ବିଷୟରେ ନଦେହୁରୁକୁର ଯାଇଯାଏ ତ ପର
ଏହା କହିଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

କୁଳବ୍ରଦ୍ଧ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପଞ୍ଚଶିଲ ବୋର୍ଡ ବୋଲ୍ଡର
ମେ କେତେଥାଏ ମହାନରେ ଉପେ ଉଦ୍‌ଦିନପାର
କୁମୁଦ କରନ୍ତି କରନ୍ତି କରନ୍ତି ସମ୍ମାନ ଅନୁମାନ
ଦାନ୍ତି କରନ୍ତି କରନ୍ତି କରନ୍ତି କରନ୍ତି ଅନ୍ତର୍ମାନ
ଏ ପ୍ରୟୋଗ ଥିଲା କରନ୍ତି ଆଜିମଧ୍ୟ କେବେ
କେବେ ଦର୍ଶନକ କରୁଛି ମୌଳିକ କି କେବେ
କାରଣ ଏକମଧ୍ୟ ସର୍ବକ୍ଷମ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ବୈପାରିକ
ବ୍ୟକ୍ତିବ୍ୟକ୍ତିରେ ଥିଲା ଯେ ପଞ୍ଚଶିଲ ପଞ୍ଚଶିଲ

କୁଣ୍ଡଳ ଅଞ୍ଚଳ ପ୍ରମାଣ ଦିଲେ ।
କୋର୍ଟ୍ ସ୍ଥାନ ସହିତ କୋର୍ଟ୍ ବୋଲିଯି

ଯେ ତାହା ଦର୍ଶିମାନ ଅବନ୍ୟବ ଜ୍ଞାନ୍ତ ଏଥରେ
ଅନେକ ଜଣୀ ସର୍ବ ତେ ଲୁଚକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ବଳସର ହେବ ଯେସୁଲେ ସନ୍ ୫୩୭ ରେ
ଦେଖ ହେବା ମିଆଦ ଆର ବ ୧୦ ର୍ଗର୍ଭ୍ୟନ
ବୃଦ୍ଧି କର ଘୋରାଥ୍ବ ଦେସୁଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ବନ୍ଦୋଦସ୍ତୁ କରିବାର ଅନୁଚ୍ଛିତ । ଅନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତା-
ବାନ୍ନୀରେ କାର୍ଯ୍ୟର ଧଳ ଦେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅଧେନ୍ଦ୍ରା ଚାରିବାକୁ ହେବ ।

ବୋର୍ଡ ଅର ଲୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲୁ
ଯେ ବିମ୍ସନ୍ଧାବେଳେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ହସାବ କରାବ
ରହୁଥାଏ ସବାମେ ଦିନ ୧୯୬୨ ଶାଖାର
ଆ ଦିନ କିମ୍ବା ଥା ୧୭ ଜାନୁଆରୀ ପଢ଼ୁଥିଲାମାଙ୍କ-
କପ୍ରତି ଓ ଚେରୁଁ ନାହାଲମାଙ୍କରେ ପଢ଼ୁଥିଲା
ନାହିଁ ସେଥିର ଜନିମାରଙ୍ଗପରି ଥା ୩୦ ବାନ୍ଦୁ-
ପାରେ ଅଧେନ କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ କାଳଗୋଟି-
ମାନେ ସେ ହସାବ ଡିକ୍ରିମ୍ କରି
ପାରୁଥିଲେ ।

ଲେଖ୍ୟକଙ୍କା ଗବ୍ରିନ କାମକଳାହେବ ଛୁ-
ପର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରସାର ମଧ୍ୟରେ ଦସ୍ତ ହୋଇ ସେ
ତୁଳ ଜନମରଳ ଜନମାରିଲାନ କୋରକ
କରିବା ପାଇଁ ମହାମାନ୍ୟ ବବସ୍ତିର କେନ୍ଦ୍ରରଲୁ
ପାହେନାହିଁ ଅଜ୍ଞା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛନ୍ତି । ବା-
ଦେବତାଙ୍କର ବୋଲିଲୁ ଯେ ତେଣରେ ଯେପର
ଭାବାକାର ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇଅଛୁ ସେପର
କୌଣସି ପଦେଶରେ ହୋଇ ମାହି ଏ ଉତ୍ତ-
ମାନାବଙ୍କ ଅନେକ ପଚାର ପରାମର୍ଶକାର ବିଥ
ଯାଇଅଛି ଦ୍ରୁତ ଜମିମାରିବାର ମଧ୍ୟରୁ ବିଫଳ
ହୋଇଥାଏ । ହେମାନେ ଆଜା ପ୍ରମାଣିବା ବବ
ରେ କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ବୃଦ୍ଧି କେଉଠାହିଁ ମଂକେ-
ଥରେ ଉତ୍ସମାନେ ଜମିମାରିବର ସ୍ଥର୍ଵିଷ୍ଟପେ
ସେହାଠୀକ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଦୂର୍ଭୟମନ୍ୟରେ
ଉତ୍ସମାନଙ୍କ ମେ ଶତ ଲଗାକ ଦାଦକ ସର-
ଗରୁ ବଥଗଲ ତାହା ହେମାନେ ଜପା ରାଜୀଲେ
କବଳ ଏହି ଭବେଶ୍ୟରେ ବଦୋ-ଦେ
ଅବ କଢ଼ି କରୁଣୟ ତ ଦୂର୍ଭ୍ୟ ଧିନକ
ଜାମାନେ ପୂର୍ବକର୍ତ୍ତାର ବୋଲି କରିରେ
ମେ ଦେଇ ନାହିଁ ଅପଣା । ଅବସ୍ତାର ଜିନି
ଥିବେ କିନ୍ତୁ ଏ ଅଗା ସମ୍ମୁଦ୍ରପେ ବିକ୍ରିକ
ହୋଇଅଛି ଯେହେତୁ ଜମିମାରିଲେ ହେତୁ-
ଗାରେ ଉତ୍ସମାନେ କର ବୃଦ୍ଧି କର
ଛନ୍ତି ଓ ପ୍ରକାଶିତାର ବେତେ ପ୍ରକାଶରେ
ନିମେରାହିନ୍ତି । ଅଜ୍ଞାକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ନନ୍ଦ-

କି ବିଦ୍ୟୋକସ୍ତ ବରଦାର ଥିଲାଯାଇ । ବିଜୀନ
ପଞ୍ଚରେ ସତ୍ତା ୧୦୭୭ ମାରୁ କିମ୍ବାନାନ
କିମ୍ବାର ପରିବର୍ତ୍ତ କର କମିଶର ଓ
ରୂପଚଙ୍ଗର ପରାଖରାର ଲିପିବିହି କରିପବ ଓ
ଏଥର ନ୍ୟୁ କମିଶରଙ୍କ ପ୍ରସାରାନ୍ତରେ ଜୀ-
ନୀଶାରଙ୍ଗତାର କିମ୍ବାରିବ । ବାମ୍ବେଲଗାହେବ
ଏହି ପ୍ରକାର ଅନେବ କୁଣ୍ଡର ଲେଖି ଅଛିବୁ
ଏବଂ ଡେବା କମିଶରଙ୍କର ବିମେଷ କିମ୍ବା
କେ କମିଶର ଓ କମିଶରାଜେବଙ୍କର ପ୍ରକାଶ
କର ବେମାନଙ୍କ ଧରନବାଦ ଦେଇ ଅଛିଲା ।
ତାଙ୍କର ସ୍ଵାକ୍ଷର ପ୍ରସାରରେ ଗର୍ଭର କେନ୍ଦ୍ରର
ସାହେବ ହୃଦୟ ପରାନ ଜଳେ ସେ ଏଥର
ବିପ୍ରାର୍ଥ ପଦାବ ଓ କିମ୍ବାବଳୀ କରିବେ ।

କାମ୍ବେଲଗାହେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମର୍ତ୍ତର ଶିଶୁ
ଲାଠପାହେବଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀ ଲେଖି କିମ୍ବା ହାବିମଙ୍କ
ପ୍ରତି ଅଦେଶ କରିଥାଇଲା ତି ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରସାର
ଅନୁଯାୟ କରିବାର ଧାରମରେ ଜମାବନ୍ତି
ଜାଗାକ ଦ୍ୱଦ୍ୱାର କରିବା ସାହାଗେ କମିଶର-
ମାନଙ୍କ ବଜ୍ରପନ ଦେବେ ଏବଂ ବୋର୍ଡର୍
ମେପୋକ୍ତ ପ୍ରସାରାନ୍ତରେ ପଢୁଆର ଓ
କମିଶରମାନେ ଦୁଃଖ ଦୁଃଖ ରହିବା ଓ
ସେବରୁ ମାନଗୋରମାନେ ଜହାରଙ୍ଗ ନରିବା
ସକାଗେ ସେମାନଙ୍କପ୍ରତି ଆଶ୍ରି ଦେବେ ।

କରିବାର ଅବସାନକ ପେକଳ ବେଳେକୁଳକେ
ଗାହା ଥାଏ ଯାଇଲୁକି ଶୁଣାଇ ଗାହା ଦିଠା-
ଇବାଧୀର ମେ ଉତ୍ସମ୍ଭ ଚିନ୍ତାରେ । ଯାହା ହେଉ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକଷୟ ଅମୁମାଲକର ପୁରିବେଳ
ଗର୍ଭରୁ କେନ୍ଦ୍ରର ସ୍ଥାନେବଳ୍କ ବିଶ୍ଵାରଥାଜନେ
ଅଛି ତାଙ୍କର ଅଜ୍ଞାବୁ ଅପେକ୍ଷା ଦରି ରହିଲୁ ।
ଦିନୁ ଏହା ବୋଲି ଜନିବାରମାନଙ୍କର ଅପେକ୍ଷା
କିମ୍ବ ରହିବାର ପରିତ ନୁହଇ । ଗର୍ଭରୁ
କେନ୍ଦ୍ରର ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳ ପାନେମାନଙ୍କ
ବଥାରେ ସିନା ବ୍ୟାର କରିବେ ଜନିବାରମାନ-
ଙ୍କର କଥାର ବେଳେ କରୁଥିଲାମାନ୍ତରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ଏହିରଥା ବ୍ୟାର ହେବାପ୍ରାଚ୍ଯ ଜନିବାରକୁ
ଆଶ୍ରମ ହୋଇପାରେ ଅତିଧି ଆମେମାନେ
ବୋଧକରୁ ବି ଜନିବାରମାନେ ଗାପ ଆପଣା
ମନ୍ତ୍ରରେ ବ୍ୟାର କର ଯାହା । ଅପରି ବରିବାର
ଆବଶ୍ୟକ ବୋଧ କରନ୍ତି ସେବରୁ ନେବ୍ରେ ମହାମା-
ନ୍ୟ ଗର୍ଭରୁ କେନ୍ଦ୍ରର ସମୀପରୁ ଅହେନିଲ
ସଠାନ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଲୁ ନ କରେ ସହେ
ବେଳେ ଶୁଣିବ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

କେତେମାତ୍ର ଜାହାଙ୍ଗରେ ସଥିବିବୁ ବିଶ୍ଵାସ
ଠାର ସମ ଦେଖାଇଥିଲା । ଏଥରେ ପୂରଜଣ
ଛାନ୍ତରେ କେବଳ ତାଙ୍କ ଦେଖାଯି ସରବରିତା
ଥିଲେ ଏ ସବରେ କେବଳ ଛାନ୍ତର ସାମାଜିକ
ପ୍ରସ୍ତର ଦେଖି ଥାଇ କହି ବାର୍ତ୍ତା ହୋଇ କାହାର
ବେଳେ ପ୍ରସାଦମାତ୍ର ବରି ଥିଲା ।

୬ କବିଧାରେତକୁର ଶ୍ରୀବନ୍ଦେଶ ସାହେବ
ପଥକାଳୀ ମନ୍ଦିରର ହେଲେ, ଭାରତ ପ୍ରଦୂଷ ସହ
ସରପତି ଉଚ୍ଛବିଲେଖ ସାହେବ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିବ-
ରହି ଏ ସମୟ ହୋଇଥିଲା ।

୧୦୨ ଏବର୍ଷ ସଥକର ସଂଗ୍ରହ ହୋଇ ଛାଇଲା
ଯାଇଗଲା ତର୍ମ ବିଜ୍ଞାନବିଦୀ ପରାମର୍ଶ ଗବର୍ଣ୍ଣମେ-

ଏବର୍ଦ୍ଧ ଏକୁମେଟ୍ ନିର୍ମାଣ କରିବା
ଏବର୍ଦ୍ଧ ଏକୁମେଟ୍ ନିର୍ମାଣ କରିବା
ଏବର୍ଦ୍ଧ ଏକୁମେଟ୍ ନିର୍ମାଣ କରିବା

ଏହାର ଦୀର୍ଘ କଲେବାକୁ ସମ୍ଭବ ଗୁରୁତ୍ୱରେ
ଥାବି ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଆଧୁନିକୀୟ ଏକାର୍ଥି
ଅଧିକାରୀ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଯୁଦ୍ଧ
ଏକାର୍ଥର ମୂଳରେ ଜୀବନରେ କାଣନ୍ତି ନାହିଁ ? କେବେଳ
କୁ ମନ୍ଦର କାର୍ଯ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧରେ ଯେ ଅଣ୍ଟୁ-

ମାଜେ ଏହାକିଛି ଅଛି ଏମନ୍ତ ନାହିଁ ଦିଗନ୍ତ
ଦୂର ଯୁଦ୍ଧ ଜାହାନକିମ୍ବାର ସଙ୍ଗରେ ଖେମାଳ-
କର ଏହି ପ୍ରଭାବ ବିଶୁଦ୍ଧିତ ସ୍ଵର୍ଗ ବାର୍ଷିକ
ଦେଖିଅଛୁଁ । ଏଥା ମେବଫାରନ ପାହେଦ ଜ
ଥିବାର ସମସ୍ତେ ବଣା ହେଉଅଛନ୍ତି କି ?
କି ଆଶ୍ରମ !

ଦିଗ୍ବୟାକଳେକ୍ଟ୍ରର ବାବୁ ନନ୍ଦିମୋହିନୀ ଚନ୍ଦ୍ରମାତ୍ର ।

ତେଣୁକଲେହୁର ବାବୁ ରଜଳନଦୀ
ଦେୟାଗାମ୍ଭୀ କି ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଧପେଣୁ ଅ-
ଚନ୍ଦ୍ର ବିଶ୍ଵାମୀ କହିବୁ ବଦଳା ହେଲେ ।
ବାବୁ ବର୍ତ୍ତନ୍ଦୟୋଷ ତେଣୁକଲେହୁର
ଯେନେବନ୍ତି ପ୍ରକଳନଥିବ କର୍ମ କାହାର ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିଥିବାର ଜାହାନ କର୍ମରେ ରଜଳନବାବୁ
ଅସୁଅରୁବୋଲ ଘ୍ରାମାଏ । ରଜଳନବାବୁ
ଅମୂଳିକର ପୁରୁଷରତିର ଲେବ ଅଚନ୍ଦ୍ର ।
ଏହାଙ୍କ ବଦଳାରେ ଏଠାର ଅନେକଲେହୁ
ଆଜନିତ ହେବେ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପିଲାନ୍ତାରୁଦ୍ଧାରେ କହିଲା
ଦେଖିବାରେ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଏହାମୁଁ ଅଭିଭାବ
କିମରା ଦେଇଥିଲା ।

ପ୍ରେସ ନାମ

ମହାବ୍ୟ

ଅଯବକୁ କେତିର ସାମାଜିକ କଥା ସବୁରୁ-
ବାକୁ ଲଙ୍ଘା ବରେ, ପାଶାମୀ ପଦିଆରେ ଅଧ-
ିକ ମତ ପ୍ରକାଶ କରି ବହୁବ୍ୟାହି ବର୍ଜନ
ହେବେ ।

କଣେ କପଳରେ ଏକବିନ୍ଦୁ ୫୫ କା
ଦେଇ ସ୍ତରର ମୋହର ଛାପିଲୁ ପଠାଇଲେ
ଯେ ଯାର ମେହର ଶୋଭାରେ ଦେଖିଲେ
ଯେ ମେହର କାନ୍ଦି ଓ ମୋହର କଟକା
କବତ୍ରେ ୫୧ ଜୀଅ କଣେ କୋଣ ଥିଲ ଓ
ଜୀଅର ୪ଙ୍କାର ଅଗ୍ରାହ ଥିଲ ! ସେ ବହଳ ବି
ମୋହର ଚାଲାର ଅଗମ୍ୟକ ଅଛି, ଅଗମ୍ୟ
ଅପରମ ମୋହରି ହେଉ ଗୋଟିଏ ୫୨ କା
ଦେଇଲୁ । ଲହରେ ଦେବା ମହାମୟ ହେ
୫୩ କା ଓ ଉମରର ୫୪ କା (୧୪ଙ୍କାଟି
କଣେ ତଙ୍କ ଆପଥ ଦିବାରୁ ଦେଖିଲା)
ଏବର କୋଡ଼ିବାଙ୍କା ଦେଇ କୋଣରୀ ଆପଥ
ଅପରେ କବତ୍ରେ ଓ କବତ୍ରିଶାହ ଥିଲା
କୋଡ଼ିବାଙ୍କା ଜୀଅର ବିନ କରିଥିଲା

ଯାହାର ଉପରେ ସମ୍ମାନ ଥିଲା ତାଙ୍କ
ଦେଲେ । ଅଛିଏବନ ତାଙ୍କ ଦେଲେ ଟଙ୍କା ହେଉ
ପଢିଦି ?

ବେଳେକ ସ୍ଵପ୍ନିତ ନୟିଗୁରୁଙ୍କ ଶାକ
ଠ ୧୯ କା ଦେବାକୁ ପଞ୍ଚଲ ଦୋଲ କହ
ମୋରଙ୍ଗସ (ମୋରମତ ଯାହା ଥିଲୁ ହେଉଥିଲି
ଅର୍ଥାତ୍ ଠ ୨୦ ଥିଲାକି) ନାନା କିବାଦ ରେ
ପ୍ରଥାର ସର୍ବ୍ୟଳ କରିବାକୁ ଉଦ୍‌ଦିତ ହେବେ ।
ଗହଁରେ ମୁଁ ଭାଲୁଛ ନଜରେ ସମ୍ମତ ହୋଇ
ଯମିତି ।

ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ମୁଁ ଯେଉଁଥର ଅପରକ
ଦୟା ବନ୍ଧୁ ପାଇବେ ଅପର ଜାହାର ଉତ୍ତର
ଦେଇଲୁ । ମାତ୍ର ଏଥର ଯେମନ୍ତ ସେହିପ୍ରକାଶ
ହେବ । ତେବେ ।

ବେହୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ପଦ୍ଧିକାପାଠୀ ।

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀ କୁଳପତ୍ରଙ୍କା ସଂଧାରକ ମନୋ-
ଦେଖ ସମୀକ୍ଷା ।

ମହାରାୟ । ବିଦ୍ୟାକୁଳ ହେତେହାତୀ ଆସ-
ନ୍ତି ପଦ୍ମବାନେ ପ୍ରଭୃତିଙ୍କ କରି ବାଧୁତ ଦେବବା
ହେବେ ।

୧ ଗର୍ବ ଦିବସ ହୃଦୟନ୍ତର ମେଘମାନେ
ଦୋଷକର୍ତ୍ତବ୍ୟନେ ଉପଦେଶନ ପୂର୍ବକ ସଙ୍କଳାର୍ଥ୍ୟ
କହାଇ ନାହିଁ ।

୨। ଏକାନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ କଣେ ଗାନ୍ଧୀଆ-
ହିନ୍ଦୁବ ସ୍ଥାନ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କମ୍ର କହିଲେ।
ଏହିବେଳେ ପ୍ରକାଶଅଛି ଜ୍ଞାନଚଲର ଓ କର୍ମଜାପ-
ରହିବି ପ୍ରତିକରବେଷାମ୍ବ ଉତ୍ସନ୍ମାନକମ୍ବ ମଧ୍ୟର
ଦେଖିଲାମେ ଶେଷୁଙ୍ଗ ପାହାରେ ଧରନର
ଦେଖିଲାମେ ଶେଷୁଙ୍ଗ ପାହାରେ

ଏହାରିଥାପେକ ନହୋଇଯୁ ; ମାତ୍ରକର କଟକ
ପଦେଶସ୍ତ କୁମୁଦ ସାହେବଙ୍କ ଅହ୍ଲାଜନ୍ତାଙ୍କ
ଲକ୍ଷ୍ମୀଖେତ୍ରର କାର୍ତ୍ତିବେଳେ କୟାନ୍ତି ଦେବା ; ଏ
ହେଉ ଲକ୍ଷ୍ମୀଗୈତ୍ରୀଯ ଦର୍ଶନପୂରମାନଙ୍କ ଉତ୍ସାହ
ଦାନ କରିଥାଏ । ଆକାଶ ସନ୍ଦର୍ଭମାନଙ୍କ ତତ୍ତ୍ଵ
ବମ୍ବିରୁକୁଳ କାର୍ତ୍ତିବନ୍ଧା ଚନ୍ଦ୍ରଶା ଓ ତେ
ଶହରେଣ୍ଡିଲା ସୁମାନଙ୍କର ଅନନ୍ତ ସହିତାରେ
ଅନୁଭାବ କରିବାର ହେଲା ।

୪ । କଞ୍ଚାମ କଳ୍ପର ସୁତ ଶେଷାଲୁଣାରୁ
ପ୍ରାଣପଦାପ୍ତ ଶାପକୁ ଦିନ୍ତିନ, ଅର ଏମ,
ମର୍ଦ୍ଦନେତ୍ର ପାହେବ ମହୋପଦ୍ମକ ସମାପନ୍ତରୁ ଏ
କଳ୍ପର ଦେଇଛବି ପଦାଗୀମାନଙ୍କର ସମ୍ମରଣେ
ଏବଂ ଅନୁନନ୍ଦହୟତ ପ୍ରେରଣ ଦରକାରୁ ଦେବ
ଅତ୍ୟବ୍ରତ୍ରପ୍ରତ୍ୱରୁଦ୍ଧର୍ମ ଉତ୍ତର ଦରକାରମା ପଶୁର
ମେଘରମାନେ, ଲକ୍ଷର ସତା ଓ ବିପ୍ରଦ୍ୱାତ୍ରୀ-
ମାନ୍ଦ୍ରାପାର୍ଥିନା କଲ୍ପନାରୁନ୍ତା । ଖେମାନେ ଯା-
ପଣ ଅପଣା ଅଧୀକସ୍ତ ବା ସମାଜକୀୟ ଶୈଖ-
ସାମାଜିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମେହୁ ଶାରିକ କାର-
ଜ ପୁରସାମନର ଖେଦର ଅର୍ଥର ଜୟବଜୀଟ
ଦିଗ୍ବିନ୍ଦୁଦାର ପ୍ରସ୍ତର ପାଇଁ ଦାର୍ଶନିକ ମାହାତ୍ମ୍ୟ
ଦମ୍ପତ୍ରୀ ଦେଇବ ବର୍ଷିତ । ସବୁ ଜାତିଜା-
ତାବର୍ତ୍ତ ନବ୍ୟନାର୍ଥାକମାନଙ୍କ ଦେମାନ୍ଦ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତା
ଅନ୍ତରଭାର୍ତ୍ତେ କାହିଁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜୀବିତ ଦିରଳୀ-
ରୁ ଅମ୍ବୁମାନେ, ଅନୁଭୋଧ ସମ୍ଭାବୁ ।

ଭାରତ ପ୍ରକାଶକ ମେଟ୍ରୋ

NOTICE.

WANTED a Sub-Inspector of Schools in the Sadr. Sub-District of Pooree salary Rs. 30 rising by annual additions of Rs. 2 to Rs. 50.

"Apply to Magistrate, Pooree
before the 25th, Instant."

J. C. Geddes,
Macmillan.

ଏହି ଉତ୍କଳଜୀବିକାରଙ୍କର ଦୃଢ଼ ଦର୍ଶା-
ଦିବାର କହନ୍ତିଥିଲୁଁ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଯେବୁନ୍ତମୁଣ୍ଡରେ
ମୁହଁକ ଓ ସ୍ଵର୍ଗରକ ହେଲା ।

ଦୟା ଯାଇଥିବ ଜାହାଙ୍ଗଠାର୍ କୁ ଅଚିତ୍ତ
ଏକ ଫେର ଦୟାପିବ ।

ଏହି କର୍ମମାନ ଏହି ଯେ ।

୧। କର୍ମମାନଙ୍କୁ ଦୂଷଣେଶ୍ୱରେ ବର୍ତ୍ତନ
କର୍ମିକ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀରେ ରହ-
ବେ ସେମାନେ ମାରିବି ଟ ୨୫୦୦ ଲା ପାଇବେ
ଓ ଯେଉଁମାନେ ଦୂଷଣେଶ୍ୱରେ ରହିବେ
ସେମାନେ ଟ ୨୦୦୦ ଲା ପାଇବେ ।

୨। ମାତ୍ରେକୁ କଲେକ୍ଟରମାନେ ଦୂର
ଗୋଣରେ ବିରକ୍ତ ହେବେ ପ୍ରଥମଗୋଣର
ଦେଇନ୍ ମାତ୍ରକୁ ୫୨୫୦ ଟ ଦୂରମୁଁ ଗୋଣର
(୧୯୩୭) ୫୧୦୦ ଟା ।

ଦୟାକ୍ଷିଣ୍ୟ ପଦ ପୂର୍ବ ହେବାର
ମାତ୍ରମର ଲେଖନେଶ୍ୱର ସବୁରାଜାହେବ
କେବେଷୁତର ଶିଥୋଇ ଉପରଳୁଗୁଡ଼ିକ ଶ୍ରେଣୀ
ମତେ ବରାଯାଇଲୁ ମାତ୍ର ଅର୍ଦେକ କଲେହୁତର
ମାତ୍ରମେତୁ ପଦପ୍ରାୟ ଟ ୧୫୭ ଟଙ୍କା ଛିମା
ଟ ୬୦୦ ଟଙ୍କା ପାଇଁଥିବାର ସେମାନଙ୍କ ୪୭
କଲେହୁତର ମାତ୍ରମେତୁ ପଦ କରିଗୋଣରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ବରାଯା ଶୋଭାଯାହି ସେଫେରୁଥିଲା
ଥିଲା ଅସିଲେ ଏ ବରାଯା ଉଠିଥିଲା ।

ଏହି ପ୍ରେସିବି କରିବାର ଫଳ ଏହି
ହେଲା ଯେ ଏକବି ବିଲାର ବଳେତୁର ମାଜ-
କ୍ଷେତ୍ର କରିଛିବାର ଅସବ ଦେଇନ ପାଇବେ
ପ୍ରତ୍ସଥ କରିବାରେବେଳେ ଯେ ଅଗେ ଯେତେ
ବଳେତୁର ମାଜକ୍ଷେତ୍ରକାର ଉଚ୍ଚତା ଆଜ
ଦଶାଖଲେ ଡାଢା ସବୁରେ ରହିବ ତାହିଁ

୧୦୮୯ ସମୟର ଲକ୍ଷ୍ୟ ୩୭

କମିଟାରମାନେ ଶୁଣି ତମଙ୍କୁ ହେବେ ଯେ
ଏ ହତ ପମ୍ପରେ ସୁନନ୍ଦାର ଜନାରଗ ହେବା
ଯାଏ ବବର୍ଣ୍ଣମେଳାନ ଅଛି ଅସେଥାନ୍ତି । କମିଟା-
ରମାନଙ୍କୁ ସୁନନ୍ଦାର ବାରକ ଦେବାରୁ ହେବ
ଓ ଉତ୍ସୁକାଗରର ସନ୍ଧିକା ମୋଢ଼ସନ ଜନନ-
ଶୀଘ୍ର ତଥ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ଏଥିପିକ ଏଥିପି ହେବାର କାହୁ-
ର୍ଦ୍ଦି ଥିଲେମାନେ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ କାହିଁ କାହିଁ
ବିମ୍ବା ବବର୍ଣ୍ଣମେଳାନ ଅଛି ଦେବ ନାହିଁ ।
ଏ ପଛେ ତାହା କଣିଷ୍ଠାରଲେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ
ସମ୍ଭବ ଏହିଥିପି ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି ଯେ ତୁମ୍ଭି-
ଦାରମାନେ ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗ ସଜ୍ଜାକରର ସେତେ
ଶୁଭାନ୍ତର ତିଜ ପାଇଲେ ତାହା ସବୁ ପ୍ରକାଶାକୁ
ଶୁଭ କି ଦେଇ ତାହାର ସହିତ କିନ୍ତର ବିନୋ-
ଦସ କର କିନ୍ତୁ ତାହାକୁ ହେଲେ ତୁ ତାହା

ଅପେ ଲାଗୁ କଲେ । ଗବର୍ଣ୍�ମେତ୍ରା ଜମିଦାରଙ୍କ
ଲାଗୁ ସୀଇ ନିହା ଦେଇ ନ ଥିଲେ ତହଁର
ଏକବୀ ଅଧିକାରୀ ଏହି ଥିଲା ଯେ ପ୍ରକାମାନେ
କିମ୍ବା ଉତ୍ତର ପଞ୍ଚଶିଳ୍ପଙ୍କ ପାଇଁବେ ତେବେବେଳେ
ମାନେ ଅପଣା ମାଲକାନା ସୁଖ କ୍ଷତି ଜନ
କରିବେ । ଯେବେ ଜମିଦାରମାନେ କ୍ଷତି ନ
ସହ ଦିବ । ଲାଗୁକଲେ ତେବେ ତହଁରେ
ଗବର୍ଣ୍�ମେତ୍ରଙ୍କ ଭବେଶ ବଧାଇ ହେଲା ନାହିଁ ।

ପ୍ରାନୀଙ୍କ ହାତିମାନେ ସୁନ୍ଦର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘକୁ
ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ ଜନିବାରମାନେ ସଂଖ୍ୟେ
ଏହି ପଳାଙ୍କୁ ନ ଦେଇ ଜାହାଜ ସବର ଦୂରର
ବିନୋଦବସ୍ତ୍ରଫ୍ଲାଇ ବିଲ୍ଲ ଲାଭକର କେଉଁଥାକୁନ୍ତା
ଦେଇପ ବିନୋଦବସ୍ତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶର ସମ୍ମିତ
ଦେବାର ବାରଣ ଏହି ଯେ ଯେଉଁବର୍ଷ ଜନ-
ଶ୍ରୀମେଘ ବ୍ୟକ୍ତମ ମିଳା ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ସେ ର୍ତ୍ତି
ପ୍ରକାଶର ଯାଦା କିନ୍ତୁ କ୍ଷତି ହୋଇଥାଏ ଜନ-
ମାନେ ଅଧିକା ବୃତ୍ତଜଳା ସ୍ଥାକାର ସୁନ୍ଦର
ଅବସ୍ଥା ବିଶେଷରେ ଜନିବାରକୁ ଲାଭଦେବାର
ସମ୍ମିତ ହେଲେ ଶୁଦ୍ଧରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ମୟ ଏ
ବୁ ଦିଅନ୍ତି ଚେତେ ଯେତୁ ନ ଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମା-
ନର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଲା ଯଥକଳୟ ହୋଇ ଅଛି ଏ
ପ୍ରକାଶର ହୃଦିନ୍ତା ଅସ୍ଵର୍ଗ ପରମାଣରେ
ହେଉଥାଏ । କିଥେବେ ବ୍ୟକ୍ତ ଗତିଦେବା ସମୟ
ଜନଶ୍ରୀମେଘ ଜନିବାରକୁ ସଂକୁଳପେ ଚାଲୁର
ଦେଇ ଥିଲେ ଯେ ସକୁଳତ ପ୍ରକାଶ ଦେବାର
ହେବ ତେ ଜାହା ମେନାନେ ଆଶମନ ଦେଲେ କ
ନାହିଁ କାରିବ ହୀର ଜାହାଜଠାର ଜନାପାତ
ବାଗଙ୍କ ଉଲ୍ଲବ୍ଧ କର କେଉଁଥିଲେ । ଇହ ପୂର୍ବିକ
ମେଷ ହେବାର ଅଠବର୍ଷ ଜତାଇ ଏବେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘର ବିଗ୍ରହ ହେଲା ଯେ ସେ
ଦାରୁଜମାନ ବିଚରମର ନୂହିଲ ବେବଳ ଅନୁ-
ମାଳକ ପ୍ରବାସର ଥିଲା । ସଞ୍ଚିତ ଜନିପାରିଲ-
ାର ଶତର କନାପାତ ବାଗର କଥିବକ ତେ
କରେ ଶାହନଥାର ଜନ୍ମର ମୋଧୁରଲ ତଥିଲା
କେବା ଏ କାର୍ଯ୍ୟର ରତ୍ନଶ୍ଵର ଦାଗ ରଜ୍ଜ-
ଲାଲ ବର୍ଣ୍ଣନାଯାଖାୟ ତେଷ୍ଟୁ ବନ୍ଦଳତ୍ରଜଳ
ଅର୍ପିବ ହୋଇଥାଏ ।

ଗବ୍ରୁମ୍ଭନେଷ୍ଠା ଯେଉଁ କଥିଲାରେ ଏହା ଦେଇ
ଥିଲେ ତାହା ପ୍ରତିବିଷେ ପ୍ରତିପାଳନ ହୋଇ-
ଅଛି ବି କାହାରେ ଏ କଥା ବୃଦ୍ଧିବା ଶୀଘ୍ର ସବୁଟ୍-
ମେଗୁଳୁ ହେବୁ କିଷେଷ କର ନ ଥାରେ କିନ୍ତୁ
ଅମେରାନେ ବିଦେଶିନୀ କରି ଯେ ଏତେ

ବର୍ଷାକଳ ପୁଣ୍ୟହତ୍ତମ ଜଗାର କହିଲୁ ଜନାବଙ୍କ ଜନାବଙ୍କ
କରିବାର ଅଶ୍ଵାଶ କଷାଯାଗିଷେଷକ ଅଶ୍ଵାଶ
ଅପକାର ହେବ । ଏହିରୁ ଦିନରେ ପ୍ରଥମେ
ଜମିଦାରମାନେ ବାପକ ଦେଇଛିଲେ ଯେବେ
ବିହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଦ୍‌ଦ୍ଦୂର ହୋଇ ଆଜୀ ଚେବେ
କୁଣ୍ଡଳ ନ ଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ କାଗଜମାନ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ବର୍ଷାକଳ ଜମିଦାରଙ୍କ ବାମାନ୍ୟ
କେବ ହେବ ନାହିଁ ଜମିଦାରଙ୍କ ଯେ ସେ
ସମୟର ପାଇତମାନ ଧଂତନ କର ରାତ୍ରିଥିବେ
ଏମନ୍ତ ମଧ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହିଲ ଅନେକ ଲୋକ
ଠାରେ ନ ଥିବ ଓ ଜମିଦାରମାନେ ପ୍ରକାଳ-
ଠାର ରସିଦ ହେଉଥିବାର ମଧ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହିଲ
ସୁତ୍ରବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ସବ ହେଲେ ନାନା-
ପ୍ରକାର ଉତ୍ସବଗା କାଳ କରିବାରୁ ଉତ୍ସବକ୍ଷଣ
ବାବ ହେବେ । ପ୍ରକାଳ କିମିଦାର ମଧ୍ୟରେ
ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ସର୍ବକ ଏବେ ନାହିଁ । ଅଗୁଥବ
ବଥାଯେବ ଅନେକ ସ୍ତୁଳରେ ପ୍ରକାଳ କିମି-
ଦାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଶେଷ ଲାଗି ରହିଥିଲୁ । ଏ
ଜନାବଙ୍କ ଅରମ୍ଭ ହେଲେ ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ
ବାସ୍ତବା ପାଇ କହ ସହଜ ହେବ । ଅଗୁଥବ
ଆମେମାନେ ଅନମାନ ରହିଥିଲୁ ଯେ ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ଉତ୍ସବରେ ମୋକଳାତ କଲେ କେବଳ
ମାମା ପଢ଼ିବ ଫଳ ତେବେ ହେବ ନାହିଁ ।
ସେମୁଳେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜମିଦାରଙ୍କ ସମୟ
ପ୍ରକାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ରସନ ନେବା ବିବାହରେ
ରଥାୟ ଦରାହିଲୁ ସେମୁଳେ ବୋଟିବ ପଢ଼ି
ଦଥା ଧର କିମିଦାର କିମିଦାରଙ୍କ ପରିଚିନ
କରିବାର ପ୍ରମୋଦନ ନ ଥିଲା । ପଦମୋଳ
ପରୁ ପାଖୋରଫକାର କବିତାକୁ କବିତାରକା
କଥାର ପରିବର୍ତ୍ତନେ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ।

ଅମ୍ବାରଙ୍ଗର ଯାକୁପୁର ସମୀତଦାତା ଲେ-
ଖିତରୁ ଯେ କୋଣାର୍କନ ଯାତପୁର
ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବ ପ୍ରଜାର କେଉଁମାନେ
ଗୋଟିଏ କଥାର ଉତ୍ସବ ପମାନେହ ପୂଜା
ଯୋଜାମାନ ଥିଲେ ଦୈତ୍ୟରଣୀ ନିଧାନାତରେ
ବନ୍ଦାର ଏ ୧ ଶୁଠା ଅପରାଜି ମରୁପରା
ପର୍ବତ ଚନ୍ଦ୍ର କରିଥିଲେ । ପ୍ରାତି ଶୁଶ୍ରାଵ
ଯୋହା ଆମେଥ୍ୟବ ଓ ଏକଷହସ୍ତ ମେଳକ ହୋଇ-
ଥିଲେ । ଘୋଡ଼ାରଙ୍ଗର ଜାଗ ହେଲା ଓ ଘୋ-
ଡ଼ାର ନୟତି ବନ୍ଦରରେ ଅନେକ ଗୀତ ଶ୍ରେଣୀ
ଉଚିତ ହେଲା । ଏବୁ ଦେଖିବାକୁ ଦତ ଯୋ-
ନ୍ଦୟ ହୋଇଥିଲା । ଯାତପୁର ହରରାଯି-

ମାନେ ପ୍ରାୟ ସବୁ ପବରେ ବଡ଼ ଅମୋଦ
ଦିଗନ୍ତରୁ ଓ ଏକେ ମେଲା ଡେଗାର ଅନ୍ୟ
କୌଣସି ଠାରେ ହେବାର ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ ।
ଅମୃମାନଙ୍କର ସମ୍ମାଦିତା ଯେବେ ଯୋଜା
ଯାଇ ଉପ୍ରଭିର ବିବରଣ ସଂଶେଷରେ ଲେଖି
ଆନ୍ତେ ବଢ଼ି ସୁଖଦର ହୋଇଥାନ୍ତା । ବୋଧ
ହୁଅଇ ଉଚ୍ଛଳପର୍ଦତର ସମ୍ମାଦିବ ଏବନ୍ତ ବିଷୟ
ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ସମୟ ରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ
ତେଣିଗାବାରି ବିଶେଷ ଜାଣ୍ୟ ଲେବ ମନ୍ତରେ
ପ୍ରତିର ଥିବା ପବାଦିର କଥା ସଂଘାଧାରଣ
ଜାରିପାଇବେ ଓ ଉଚ୍ଚତର ଦର୍ଶନର
ନାମ ସାରକ ହେବ । ଜାର ପ୍ରବଳ
ହେବାର ଲୋକମାନେ କାହାର ଥିଲେ ଓ ତେ
ପୁଣୀ ଜଲେକୁଟର ମହାମୟ ଅଗ୍ନି ବିବାହଣ
ପକ୍ଷରେ ଲେବକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ସାବଧାନ କରିଥିଲେ
କିନ୍ତୁ କର ବପ୍ରାପରେ ବୁଝି ହେବାପ ଲେବେ
କୁମଳରେ ଥାର ଅନନ୍ଦରେ କୃଷବର୍ମରେ ଲାଗି
ରହିଥିଲା ।

ଗତ ଜା ୧୯ ରିକ୍ତ ମନ୍ଦିରର ଅପରିହାରେ
ଏତେବେ ପର ହୋଇ ବିଶେଷ ବୃକ୍ଷ ହେଲା
ସେହି ଡ୍ରୁବାର ଧାରରେ । ପ୍ର । ଥାମନଗର
ଦୋହୋଳା ହାଟ ନିକଟରେ 'ଏକ ବ୍ରାହ୍ମଣ
ଆମୁଗଛଠାରେ ଥାଇ ଆମୁ ଜଗିଥିଲ ଓ । ପ୍ର ।
ଯୋଥ । ଗା । ନୂଆପଢ଼ା ବିବାହ ଜଣେ
ଲାଖାର ଅପରାର ମୁର ଧରିବକା ବାରଣ । ପ୍ର ।
ଯାତ୍ରୁର । ମୌ । ନଳକଳ୍ପରକୁ ଅଧିକର
ଏପର ସେ ତୁଳକଣ୍ଠର ମୁର ହୋଇଥିଲି ଓ ।
। ପ୍ର । ଯାତ୍ରୁର । ଗା । ଖଣ୍ଡବରେ ଏକ ଜଳ
ଗଛ ଜଳ ଯାଇଥାଏ ଏତେବେ ଭୟରେ ଲୋକ
ମାନେ କାତର ଓ ଘୁମବୁ ଜା ୧୦ ରିକ୍ତ ବୃକ୍ଷ
ବାରୁଧାରାଟାମ୍ଭ ଲୁର ବାଜିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଷା
ହୋଇଥିଲ । ଜା ୧୯ ରିକ୍ତରେ ଗ୍ରାସତ
ଜଳ ସାହେବ ବାଲେକୁର ମୁହାମଦ
ତାକରେ ଅଦି ଦଳ ଏ ୨ ଟୁ ସମୟରେ
ଏଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ପ୍ରଥମେ ମୁଲ
ବାଳକମାନଙ୍କଠାର ପରିଷା କେଉ ସବ-
ତ୍ରବଳନ କରେଗ ସିରପ୍ରା ଧେଇ ମୁନୁଷପ୍ର
ମନ୍ଦବୁମାର ପରପ୍ରା ଗପନ କରିଥିଲାନ୍ତି ।
ଏଠାରେ ଧରା ଦେବତା ମୁର୍ମିମାତ୍ର ଦେଖିବାର
ମାନସ କରିଅଛନ୍ତି ଜାହା ସବୁ ଦେଖିବାର
ଆସନ୍ତା କାଳ ଜା ୨୦ ରିକ୍ତରେ ବୁଝି ମୁହା-
ସଙ୍ଗ ବିଜନ୍ମାନ ହେବେ ।

ସାପଦିକ ସଂବାଦ ।

କେନ୍ଦ୍ରପାତାର ତେଣୁଟି କଲେକ୍ଟର ବାବୁ
ରଗନ୍ଧ୍ରୋଷ ପେନସନ ପାଇବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିଅଛନ୍ତି ଏଥ୍ ମଧ୍ୟରେ ଗାନ୍ଧାରିଙ୍କ ଅସୁସ୍ତବା
ହରିର ସେ ଗୀତ୍ର ଅବକାଶ ପାଇବାକୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରେ ତେଣୁଟି କଲେକ୍ଟର ବାବୁ
ଆମଚନ୍ଦ୍ରନାଥ କେନ୍ଦ୍ରପାତାର କାର୍ଯ୍ୟ ଭର
ପଞ୍ଚମ ଉତ୍ସବର ମେରାର ହୋଇଥାଏଇ ।

ଅଗାମୀ ବଲ୍ୟ ଅଥବା ତରୁଅରଦିନ
ପ୍ରସକ କମିଶିବରଗାହେବ ପୁରଣେଭମକୁ ଯାଦା
ରିବେ । ସେଠାରେ ପ୍ରାୟ ଏକମାତ୍ର ରହୁବାର
କଳ୍ପ କରିଅଛି ।

ତଳଲବୀର ନହାଗ୍ନୟମାନେ କଟକ ଓ ପୁରୀ
ଶିକ୍ଷାକର୍ତ୍ତର ସର୍ବ ଦେଇଥରୁ
—

১৪৮

ଓଡ଼ିଆରେ କମିଶନର ସାହେବ, ବଢ଼କର
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସାହେବ, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବାର
କାହାରେ କାହାରେ । ସୁଧାରିତ କରିବାର
କାହାରେ କାହାରେ କରିବାରେ, ମହାରାଜା
ଶାରୀରଥା ମହେନ୍ଦ୍ର ବାହାଦୁର, ଗ୍ରୀଷ୍ମତ ବାବୁ
ଅନ୍ଧାପ୍ରସାଦ ଘୋଷ, ବିହାରିଲାଲ ପଣ୍ଡିତ,
ବିଧାନଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ, ବୈଦିନିକାଥ ପଣ୍ଡିତ, ପାଦରା
ଗ୍ରୀଷ୍ମତ ଯେ ବଳି ସାହେବ, ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରୀଷ୍ମତ
ଏକ ଦେଲି ସାହେବ, ଗ୍ରୀଷ୍ମତ ବାବୁ ଦ୍ୱାରକା-
ଧାର ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର, ଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରଥମ ବଜା, ଗୋଲବିଜନ୍ମ
ଦ୍ୱାରା, ଗ୍ରୀଷ୍ମତ ଏଣ୍ ପ୍ରେବନ୍ଦ ସାହେବ, ଉଲ୍ଲଦ୍ଧମ
ହନର ମାଧ୍ୟମ ରଙ୍ଗ ସାହେବ, ଯେ ଏଣ୍
ଅଭିଭବ ସାହେବ, ଗ୍ରୀଷ୍ମତ କାବୁ ହରଚନ୍ଦ୍ର
ଦାସ, ଜଗନ୍ନାଥଜନ ସମ୍ମାନାଧ ବନ୍ଦେଶ୍ୱା-
ରାୟ, କନ୍ଦୁଚରଣ ଚୌଥୁଣ୍ଡ, କୌଲାପରତ୍ର
ଦାସ, ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ସମ୍ମାନାଧ ପାତ୍ର, ମହେ-
ନ୍ଦ୍ର ବନ୍ଦେଶ୍ୱାରାୟାଧୀ, ପାତ୍ରମୋହନ ପେତ,
ପଥାଗ୍ରାମ ହରେନ୍ଦ୍ର, ପିବପ୍ରସାଦ ସିଂହ, ଗ୍ରୀଷ୍ମତ
କାନ ପାଖାର ଶୁଦ୍ଧନ୍ଦ୍ର ସାହେବ, ପାଦରା
ଗ୍ରୀଷ୍ମତ କି, କି, ସାଇମନ୍ତ୍ରୀ ସାହେବ କି, ଏ ।
ଗ୍ରୀଷ୍ମତ ବାବୁ ଅମ୍ବିକାରଣା ଗ୍ରୀଷ୍ମତ
ଗ୍ରୀଷ୍ମତ ଉଦ୍‌ଦିନର ଗ୍ରୀଷ୍ମତ ସାହେବ । ଗ୍ରୀଷ୍ମତ
ବାବୁ ଗଣ୍ଠବରଣ ବନ୍ଦେଶ୍ୱାରାୟାଧୀ ଉକ୍ତ କମିଶନର
ବନ୍ଦେଶ୍ୱା ହେବେ ।

୪୬

ଓଡ଼ିଆ ଗ୍ରହର କମିଶନର, ସାହେବ, ପୁଣ୍ୟର

ମାଛଫୁଟ ସାହେବ, ପର୍ବିମବିଜୁଗ ମୁଲୁର
ଇନ୍ଦ୍ରସେନ୍ଦ୍ରର ସିଂ ପଦୋପଳକ୍ଷେ । ଶ୍ରୀଯୁଜ
ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀଗୋଟୀଆଥ ମିଶ୍ର, ବାବୁ ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର
ମହାପାତ୍ର, ଶ୍ରୀଯୁଜ ରକ୍ତଚନ୍ଦ୍ର ପର୍ବତ ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁ
ଥାବେବ, ମୌଳିଙ୍କ ଏକବିମ ଉଷ୍ଣଲ,
ଶ୍ରୀଯୁଜ ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥ ମହାନ୍, କେହାରନାଥ
ଦତ୍ତ, ଶ୍ରୀଯୁଜ ପଣ୍ଡିତ ମହନ୍, ନାରାୟଣ ଦାସ,
ଶ୍ରୀଯୁଜ ବାବୁ ନନ୍ଦଚିମୋର ଦାସ, ମମଗୋପାଳ
ଚନ୍ଦ୍ରପାତ୍ରଆୟୁଷ, ଗନ୍ଧବେହାର ନାୟକ ।

ଶ୍ରୀମତ ବାବୁ ସମ୍ବାଦ ଚନ୍ଦ୍ରର୍ତ୍ତୀ ଉକ୍ତ
କମିଟୀର ସେନ୍ଟରଲ୍ ହେବେ ।

ଆମ୍ବେନେ କୁଣ୍ଡଳୀ ପଦିନ ଦର୍ଶନସାଧର
ପ୍ରଥମ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାପ୍ତି ସାବାର କରିଥିଲୁ ।
ଏ ଶ୍ରୀଏ କୃପା ପାଞ୍ଚିବ ସଂବାଦପତ୍ର ଅଠଇ
ଓ ଏହାର ମୂଳ୍ୟ ଅତ୍ୟକ୍ଳବାର୍ଷିକ ଅଗ୍ରିମ ଏକ
ଟଙ୍କା ମାତ୍ର କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ । କଣ୍ଠାକିଙ୍କ ଯହରେ
ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ଅଛି । ଆମ୍ବେନେ ଉଚ୍ଚବା
କରୁଁ ଯେ ଏଥୁଥ ଶରଜାମ ହେଉ ଓ ଏହାର
ମୂଳ୍ୟ କିମ୍ବା ଥିବାର ଆମ୍ବେନେର ଆମା ହେଉ
ଅଛି ଯେ କେବୁ ଏହାକୁ ହେଲା ବରବେ
ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଉପରେ କେବେ ସ୍ଵଭାବି
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନକ୍ଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାର ଏହାକୁ ଅପର୍ତ୍ତଦ୍ୱାରି
ପ୍ରଥମ ମରି ଲୋବେ ବିନୋଦ ଅବର ବରବାକୁ
କରିଛି ହେବେ ।

ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ ବନ୍ଦୁ ଲେଖିଥାଇନ୍ତି କି ବର୍ତ୍ତମାନ
ଯେଉଁ ଉତ୍ତଳପୂର୍ବ ଜାଗ ହୋଇଥାଇନ୍ତି ଜାଙ୍ଗର
କନ୍ତୁ ସଙ୍ଗେ) ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁ ଗଲା ମଧ୍ୟ
ହୋଇଥାଇଛି । ଧରି ସେ ପାପରେ ଅସ୍ଥୁ ସମସ୍ତ
ଥଳା ଓ ବୈଜ୍ଞାନିକାଙ୍କ ଗାଁ ବେକାର ରୂପ
ପ୍ରବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥାଇଛି ଏହା ଯଥିଷ୍ଠ ଉତ୍ତଳପ୍ରା-
ପିକା ପ୍ରକାଶ ପରେ, ଏହିଥର ବେଳେକ ପୁଣ୍ୟ-
କର କନ୍ତୁ ଓ ଅକାଳମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥାଇବାର ହେ-
ବାର ଅର୍ଥାତ୍ ନହିଁ ମାତ୍ର ସେ ପାପର ସେ-
ମାନଙ୍କ ଜନ୍ମକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରାୟୁକ୍ତିତ୍ରାଗ ନିଷ୍ଠିତ
ପାପ ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ଏହାଙ୍କର ଜନ୍ମକର୍ତ୍ତା
ଯେବେ ଏହାଙ୍କ ସେହିପର କୁଣ୍ଡିଧନ ସ୍ଵରୂପ
ମନିଥାଇନ୍ତି ତେବେ ସେହି ଜହାର ପାପରେ
ଗାଁ ନ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କ
ବାରଣ ହେବେ । ତେ ଯଦିକା ଏହାଙ୍କ ଜନ୍ମଦା-
ଜାଳକ ପ୍ରାୟୁକ୍ତିତର ସଙ୍ଗତ ଅନ୍ୟବ ଥିବାର
ଅଧିକାର ଭାବ ଅନ୍ୟପରି ବିଶେଷ କରିବାଦ୍ୱାରା
ନିର୍ଗେଣ୍ଯ ହେବାର ପରାବାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହିପ
ପ୍ରତିକାରଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କର ସତ୍ୟ ପ୍ରତିକାର ଦ୍ୱାରା

ହୋଇଗରେ କାହିଁ ଅଜୟବ ଆଦ୍ୟରେ କି-
ବେଳଜୀ ବର କେଉଁଥି କର୍ମରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେ-
ବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ କଣ୍ଠର ବରାଥିରୁ
ଯେ ଅମନ୍ତମାନେ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେତେ
ହେଲେ ଜାବରେ ଯିବେ ଅଥବା ଯେତେବେ-
ଳେ ଧାର୍ମରେ ଇଚ୍ଛାଇଲୁଗ ଅନ୍ଧକ କୁମର
କରିବାର ଅଙ୍ଗ ପାଇବେ ତେତେବେଳେ ସେ-
ମାନେ ମାରନ୍ତରୁତ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗତ ରେଣ୍ଟାଏ ଗସ୍ତୁ-
ଶର୍ତ୍ତ ପାଇବେ । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଯାହା ଗରୀ
ଦୋଷଥକ ତତ୍ତ୍ଵ ଅନ୍ଧକ ପାଇବେ ନାହିଁ ।
ଯେତେବେଳେ ଶର୍ଣ୍ଣାଗନ ଉତ୍ତମାଲନ୍ଦ ନିଃମା
କୁମର କରିବେ କିମ୍ବା ସଦରମୁହାନଠାର୍ତ୍ତ ପାଞ୍ଚ-
ମାତ୍ରାଲଙ୍ଘନ ଭବା ଯିବେ ତେତେବେଳେ ବିହୁ
ମାରନ୍ତର୍ତ୍ତ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

ଏବର୍ଷ ଯେଁ ଆହୁତି ଗାଁ ବଜାରେ ଦେଇଛି ଏଥିରେ
କିନ୍ତୁ ସନ୍ତୋଷ ଲାଗୁ ନାହିଁ ଗରବର୍ଷ ଏହିମଧ୍ୟରେ
ଯେତେବେଳେ ଭାରାପ ହୋଇଥିଲା ତହିଁର ପ୍ରାୟ
୨୫୦୮ ଏଥର ଅଧିକ ହୋଇଥିଲା ଏଥିପାଇଁ
ଆଜିକ ମୋତ କାହିଁ ଦେଇରେ ମନ୍ତ୍ର ପଢ଼ି
ଅଛି ।

କଳନ୍ତରେ ଅନ୍ତମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାବିନ୍ଦୁ
ଗୋଟିଏ ନୃତ୍ୟ ଉପାୟ ହୋଇଥାଏ ସେମାନଙ୍କ
ସଜ୍ଜାଭାସ୍ୱରେ ଶିକ୍ଷା ବିଅସାବ ଯେ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ସେମାନେ ସଜ୍ଜାଭାସ୍ୱର ଶିକ୍ଷକ ବାହ୍ୟଭାବ
ଅଧିକା ପିଆନୋ ବାଜାର ସୂର ଲାଜିବା ବନ୍ଦବ-
ଶାୟ କର ଲବକୀ ଲବାହ କରନ୍ତି । ଭକ୍ତ
ବିବ୍ୟାଳୟର ଶିକ୍ଷକ ନାମକଣାନେବେ ସ୍ଵପ୍ନ ଅନ୍ତରୁ
ଅଟକୁ କିନ୍ତୁ ସେ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ଲାନ୍ ଦର୍ଶାଇଅଛନ୍ତି
ସେ ଅନ୍ତମାନେ ଭଲମୋକ୍ଷ ପରି ଗାତ
ବାହ୍ୟର ତିକ୍ଷା ଓ ଯତ୍ନାଦରୁ ସର ମାଜିଦେବାରୁ
ଏହି ହିଂକ୍ଷାପରି ସମ୍ମନ ଅଟନ୍ତି ।

ଏକହାବାଦରେ ମାତ୍ରକୁଟିଳ ବନାଅନୁମତିରେ ବାଲା ବି ନାଗ ବିହୁ ଦେବାର ଦୂରରେ ।
କଥା ଦର୍ଶନଶିଖ ପ୍ରତିଲିଙ୍କ ଜଗଧାତୀ
ପୁରୀ ସମୟରେ ଅପଣା ଘରେ ମାତ୍ର ଦରବାର
ଅଛିଲାଷ୍ଟା ହୋଇ ମାତ୍ରକୁଟିଳ ଅଭିମତ
ପ୍ରାର୍ଥନା ଦୟା ମାତ୍ରକୁଟିଳ ଜାତି ନ ଦେବାର
କମିଶିଲାରେ ଅଧିନ ଦେଇ । କମିଶିରଧାରେବି
ଆମାର ପ୍ରତିକାରରେ ନାହିଁ ମାତ୍ର ବରସିଲେ ଯେ
ଜାଗରିର ମିଶିଲିଥିଥିଲ ଅଭିନରେ ନିଷେଧ
ନାହିଁ ଦେବିର ଦେଖାମ୍ ବାଲା ସବାମେ ନିଷେଧ
ଆହି । ଏଥିରେ ଜାତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକ ଜାତିମତ୍ତରେ

କଗଇଲୁ କେନ୍ତେ ଜହାଙ୍ଗ ମାଛଖେଟୁ ଜାହାନୁ
ଅପରଥିକର ଦୂରସଂକଳନ ଅର୍ଥବିଶ୍ୱ ଦେଲେ ।
ଜାହାନର ବୟ ଏହି ବେଳେ ଯେ ନାର ବନ୍ଦେ
ବାଜା ବାବିନାର ଆଇନକର୍ତ୍ତ୍ଵ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ
ଅଛି କି ସୁରେ ଦିଇବି !

ଦୂରତଣ ପାରିବା ଚିହ୍ନାମାତ୍ର ଅଧୟକ୍ଷ କରି
ପ୍ରମାଣପଦ କରି କରିବା ପୋଇ ବମେରର
କିମ୍ବତ୍ତକୁ ଯାଦି କରି ଆଜିନ୍ତା । ବିଦ୍ୟା ଅର୍ଥରେ
ବିଷୟରେ ଯେମନ୍ତ କଣ୍ଠାଳୀ ଓ ପାରିସିମାନଙ୍କୁ
ଦେଖାଯାଏ କରିବର୍ଷର ଅଛି କେବୁ ପ୍ରାୟ
ମେନ୍ତି ନୁହିନ୍ତା । ସୁତଗଂ ଉତ୍ତର ଦୂରତଣାତି ଲାଗି
ଅନ୍ୟ ବାହୀର ରେମନ୍ତ ଉଦ୍‌ଦିତ ଦେଖାଯାଇ
ନାହିଁ ।

ବମେଲର ଏକ ସଂଗ୍ରାଦପଥରେ ଦେଖା
ଅଛି ଯେ ତଣେ ପାରସ୍ପରବା ହେତେଲୋକ
ବର୍ତ୍ତକ ହୃଦୟ ହେତୁର ଇନ୍ଦ୍ରମ (ଯାହାକୁ
ବଠାରେ ବାଣ ମାରିବା ବୋଲନ୍ତି) ଧୂର୍ବ ଦିନ
ହୋଇ ଥାଏ । ଲେଖକ କହନ୍ତି ଯେ କମ୍ପେଇ
ରେ ହୃଦୟ ଏହି ବନ୍ଧୁରେ ମୋହନମ
ହୋଇ ଥିଲାର ଏ ମୋହନମା ପ୍ରର ଲୋକଙ୍କ
ମନ ଆବଶ୍ଯକ ହେବାର ଅନୁମାନ ହୁଅର ।
ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ବାଣ ମାରିବାର ମନ୍ତ୍ରରେ
ପ୍ରାଣ କାହିଁ କରିବାର ଗୋଟିଏ ମୋହନମା
ଅବୟ ଉପର୍ତ୍ତି ହୋଇ ନାହିଁ ।

ହାବଜା ପୁଲିତ ଯେହି ଲୋକମାନେ
ଦୟାରୁଚ୍ଛେ ପରମାଣୁକ ନାମରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଧୂ-
କୁ ମାତ୍ରପକାଳବାର ନିଥି ଅହିଯୋଗ କରି
ଅନ୍ତର୍ମଧ୍ୟ ବଳପ୍ରକାଶ ପୂର୍ବକ ଭିନ୍ନ ଅପରାଧ
କରିଥିବାର ପ୍ରାକାର ବଳିତ ଥିଲେ କୁ ତାହାର
ଧୂ-ଧ ଶାକର ଦେବାରେ ସବୁ ବୃକ୍ଷାକୁ ପ୍ରକାଶ
ଦୋହର ପକାଇ ସେହି ପୁଲିତ ଲୋକମାନେ
ଦୋର ପ୍ରୟୋର୍ଜ ବୋରିଆର୍ଜୁ । ପୁଲିତ
ବଦ୍ଯମାଣୀ ଏଥିର ଦିଲି ନାହିଁ ମଧ୍ୟ ମାର ମନ୍ଦ

ବୁଦ୍ଧିଦେଶମୂଳ ପାଇବାର ଜଗରରେ ଗତ ଉଥ
ଯାଦା ଏମୟରେ ବୋତିବ ହଜାର ଯାଦି ଏବଂ
କିଛି ଖୋଜନ୍ତିଲେ । କିନ୍ତୁ ଜୀବିଷ ପ୍ରାଣ
ସଂକ୍ରାନ୍ତକ ଗେନ ଦେଉଛାରେ ଥାବି ପାଇଁ ।

ଥାରୀଧନଗରରେ ପ୍ରଦର୍ଶନର ସାମା କାହିଁ
ବନ୍ଦ ଦିଲାଜୀ କୁଳୁର କୁଳୁଜୀ ଉତ୍ତରାଦି
ମୋଟିଏ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାର କଣ୍ଠେବସ୍ତୁ ହେଉ
ଥିଲା ।

ତେଜନ୍ୟୁମ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଗ୍ରାମକବମୀ ଧରି
କୁଦାଳସରେ ଚଲିଛ ମାସ ତା ୨ ଫେବୃଆରୀ ମଧ୍ୟ

ପ୍ରଦେଶର ମଧ୍ୟ ଗରାଣ୍ୟ କଟକର କଳ
ହୋଇଥିଲା । ଏଥରୁ ଏହାମରେ ଗୁରୁତବନୀ
ଦୁରୁମାର ଜା ୭ ରାଜ ରାଜବାର ପଞ୍ଚଥିଲ
ମଞ୍ଚପ୍ରଦେଶରେ ବୋଥହୁଅଇ ରାଜବାର ପରି-
ବର୍ତ୍ତେ ଗୋମହାର ଛୁଟି କେଇଥିବେ ହୋଇଲେ
ତଥର ଫେର ପନ୍ଦବା ବମ୍ବ କୁହର ।

ବାପୁ ଧ୍ୟାନୀପରେ ଏକପ୍ରକାର ଦସ୍ୱକ୍ତୁ
ମୃଦୁ ହୋଇଥିଲା ଏହି ଜାଣ୍ୟ ନାହାପରାର
କିନ୍ତୁ ପିଲାରକାପୁ, ଚେଗୁଡ଼ିକାରିଗୋ
ଏହି ଦକ୍ଷିଣ ଅନେକବରେ ମଧ୍ୟ ମୃଦୁ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏମାନେ ଗ୍ରାୟ ବିଶ୍ଵ ହୋଇ ଦୂରପ୍ରାଚୀଯର
ଦରେ ମଳକ୍ରି ଏମାନଙ୍କର ତୈର୍ବଦ୍ୟପାୟ ଖର୍ଚ୍ଛ
ହେବ । ଏମାନେ କୃଷ୍ଣବନ୍ତି ବେମନ୍ତ ଏହି
ଏହାଙ୍କ କଥାକର ଜର୍ମ ଲୋଗୁ । ଏମାନେ
ଦୋଷସି ବାରଶୁନ୍ନ କିର୍ମାଣ ବରନ୍ତି ନାହିଁ ।
ପରବାର ବନ୍ଦ ହୋଇ ଦାବ ବରନ୍ତି ନାହିଁ । ବୃକ୍ଷ
ବା ଗର୍ବରେ ମଧ୍ୟନ ବରନ୍ତି ସର୍ପ, ଖାତ, ପିକାତୀ
ତମ୍ଭ ଓ ଭାଙ୍ଗିବାଲ୍ପଦ ନାମ କିମ୍ବା ବରନ୍ତି ।
ଏମାନେ ଫୋଷ ମାନକୁ ମାରୁ । କିମ୍ବା ପାରେ
ଧରିଲେ ମନୁଷ୍ୟର ଉତ୍ତେଷ୍ଟରେ ଭାଙ୍ଗି
କରନ୍ତି ଅର ଧରିବାରପରି ପର୍ବତାରୁ । ମୁଖୁ
ରେତ ଲାହୁପାନାର ଭାବ ପରିପରି କରନ୍ତି ।
ଫଳକଃ ଏମାନେ ମନୁଷ୍ୟକୁଣ୍ଡ ।

NOTICE.

"WANTED a Sub-Inispector of Schools in the Sadr. Sub-District of Pooree salary Rs. 30 rising by annual additions of Rs. 2 to Rs. 60.

Apply to Magistrate, Pooree
before the 28th, Instant."

J. C. GRADDES.

Offg. Magistrate.

899

ପାଇଁ କଳିକୁମାରବୋାୟ ବଜ୍ରଧା ୫ ୦ ଲା

ଭାବୁଲୁଷଙ୍ଗୀ ହେବ „ ୫୧

ମଧୁଦେବନାରାଯଣ ଶିଖାଳୀ ଅଗ୍ରିମ ଟେଲିକମ୍ ବାବୁ ମଧୁସୁଦନ ପଟ୍ଟନାୟକ ବକାନ୍ତା ଟ ପ୍ରେସ

ଏହା ଲକ୍ଷଣାଚିହ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଛି
ବଜାର କଟପ୍ରିୟେ କାମାକଳୀ ସଂଗ୍ରହିତ
ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦୟନନ୍ଦ ହେଉ ।

ପ୍ରକାଶ ମନ୍ତ୍ରୀ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

四

୧୮

ତାଙ୍କର ମରୁ ସନ୍ଦର୍ଭମିହା ମା । ବେଶାନ ଦୟକୁ ସନ୍ଦର୍ଭ ସାଲ ଗଲିବାର

ଅଶ୍ରୁମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ନିଧିବଳ ପାଇଁ ଜାକମାସିଲ ୩୫୫

ବ୍ୟାକମାଧ୍ୟରେ ପୁଣ୍ୟ ବ୍ୟାକର ସୁର ବିବାହ
ଦର୍ଶନ ସମ୍ମନ ହେଲା । ବିବାହ ଉପଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଯେ-
ସମସ୍ତ ସମାବେହ ଓ ଉତ୍ସବାହ ନୋଇଥିଲା
ତୃଦଶୟରେ ଅଣ୍ଟିଏ ପ୍ରେରଣପଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହେ-
ବାର ପାଠକଙ୍କ ଗୋରାର୍ଥେ ପ୍ରକାଶ କଲି ।
ପୁଣ୍ୟଚାର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ
ବହୁମାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟକି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଜାହାଙ୍କ ଧୂର
ବିବାହ ମେଟିଏ ପାଥୁରଣ ସୁନ୍ଦର ପଠନ
ଅଟଇ । ଏବନ୍ଦର ଜହାଙ୍କ ସବିଶେଷ ବୃତ୍ତାଳ
ପ୍ରକାଶ କରିଥାଲୁ ହେଲା ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅଗ୍ରଭାଗ ଦୂରର ସହିତ
ଅବଶତ ହେଲୁଁ ଯେ ବାଜାର ଛହେଲିଥାର
କାବୁ ରାପୁନାଥ ବୋଷ ମାନବଳୀଲା ସମ୍ମରଣ
କରି ନିଜ୍ୟଧାମକୁ ଗମନ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ବାବୁ
ରାପୁନାଥ ବୋଷ ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜଣେ ବିରାଜ୍ଞ
ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଥିଲେ ଏକ ବନ୍ଧୁବାଳ ଉତ୍ତରଦିର ସର-
ବାଣ ବର୍ମନାନ କରିବାରେ କବର୍ତ୍ତିମେଣ୍ଡ ବର୍ମ-
ନାଙ୍କ ନାହିଁ ନାହିଁ ମାନ୍ୟ ଓ ପ୍ରଗତ୍ୟା ଜାରି

କୃତବ୍ୟ ଦେଖ୍ୟାନ ଅବାଲଜର ଜଣେ ସୁ-
ଯୋଗମ ଉଜ୍ଜଳ ବାହୁ ହରେକୁଷ୍ଠ ଗୁରୁପ୍ରଥିମା
ଶୁଭାର ମୁନୀଷ୍ଠ ଦୟାକୁ ଦୋଷ କାଳ ମଞ୍ଜଳ-
ବାର ଏଠାର ଉତ୍ତର କଳଗରତ୍ତ ଯାଧା କଲେ ।
କର୍ତ୍ତମାନ ବାର୍ଷିକାର ପ୍ରହଳାଦ କରିଥିବେ । ଏ

ମହାଶୟ ତକ୍ତ ପଦରେ ନିଷ୍ଠା ହେବାର ଏଠା
ଲୋବେ ବଡ଼ ଅନ୍ଧକାଳ ହୋଇଥାବନ୍ତି ଓ
ସମ୍ମୁଖୀଁ ଭରିଥା ହୁଅର ଯେ ପୁଣ୍ୟକାଳ ଲୋକ-
ମାନେ ଏଥାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବନ୍ଦୁଷ୍ଟ ହେବେ ।
ଏବଟିଠ ନୂନେବେଳେ ଜୌଳଗା ନୂନେବେଳେ ଅଛି
ବରଜାତ୍ର ହିଲେ ଯେବେରୁ ହାଇକୋର୍ଡ ଗା-
ହାକୁ ଅନ୍ଧ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଷ୍ଠା କଥ
ନାହାନ୍ତି । ସେ କଟକରୁ ଫେର ଥସି ପୁଣ୍ୟପ୍ରାୟ
ଉକାଳଜ୍ଞ କରିପାରିବେ ।

ଦେବାୟ ସିରିଲସରକ୍ଷସ ପଣ୍ଡାରେ ଯେଉଁ
ମାନେ ଉତ୍ତାହିଁ ହୋଇଥାନ୍ତି ଜାହାଙ୍ଗ ମଧ୍ୟର
ଜ ୧୦ ଶ ବର୍ଷ ପାଇବାର ବିନୋବସ୍ତୁ ବର
ବଳିଶ୍ଵରଙ୍କ ଏଲକାଳୁ
ବେତେଜଣ ଲେଖାଏ ବାଣୀ ଦେଇଥାନ୍ତି
ଓଡ଼ିଶାର ବାଣୀରେ ଜ ୫ ଶ ପଥାଅନ୍ତରେ
ଦୃଶ୍ୟ ବିଷୟ ଯେ କେହି ଓଡ଼ିଶା ଏଥିମଧ୍ୟରେ
ଜାପୁ କାରଣ କେହି ଓଡ଼ିଶା ପଣ୍ଡା ଦେବାରୁ
ପାହିସ ବଳାଇଲେ ମାହୁଁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ
ଓଡ଼ିଶାବାସିଙ୍କ ଉନ୍ନତ ବେତେବାଲରେ ହେବ ।
ଯେଉଁ ଲେବମାନେ ସଂଖ୍ୟାତ କିମ୍ବା ହେଲେ
ସେମାନେ ତିଳ ହାତିମଙ୍କ ଅଥୀନରେ ଜାନା-
ବିଷୟର ଜାଲବା ଗୁରୁତ୍ୱାବଦ ବର୍ମରେ କିମ୍ବା
ହେବେ ତ ଆମାଜିୟ ମୋକଦମାର ତଥାରକ
କରିପାରିବେ । କମିଶ୍ଵରମାନଙ୍କ ସର୍ବ କର
ଦର୍ଶାଇଅଛି ଯେ ଏହାଙ୍କ କିମ୍ବା ଜିଏ କର-

ରେ କବାଚ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବେ ଜାର୍ଦ୍ଦି । ଏମାନଙ୍କ
ଦେଇଲା ସ୍ଥାନାୟ ନ ହୋଇ ସଂକାୟ ହୋଇଅଛି
ସୁତଶିଳ୍ପ କରିବାର ସାହେବ ଯେଉଁ ଠାରେ ଯେ-
ମନ୍ଦିର ଲୋକ ରଖିଥାଏ ଆବଶ୍ୟକ ବିଶୁର କରି-
ଦେ ସେଠାରେ ଭାବିଷ୍ୟକ ଉପିବେ ।

ବାଙ୍ଗୀ ଉତ୍ସମିଲଦାରୀ । ✓

ବାବୁ ରବ୍ଦକାଥ ବୋଷଙ୍କ ପରଲେକ ଗମନ
ହରବ ବାକୀର ଜହସିଲଦାଶ୍ୟ ପଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ହାରାପାତ୍ର । ଶାସ୍ତର ସ୍ଵପ୍ନଶ୍ରୀ ଗଢକାତ୍ମାହେବ
ବାବୁ ଏ ପଦରେ ଦିଯକୁ କରିବେ ଏହା
କା ବର ବଡ଼ ବ୍ୟସ୍ତରେ ପଡ଼ିବେ । ଜାହା-
ର ମାନସର ପରଚିଷ୍ଠ ଅମ୍ବେମାକେ ପାଇଁ
କୁ ସେ ପୁରୁଷା ଲୋକଙ୍କୁ ବଜ ପୁଣ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଦ ସେପରି ଲୋକ ବର୍ତ୍ତମାନ ହାରାପନ୍ତପ୍ରବାଦ
ଲ ଓ ସପନେଶ୍ୱର ଦ୍ୟା ଛାତା ପ୍ରାୟ ଅର୍ଦ୍ଧ
ହ ଲାହିଁ । ଜାହାଙ୍କୁ ଶୁଭଲେ ଅପଣା
ଥାନରେ ଦୂର ସରସ୍ତାଦାର ଅଛନ୍ତି ଏହାକି
ର ଦେବ ଜଣେ ହୋଇ ଆଗରି ତେ
ରେ ଯେ ସରକାରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମଭିଷେ
କ ହେବ ଏଥରେ ବିନ୍ଦୁ ସନ୍ଦେହ ଲାହିଁ ।
ମନିଶିତ ଦୂରକ୍ୟକୁ ଜହସିଲଦାଶ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରିବାକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ପୁଣ୍ୟକାରୀ
ଏତେ ଅଧିକ ହେଲାଣି ଯେ ମନ୍ଦିରର
ଦେର୍ମର ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲୁ ଯାଇ ନ ମାରେ ତେ

ଦୟାରେ କଳିବାରେ ଯେ ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ କରି-
ଅଛନ୍ତି ତତ୍ତ୍ଵରେ ଥାଉ ସେପର କର୍ମ
ଜାହାଙ୍କୁ ଦିଆ ଯିବାର ଅବଧେୟ । ତୁର
ଦିଲ୍ଲୀପାରଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଜଣକୁ ଦିଆ ଗଲେ
ଉତ୍ତମ ହେବ ବିନ୍ଦୁ ଯେବେ ସେମାନେ ଉତ୍ତର
କର୍ମ ନ ଲୋଜନ୍ତୁ ଯେବା ସୃଜନଙ୍କ ସାହେବ
ଅପଶା କତେଶ୍ଵରମ ବିଶ୍ଵଳ ହେବା ଉପରେ
ଜାହାଙ୍କୁ ନ ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ଅମ୍ବେମାନେ
ଅନୁମାନ କରି ଯେ ଉତ୍ତରଶିକ୍ଷା ପାଇଥିବା
କୌଣସି ନବ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଉତ୍ତର କର୍ମରେ ଦିମ୍ବକୁ
କଲେ ବଢ଼ ଉତ୍ତମ ହେବ । ସେପର ଓଡ଼ିଶା
ଏ ପ୍ରଦେଶର ଜାନାମହିମାରେ କର୍ମ କରି-
ଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ଉତ୍ତପଦ ପାଇବାର
ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଚଳ ହାବିମନାନେ ସୀକାର
କରିଥିଲୁ । ଏହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ କେହି
ନିଯକୁ ଦେବ ଜାହାଠାରୁ ଓଡ଼ିଶା କଲେବ-
ନ୍ତରଙ୍କ ପାଦ ଅରନ ଇତ୍ତାଦିର ପରଶା ପୁରୁତ
ହୋଇଗାରେ ଓ ଜାହା କରିବାର ମଧ୍ୟ ଉଚିତ ।
ଶ୍ରୀମତୀ ମୁଖନନ୍ଦା ସାହେବ ଓଡ଼ିଶାକୁ ବେଳି ବାକୁ
ନନ୍ଦବିଗୋର ଦ୍ୱାରା କରି କଣେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ନବ୍ୟ
ଓଡ଼ିଶାକୁ ଉତ୍ତମବାହିତ କରି ଜାହାନ୍ତି । ସେ
ସେମନ୍ତ ଓଡ଼ିଶାମାନଙ୍କ ସୁରଧାନ୍ତି, ଓ ଜାହାଙ୍କ
ଉଦ୍‌ଦେଶ ଲୋଜନ୍ତୁ ତେମନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ତପଦ-
ରେ ବିଦ୍ୱତ୍ ବନ୍ଦିଥିଲେ ହେବେ ଉତ୍ତପଦ-
ହୋଇ ଥାନା; ବିଶେଷ ବାକୁ ନନ୍ଦବିଗୋର
ଦ୍ୱାରା ନିଯକୁ ବର ସେ ଜଣି ପାରିଅଛନ୍ତି ଯେ
ମୁକ୍ତିତ ଓଡ଼ିଶାମାନେ ବାର୍ଷିକ ବିଜାର-
ବାରେ କୌଣସି ଅଂଶରେ ଅନ୍ତରେକ୍ଷାଯେଶ୍ଵା
ନୁହନ ନୁହନ୍ତି । ଅର୍ଥବିଧ ଅମ୍ବେମାନେ ଜାହା-
ଙ୍କୁ ଅନ୍ତରେ କରିଥାନ୍ତୁ ଯେ ଏହି ମୁଖ୍ୟାଗରେ
ଥାଉ ଏବଳଶ ନବ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଉତ୍ତପଦାନକ
ବିଗରି ଦେଇନ୍ତି ।

ମୁଖପଦେଶରେ ଦେଖାଯି ଲୋକଙ୍କୁ କର୍ମ
ଦେବାର ପ୍ରସାଦ ।

ତେଣ କିମ୍ବୁମ ଗନଧ ଦରଅଛିନ୍ତି ଯେ
ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ପ୍ରଥାନ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଉଦ୍‌ବନ୍ଦରୀସ୍ଥ
ବକ୍ଷିମେଶ୍ୱର ଅନୁମତିମେ ମନ୍ଦ୍ର କର-
ଅଛିନ୍ତି ଯେ ତେସ୍ତା କଲେକ୍ଟର ଶ୍ରୀରାଜ
ଦେବ ବନ୍ଦର ହରମରେ ଅପଣା ଅଠିକ୍ଷମ
ସତ୍ୟବୁଦ୍ଧ ବିବାହିମାତ୍ରକୁ ଦେବଳ ହୁଏଇ
କରିବେ । କିନ୍ତୁ ହରମାନଙ୍କରେ ଉଦ୍‌ବନ୍ଦରୀ

ଲେବ କହାବାଳରେ ଦୟାକୁ ଦୋଷ ପାଇବେ
ନାହିଁ । ଏ ପ୍ରସ୍ତାବଟି ଅଛି ଆଜନ୍ଦାର ଅଧିକ
ମାତ୍ର ଅମୂଳାଙ୍କ କମଣ୍ଗରସାହେବ ବ୍ୟବର
ମନ୍ଦପୁ ବର୍ତ୍ତ ନାହାନ୍ତି ଦୂରର ବିଷୟ ଅଟଇବ ।
ଏହି ସଙ୍ଗେ ଗୋଟିଏ ବଥା ଅମୂଳାଙ୍କର
ସୁରକ୍ଷା ହେଉଥିଲୁ ତାହା ନ ଲେଖି କାହିଁ
ହୋଇ ନ ପାର୍ତ୍ତ । ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଲେବକୁ
ଉତ୍ତମ ଗୁରୁର ଦେବାର ଯେମନ୍ତ ବଢ଼ୋରସ୍ତ୍ରୀ
ହେଲା ସେମାନଙ୍କୁ ବୁକ୍କର ଉତ୍ସମ୍ଭାବର ଦୂରବି
ପ୍ରାର୍ଥ ତେମନ୍ତ ବିଶ୍ଵ ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥିଲୁ ବି
ନାହିଁ ଅମୂଳାଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ । ପକ୍ଷାଗ୍ରହରେ
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସେପରି କିଛି ଉପାୟ ହୋଇ
ନାହିଁ । ଯେବେ ବେଳେ ଯେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ
ଅନେକ ବିଦ୍ୟାଲୟ ବସିଥିଲୁ ଓ ଅନେକ
ଠକା ବ୍ୟୟ ହେଉ ରିକ୍ଷା ବିଅ ଯାଇଥିଲୁ
ତହିଁର ଉତ୍ତର ଏହି ଯେ-ଯେ ସବୁ ବେଳକି
ଦାତ୍ରର ଆଜମୁର ନିରିକ୍ଷା ପ୍ରକାଶରେ ଦିଆଯାଇଲା
ଫଳ ଅକ୍ଷୟ ଦେଗା ଯାଇ ଜାହାନ୍ତି । ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶେ
ବର୍ତ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଟଳାର ବଥା ଅବା ଲୋବେ
ତାହା ପାର୍ତ୍ତ ନ ଥୁବେ କିନ୍ତୁ ବମ୍ବଲ୍‌ପୁରର କଥା
ବଟକରେ ଅବିହତ ଜାହାନ୍ତି ସେ କିମ୍ବା ସୁରକ୍ଷା
ପ୍ରକାଶର ବାଣିଜ୍ୟ ଗୁରୁ ଥିବାର ବମ୍ବଲ୍‌ପୁର
ଲେବେ ଯିବା ଅମିବା କରିଥିଲୁ ଓ ତାହା
କାନ୍ତିଗୁଡ଼ ପରିପ୍ରକାଶର ଅବସ୍ଥା ଶୁଣା ଯାଇଥିଲୁ
ସମ୍ମଲିଷ୍ଟରେ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସମ୍ଭାବ ଟଳାରୁ
ଅଛି ଏହା ପ୍ରାୟ ୧୨୦ ର୍ଷ ହେଲା ହୁଏଇ
ହେଲଣି ହନ୍ତୁ ଏତେ ଦୀର୍ଘକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଏ
ବିଦ୍ୟାଲୟର ଜଣେ ସୁନ୍ଦର ଦୃଶ୍ୟବିଦ୍ୟାଲୟର
ପ୍ରବେଶିବା ପଣ୍ଡାରେ ଜଣାନ୍ତି ହେବାର
ଦେଖା ଯାଇ ଜାହାନ୍ତି । ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ବ୍ୟବ୍ସା
ବନ୍ଦକଳୟେ ରହ ଗୋଟିଏ ସୁବା ପ୍ରତିକୁ ଦ୍ୟାମନବ
ପ୍ରଦେଶିବା ପରିଷକ୍ଷା ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସମ୍ଭାବ
କରି ନ ଥାଇଲୁ ଯେ ସ୍ଥାନରେ ରିକ୍ଷା ଦାତର
ଅବସ୍ଥା କହିଥେ ପାଠକମାନେ ଚାହଇରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ମାତ୍ର କରି ପାରନ୍ତି । ଅଛିବକ ଅମ୍ବୋଦୋପରେ
ବୋଧ କର୍ତ୍ତା ଯେ ଅମ୍ବୋ ଉତ୍ସମ୍ଭାବ କହିବା ନିଷ୍ଠା
ଯେତାରେ ହେଉ ନାହିଁ ଓ ଉତ୍ସମ୍ଭାବ ନ
ହେବେ ଉତ୍ସମ୍ଭାବ ବର୍ମ କରିବା ଅଛି ବାବା
ବଜ୍ର ହେବାର ନୁହଇ କାରଣ ଯାବଜ୍ରୟ କାର୍ଯ୍ୟ
ଉତ୍ସମ୍ଭାବ ପଦେହୁ ଅନେକ ଅସ୍ତିଥା ପତ୍ରର
ଏ ସବୁ ବିବେଳକାରେ ଅମ୍ବୋଦୋପ ଉତ୍ସମ୍ଭାବ
କର୍ତ୍ତା ଯେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ପଥାର ଦ୍ୟାମନବ

ଶିକ୍ଷାର ଜନ୍ମତ ପକ୍ଷରେ ସ୍ଥାନାୟ କର୍ତ୍ତ୍ତୁପକ୍ଷଙ୍କୁ ଉତ୍ତରକମା କବିତାକେ ଯେମନ୍ତ ବି ସେମାନେ ଦେବକ ଦେବତାକୁରେ ନ ଦେଇ ପ୍ରକୃତ ଫଳଦ୍ୱାରୁ ଦର୍ଶାଇବେ । ଅମ୍ବୋମାନେ ଶୁଣିଥରୁ ଯେ ସମ୍ବଲପୁରରେ ବିଦ୍ୟାର ଆହାର ନାହିଁ । ପ୍ରଜା-
ମାନେ ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷାର ଫଳ ଅକ୍ଷୟ ଦିଶୁ, ପୁରୀ
ନାମାଚି । ଗୁରୁତ୍ବମେଘ ପ୍ରଜାକାଳୀର ଶିକ୍ଷାଦାତା
ଲୁଗି ବଳାଇର ବିଶ ଶର୍ଵଏଷ୍ଟବ୍ଦବ ଦିଦ୍ୟାଲୟ-
ମାନ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲୁଣ୍ଡ ଓ ଦୁଃଖମାନଙ୍କୁ ପୁରୁ-
ଷାଦ ଦିଲ୍ଲିତ୍ୟ କରିବାକୁ ହୁଅର ନାହିଁ ତଥାପି
ସେମାନେ ସୁଖରେ ପଢିବାକୁ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ
ଓ ସେବେ ଅଧିକ୍ରୂ ତେବେ ବିଶ ଶିକ୍ଷା କରନ୍ତି
ନାହିଁ । ଏଥର ଗେଟିଏ ହେଲୁ ଏହି ଅନୁମାନ
ହୁଅଇ ଯେ ସମ୍ବଲପୁରରେ ଲେଖାପତ୍ର ବିଦ୍ୟ-
ଧାୟୀ କାରିର ସମ୍ମାନ ଜାରି ଥିଲେ ଯେବେ
କ୍ରାତ୍ରିଶ ଓ ଚରଣ ସହିତ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପରମାଣ୍ଵରେ
ଆନ୍ତି ତେବେ ଲେଖାପତ୍ରାର ଚର୍ଚା ଅକ୍ଷୟ
ଅଧିକ ହୁଅନ୍ତା ବିନ୍ଦୁ ଯେପର୍ବତୀନ୍ତି ଲେଖାପତ୍ରାର
ଉଦ୍‌ଦିତ ହେଲେ ନାହିଁ ସେପର୍ବତୀନ୍ତି ଉଚିକର୍ମରେ
ସେମନ୍ତ ତେମନ୍ତ ଯେବେଳେ ରାତ୍ରିବାର ଲଜ
ନ ହୋଇ ଅଛିବେଳେ ହୋଇଥାରେ । ଅନ୍ତର
ଚୋଟିଏ ଜାରି ଏହି ଯେ ବଳାଇର କାର୍ଯ୍ୟ
ସୁଖକର ହୁଅଇ ନାହିଁ । ଗୁରୁତ୍ବମେଘ ଯେବେ
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହାବେଳକେ ବିଗ୍ନାତ୍ କରିବାକୁ
ତେଜ୍ଜ୍ଞାରେ ବଳାଇର ଶିକ୍ଷା କରିଦ୍ୱାରି ଅନେକ
ବିଦ୍ୟାଲୟ ନ ବିଧାଇ ଅପରା ବ୍ୟଧରେ ଅଳ୍ପ
ପରମାଣ୍ଵର ଦିଦ୍ୟାଲୟ ସ୍ଥାପନ କରିଲେ ଓ
କେତେବେଳେ କୃତବ୍ୟାଳେକ ପ୍ରସ୍ତର କରିଲେ
ଜାହା ହେଲେ ତମେ ଲେଖାପତ୍ର ହତ୍ୟାକିଷିତ
କରି ହୁଅନ୍ତା ।

ପରିବାରାଧେ ଅସରେନ୍ଦ୍ର କଶ୍ମାଳ ।

ଅବିଜ୍ଞାନ ଏଥିରେ ଏହି ଜ୍ଞାନର ଦ୍ୱାରା
ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର ସମସ୍ତ ଧା-
ରଣମାନେ ତହିଁ ର ସବୁଷେ ଦୂରି ଯାଉବେ
କାହିଁ କୋର କରି ଧର୍ମରେ ବିଜ୍ଞାନର
ଆବଶ୍ୟକ ହେଲା ।

ଏ କମ୍ପୋଲା ଲକ୍ଷ୍ମୀନନ୍ଦରୁରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା କରିବାର ଏହାର ଏବଂ ଗାନ୍ଧୀ
ପ୍ରାଚୀନ ହୋଇବାର ଉପରେ ଏହାର ଏବଂ ଗାନ୍ଧୀ
ପ୍ରାଚୀନ ହୋଇଥିବା କରିବାର ଏହାର ଉପରେ
ଯେଉଁ ଅଧିକ ଅଛି ଉପରେ କରିବାର
ଏହାର ଉପରେ ନିଯମ ହୋଇଥିବା ।

ଭକ୍ତ ଏକଶଙ୍କ ନାମ ବାବୁ ହରିଲାଲ ମିଶ ।
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସେ ଶୌଥୁଣ୍ଡ ବଜାରରେ ବଗା କର
ରହିଥାଏନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ
ଥକା କଷାୟର ନିୟମାବଳୀ ଓ ଆନ୍ଦୋଳ୍ୟ
କାଗଜଘର ପଢ଼ିଥାଏନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରମାଣିତ
ଅନେକ କଥା ବୁଝି ଥାଏ । ତହିଁର ଆମ୍ବେମାନ
ନିକଟ ଧର୍ମି ବଜାର ଦୋଇଅଛୁ ଯେ ଏ
କଷାୟଟି ଯେଉଁ ଉଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇ
ଅଛି ସେହି ଉଦେଶ୍ୟର ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥିବା
ଆନ୍ଦୋଳ୍ୟ କଷାୟଠାର ଏହା ଅନେକାଂଶରେ
ଜହାନ୍ତି ଅଛି ଓ ଦେଶାନ୍ୟ ଲୋକମାନେ କିମ୍ବାକି
ଦେଶେ ଏ କଷାୟ ନିକଟରେ ଟଙ୍କା ବହିତ କର
ବର୍ତ୍ତଘର ପ୍ରାପ୍ତ ଗୋଟପାରନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତଘର
ହାପଲ କରିବାର ପ୍ରଦୟୋତକ ଏହି ଯେ ଅପଣା
ମୃତ୍ୟୁ ଉଭାଗ ଅଗଣ୍ୟ ସ୍ଥା ଅଥବା ବନ୍ଦୁ କୁଟୁମ୍ବ
ଯାହାର ପ୍ରତ୍ୟାକମର ମୁହଁ ଅଗଣ୍ୟ ଉପରେ
ଆଏ ତାହାଙ୍କ ବର୍ତ୍ତ ଦେଇଗଲେ ସେ କଷାୟଠା
ଠଙ୍କା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଲୋକବଜ୍ରପେ କବିକା
ଜଳାହ କରିବ । ଖାଦ୍ୟ ବିକ୍ରି ଥିଲା ନାହିଁ
ଓ ହାମାନ୍ୟ ଅନ୍ୟ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିର ଏପରି
ବଜାର ହୁଅଇ ଗାହିଁ ଯେ ସେ ଅପଣାର ସ୍ଥା
ଅଥବା ଆନ୍ଦୋଳିତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟକୁ
ବିବାହ ସହାୟେ କହି ଉପାୟ କରି ଦେଇଯାଏ ।
ଏପ୍ରତିବାର ବ୍ୟକ୍ତି ଯେବେ କଷାୟକିଳିଏରେ
କହି ଟଙ୍କା ଜମା କରି ବର୍ତ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ
ତେବେ କହି ଟଙ୍କା ଗଲ ଯାହାକୁ ଦେଇଯବେ
ସେବ୍ୟକୁ ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଉତ୍ତାପ ବର୍ତ୍ତନିର୍ମିତ
କାହାକିଳଠାର ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ଯେତେ
ଜାମା ଦେବ ତେବେ ଟଙ୍କାର ବର୍ତ୍ତ ମିଳିବ
ମେନ୍ତ କୁହେ ଟଙ୍କା ଜମାକରିବା ବ୍ୟକ୍ତିର
ସ୍ଵାକ୍ଷରିତାରେ ଦେଇ ଟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ବା କେହି
୨୦୦ଟଙ୍କା ଜମା କରିଗଲେ ତାହାକୁ ୨୦୦୦ଟଙ୍କାର
ବୁଜ ନିଲିବ ଓ ସେଙ୍କା ବିହି ଏକ କାଳରେ
ଜାମା କରିବାକୁ ହେବ ତାହା ମୁଣ୍ଡ ନୁହଇ ।
ହରିବର୍ଷଠାର ବ ୩୦ ରୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟମଧ୍ୟ
ର ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେତେ ଥରରେ ଟଙ୍କା ଜମା
ରିହାକୁ ସ୍ଵଯମୋଗ ଜୀବ କରିବ ସେ ତେବେ
ରହେ ଟଙ୍କା ଦେବ ଓ ପ୍ରତ ଥର ଯେତେ
ଯ ଦେଇଥିବ କହିଁ ର ଶ୍ରୀଏ ଲୋଗାଏ
ଶଳ ପାଉଥିବ । ଏହା ଉତ୍ତମମଧ୍ୟ ଗୁହାଇବା
ର ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତମରଙ୍ଗ ଏଠାରେ ଲେ-
ଖାଇ ।

ତଳାର ଠଙ୍କାଜମା କରିବାକୁ ବାଞ୍ଚା ରଖି
ଯେ ସେ ଯାହାକୁ ବର୍ତ୍ତ ଦେବ ସେ ବନ୍ଧୁ
ତାହା ମୁଣ୍ଡ ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ପାଇବା ପାଇବ ।
ଏ ଠଙ୍କା ସେ ଦିଗବର୍ତ୍ତରେ ଜମା କରିବାକୁ
ମନ୍ୟ କରଇ । ତେବେ ଏ ବନ୍ଧୁକୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ
କଞ୍ଚକିତ୍ ଅର୍ଥରେ ଟ ୨୨୩ ଜମା କରିବାକୁ
ଦେବ ଓ ଏ ଠଙ୍କା ପରିବର୍ତ୍ତରେ କଞ୍ଚାନ ତାହା-
କୁ ଟ ୧୦୦ କାର ବର୍ଗ ଦେବେ । ଏହାର
ପ୍ରତିବର୍ଷ ଠଙ୍କା ଦେଇ ଜଣୀଏ ଲେଖାଏ
ଟ ୧୦୦ କାର ବର୍ତ୍ତ ପାଇଲେ ବ ୧୦ ର୍ତ୍ତରେ
ମୋଟରେ ତାହାକୁ ଟ ୨୨୨୫ ଦେଖି ପତ୍ର କେ
ମୋଟରେ ସେ ଟ ୧୦୦୦ କାର ବର୍ତ୍ତ ପାଇବା
ଏପରି କଞ୍ଚକିର ଲୁଜର୍ ମୟ କିଛି ଭାଗ
ପାଇବ । ଜମା କରିବା କିନ୍ତୁ ର ବୟସ
ଯେତେ ଉଠା ତାହାକୁ ତେବେ ଉଠା ଠଙ୍କା
ଦେବାକୁ ଦେବ ଓ କୃଷ୍ଣ ଅସୁକ ହେଲେ ବହୁ
ଅସୁକ ଦେବାକୁ ହେବ । ଜମା କରିବା ବନ୍ଧୁ
ବଞ୍ଚି ଥାଏଁ, ଯେବେ ଠଙ୍କା ଫେର ଦେବାକୁ
ଜଳା କରଇ ତେବେ ଠଙ୍କା ଜମା କରିଥିବ
ତହଁର ମଜବୂତ ଗୁଣଶଙ୍କା ଲେଖାଏଁ ଫେର
ପାର ଧାରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଠଙ୍କା ତାହାର ମୁଣ୍ଡ
ଉତ୍ତର ଦିଲାଦାରକୁ ଦିଲାଦିବ ।

କଣ୍ଠାନିଙ୍କ ସମସ୍ତ ନିର୍ମଳ ହେ ଉତ୍ସବ ଯାହା
ଉପକାର ହେବାର ଅଛି ସେ ସବୁ ଲେଖିବାକୁ
ଶଳେ ପରିକାରେ ହୋଇ ହେବ ଜୀବ ଫଳର ଫଳର
ଦେବର ସାଥୀବରଷେ ପରିଚୟ ଦେବା କାରଣ

ଅମ୍ବେମାନେ ଉପର ଲିଖିତ କେତେବେ କଷ୍ଟପୁ
ଜ୍ଞାତ କବିରୁକୁ ଯାହାକୁର ଠଙ୍କା କମା ଦରିବାକୁ
ଛଜ୍ବା ଦେବ ଓ ସବିଶେଷ ଲାଗିବାକୁ ଅଭିଳା-
ଷୀ ହେବେ ସେମାନେ ବାବୁ ବରଲୁକ ନିରଜ-
ଠାର ସବଳ କଥା କଣି ପାରିବେ । ଅମ୍ବେମା-
ନେ ଏହାକି କହୁଥାରୁ ଯେ ବିଶ୍ଵାସର ନିଯମ-
ମାନ ଅଛି ଉତ୍ତମ ଅଟ୍ଟି ଏ ଏଥରେ ଠଙ୍କା
କମାଦେଲେ ସେ ଠଙ୍କା ସମ୍ମର୍ତ୍ତିରେ ନିର୍ମାପଦରେ
ଚକ୍ରିତ ରହ ପ୍ରସ୍ତୋତର ସମୟରେ ବର୍ମରେ
ଅଧିଧାରିବ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏ ସପ୍ତାବ୍ଦରେ କୃଷ୍ଣ ହୋଇଥିଲୁ
ବୁଝିର ବରନ କାହିଁ କେବଳ ସମ୍ବାଦେଲେ
ଦିନେ ? କଣାବ ହେବାରୁ ଗ୍ରୀବର ତାପ କିଛି
ଉଗା ହୁଏ ଦିନଦେଲେ ଜୀବମାନ ଯଶରେ
ପାରୁ ଅଂ ୧୦ ଗ ପାର ଉଠିବାର ଦେଖାଯାଇ
ଅଛି । ଗ୍ରୀବ ଅଧିକ ହେବାର ପାଇଲାମ୍
ଅନେକ ଅନ୍ତରାଳ କେଲାଣି କିନ୍ତୁ ଅର୍ଧମୟର
କିମ୍ବା ମେ ଅକ୍ଷୟ ମୁହଁତୁ ଥମ୍ ସୁରତ କେତେ
ହୋଇ ଗାହିଁ ।

ଏ ନଗରର କଣେ ଫିରିଲି ଅର୍ତ୍ତଶୁଷ୍ଟା-
ଦେବ ଜାବର ଅଇନର ବିଦ୍ସ ଦର୍ଶ କର-
ିବାର କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ସହିତ ଛନ୍ଦାସ କାମିକାରୀ
ଦିନ ପାଇଥାଇଲା । ଅଗରଠି ଏହି ଯେ ଅଜ୍ଞ
ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ନାମର ଚିତ୍ତ ଜାବବାଳାଟାର ନେଇ
ସେ କଂକିଳୀ ନ ଦେଲ ଓ ସେ କଂକିଳୀ ଜାହା-
ଗରେ ପୂର୍ବ ଥିଲ ବୋଲି ଜାବବାଲ ଜାହାକୁ
ଶା ଦେଇଥିଲା । ଶାଠୀ ମାଲକର ନାମ
ମାତ୍ରାଲ । ଏ ସାହେବ ପୂର୍ବ ଅର୍ତ୍ତଶୁଷ୍ଟା
ଦେବରେ ରହି ଜାହାର ପରମଦ୍ଵାରା ହୋଇଥିଲୁ
ପଞ୍ଚାର ଅର୍ତ୍ତଶୁଷ୍ଟା ଜାହା ନାମରେ ବିଗାବାଟୁର
ଅଭିଯୋଗ କରିବାର ମାତ୍ରିକ୍ଷେତ୍ରକୁ ପୁଣିବାରେ
ଅପରିଧ ସପ୍ତମାଶ ହୋଇ ମନ୍ଦିରମା ଦୌର
କରିବାନିନରେ ଅବିଅଛି ଓ ମାତ୍ରାଲ ସାହେବ
ବାଜରରେ ଅଛି । ଏଥୁ ନାଥରେ ଅର୍ତ୍ତଶୁଷ୍ଟା-
ର ସେହି କାମଗାରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲ ।
ଆମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଲୁ ଯେ ମାତ୍ରାଲ ଏଥାକୁ
ଜେଲଖାନାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଦେଖି
ଆଧ୍ୟମୁଖରେ ସମ୍ମ କଲେ । ଅର୍ତ୍ତଶୁଷ୍ଟା ଦିନ
ହୋଇ ଉପିର ବାରଣ ପରାମରଶାରେ ବିଚାର

ଯେ ବନ୍ଦ ଜୀବହତ ପୁନବାର ଏବନ୍ତିର ହେବା-
ର ଆଜନ ହେଉଅଛି । ଗଜକାଳ ଅଧିଲରେ
ଅଶ୍ରୀକୁ ଗାହେବ ଫଳସ ପାଇଥାଏ ।

ଲୋଭଧାରେ ଗେଡ଼ିଏ ଦିନ ମନ୍ଦିରମା
ଜୟପୁଣ୍ଡିତ ହେବାର ଶୁଣ୍ୟାବ । ଶୁଣ କିଷ୍ଯ
ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି କଥାରେ ବିଶେଷ ଜାତ
ହେବାର ଶିଖ୍ୟ କେତେତ ଲୋବ ସହିତ ଶୁଣିଲୁ
ଏବେଳେ ପରି ଅନ୍ୟଧାର୍ୟ ଅଭିଗତର ସହିତ ଶୁଣ-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁ କଟିଥିବାର ଭାବାକୁ ଅନ୍ୟ
ପ୍ରକାରରେ ଦେବୁରମତ କରିଥାନ୍ତି । ମନ୍ଦିରମାର
ଦିନର ହେତୁଥାନ୍ତି ଓ ସୂଳିମ ମନ୍ତ୍ର ଏ ମନ୍ଦିରମା
ସମ୍ପର୍କରେ ତାଦୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ।

ଜୀବନିଂଦ୍ୟର ସୁଜୀବ ଜନଶେଷକରକ
ତରଥ ଏହି ସେଠା ଲୋକେ ସମ୍ମୁଖ ନାହାନ୍ତି
ଦୋଳ ଶୁଣାଯାଏ । ମାତ୍ରକୁଟ ସାହେବଙ୍କର
ଚର୍ଚିବ୍ୟ ଯେ ଏଥର ଅନୁମନାନ ବରତ୍ରୁ
ଜୀବନ ଏହି ବ୍ୟାଳି ଜାମରେ ଯାତ୍ରୁରେ
ନଦିଦମ୍ଭା ହୋଇ ଏହାଙ୍କର ଦିଗ୍ନ ହୋଇଥିଲା
ଅପିଲରେ ଜୀବ ପାଇ ବଦଳି ହୋଇଅଛନ୍ତି
ପୁନଃବାର ଏହାଙ୍କ ତରଥ ସମ୍ରକ୍ଷରେ ବିଧା
ଶୁଣାଯାଏ ଏଥର ଜୀବନ ବି ?

ଉଚ୍ଛଳପୁର ଦୃଷ୍ଟିଯୁ ସୂର୍ଯ୍ୟା ବାହାରଅଛି
ଆମେମାନେ ଏହା ପାଠ କର ସ୍ଵଜୀବୋଧ କର-
ଆହୁ ଗାରା ଏହାର ଗଣ ଉତ୍ତମ ଅଙ୍ଗ
ଧରିବାର ହାମ ଆମ୍ବାନାହୁ ଭଲ ଲାଗି ନ
ଥିଲା କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟରୁଥା ଧୂର ଆମ୍ବେମାନେ ମଧ୍ୟ
ଅଛୁ ଯେ ଏହାର ଯଥାର୍ଥ ଉଚ୍ଛଳପୁର ଅଙ୍ଗ ।

କୃବର ଅଶ୍ଵିନୀ ବଲେହୁତର ଶାସ୍ତ୍ର
ଅନ୍ଧାହେବ ଖୋରଥାର ବଦଳ ହେବାରେ
କୃବ ଗଜଶାଖାର ନୟ ବାକୁ ରଙ୍ଗରାତି
ବଲେଯାପାଆୟ ତେଷୁଣୀ ବଲେହୁତରକ ପର
ଅର୍ପି ହୋଇଅଛି ।

ବାଲେଶ୍ଵରର କଲେହୁକ ଗ୍ରାସୁକ ମିମ୍ବ
ପାହେବ ଦ୍ୱୀପର ଅନୁତ୍ତକ ତୁମ୍ଭ ପାଇ
ଅଛି ତ ଗାହାଙ୍କ କରୁଥିଲେ ଗ୍ରାସୁକ ଲିବେ
ପାହେବ ଏବଟିଂ ହିମ୍ବକ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ନିୟମ ମାତ୍ର କରିବାର ପାଇଲେ ଆଜି
କଣେ ଅଗ୍ରିଶ୍ଵର କଳେତ୍ରର ପ୍ରଥମଶ୍ରୀର
ଯଏହୁ ମାଛଟ୍ଟେଟ ପଦରେ ବକ୍ଟି ବିଷ୍ଟୁ
ହୋଇ କଟକଳୁ ଅସୁଅକ୍ଷର । ଏ କଳାରେ
ଦୂରଜଣ ଯବର୍ଜି ମାଛଟ୍ଟେଟ ଉତ୍ସବେଳି ?
ହାଜିଲ ପଠାଇବାରେ ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ମେଳା ଦ୍ୱାରା କର
ଚାହାନ୍ତି ହାତୁ ବେଳଳ “ ମାଲି ମୋହା ଗୋକା
ଏବି ମୋହିବ ମାହୁ ”

ମିହୁର ଏସ୍, ର, ମେ, ଲ୍ଲାବ ବାଲେଶ୍ଵରଙ୍ଗ
ଚନ୍ଦ୍ରକାଳ ମୂରାମରେ ଅବେଜନକ ମାଛିଷ୍ଟେ
ନିୟମିତ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଏହାକୁ ତୃପ୍ତି ଘୋର
ମାଛିଷ୍ଟେର କ୍ଷମତା ଦୟାଯାଇଥାଏ । ମୁକ
ବାହେବ ପୂର୍ବେ ଇଣ୍ଠିରମାନ ସଂବାଦିଧର
ଅଧିକର କର୍ମ କରିଥିଲେ ସମ୍ମାନ ପୂର୍ବବାଲରେ
ଜାହାଜର ଏକଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ।

ନମ୍ର ବଜାର ଆଳିବାଲ କଲ ବତାରେ
ଦକ୍ଷ ରେଳ ହୋଇଥାଏ । ଛଂଲଣ୍ଡ ଓ ଅନ୍ୟ-
ଜ୍ଞାନ ଦେଗଲୁ ରଧାକିରଣ ପଶ୍ଚାତକଳ ହୋଇ ଥାଏ
ଓ ଅନ୍ଦମାନ ଅଳ୍ପ ଥାଏ ।

ଗବ୍ରୁମେଶୁବନ୍ଦୀଳଙ୍କ ଲାଗେଗନ ସଙ୍ଗ-
କୀୟ ସେକିରଣ କଣ୍ଠର ହେବ ଏଠାରୁ ପ୍ରାୟ
ଦ ୧୦ କ ହେଲ ଥିଲେଣି ବି କାର୍ଯ୍ୟ କର-
ଅଛନ୍ତି ଜଣା ନାହିଁ ଆହୁର ଥିଲ ଦଶ ଦିନ
ରହିବେ ବୋଲି ଶୁଣାଯାଏ । ମାରସାଧାରାର
ଜମ୍ବୁ ମୂରାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ ଜାଳ ଖୋଲା-
ରବା ଏହାଙ୍କ ଅଗମକର ପ୍ରଥାନ ଉଦେଶ୍ୟ
ବେଳକି ବଜ୍ରବର ବନ୍ଦରର ଉନ୍ନତ ପକ୍ଷରେ
ଏହା ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ଗନ୍ଧବାଳ
ଓ ବଜ୍ରବର ମୟରେ ଯେଉଁ ବାହାରିଥା ଉପ-
ସ୍ଥିତ ଜାହା ଶେଷ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଜ୍ରବର-
ଠାରେ ଅଥବା ଝାରୀ ବ୍ୟଥ ଉଚନା ଅମୃତାଜଳ
ସୁନ୍ଦର ବୋଯ ହେଉ ନାହିଁ ।

ପ୍ରେସ୍ ଟ୍ରେଜରୀ

ସମାବର୍ଷିତ ଗ୍ରାସୁରୁ ଉନ୍ନଳିଥିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମହାଶୟ ସମୀପେ

ମହାଶୟ !

ଦେବହରେଣ୍ଟା ମହୋଦୟମାନଙ୍କ ଯତ୍ନ ତୁ
ଅଶ୍ଵଯାୟରେ ଶୁଣେବୁଢ଼ି ପଣ୍ଡାର ବଜାରା-
ବିଷ ଏକାବେଳକେ ରହଇ ହେଲା ଏହା
ଅଶ୍ଵକ ଆଜନକିଲାନବ ଓ ବୌଦ୍ଧଗ୍ୟ ପ୍ରଦା-
ନ୍ତ୍ର ଥାଏ । ଅଶ୍ଵଯର ବାଲହମାନଙ୍କ
ବିଜ୍ଞାନ୍ୟ ଭାଷା ଘେର ପଣ୍ଡାବାକରେ ବନ୍ଧ-
କୁଳକ ହେବାରୁ ହେବ ନାହିଁ । କେବଳ
ପଣ୍ଡା ମାଧ୍ୟମେ, ଗୀ ଯାତ୍ରକସ୍ତର ବଜାରକ
ବିଷା ଦେବାରୁ ବିଷକମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିଶ୍ଵରୁ ହେବେ
ନାହିଁ । ଏକଷ୍ୟରେ ଗୁର ଓ ଶିଷ୍ୟ ଚାରେ
ତୁମ୍ଭ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ନାହିଁ ବିଷକ

ଭାଷାରେ ଶୁଣୁଟି ଅକ୍ଷମି ଲାଗିଥିଲା
ଦିନମାତ୍ର ଅଛି ଭାଷାରେ ମଧ୍ୟରେ ସୁନ୍ଦର ଏବଂ
ପ୍ରଧାନ ଅଛେ ଜାତାର ଠାପୋଧିକ କିଳା
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦିଲ୍ଲୀ ବା କେନ୍ଦ୍ରରେ ପାମାନାନ୍ଦ ଆଖିରି

ପ୍ରଦିନ ହେବ। ଅଶ୍ଵପୁରୁଷ ଅଞ୍ଚିତ ହେଲେ
ଉଦ୍‌ବ୍ୟକ୍ତ ମନ ହେବାର ସଂଖ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧ,
ପଢ଼ିବ ବାର୍ଯ୍ୟ ଗଲିବ ପଥରେ ନିଃ ବ୍ୟାଧି
କଳୁ ଥିଲୁ ଅଜେବକ ଯେବୁଠଙ୍କ ଜୟନ୍ତିରୋତ୍ତର
ହେବିଅଛି ସେବନ୍ତକ ପରଶ୍ରବ ହୋଇ ପରି-
ବିଜ ହେଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ।

ବସ୍ତୁମାନ୍ଦିତ ମନ୍ତ୍ର ଶାମନ୍ତାରୂପୀର ଦୀର୍ଘ
ମହାଏତ୍ୟ ଅଥିଜନ ଉତ୍ତକ ବିଦ୍ୟାଲୟର ପରିଦ୍ୱା-
ର୍ଗନାର୍ଥ ସମଗର ହୋଇ ଯେତ୍ରବାର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ
ଦର୍ଶକାରପ୍ରାୟ ସୁତ୍ରବରେ ଲେଖି ପ୍ରକାଶ ଦର-
ଅଛନ୍ତି ତାହା ନିମ୍ନରେ ପ୍ରକାଶ କଲୁଁ ଉତ୍ସାଂକେ
ସାଧାରଣ ଅମ୍ବ ଉଚ୍ଚକୁ ଯଥାର୍ଥ ଦେବାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା
କରି ପାରିବେ ସଥା “ଅଭ୍ୟ ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟର
ଛତ୍ରମାନଙ୍କ ବିଜ୍ଞା ଦେଖି ନାହିଁ କୃତି ହେଲା ।
କାରଣ—ମୂରିଳିଙ୍ଗ ଜୀବ ପଣ୍ଡା ଦେଉଥିଲେ
ସମସ୍ତେ ଉତ୍ତାପ୍ତି ହୋଇଥାଇଛି ଏବଂ ଦିନଜଣା
ବୁଢ଼ି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଇଛି ରହା ଅଛି ସହୃଦୟଙ୍କାର
ବାରଣ ଅପେ । ତେଣୁ ପାଠ୍ୟମୁଦ୍ରକରିଥିଲେ
ଅଛେକ ଅଶ୍ଵିନ ଅଛି ସେହି ହେବୁ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିନୀ
ଦର୍ଶକପରିଚୟମୋର୍ଗାର୍ଥୀ ପାଠ ଅଶ୍ଵିନପ୍ରାୟ ଶୁଣା-
ଯାଏ କିମ୍ବାମାନେ ଶିକ୍ଷାବାଳରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଧନ
ଦର୍ଶକ ଦେଇଁ ପ୍ରତିରକାଳ ବ୍ୟକ୍ତି
ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ସୁତ୍ରକ ଅଶ୍ଵିନ ଥିବାକୁ କୌଣସି
କାର୍ଯ୍ୟ ସୁଧାରନ ହେଉ ଜ୍ଞାନ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବେମାନ-
କର ମନୋମତ କି ହେବାର ଜଣାନୀଏ ଅତି-

ଏବ ତେବେଳାଙ୍ଗା ଧୂରୁକ ଶୁଭଚର୍ଚ ହେବାର
ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନୀୟ ଛବି ଗ୍ରା ମହାନାଗମୃଦ୍ଧି
ଦୀବ ମର୍ମି” ଅଜଏବ ଅମୁର ପ୍ରତ୍ୟାବ ଏହି ଯେ
ଗୋଟିଏ ୧୦ମୋହିନୀ ସର କରୁଥିବେ କିମ୍ବ,
ସେ ପଞ୍ଚରେ ପୁଣ୍ୟ ଓ କାଳେଷ୍ୱର କିମ୍ବ
ଭକ୍ତିଲାୟମନେ ସର୍ବ ଦେବତା ସକଳମାତ୍ରେ
ନୁହନ୍ତି ପୁଣ୍ୟର ସମାନୋତ୍ତରା ଓ ସଂଗୋଧନ
କର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରଚାପ କରନ୍ତି । ଯେବୁ ପୁଣ୍ୟବ
ପୁରାରେ ବ୍ୟକ୍ତତାର ହେବାରିଲାହାର ଶୁଦ୍ଧିପରିଷ
ପ୍ରତ୍ୟେତି ହୋଇ ଗାହା ସଙ୍ଗେ ଦୟା ହେଉ
ପରିଷ୍ଠେ କୁତ୍ସାର୍ଥ କିମନ୍ତେ ସାକଥାହାରେ ଆ-
ନୁହାପାଦ ଦୟାବାକୁ ଦୟାକୁ ଦ୍ଵିଅନ୍ତି ଏହିପରି
ଦିଲେ ଉଚ୍ଛଳ ସାହୁତ୍ୟ ପରିଶୁଦ୍ଧ ହେବାକ
ବସାବନା ଛବି ।

ଗାଁରେ ବଜାବଦ୍ୟାଳମୁର କଣେ ଶିକ୍ଷକ ।

ଏହି ଉତ୍ତଳଥାତ୍କାରସହିତ କଟକ ଦର୍ଶନ-
ବକାର କଟକପ୍ରିୟାଂକମାନଙ୍କ ଯଜ୍ଞାଲୟରେ
ମାତ୍ରାକୁ ପ୍ରଗରହଣ ହେଲା ।

ଶାଖା

ଉତ୍କଳଧାରୀ ତା ଏ ରିଲେ ମାହେ ମରି ସନ୍ତୋଷ ପରିଦିଃ ।

ପ୍ରେରିତପତ୍ର

ଶ୍ରୀପୁତ୍ର ଉତ୍କଳଅଧିକା ସମ୍ବନ୍ଧକ ମହାଗୟ
ହମୀପେଣ୍ଠି

ମହାଶୟ ! ଅପରାଜିତ କଲାନ୍ତିକାଧିକୀ
ଦୟମାଳାର ପଦିକାରେ ନିମ୍ନକିରଣ କେତେବେ ପଞ୍ଚଶିର
ଶୁକ୍ରଦାତା ଦେଇ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ ଭରିବା ହେଲେ ।

ସୁର୍ଯ୍ୟକଳର ପରମ ମାନ୍ୟବର ଗୃହ-
ସୁର୍ଯ୍ୟକ କାର ଶ୍ରୀ ଦିବ୍ୟସିଂହଦେବ ମହାବଜ୍ଞକଙ୍କର
ତଳତ ଅପ୍ରେଲମାସ ଜାତ୍ରାରୁଷ ମୁଁ ସଜ୍ଜଣ୍ଟ-
ସାଲ ବୈଶାଖମାସ କିମ୍ବା ଗୁରୁବାର ବୃଦ୍ଧ ବାର
ଦଶା ସମୟରେ ସୁନ୍ଦରକଳ ବଜ୍ପିଲୁଧିଯତକ
ଶକ୍ତା ସୁରଗଭ୍ରତ୍ସଂହିତର ପୁରୁତ୍ତାଙ୍କ ପତ୍ରେ ଶୁଭ-
ଲଗୁରେ ଶୁଭକବାକ ନିଶ୍ଚର ହୋଇଥାଏ ଉଦ୍‌
ଦିବସର ଯେମୟୁ ବ୍ୟାପାରକ ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଚାବ-
ିଗୋରର ହୋଇଥାଏ ତାହା ମହାଶିଥିକର
ଓ ମହାଶ୍ୱର କିବିଧି ଧାରକରମାନଙ୍କର
ଗୋରାର୍ଥେ ଉଦେବିନ କଲୁଁ ପାଠାନ୍ତର କେତେ
ଦୋଷ କ୍ଷମାକରଣେ ।

ଭକ୍ତ ମନୁଷ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେ ସମୟରେ
ମାନ୍ୟରେ ମହାଗୁରୁଙ୍କର ସିଂହପୁର ସୁଶୋଭିତ
ଏ ଚନ୍ଦ୍ରପଥସ୍ତୁତ ବୃଦ୍ଧବାହାର ଶ୍ରୀମନ୍ତପ
ପାର୍ଶ୍ଵମାନଙ୍କରେ ବିଦ୍ଯାପ୍ରକାର ମଧ୍ୟ ମନ୍ଦିର
ଥିଲୁଣ୍ଡ ଅନ୍ଧମନ୍ଦିର ବାଦ୍ୟ ଓ ଗୋଟିଏ (ଜୈଳ-
ପ୍ରାଚୀ ଜଗଳାଶ ତେଜେ ଶୋଲ ବଜକାଠ ଶୋଳ-

କବାଗୋଟି କଂଗାଇତ୍ୟାଦି) ବାଦିଧ୍ୟକିମା-
ନଙ୍କରେ କଣ୍ଠୀ ବଧିର ହେଉଥିଲ ପରେ ଦିବା
ଦିଶାଗୁଡ଼ା ସମୟର ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାନ୍ୟକର
ଗୁଡ଼ାଙ୍କର ସିଂହପୁରାତର ଶା ଶୁଣିବ ମନ୍ଦର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିବିଧବର୍ଣ୍ଣ ପୁଷ୍ଟିହାତ ଓ ଧାନସାତ
ଓ ମଧ୍ୟେ ରେଷମପୁରୁଷ ଓ ଶୁଷଶ ଗର୍ଜି ନବାଶ
ଅଗନ୍ୟ ବାମାନ ଯୋଗା ହୋଇ କିମି ପ୍ରବେ-
ଶାନ୍ତରେ ଶୁଭ ପାତ ଓ ଅରକୁ ଚନ୍ଦ୍ରଧ-
ପମାଳଙ୍କରେ ରମଣୀୟ ଅଲୋକମୟ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଛଇମନ୍ଦରେ କିମି ପରିର ହେଗାନ୍ତେ
ମାନ୍ୟକର ମହାଶୂନ୍ୟ ହେମ ପ୍ରାଚିକାର ବିବିଧ
ରହାଳକାରରେ ସୁମୋରିତ ଶ୍ରାଅନ୍ତେ ହାର-
ପକୁ ଗଜମୂଳିତ ଧାରଣପୂର୍ବକ ନୃତ୍ୟ ମଗର-
ମୂଳାକୃତ ଗଜବନ୍ତ ପଟ୍ଟବସ୍ତମଣିତ ପାଇଛି
ଉପରେ ଅଣ୍ଣେହଣ କଲେ । ଧାଳଙ୍କର ଉଚ୍ଚୟୁ,
ଆସ୍ତିରେ ବେବକ ଉପସେବକ ମମ୍ମି ପଦନ୍ତ-
ମାନ୍ୟଗୁଡ଼ିଗେର ଛନ୍ଦ ମନର ବ୍ୟକ୍ତନ ଫରଇ-
ଥ୍ୟଦ ଧାରଣପୂର୍ବକ ସମ୍ବ ବେବାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି
ଥିଲେ । ଏସମୟରେ ଶଳାଧୂନ, ପୁଷ୍ଟିବୃତ୍ତି, ବାର-
ଜାନାମାନଙ୍କର ଓ ଜଗରସ୍ତ ମହିଳାଗଣଙ୍କର
ମଙ୍ଗଳ ସ୍ତଳକୁଳ ଥୁରରେ ବଜମାର୍ଗ ଆଜନ୍ତର
ହେଉଥିଲା । ସବୁ ନିବାସୀ କେତେବେଳେ
ମାନେ ଓ ଶ୍ରାୟକୁ ମହିନ୍ତ ନାଶୀମଦାସାମାନ୍ଦି
ଲୋକମାନଙ୍କର ଆଜନୋପାତି ବୁଝିନମନ୍ତେ
ବେଳେବେଳେବେଳେବେଳେ କଳ ଅର୍ଥାତ ତିବ ବୃଷତ,
ପରି ଯୋଗା, କାନ୍ଦ, ସିଂହ, ଗୁମମାରବୀ, ବାନ୍-
ମାଲାରୀ ଉତ୍ସାଦ ସମ୍ବ ମର୍ତ୍ତରେ କଥାକଥା

ବୈଷଣ ସଙ୍ଗେ ନୋଇଥିଲେ । ଏ ଅବସରେ
ତୃପୁନାଗଜ ଶାସ୍ତ୍ର ଯେ, ସି, ଗେଡ଼ିଷାହେବ
ମେଳକ୍ଷୁର ଟେ ସ୍ଥିତିଜୀବାହେବ ଅସିଷ୍ଟନ୍ ମେଳକ୍-
ଷୁର ଓ ଅଜ୍ୟାନ୍ୟ ଜୀବିମନାନେ ହସ୍ତୀ ଉପରେ
ଆଗେବିଶାକର କଳମାଜଙ୍କର ନୃତ୍ୟ ବାନନ୍ଦାଜଙ୍କ-
ର ଗବ ଓ ଗୈଷମାନଙ୍କର ପାତ୍ର ଦର୍ଶକା-
ର୍ଥେ ଅଗମନ କରି ଅଚୂଳ ଆଜନ୍ଧିବାଗରେ ମନ୍ତ୍ର
ହୋଇଥିଲେ ବିନ୍ଦୁ ମହାବିଜଙ୍କର ଦ୍ୱାରା ମନ୍ତ୍ରାନ୍ତରେ
ବେଢ଼େ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ! ନୋହିଲେ ପଞ୍ଚବିଂଶତି
ସହେ ମୁହଁ ବ୍ୟୟର ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାହା କିବାହ
ବରବାରେ ତଳଳିଶିତ ଫଳମାଜ କି ପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇଥାନା ?

ମହାର ମଧ୍ୟରେ ଏହି ସଂଦର୍ଭରେ ପଞ୍ଜାବୁ
ତେଳ ଶୋବିଲ କିମ୍ବା ସତରପେର ହେବାର
ମାଉସିମାନଠାର ଶ୍ରୀଚନ୍ଦ୍ରନାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୈସ-
ଗୀ ମାନ ହୋଇଗଲା ।

ପାନୁସହାଡ଼ରେ ଅଧିକ ମହିମକଣ୍ଠ ଜଞ୍ଜାଏ-
ବା ଦୂରେ ଥାଇ ସେଥିରେ ଜଞ୍ଜା ଦୋରଥବା
ବଳମାନ ଦଶା ହୋଇ ଦୋରାନରେ ଯାଇ
ଦିନୀ ହେଲା ।

ଶ୍ରୀମୁଖ ମହାଶୂତ୍ର ସ୍ଵଦିତରେ ଜାଙ୍କର ବିବାହ
ବାର୍ଯ୍ୟ ଅନନ୍ତରେ ଅନନ୍ତର ହେବା ନିମନ୍ତେ
କେବେକ ସମ୍ମାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅର୍ଥ ନୃତ୍ୟ-
କସ୍ତ ଏବଂ ଯୋଡ଼ା ପ୍ରସ୍ତୁତ ବରଥିଲେ ସମ୍ମାନ
ଲୋକମାନେ ଦେବଳ ଏହି ଗତ ଶୁଣିଆଛନ୍ତି
ଓ ଶ୍ରୀମୁଖ ମହାଶୂତ୍ର ସମ୍ମାନ ଲୋକମାନେ
ନୃତ୍ୟକହୁ ପାଇବାର ଜାଣନ୍ତି ।